

**Uniwersytet
SWPS
Poznań**

JEDNOLITE STUDIA MAGISTERSKIE

I rok, semestr 1

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII: HISTORIA I WSPÓŁCZESNOŚĆ

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym udział w zajęciach oraz praca własna)
Koordynator przedmiotu	Dr Anna Ziółkowska, prof. Uniwersytetu SWPS aziolkowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST / 24 NST	
ćwiczenia	24 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none">• Student zna uwarunkowania historyczne i kulturowe głównych szkół i subdyscyplin psychologicznych oraz rozumie w jaki sposób przyczyniły się one do powstania współczesnej psychologii.• Student posiada wiedzę na temat kontrowersyjnych badań psychologicznych i zdyskredytowanych nurtów badawczych i rozumie ich szkodliwość.	PSJ_W1 PSJ_W4 PSJ_W5 PSJ_W6

	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna filozoficzne podstawy psychologii. • Student zna podstawowe obszary współczesnej psychologii naukowej i stosowanej. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi odróżnić zweryfikowane empirycznie i rozwijane nurty psychologii od nurtów zdyskredytowanych lub niepotwierdzonych. • Student potrafi porównać główne nurty i szkoły psychologii. 	PSJ_U1
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student samodzielnie podejmuje działania związane z doksztalcaniem się. • Student podejmuje współpracę z innymi podczas zadań grupowych wykonywanych w trakcie zajęć. 	PSJ_K1 PSJ_K2

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
1. Dlaczego warto studiować psychologię? <ul style="list-style-type: none"> • Naukowe i przednaukowe korzenie psychologii 	<ul style="list-style-type: none"> – Benjamin, L.T. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (r. 1-2, s.15-53) – Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Wydawnictwo UJ. (r. 2- 4, s.27-114).
2-4. Prezentacja najważniejszych kierunków i szkół psychologicznych, jako stale rozwijających się sposobów poznawania człowieka.	<ul style="list-style-type: none"> – Benjamin, L.T. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (r. 7-8, 11; s. 143-187, 237-259). – Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (r. 2, s.27-59).
5. Ewolucja przedmiotu i metod badawczych wykorzystywanych w psychologii. <ul style="list-style-type: none"> • Jak zmiana przedmiotu wymuszała zmianę metod i odwrotnie. • Proces badawczy i metody badawcze stosowane w psychologii 	<ul style="list-style-type: none"> – Zimbardo, P.G., Johnson, R.L., McCann, V. (2011). <i>Psychologia. Kluczowe koncepcje. Tom 1</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (r. 1.3, s. 53-76). – Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Wydawnictwo UJ (r. 5,7; s. 115-132; 167-201). – Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i>. GWP (r.2, s. 76-103).
6. Historia polskiej myśli psychologicznej. <ul style="list-style-type: none"> • Wybrani prekursorzy • Rozwój psychologii akademickiej • Rozwój psychologii stosowanej. 	<ul style="list-style-type: none"> – Rzepa, T. Dobroczyński, B. (2019). <i>Historia polskiej myśli psychologicznej. Wydanie nowe</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (r. 4-6, str. 113-356)

<p>7. Psychologia akademicka a psychologia stosowana.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Główne obszary psychologii stosowanej kiedyś i dzisiaj • Stare i nowe punkty sporne między psychologami akademickimi a psychologami praktykami 	<ul style="list-style-type: none"> – Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Wydawnictwo PWN (r. 7, s.193-228). – Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Wydawnictwo UJ (r. 8, s.203-251). – Kosslyn S. M., Rosenberg R. S. (2006). <i>Psychologia: mózg, człowiek, świat</i>. ZNAK, (r. 1, s. 50-56).
<p>8. Wybrane współczesne kierunki psychologii. Interdyscyplinarność psychologii.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wskazanie przyszłych kierunków badań, rozwijanych teorii i praktyki psychoterapeutycznej. 	<ul style="list-style-type: none"> – Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Wydawnictwo UJ (r. 14 - fragment, s.465-467; r. 15, s.471-499). – Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i>. GWP, (r. 16, s. 647-683).
<p>9. Etyka w psychologii.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jak ewoluowała myśl etyczna w psychologii • Historyczne przykłady, ze wskazaniem na współczesne rozwiązania w badaniach i w praktyce psychologa • Czego uczą nas zwierzęta? O długu psychologii wobec szurków, szympanów, kapucynek, karaluchów, kotów i gołębi. 	<ul style="list-style-type: none"> – Grobler, A., Koczanowicz, L. (2008). Elementy filozofii dla psychologów. W: J. Strelau, D. Doliński (red). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. GWP, t. 1. (r. 1, s. 51-55). – Brzeziński, J., Toeplitz-Winiewska, M. (2008). Etyczne problemy działalności praktycznej, edukacyjnej i naukowej psychologa. W: J. Strelau, D. Doliński (red). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk: GWP, t. 1. (r. 3, s.137-169). – Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (r. 5, s. 119-158).
<p>10. Psychologia a pseudonauka.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fałszywe troty (w historii psychologii i współcześnie). • Kontrowersyjne badania, metody i zdyskredytowane nurty badawcze. 	<ul style="list-style-type: none"> – Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (r. 3-4, s.60-118).

<p>ĆWICZENIA</p>	
<p>Treści programowe:</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p>
<p>1. Historia psychologii. Psychologia jako nauka</p> <ul style="list-style-type: none"> • Krótki zarys historyczny – psychologia od Wundt'a do dziś • Introspekcja a psychologia empiryczna • Co znaczy być psychologiem? 	<p><u>Tekst źródłowy:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – James, W. (1892/2002). <i>Psychologia. Kurs skrócony</i>. Tłumaczenie: M. Zagrodzki. Wydawnictwo Naukowe PWN (s. 35-42 i 91-118). – Gerrig, R.J., Zimbardo P.G. (2012). <i>Psychologia i Życie</i> (r. 1-fragment, s. 20-24). Wydawnictwo Naukowe PWN.

<p>2. Metody badawcze w psychologii</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pojęcia psychologii naukowej – zmienna zależna, zmienna niezależna, korelacja, eksperyment • Metody badawcze w psychologii 	<ul style="list-style-type: none"> – Zimbardo, P.G. i in. (2010). <i>Psychologia. Kluczowe Koncepcje. Podstawy Psychologii</i> r. 1.1-1.2, s. 22-51). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Tavis, C., Wade C. (1999/2008). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i>. Zysk i S-ka. (r. 1, Wyjaśnienie zachowań człowieka).
<p>3. Psychoanaliza w wydaniu freudowskim</p> <ul style="list-style-type: none"> • Trójsystemowa koncepcja osobowości Freuda. • Stadia rozwoju osobowości • Mechanizmy obronne <i>Ego</i> • Charakterystyka terapii psychoanalitycznej 	<p><u>Tekst źródłowy:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – Freud, Z. (1940/2000). <i>Poza zasadą przyjemności</i>. Tłumaczenie: Jerzy Prokopiuk. Wydawnictwo Naukowe PWN (s. 99-156). – Tavis, C., Wade, C. (1999/2008). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i>. Zysk i S-ka, (r. 11, Życie wewnętrzne).
<p>4. Behawioryzm klasyczny</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zachowanie przedmiotem psychologii - <i>Manifest behawiorystyczny</i> Johna Watsona • Mechanizm warunkowania klasycznego • Warunkowanie klasyczne - praktyczne zastosowania 	<p><u>Tekst źródłowy:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – Watson, J.B. (1913/2000). <i>Psychologia, jak widzi ją behawiorysta</i>. W: J. Siuta, K. Krzyżewski (red.). <i>Behawioryzm i psychologia świadomości</i>. Wydawnictwo UJ (s. 139-154). – Tavis, C. , Wade, C. (1999/2008). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i>. Zysk i S-ka. (r. 5, Uczenie się przez warunkowanie).
<p>5. Behawioryzm - dalsze rozwinięcia</p> <ul style="list-style-type: none"> • B.F. Skinner - behawioryzm radykalny • Mechanizm warunkowania instrumentalnego • Warunkowanie instrumentalne - praktyczne zastosowania • Modelowanie –<i>Teoria Społecznego Uczenia się</i> Alberta Bandury 	<p><u>Tekst źródłowy:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – Skinner, B.F. (1971/1978). <i>Poza wolnością i godnością</i>. Tłumaczenie: W. Szelenberger. Państwowy Instytut Wydawniczy (s. 25-64). – Tavis, C. , Wade, C. (1999/2008). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i>. Zysk i S-ka. (r. 6, Społeczne i poznawcze teorie uczenia Ocena podejścia teorii uczenia).
<p>6. Psychologia Humanistyczna</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sprzeciw wobec deterministycznemu postrzeganiu człowieka - czas „Trzeciej Siły” • Teoria samoaktualizacji i Piramida Potrzeb - Abraham Maslow • Teoria fenomenologiczna – Carl Rogers 	<p><u>Teksty źródłowe:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – Maslow, A. H. (1954/1964). <i>Teoria hierarchii potrzeb</i>. W: J. Reykowski (red.). <i>Problemy osobowości i motywacji w psychologii amerykańskiej</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (s. 135-164). – Rogers, C. R. (1956/1995). <i>Co to znaczy stać się osobą?</i> W: K. Zamiara (red.). <i>Materiały z historii psychologii</i>. Instytut Kulturoznawstwa UAM. (s. 314-325).
<p>7. Psychologia poznawcza</p> <ul style="list-style-type: none"> • rewolucja poznawcza • charakterystyka podejścia poznawczego • główne obszary badań • psychologia poznawcza w praktyce 	<ul style="list-style-type: none"> – Kosslyn S. M., Rosenberg R. S. (2006). <i>Psychologia: mózg, człowiek, świat</i>. Wydawnictwo ZNAK (r. 1, s. 46-47). – Tavis, C., Wade, C. (1999/2008). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i>. Zysk i S-ka, (r. 7-8, Myślenie i rozumowanie, Pamięć).

<p>8. Ewolucjonizm i Socjobiologia</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kobiety i męskie strategie doboru stałego partnera • Jak socjobiologia traktuje zdradę: kobiety vs. mężczyźni • Dawida Bussa teoria inwestycji rodzicielskich • Altruizm krewniaczy i altruizm odwzajemniony 	<p>– Buss, D. (2001). <i>Psychologia Ewolucyjna</i>. GWP (r. 4-6, s. 127-213).</p>
--	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący treści i lektury omawiane na wykładach i ćwiczeniach	32-60
ĆWICZENIA: Aktywny udział w dyskusjach Zadania domowe Kolokwia: znajomość lektur weryfikowana w trakcie zajęć Aktywność w zadaniach grupowych wykonywanych w trakcie zajęć	19-40: 3-6 2-6 10-20 4-8

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII SPOŁECZNEJ

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 (w tym udział w zajęciach oraz praca własna)
Koordinator przedmiotu	dr Maciej Kościelniak, mkoscielniak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST / 24 NST	
ćwiczenia/warsztat	18 ST / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna teorie psychologii społecznej, wyjaśniające mechanizmy funkcjonowania człowieka w jego otoczeniu oraz badania empiryczne, których wyniki pomagające rozumieć i wyjaśniać różne procesy społeczne. Zna i rozumie aparat pojęciowy właściwy dla psychologii społecznej w zakresie wiedzy i sądów o świecie społecznym, samowiedzy i samowartościowania, postaw i zmiany postaw, komunikacji interpersonalnej. 	PSJ_W10

	<ul style="list-style-type: none"> Zna i rozumie zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii społecznej i jej subdyscyplinach, zarówno w mowie, jak i w piśmie Przygotowuje wystąpienie lub tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi związanymi ze studiowanym obszarem wiedzy psychologii społecznej Planuje i organizuje pracę zespołową, współdziała z innymi osobami w ramach pracy zespołowej przygotowującej wspólne zadania Potrafi aplikować teoretyczną wiedzę z zakresu psychologii społecznej do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. 	PSJ_U12
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z obszaru psychologii społecznej; stosuje ją do rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych Poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności, a także postawy i zachowania Refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą, poszukuje informacji o świecie społecznym; ocenia umiejętności własne i innych studentów w tym obszarze. Zdaje sobie sprawę z wpływu czynników sytuacyjnych i przyjmowanej perspektywy na spostrzeganie świata społecznego. 	PSJ_K1 PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
1. Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna (1)	– Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna.
2. Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna (2)	– Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna.
3. Spostrzeganie siebie	– Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 6: Spostrzeganie Siebie.
4. Psychologia grupy	– Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 18: Grupa społeczna.
5. Prospołeczność	– Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ ROZDZIAŁ 14: Prospołeczność.

6. Agresja	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 15: Agresja.
7. Ja a inni (1)	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 5: Spostrzeganie osób. – Skarżyńska K. (red). (2012). <i>Między ludźmi...oczekiwania, interesy, emocje</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 1.
8. Ja a inni (2)	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 7: Samoocena.
9. Postawy	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 8: Postawy.
10. Władza	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 17: Władza.

ĆWICZENIA	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
1. Metody psychologii społecznej	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna.
2. Psychologia grupy	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 18: Grupa społeczna.
3. Prospołeczność i agresja	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 14: Prospołeczność. ○ ROZDZIAŁ 15: Agresja.
4. Spostrzeganie siebie i innych	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 5: Spostrzeganie osób. ○ ROZDZIAŁ 7: Samoocena. – Skarżyńska K. (red). (2012). <i>Między ludźmi...oczekiwania, interesy, emocje</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 1.
5. Postawy	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 8: Postawy.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
WYKŁAD Sprawdzian testowy	26 - 50
ĆWICZENIA Aktywny udział w ćwiczeniach Znajomość lektur sprawdzana podczas ćwiczeń Zadanie zaliczeniowe wybrane z puli zadań wskazanych przez osobę prowadzącą zajęcia Szczegółowe kryteria oceny zadania: <ul style="list-style-type: none">• <i>Znajomość wiedzy psychologicznej (kryteria naukowe wyboru odpowiednich teorii / badań; stopień ich rozumienia, samodzielność w poszukiwaniu różnych źródeł wiedzy – nie tylko podręcznik!) – (min na zaliczenie 3p – max 10p)</i>• <i>Umiejętność posługiwania się wybraną wiedzą psychologiczną w odniesieniu do wybranej sytuacji / filmu / problemu społecznego – (3-10)</i>• <i>Atrakcyjność wystąpienia (kreatywna i angażująca forma, brak czytania z kartki, język prezentacji: ani zbyt „hermetyczny” ani zbyt potoczny, atrakcyjność materiałów pomocniczych – np. prezentacji) - max. 6 pkt.</i>	25 – 50 6-12 6-12 13-26

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

BIOLOGICZNE PODSTAWY ZACHOWANIA

Rak akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	8
Całkowita liczba godzin pracy studenta	200 godzin (w tym udziału w zajęciach i praca własna)
Koordinator przedmiotu	dr Beata Szramka-Pawlak, bszramka-pawlak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST / 24 NST	
ćwiczenia/warsztat	18 ST / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Ma podstawową wiedzę na temat anatomii i fizjologii układu nerwowego jak i w zakresie metod badania czynności mózgu. Zna mózgowo mechanizmy funkcji psychicznych: percepcji, pamięci, emocji itp. Rozumie znaczenie wpływu genów i czynników środowiskowych na ludzkie zachowania. 	PSJ_W9
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi wykorzystać uzyskaną wiedzę biologiczną do wyjaśnienia zachowań człowieka. 	PSJ_U3

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Jest otwarty na współpracę z innymi, otwarty na nowe idee i różne punkty widzenia. • Potrafi współpracować ze specjalistami z różnych dziedzin. • Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie. 	PSJ_K3 PSJ_K6
------------------------------	--	------------------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
1. Aktualne koncepcje funkcjonowania układu nerwowego. Przedmiot badań i metody pracy w neuropsychologii i neuronauce	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 3 – Sadowski, B. (2007). <i>Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 3 (str. 67-112)
2. Komórki nerwowe: budowa, rodzaje i czynność. Synapsy: budowa, rodzaje i transfer informacji	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 1 – Sadowski, B. (2007). <i>Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 4 (str. 113-147)
3. Rozwój, budowa i funkcje układu nerwowego	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 2 – Sadowski, B. (2007). <i>Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 4 (str. 113-147)
4. Metody badawcze w neuropsychologii i neuronauce	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 3 – Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZJAPRESS&IT; rozdz. 2 (str. 42-79)
5. Neurobiologiczne podłoże czynności ruchowych: mechanizm skurczu mięśni, odruchy, korowa kontrola ruchu i zachowania	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 7 – Sadowski, B. (2007). <i>Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 11 (str. 267-305)
6. Neuronalne podłoże emocji i pamięci	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 11 i 12 – Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZJAPRESS&IT; rozdz. 7 (str. 186-210) – LeDoux, J. (2017). <i>Lęk. Nauka na tropie źródeł lęku i strachu</i>. Kraków: Copernicus Center Press; rozdz. 4 (str. 161-206)
7. Układ dokrewny i system jego regulacji.	<ul style="list-style-type: none"> – Sadowski, B (2007). <i>Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 14 (str. 349-378) – Cambell (2016) <i>Biologia</i>, Poznań: Dom Wydawniczy REBIS.; 45 (str. 975-996)
8. Podstawy genetyki człowieka.	<ul style="list-style-type: none"> – Cambell (2016). <i>Biologia</i>, Poznań: Dom Wydawniczy REBIS.; rozdz. 13-18 (str. 248-380)

ĆWICZENIA	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
1. Mózg a zachowanie: Układ nagrody. Biologiczne mechanizmy uzależnienia. Mechanizmy działania leków psychoaktywnych.	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 12 (str. 355-385), rozdz. 15 (str. 451-491). – Grabowska, A., Jaśkowski P. i Seniów, J. (2008). Mózgowe mechanizmy funkcji psychicznych i ich zaburzeń z perspektywy neuropsychologii i neuronauki. W: Strelau, J., Doliński, D. (red.), <i>Psychologia, Podręcznik akademicki</i>. str. 581-642, Gdańsk, Wydawnictwo GWP.
2. Uczenie się i neuroplastyczność.	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN rozdz. 13.2 (str. 407-417). – Strelau, J., Doliński, D. (2008). <i>Psychologia akademicka. Podręcznik. Tom 2</i>. Gdańsk: GWP; rozdz. 17.8. (str. 634-642).
3. Mózgowe podłoże procesów pamięci.	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 13.1 (str. 388-406). – Strelau, J., Doliński, D. (2008). <i>Psychologia akademicka. Podręcznik. Tom 2</i>. Gdańsk: GWP; rozdz. 17.5 (str. 606-615).
4. Mózgowe mechanizmy uwagi.	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN rozdz. 7.4 (str. 219-225). – Strelau, J., Doliński, D. (2008). <i>Psychologia akademicka. Podręcznik. Tom 2</i>. Gdańsk: GWP; rozdz. 17.4 (str. 598-605).
5. Czuwanie, sen i ból.	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 9. (s. 261-291) oraz rozdz. 7.2 (str. 197-207).
6. Mózgowe podłoże procesów językowych.	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; rozdz. 14.2 (str. 433-449). – Strelau, J., Doliński, D. (2008). <i>Psychologia akademicka. Podręcznik. Tom 2</i>. Gdańsk: GWP; rozdz. 17.6 (str. 616-625).
7. Organizacja układów czuciowych. Budowa narządów zmysłów człowieka: narząd wzroku, słuchu, równowagi, receptory skórne.	<ul style="list-style-type: none"> – Campbell, N.A., Reece, J.B, Urry, L.A., Cain, M.L., Wasserman, S. A., Minorsky, P. V. Mercy, Jackson, R. B. (2012). Układy nerwowe. W: <i>Biologia</i> (s. 1100-1105). Poznań: Dom Wydawniczy REBIS.
8. Metody badania układu nerwowego	<ul style="list-style-type: none"> – Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZJAPRESS&IT; rozdz. 2 (str. 42-79).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
WYKŁAD Sprawdzian pisemny obejmujący treści z wykładów	31-60
ĆWICZENIA Kolokwium Prezentacja grupowa	20-40 15-30 5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PODSTAWOWE UMIEJĘTNOŚCI PSYCHOLOGICZNE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin pracy (w tym udział w zajęciach oraz praca własna)
Koordinator przedmiotu	dr Katarzyna Brzuszkiewicz kbrzuszkiewicz@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
warsztat	24 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna i rozumie pojęcie komunikacji interpersonalnej, teorie opisujące i wyjaśniające w tym zakresie oraz sposoby jej badania 	PSJ_W18
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i jej subdyscyplin Planuje i organizuje pracę zespołową, współdziała z innymi osobami w ramach pracy zespołowej 	PSJ_U12

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych • Zauważa pojawiające się możliwości rozwoju i jest gotowy do ich wykorzystania zgodnie z zasadami etyki zawodowej 	PSJ_K1
------------------------------	--	--------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WARSZTAT	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
<p>Integracja Poznanie innych i samego siebie - gra integracyjna</p> <p>Komunikacja interpersonalna Czym jest komunikacja? Płaszczyzny komunikacyjne (anatomia wypowiedzi).</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Morreale, S. P., Spitzberg B. H. i Barge, J. K. (2007). <i>Komunikacja między ludźmi</i> (s. 30-36). Warszawa: PWN. – Stewart, J. (2014). Komunikacja interpersonalna: kontakt między osobami. W: J. Stewart (red.) <i>Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej</i>. Warszawa: PWN [obowiązują strony 45-58]
<p>Budowanie kontaktu w relacjach interpersonalnych Komunikacja werbalna i niewerbalna i ich spójność. Zaciekawienie, koncentrowanie się na drugiej osobie. Radzenie sobie z barierami w słuchaniu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Stewart J., Logan, C. (2014). Komunikowanie się werbalne. W: J. Stewart (red.) <i>Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej</i>, (s. 80-104). Warszawa: PWN – Grove, T. G. (2014). Niewerbalne elementy interakcji. W: J. Stewart (red.) <i>Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej</i>, (s. 122-132). Warszawa: PWN.
<p>Otwartość i postawa w relacjach. Informacja zwrotna Asertywność jako świadoma postawa – szacunek i odpowiedzialność w komunikacji, model asertywnego wyrażania krytyki (zasada FUO) Nonviolent communication (NVC) – komunikacja niekrzywdząca innych i oparta na empatii. Komunikacja w sytuacjach trudnych. Rola nastawień emocjonalnych i poznawczych w budowaniu kontaktu z drugą osobą.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Król-Fijewska, M., Fijewski P. (2013). <i>Asertywność menedżera</i> (22-109). Warszawa: PWE. – Rosenberg, M. (2016). <i>Porozumienie bez przemocy. O języku życia</i>. Warszawa: Wyd. Czarna Owca. Rozdział 1 (dawanie z serca) s. 11-25

<p>Aktywne słuchanie - narzędzia Parafrazowanie, klaryfikowanie, odzwierciedlanie, podsumowywanie. Zadawanie pytań – cel, rodzaje pytań. Symulacje rozmów w różnych kontekstach sytuacyjnych</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ustjan, D. (2009). Pytania i inne instrumenty konwersacyjne. Zastosowania praktyczne podczas wywiadu diagnostycznego. W: Stemplewska-Żakowicz – K., Krejtz, K. (red.) <i>Wywiad psychologiczny</i>. T.2. (s. 152-187). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP – Okun. B., F. (2002). Skuteczna pomoc psychologiczna (rozdz. 3, s. 69-82). Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.
<p>Profesjonalny kontakt psycholog-klient Podsumowanie umiejętności komunikacyjnych w różnych kontekstach pracy psychologa: diagnozy, terapii, treningu rozwojowego, doradztwa osobistego lub biznesowego, itp. Porównanie komunikacji w sytuacjach codziennych z profesjonalną psychologa. Zasady etyczne pracy psychologa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Okun. B., F. (2002). <i>Skuteczna pomoc psychologiczna</i> (rozdz. 2). Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP. – oraz Kodeks etyczny psychologa http://www.ptp.org.pl/teksty/NOWY_KODEKS_PTP.pdf

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Znajomość lektur weryfikowana w trakcie zajęć.	17-32
Aktywny udział w warsztacie, wykonywanie zadań indywidualnych i grupowych, zadań domowych.	15-30
Przygotowanie zadania zaliczeniowego realizowanego w parach - sprawdzającego wykorzystanie praktyczne wiedzy.	20-38

* Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

UMIEJĘTNOŚCI AKADEMICKIE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin pracy (w tym udział w zajęciach oraz praca własna)
Koordynator przedmiotu	dr Mariusz Zięba, mzieba@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	18 ST / 12 NST	
blended- learning	6 ST / NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Ma wiedzę na temat organizacji, w tym wiedzę na temat organizacji uczelni wyższej. Ma wiedzę o rodzajach tekstów naukowych: teoretycznych, empirycznych, i popularyzujących wiedzę. Wie, czym jest nauka i rozumie potrzebę pogłębiania swojej wiedzy i uczenia się przez całe życie. 	PSJ_W25 PSJ_W26
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi stosować typowe technologie informacyjne w praktyce oraz w poszukiwaniu informacji z różnych źródeł 	PSJ_U2 PSJ_U13

	<ul style="list-style-type: none"> ● Potrafi efektywnie korzystać ze źródeł wiedzy pozyskanej online. ● Potrafi stosować standardy bibliograficzne oraz standardy pisania prac naukowych zgodnych z APA. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Potrafi korzystać z Internetu jako narzędzia komunikacji, poszukiwania i pozyskiwania informacji. 	PSJ_K3

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
Blok 1	
Jak "poruszać się" po uczelni: struktura uczelni, komunikacja na uczelni, obieg dokumentacji Uczelnia -Student.	Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Akademicki savoir vivre: podstawowe zasady kulturalnego zachowania na Uczelni.	Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
E-learning: obsługa narzędzi wykorzystywanych na e-learningu.	Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Nauczanie zdalne: obsługa narzędzi używanych podczas nauczania online m. in. Google Classroom oraz Google Meet	Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Wirtualna Uczelnia: obsługa i poruszanie się po witrynie	Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Zdalne przeprowadzanie zaliczeń: obsługa narzędzi wykorzystywanych do przeprowadzenia zaliczeń przedmiotów, m. in. Moodle i Google Classroom	Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Blok 2	
Zaufane źródła informacji: zaawansowane wykorzystanie Internetu, poszukiwanie źródeł i ocena ich wiarygodności, korzystanie z zasobów bibliotecznych i baz danych.	Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Standardy edytorskie obowiązujące w nauce: różne typy standardów edytorskich, standardy APA, cytowanie i bibliografia.	Skimina, E. Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2022). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA7</i> , Wydawnictwo Liberi Libri. Do pobrania z: https://apa7.liberilibri.pl/
BLENDED-LEARNING	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
Kurs biblioteczny <ul style="list-style-type: none"> ● Korzystanie z zasobów biblioteki Uniwersytetu SWPS ● Bazy publikacji biblioteki Uniwersytetu SWPS oraz ogólnodostępne 	Kurs e-learningowy (5 godzin)
Ochrona praw autorskich / Własność intelektualna <ul style="list-style-type: none"> ● Prawa autorskie, plagiat i autoplgiat. ● Wykrywanie zapożyczeń, system Plagiat, Jednolity System Antyplagiatowy. 	Kurs e-learningowy (5 godzin)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Blok 1	
Indywidualne, bieżące wykonanie zadań i ćwiczeń w trakcie zajęć oraz zadań domowych wyznaczonych do zrealizowania	5 - 10
Sprawdzian końcowy weryfikujący uzyskanie efektów uczenia się w zakresie wiedzy oraz pozostałych treści programowych Bloku 1.	16 - 30
Blok 2	
Przygotowanie w zespole 2-3 osobowym raportu z wyszukiwania literatury na wylosowany temat.	15 - 30
BLENDED-LEARNING	
Wykonanie zadań i quizów Kursu bibliotecznego (platforma e-learning)	5- 10
Wykonanie zadań i quizów kursu Ochrona praw autorskich / Własność intelektualna (platforma e-learning)	10 - 20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

I rok, semestr 2

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

PSYCHOLOGIA SPOŁECZNA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Maciej Kościelniak (mkoscielniak@swps.edu.pl)

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30ST/ 24NST	
ćwiczenia	18ST/ 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none">• Zna teorie psychologii społecznej, wyjaśniające mechanizmy funkcjonowania człowieka w jego otoczeniu oraz badania empiryczne, których wyniki pomagają rozumieć i wyjaśniać różne procesy społeczne.• Zna aparat pojęciowy właściwy dla psychologii społecznej w zakresie wiedzy i sądów o świecie społecznym, samowiedzy i samowartościowania,	PSJ_W10

	<p>postaw i zmiany postaw, komunikacji interpersonalnej.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zna zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi aplikować teoretyczną wiedzę z zakresu psychologii społecznej do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. • Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę dla analizowania i wyjaśniania zachowań społecznych ludzi. • Posługuje się aparatem pojęciowym właściwym dla psychologii społecznej. • Potrafi wykorzystać - jako punkt wyjścia do planowania badań naukowych - koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych. • Odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. 	PSJ_U9 PSJ_U12
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Zdaje sobie sprawę z wpływu czynników sytuacyjnych i przyjmowanej perspektywy na spostrzeganie świata społecznego. • Dostrzega przejawy niesprawiedliwości społecznej, nietolerancji i dyskryminacji. 	PSJ_K1 PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wpływ społeczny	<ul style="list-style-type: none"> – Doliński, D. (2008). Techniki wpływu społecznego. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 1 i 2.
Poznanie społeczne	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 3: Poznanie społeczne.
Atrakcyjność	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 12: Atrakcyjność.
Miłość i bliskie związki	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 13: Miłość.
Przekonania społeczne	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 4: Przekonania społeczne.
Moralność	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 9: Moralność.

Stereotypy i uprzedzenia	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 19: Stosunki międzygrupowe.
Psychologia środowiskowa	<ul style="list-style-type: none"> – Lewicka, M., Bańka, A. (2010 lub nowsze). <i>Psychologia środowiskowa</i>, W: J. Strelau, D. Doliński (Red.), <i>Psychologia akademicka. Podręcznik tom 2</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
Psychologia społeczna w praktyce: prawo i reklama	<ul style="list-style-type: none"> – Aronson, E., Wilson, T., D., Akert, R., M. (2006 lub nowsze). <i>Psychologia społeczna</i>. Poznań, Zysk i S-ka. (ostatni rozdział książki). – Doliński, D. (2004). <i>Reklama i jej wpływ na zakupy</i>, W: Tyszka, T. (red.), <i>Psychologia ekonomiczna</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
Psychologia społeczna szczęścia	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 19: Szczęście.

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Atrakcyjność, miłość i bliskie związki	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 12: Atrakcyjność. ○ ROZDZIAŁ 13: Miłość.
Przekonania społeczne	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 4: Przekonania społeczne.
Moralność	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 9: Moralność.
Stereotypy i uprzedzenia	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 19: Stosunki międzygrupowe.
Psychologia środowiskowa	<ul style="list-style-type: none"> – Lewicka, M., Bańka, A. (2010 lub nowsze). <i>Psychologia środowiskowa</i>, W: J. Strelau, D. Doliński (Red.), <i>Psychologia akademicka. Podręcznik tom 2</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
Psychologia społeczna w praktyce: reklama i prawo	<ul style="list-style-type: none"> – Aronson, E., Wilson, T., D., Akert, R., M. (2006 lub nowsze). <i>Psychologia społeczna</i>. Poznań, Zysk i S-ka. <ul style="list-style-type: none"> ○ Strony 423-446.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
SPRAWDZIAN TESTOWY	26-50
AKTYWNY UDZIAŁ W ZAJĘCIACH* <i>tzw. „punkty za aktywność”, przyznawane wg zasad określonych przez prowadzącego zajęcia.</i>	6-12
WIEDZA Z LEKTUR SPRAWDZANA NA ĆWICZENIACH* <i>Na wszystkich zajęciach (również pierwszych!) wiedza z zadanych lektur obowiązkowych będzie sprawdzana w formie „wejściówek”.</i>	6-12
PROJEKT GRUPOWY <i>(do wyboru przez spośród propozycji podanych przez prowadzącego)</i>	13-26
UWAGA: Punkty za wszystkie formy weryfikacji efektów uczenia się <u>na ćwiczeniach</u> sumują się, a suma progów zaliczeniowych (25 pkt.) jest jednocześnie progiem zaliczeniowym dla ćwiczeń. Nie dotyczy to sprawdzianu, weryfikującego w sposób odrębny wiedzę zdobytą na wykładach.	

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.
Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PSYCHOLOGIA EMOCJI I MOTYWACJI

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym 54 godzin udziału w zajęciach oraz 126 godzin pracy własnej)
Koordinator przedmiotu	dr hab. Szymon Draheim, prof. Uniwersytetu SWPS sdraheim@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30ST/24NST	
ćwiczenia	24ST/18NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna klasyczne i współczesne koncepcje oraz główne nurty badawcze dotyczące psychologii emocji i motywacji. Posiada wiedzę na temat komponentów emocji, mechanizmów wzbudzenia emocji, ekspresji i kontroli emocjonalnej, a także rodzajów i mechanizmów motywacji. 	PSJ_W11

	<ul style="list-style-type: none"> Zna teorie i wyniki badań empirycznych nad wzajemnymi relacjami między emocjami, poznaniem, zachowaniem i motywacją. Rozumie, że ludzkie emocje i motywacje są pochodną zarówno procesów biologicznych, jak i kulturowych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi aplikować naukową wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. Potrafi wykorzystać - jako punkt wyjścia do planowania badań naukowych - koncepcje i badania z zakresu psychologii emocji i motywacji. Odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. 	PSJ_U3 PSJ_U9
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Jest świadomy konieczności ustawicznego aktualizowania posiadanej wiedzy i umiejętności dotyczących psychologii emocji i motywacji. Zdaje sobie sprawę z ograniczeń epistemicznych psychologii emocji i motywacji jako obszaru badań i dociekań teoretycznych w naukowej psychologii. 	PSJ_K2 PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Podstawowe pojęcia. Afekt, emocja, nastrój, emocjonalność. Perspektywa potoczna i naukowa. Pojęcie emocji i odruchu orientacyjnego. Trzy grupy współczesnych teorii emocji (konstrukcjonizm psychologiczny, teorie oceny poznawczej oraz teorie emocji podstawowych).	– Cosmides, L., Tooby, J. Psychologia ewolucyjna a emocje. W: M. Lewis, J., M. Haviland-Jones, (2005). <i>Psychologia emocji</i> (s. 128-159). Gdańsk: GWP. – Barret, L., F. (2018). <i>Jak powstają emocje</i> (s. 49-69). Warszawa: CeDeWu
2. Klasyczne teorie emocji. Teoria Jamesa-Langego. Teoria Cannona-Barda. Teoria Schachtera-Singera. Hipoteza mimicznego sprzężenia zwrotnego. Zajonca naczyńniowa teoria emocji.	– LeDoux, J. (2000). <i>Mózg emocjonalny. Tajemnicze podstawy życia emocjonalnego</i> (s. 48-60), (s.91-98). Poznań: Media Rodzina.
3. Neurobiologia emocji Neurobiologiczne badania emocji. Układ limbiczny. Ciało migdałowe. Autonomiczny Układ Nerwowy a emocje. Mózgowe mechanizmy emocji strachu.	– LeDoux, J. (2000). <i>Mózg emocjonalny. Tajemnicze podstawy życia emocjonalnego</i> (s. 183-208). Poznań: Media Rodzina. – LeDoux, J. (2017). <i>Lęk</i> (s. 29-43), (s. 112-160). Kraków: Copernicus Center Press.
4. Emocje podstawowe Współczesne koncepcje emocji podstawowych. Metody badania emocji. Mimiczne i wokalne ekspresje emocji.	– Ekman, P. (2012). <i>Emocje ujawnione</i> . Gliwice: Helion. – Barrett, L., F. (2018) <i>Jak powstają emocje</i> (s. 72-87). Warszawa: CeDeWu

<p>Spór o uniwersalność <i>versus</i> specyficzność kulturową wyrazów emocji. Różnice indywidualne w przejawianiu i rozpoznawaniu mimicznych ekspresji emocji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Matsumoto, D., Juang, L. (2007). <i>Psychologia międzykulturowa</i> (s. 281-321). Gdańsk: GWP. – DeWaal. F. (2019). <i>Ostatni uścisk mamy. Emocje zwierząt i co one mówią o nas samych</i> (s. 149-207). Warszawa: Copernicus Center Press. – Draheim, S.E. (2001). System kodowania ruchów twarzy (FACS) jako metoda mierzenia zachowań mimicznych: procedura – rzetelność – zastosowania. <i>Psychologia – Etologia - Genetyka</i>, 3/4, 97-113.
<p>5. Emocje a procesy poznawcze Oceny poznawcze jako procesy wzbudzające emocje. Spór o pierwszeństwo emocji <i>versus</i> poznania. Czy emocje mogą być nieświadome. Emocje a procesy pamięciowe. Procesy poznawcze w emocjach samoświadomościowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ekman, P., Davidson, R. (1998). <i>Natura emocji. Podstawowe zagadnienia</i> (s. 179-183), (s. 248-249), (s. 255-258), (s. 262-263). Gdańsk: GWP.
<p>6. Motywacja w różnych systemach teoretycznych Pionierzy nauki o motywach. Motywacja w klasycznej psychoanalizie. Motywacja w teorii uczenia się. Motywacja w psychologii poznawczej. Motywacja w psychologii ewolucyjnej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Franken, R. E. (2006). <i>Psychologia motywacji</i> (s. 15-45). Gdańsk: GWP.
<p>7. Nieświadoma i świadoma motywacja osiągnięć Dwa systemy motywacji. McClelland klasyczny model motywacji. Ukryta i jawna motywacja osiągnięć. Predyktory motywacji osiągnięć. Poznawcze teorie motywacji osiągnięć. Dweck teoria rozwoju kompetencji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Franken, R. E. (2006). <i>Psychologia motywacji</i> (s. 461-489). Gdańsk: GWP.
<p>8. Motywacja wewnętrzna i zewnętrzna oraz samoregulacja motywacji Pojęcia motywacji wewnętrznej i zewnętrznej. Wzmocnienia jako zewnętrzna motywacja. Zjawisko naduzasadnienia. Nagrody i pochwały a motywacja wewnętrzna. Teoria autodeterminacji i teoria „flow”. Cele i zadania w samoregulacji motywacji. Motywacyjne funkcje struktury Ja.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Franken, R. E. (2006). <i>Psychologia motywacji</i> (s. 490-525). Gdańsk: GWP.

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Podstawowe koncepcje emocji Problemy z definiowaniem emocji. Pojęcie emocji a inne zjawiska afektywne, takie jak nastrój i temperament. Klasyczne teorie emocji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński, D., Łukaszewski, W., Marszał-Wiśniewska, M. <i>Emocje i motywacja</i> (s. 513-516) oraz (s. 537-553), W: Strelau, J., Doliński, D. (2011). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>, Tom 1. Gdańsk: GWP. – Ekman, P., Davidson, R. (1999). <i>Natura emocji. Podstawowe zagadnienia</i>. Gdańsk GWP, (s. 50-69).
<p>2. Koncepcja emocji podstawowych i ekspresja emocji Ekmana koncepcja emocji podstawowych. Argumenty za i przeciw koncepcji emocji podstawowych. Wzorce mimiczne i behawioralne w wyrażaniu emocji. Uniwersalne versus kulturowo specyficzne: ekspresje emocji, rozpoznawanie emocji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński, D., Łukaszewski, W., Marszał-Wiśniewska, M. <i>Emocje i motywacja</i>, W: Strelau, J., Doliński, D. (2011). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i> (s. 553-564), Tom 1. Gdańsk: GWP. – Ekman, P., Davidson, R. (1999). <i>Natura emocji. Podstawowe zagadnienia</i> (s.20-25). Gdańsk GWP. – Matsumoto, D., Juang, L. (2007). <i>Psychologia międzykulturowa</i> (s. 281- 300). Gdańsk: GWP. – Barrett, L., F. (2018) <i>Jak powstają emocje</i> (s. 72-87). Warszawa: CeDeWu.
<p>3. Mózg emocjonalny. Funkcje emocji. Wzbudzanie emocji. Mózgowe mechanizmy emocjonalne. Czynniki wzbudzające emocje. Funkcje emocji i ich związek z poznaniem i funkcjonowaniem społecznym.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – LeDoux, J. E. i Phelps, E.A. (2005). <i>Sieci emocjonalne w mózgu</i>, W: M. Lewis, J.M. Haviland – Jones (red.), <i>Psychologia emocji</i> (s. 210-229). Gdańsk: GWP. – Maruszewski, T., Doliński, D., Łukaszewski, W., Marszał-Wiśniewska, M. <i>Emocje i motywacja</i> (s. 521-529). W: Strelau, J., Doliński, D. (2011). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>, Tom 1. Gdańsk: GWP. – Ekman, P., Davidson, R. (1999). <i>Natura emocji. Podstawowe zagadnienia</i> (s. 112-115). Gdańsk: GWP. – Oatley, K., Jenkins J.M. (2003). <i>Zrozumieć emocje</i> (s. 260-284). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>4. Emocje samoświadomościowe Wstyd i poczucie winy jako emocje wymagające samoświadomości Strukturalny model emocji samoświadomościowych. Funkcje wstydu i poczucia winy Różnice indywidualne w emocjach samoświadomościowych</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Lewis M. (2005). <i>Emocje samoświadomościowe</i>. W: (Red.) Lewis M., Haviland-Jones J.,M. <i>Psychologia emocji</i> (s. 780-797). Gdańsk: GWP. – Doliński, D. <i>Wstyd. E-Znaczenia</i>, wersja elektroniczna.
<p>5. Regulacja emocji Procesualny model regulacji emocji. Rodzaje i konsekwencje regulacji różnych emocji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński, D., Łukaszewski, W., Marszał-Wiśniewska, M. <i>Emocje i motywacja</i>. W: Strelau, J., Doliński, D.

<p>Różnice indywidualne w zakresie regulacji emocji.</p>	<p>(2011). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i> (s. 564-570), Tom 1. Gdańsk: GWP.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Levenson, R. (1998). Kontrola emocji. W: P. Ekman, D. Davidson, (red.), <i>Natura emocji</i> (s. 233-239). Gdańsk: GWP. – Szczygieł, D. (2014). Regulacja emocji a dobrostan. Konsekwencje wyprzedzającej i korygującej regulacji emocji. W: R. Derbis i Ł. Baka (Red.), – <i>Oblicza jakości życia</i> (s. 193–209). Wydawnictwo Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie.
<p>6. Motywacja w najważniejszych systemach teoretycznych Natura motywacji w psychologii psychoanalitycznej, neobehawiorystycznej, poznawczej i ewolucyjnej. Teorie potrzeb.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński, D., Łukaszewski, W., Marszał-Wiśniewska, M. Emocje i motywacja. W: Strelau, J., Doliński, D. (2011). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i> (s. 588-598), Tom 1. Gdańsk: GWP.
<p>7. Podstawowe mechanizmy motywacyjne: afektywne, poznawcze i fizjologiczne Wpływ pobudzenia na funkcjonowanie organizmu. Emocja a program działania. Procesy poznawcze jako mechanizm motywacyjny. Uruchomienie i podtrzymywanie czynności celowych. Czynniki wpływające na rozpoczęcie, kontynuację i porzucanie działania. Specyficznie ludzkie mechanizmy motywacyjne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Doliński, D., Łukaszewski, W. Mechanizmy leżące u podstaw motywacji. W: Strelau, J. – (2000). <i>Psychologia Podręcznik akademicki</i> (s. 441-468), Tom II, Gdańsk: GWP.
<p>8. Typy motywacji Zasada przywracania równowagi. Motywacja zadaniowa i poznawcza Motywacje symultaniczne i hierarchiczne oraz konflikty motywacyjne. Siła woli, wytrwałość, skuteczność w działaniu Samokontrola, samoregulacja motywacji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Doliński, D., Łukaszewski, W. Typy motywacji. W: Strelau, J. (2000). <i>Psychologia Podręcznik akademicki</i> (s. 469-491), Tom II, Gdańsk: GWP. – Baumeister, R., Tierney, J. (2013). <i>Siła woli</i> (s. 19-29), (s.31-54), (s.226-256). Poznań: Media Rodzina.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny** obejmujący treści i lektury obowiązkowe do wykładów.	31-60
Kolokwium*** pisemne obejmujące treści i lektury obowiązkowe omawiane na ćwiczeniach.	10-20
Aktywny udział w dyskusjach w trakcie ćwiczeń. Znajomość lektur weryfikowana podczas zajęć. Zaangażowanie w wykonywanie zadań indywidualnych i grupowych.	10-20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PSYCHOLOGIA ROZWOJU CZŁOWIEKA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150 godzin (w tym 54 godziny udziału w zajęciach oraz praca własna)
Koordinator przedmiotu	Dr Konrad Piotrowski konrad.piotrowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30ST/ 24NST	
ćwiczenia/warsztat	24ST/ 18NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie psychologiczną perspektywę ujęcia rozwoju człowieka w cyklu życia oraz teorie wyjaśniające w tym zakresie i specyfikę badań zna i rozumie wpływ czynników biologicznych i środowiskowych, a także interakcji pomiędzy nimi na przebieg procesu rozwojowego zna i rozumie przebieg rozwoju człowieka w różnych jego aspektach: motorycznym, poznawczym i społecznym 	PSJ_W9 PSJ_W15

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka na różnych etapach jego rozwoju, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii rozwoju posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii rozwoju. formułuje problemy badawcze dotyczące rozwoju człowieka; proponuje ich rozwiązanie, posługując się wiedzą z zakresu psychologii rozwoju poprzez odwołanie do badań, aparatu pojęciowego i metodologii badawczej w tej dziedzinie 	PSJ_U1 PSJ_U3 PSJ_U9
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z zakresu psychologii rozwoju w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych dotyczących rozwoju człowieka poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności 	PSJ_K1 PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Psychologia rozwoju człowieka – wprowadzenie	<ul style="list-style-type: none"> Bee, H. (2004). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i>. Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 2 Brzezińska, A. I., Ziótkowska, B., & Appelt, K. (2016). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁY: 4-7 Schaffer, D. R. & Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis <ul style="list-style-type: none"> CZĘŚCI I i II.
2. Rozwój prenatalny	
3. Okres noworodkowy, niemowlęcy i wczesne dzieciństwo	
4. Średnie i późne dzieciństwo	
5. Okres dorastania i wyłaniającej się dorosłości	
6. Blok rozszerzający: rozwój perfekcjonizmu i jego wpływ na rozwój człowieka	
7. Wczesna dorosłość	
8. Blok rozszerzający: wypalenie, żal i kryzys: ciemna strona rodzicielstwa	
9. Średnia i późna dorosłość	
10. Podsumowanie: psychologia rozwoju człowieka w cyklu życia	

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Okres prenatalny, noworodkowy, niemowlęcy	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A. I., Ziótkowska, B., & Appelt, K. (2016). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <ul style="list-style-type: none"> Rozdział 4 Brzezińska, A. I., Ziótkowska, B., & Appelt, K. (2016). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <ul style="list-style-type: none"> Rozdział 5
2. Wczesne dzieciństwo	
3. Średnie i późne dzieciństwo	

4. Dorastanie	– Brzezińska, A. I., Ziótkowska, B., & Appelt, K. (2016). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. ○ Rozdział 6
5. Wczesna dorosłość	– Brzezińska, A. I., Ziótkowska, B., & Appelt, K. (2016). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. ○ Rozdział 7
6. Średnia i późna dorosłość	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący treści i lektury omawiane na wykładach i ćwiczeniach. Sprawdzian odbędzie się po zakończeniu zajęć w module, w formie testu z pytaniami zamkniętymi.	31-60
Praca domowa: Przygotowanie, w grupie trzyosobowej, poradnika popularnonaukowego. Szczegóły zadania zostaną przedstawione podczas ćwiczeń	10-20
Wejściówki: kilkuminutowy, pisemny sprawdzian znajomości lektur obowiązujących na danych zajęciach ćwiczeniowych. Wejściówki będą się odbywały na początku zajęć w formie testu, z pytaniami zamkniętymi i otwartymi.	10-20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

KRYTYCZNA ANALIZA TEKSTÓW PSYCHOLOGICZNYCH

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe (student wybiera tematykę zajęć z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin (w tym 12 godzin zajęć i 78 godzin pracy własnej)
Koordinator przedmiotu	dr Anna Ziółkowska, prof. Uniwersytetu SWPS aziolkowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	18ST/12NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna i rozumie specyfikę psychologii jako nauki; • Student zna i różnicuje jakość dowodów empirycznych będących podstawą wiedzy naukowej; • Student zna specyfikę tekstów o charakterze naukowym oraz popularnonaukowym; • Student odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach od wiedzy potocznej. 	PSJ_W2 PSJ_W26

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student planuje, realizuje i monitoruje własny proces uczenia się; • Student potrafi wyszukać wiarygodne informacje na określony temat; • Student potrafi ocenić stopień wiarygodności różnych źródeł informacji; • Student potrafi znaleźć w tekście omawianą tezę i przeanalizować poprawność dostępnych na jej poparcie przesłanek; • Student potrafi formułować logiczne wnioski i formułować alternatywne wyjaśnienia dla określonych obserwacji; • Student potrafi stosować standardy APA. 	PSJ_U2 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych. 	PSJ_K1

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Tematy zajęć	Literatura obowiązkowa
<p>1. Wprowadzenie do tematyki krytycznej analizy tekstów naukowych - Kluczowe umiejętności związane z krytycznym myśleniem: Gdzie i jak znaleźć rzetelne informacje na potrzebny temat? Jak znaleźć publikacje naukowe na wybrany temat? Jak zawęzić pole wyszukiwania? Analiza tekstów zgodnie z zasadami krytycznego myślenia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2012). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA</i>. Liberi Libri http://www.liberilibri.pl/harasimczuk – Lilienfeld, S, Lynn, S., Ruscio, J., Beyerstein, B. (2017). <i>50 wielkich mitów psychologii popularnej</i>. CIS. – McBurney, D. (2002). <i>Myśleć jak psycholog</i>. GWP.
<p>2. Od odkrycia do publikacji. Konstrukcja tekstu naukowego. Rodzaje tekstów naukowych. Jak odróżnić tekst popularnonaukowy od tekstu naukowego? Proces recenzji tekstów naukowych (peer-review). Na czym polega peer-review. Dlaczego peer-review jest gwarancją rzetelności literatury naukowej?</p>	<p>Oraz (ze względu na wybieralny charakter zajęć) literatura związana z omawianą problematyką, wskazana przez prowadzącego zajęcia na pierwszych zajęciach i udostępniona przez prowadzącego.</p>
<p>3 – 4. Odnajdowanie tez i przesłanek w tekście naukowym i popularnonaukowym Analiza przesłanek i jakości argumentacji (dowodzenia) w wybranym tekście. Logika dowodzenia. Budowanie przewidywań i wyjaśnień w oparciu o związki między zmiennymi. Budowanie mapy argumentacji (od przesłanek do tezy).</p>	

Tworzenie przekonującej i wyczerpującej argumentacji w oparciu o aktualny stan wiedzy. Tworzenie narracji ułatwiającej zrozumienie przesłanek.	
5. Budowa tekstów naukowych Standardy APA w pracach naukowych Omówienie zasad przygotowania raportu końcowego Prezentacje map argumentacji przygotowanych przez studentów	
6. Wzajemne ocenianie prac, dyskusje, udzielanie informacji zwrotnej, tworzenie biblioteki dobrych praktyk i najczęstszych błędów, podsumowanie zajęć i dyskusje na temat omawianych mitów.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
<p>Krytyczna analiza mitu cz. 1 (przygotowanie mapy argumentacji)</p> <p>Studenci otrzymają do wyboru listę mitów z zakresu wybranej tematyki dziedziny psychologii.</p> <p>Zadaniem studentów (w 3-4 osobowych zespołach) jest wyszukanie odpowiednich informacji z aktualnej literatury naukowej, a następnie zbudowanie logicznego ciągu argumentacji dla wybranej tezy. Zadaniem studentów jest wykazanie, czy mit jest potwierdzony, prawdopodobny, czy obalony.</p> <p>Zadaniem studentów jest zdefiniowanie pojęcia mitu. Następnie przeszukanie literatury naukowej w celu odnalezienia znaczących badań potwierdzających lub obalających tezę zawartą w micie.</p> <p>Zadaniem studentów jest w wyczerpujący i przekonujący sposób zaprezentować logiczny ciąg argumentacji za i przeciw wybranej tezie. Zadaniem studentów będzie przygotowanie mapy argumentacji</p>	24-48

(minimum 6, maksymalnie 10 argumentów wyższego rzędu, ułożonych hierarchicznie w mapę). Studenci są zobowiązani podsumować jakość zebranych dowodów na wsparcie lub obalenie wybranej tezy i przedstawić mapę w sposób graficzny.	
Krytyczna analiza mitu II cz. 2 (przygotowanie pracy pisemnej) Zadanie jest kontynuacją części pierwszej. Na podstawie przygotowanej mapy argumentacji oraz informacji zwrotnej od prowadzącego, studenci przygotowują spójną pracę pisemną. Praca pisemna musi zawierać pisemne podsumowanie przesłanek za i przeciw rozpatrywanej tezie i poprawną argumentację sprawdzającą aktualny stan wiedzy psychologicznej na temat wybranego zagadnienia (do 700 słów).	16-30
Aktywność w trakcie zajęć lub zadania domowe	11-22

**Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny prac zaliczeniowych

1. Mapa argumentacji

- 0 – Zdecydowanie nie
- 1 – Nie
- 2 – Raczej nie
- 3 – Trudno powiedzieć
- 4 – Raczej tak
- 5 – Tak
- 6 – Zdecydowanie tak

Kryterium	Liczba punktów
1. Czy student umiał wyodrębnić przesłanki z tekstu?	0 1 2 3 4 5 6
2. Czy przesłanki są spójne z tezą?	0 1 2 3 4 5 6
3. Czy siła przesłanek jest dobrze oceniona?	0 1 2 3 4 5 6
4. Czy wspomniane zostały kluczowe dla tezy badania i/lub teorie?	0 1 2 3 4 5 6
5. Czy wnioski są logicznie wyprowadzone?	0 1 2 3 4 5 6
6. Czy struktura (w tym hierarchia) przesłanek jest poprawna?	0 1 2 3 4 5 6
7. Czy prezentacja mapy jest czytelna?	0 1 2 3 4 5 6
8. Czy mapa została przygotowana w sposób profesjonalny?	0 1 2 3 4 5 6
Mocne strony	
Co wymaga poprawy	

2. Raport końcowy

- 0 – Zdecydowanie nie
- 1 – Nie
- 2 – Raczej nie
- 3 – Trudno powiedzieć
- 4 – Raczej tak
- 5 – Tak
- 6 – Zdecydowanie tak

Kryterium	Liczba punktów
1. Struktura wynikania – czy jest zachowana logika?	0 1 2 3 4 5 6
2. Czytelność pracy – akapity, teza, przesłanki.	0 1 2 3 4 5 6
3. Uwzględnienie uwag z mapy oraz jakość wybranych materiałów.	0 1 2 3 4 5 6
4. Poprawność językowa.	0 1 2 3 4 5 6
5. Czy raport spełnia standardy APA?	0 1 2 3 4 5 6
Dodatkowe uwagi	

PODSTAWOWE UMIEJĘTNOŚCI PRACY W GRUPIE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Małgorzata Klimka-Kołyško, mklimka-kolysko@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
warsztat	24 ST/18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna możliwości zastosowania psychologii – ma podstawową wiedzę na temat funkcjonowania grupy, dynamiki jej rozwoju w różnych obszarach funkcjonowania grupy. Zna i rozumie problematykę funkcjonowania poszczególnych członków i lidera w grupie rozumianej jako otoczenie społeczne. 	PSJ_W10
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka w obszarze współpracy z innymi, ról grupowych i faz funkcjonowania zespołu. Potrafi zaplanować i zorganizować pracę zespołu, a także podejmować współpracę z innymi członkami grupy w realizacji celów. 	PSJ_U12

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów pojawiających się w funkcjonowaniu grupy. • Jest gotów do przestrzegania zasad etyki zawodowej i dbałości o wysoki standard działań profesjonalnych związanych z kierowaniem pracą zespołową oraz w sytuacji bycia członkiem grupy. 	PSJ_K1 PSJ_K7
------------------------------	--	------------------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WARSZTAT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Grupa – zespół. Dynamika grupy Elementy grupy – bycie członkiem grupy, spójność i wielkość grupy, realizacja zadań, normy grupowe, relacje interpersonalne, role. Proces grupowy- poziom jawny i niejawny, modele. Modele rozwoju grupy. Dynamika grupy – biznes, psychologia kliniczna, społeczna.	<ul style="list-style-type: none"> – Brown, R. (2006). <i>Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa</i> (s.17-35, 153-175). Gdańsk: GWP. – Kozak, A. (2014). <i>Proces grupowy</i> (s. 11-56). Gliwice: Onepress, Wydawnictwo Helion SA. – Vinogradov, S., Yalom, I.D. (2007). <i>Psychoterapia grupowa. Krótki przewodnik dla terapeutów</i> (s. 78 – 101). Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.
Zespół i praca w zespole Praca zespołowa – zalety i wady. Budowanie i integracja zespołu. Określanie celów pracy zespołu. Metody i techniki pracy grupowej. Zadaniowe funkcjonowanie zespołu. Grupowe podejmowanie decyzji. „Pułapki” w pracy zespołowej i sposoby radzenia sobie z nimi.	<ul style="list-style-type: none"> – Gellert, M., Nowak, C. (2008). <i>Zespół</i> (s. 279-284). Gdańsk: GWP.
Role w zespole Role w dobrze działającym zespole. Etapy pracy zespołu a aktywność określonej roli, mocne i słabe strony każdej roli. Rola lidera zespołu – fazy, zadania. Role w zespole – biznes, psychologia kliniczna, relacje międzyludzkie, szkolenia itd.	<ul style="list-style-type: none"> – Jedliński, K., Golińska, L., Karczewska, M., Łabędź, D., Ossowska, T., Szczepańska, H. (2000). <i>Trening interpersonalny</i> (s.19-21). Warszawa: Wydawnictwo W.A.B.
Komunikacja oparta na współpracy. Sytuacje trudne w grupie. Konflikt w zespole (wydziałowy blok tematyczny) Rola efektywnej komunikacji w zespole. Współpraca w realizacji zadań. Konflikt w grupie i strategię zarządzania konfliktami.	<ul style="list-style-type: none"> – Bocheńska-Włostowska, K. (2009). <i>Akademia umiejętności interpersonalnych. 20 spotkań z komunikacją</i> (s. 193-203, 147-157). Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls
Facylitacja Jak oddziaływać na pracę grupy, by osiągnąć zaplanowane rezultaty w optymalnym czasie przy wykorzystaniu potencjału członków grupy/zespołu.	<ul style="list-style-type: none"> – Mann, T., Marszewska, J. (2015). <i>Facylitacja - wiedza, umiejętności, sztuka czy magia</i> (s. 12-62) Warszawa: Wydawnictwo: RP.

<p>Rola psychologa jako trenera grupowego/ facylitatora naturalnych zjawisk występujących w grupie (wydziałowy blok tematyczny) Jakie zachowania grupowe wzmacniać, a jakim zapobiegać? Narzędzia służące prowadzeniu zajęć grupowych.</p>	<p>Realizacja symulacji wybranego przez studentów ćwiczenia - materiały opracowane przez uczestników zajęć.</p>
---	---

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Praca na warsztacie, udział w dyskusjach (obecność obowiązkowa na minimum 80% zajęć).	20-40
Quizy sprawdzające wiedzę zdobytą na zajęciach.	15-30
<p>Projekt zespołowy CEL PROJEKTU: Celem projektu jest opracowanie scenariusza pracy (4-5h) z wybraną grupą docelową (szkolenie/warsztat w formule on-line lub stacjonarnej). Zespół zadaniowy dokonuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyboru tematu pracy, - podstawy teoretycznej na bazie literatury, - określenia celu szkolenia oraz metod pracy, - wyboru ćwiczeń (zadań) do pracy z grupą, - wyboru metod weryfikacji celów pracy grupowej. <p>UWAGA: Elementem projektu zespołowego (podlegającym ocenie) jest przeprowadzenie symulacji jednego, wybranego ze scenariusza ćwiczenia (zadania). Symulacja odbędzie się na zajęciach z udziałem pozostałych studentów w terminie wskazanym przez prowadzącą zajęcia. Symulacja powinna trwać ok. 20 minut.</p>	16-30

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

WYKŁAD HUMANISTYCZNO-SPOŁECZNY - SOCJOLOGIA: JAK WIDZIEĆ ŚWIAT?

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe (student wybiera jedno zajęcia z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	Letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Mariusz Zięba, mzieba@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST /18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistyczne wiedzy o człowieku • wymienia i opisuje rodzaje relacji społecznych. • rozpoznaje współczesne zjawiska kulturowe. 	PSJ_W27

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD:	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Relacje społeczne (różnorodność, bliskość-dystans, sieciowość, cyfrowość relacji; kryzys relacji społecznych). Sygnały zmian (m.in. relacje człowiek-robot, starzejące się społeczeństwo)	– Christiakis N. A., Fowler, J.H. (2011). <i>W sieci. Jak sieci społeczne kształtują nasze życie</i> . Sopot: Smak słowa. (roz. 7. To leży w naszej naturze)
Zdrowie i choroba w socjologii (koncepcja zdrowia, rola chorego, medykalizacja, ciało jako projekt). Sygnały zmian (m.in. modyfikacje, ingerencje; choroby cywilizacyjne; pandemie)	– Bauman Z. (2007), <i>Płynne życie</i> . Kraków: Wydawnictwo Literackie (roz. 5. Konsumowanie ciała s. 140-159)
Kultura i współczesne zjawiska kulturowe (m.in. stare i nowe ujęcie kultury; style życia, swój-obcy, globalizacja). Sygnały zmian: (m.in. cyfrowa kultura, internet rzeczy, trybalizm, przestrzeń prywatna i publiczna)	– Mirzoeff N., (2016). <i>Jak zobaczyć świat</i> . Warszawa: Karakter. (Wprowadzenie Jak zobaczyć świat ss. 17-42).
Przedmioty (społeczne funkcje przedmiotów, moda). Sygnały zmian (m.in. antropomorfizacja przedmiotów, rzemiosło, minimalizm). Konsumpcjonizm. Entropia. Era antropocenu. Sygnały zmian (m.in. minimalizm, zrównoważony rozwój, idea postwzrostu)	– Rifkin J., Howard T. (2008). <i>Entropia. Nowy światopogląd</i> . Katowice: Wydawnictwo KOS. (W obliczu entropii (ss.296-309) w części 6 książki). – Juraszek D.(2020), <i>Antropocen dla początkujących</i> . Łódź: Wydawnictwo Liberte (roz. Negacjonizm versus mądrość klimatyczna oraz Niezrównoważony rozwój, czyli co tak stuka?)
Praca i miejsce pracy (konceptje zarządzania ludźmi a przestrzeń do pracy; praca elastyczna, praca w domu, pokolenie Lockdown, praca prekaryjna). Sygnały zmian (m.in. cyfrowy nomadyzm, freelancing, uberyzacja pracy, ekonomia na żądanie, turkusowa organizacja, przemysł 4.0, automatyzacja pracy, roboty)	– Rifkin J. (2016), <i>Społeczeństwo zerowych kosztów krańcowych</i> . Warszawa: Wydawnictwo Studio Emka, roz. 13 <i>Przejście z własności na dostęp</i> oraz roz. 16. <i>Styl życia biosfery</i>)
Zmiany i rewolucje społeczne. Społeczeństwo nowoczesne i ponowoczesne, VUCA WORLD.	– Taleb N.N. (2020) <i>Czarny łabędź. Jak przewidywalne zdarzenia rządzą naszym życiem</i> . Poznań: Wydawnictwo Zys i s-ka (roz.11. Jak szukać ptasich kup).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący pytania zamknięte (test). Sprawdzian może zawierać też pytania otwarte – w takim przypadku przykłady pytań będą podane przez wykładowcę nie później niż 14 dni przed egzaminem.	51-100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

WYKŁAD HUMANISTYCZNOSPÓŁECZNY- WPROWADZENIE DO FILOZOFII

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe (student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale mogą różnić się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	Letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Mariusz Zięba, mzieba@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistyczne wiedzy o człowieku zna wybrane systemy filozoficzne i rozumie ich znaczenie w myśleniu o człowieku i świecie 	PSJ_W27

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
<p>1. Początki filozofii „Wszystko to ze zdziwienia...” Wprowadzenie: Filozofia i jej działy i źródła; podział dziejów. Filozofia przedsokratejska ze szczególnym uwzględnieniem filozofii Heraklita z Efezu i Parmenidesa z Elei. „Nic dwa razy się nie zdarza...” Czy aby na pewno nie? Heraklit: Dusza ludzka częścią kosmicznego logosu. Od Heraklita do stoików. „Naprawdę nie dzieje się nic i nie stanie się nic – aż do końca” Parmenides ojcem ontologii. Doniosłość ontologii i epistemologii dla badania i rozumienia świata.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN, t. 1, s. 128-129 (Stoicy: Poprzednicy; Twórcy); 132-135 (Stoicy: II. Etyka). – Platon, <i>Obrona Sokratesa</i>, całość; dowolne wydanie, np. na portalu „Wolne lektury” (tam także wersja audio). – Fryderyk Nietzsche: <i>Tako rzecze Zaratustra</i>, dowolne wydanie (np. tłum. W. Berent, Warszawa 1914), „O człowieku wyższym”; tekst „Wolne lektury”, s. 138-143. – Platon, <i>Państwo</i>, 514a-518d (mit jaskini – tekst na Wirtualnej Uczelni lub w „Google Classroom”). – Platon, <i>Fajdros</i>, mit o duszy jako zaprzęgu (tekst na Wirtualnej Uczelni lub w „Google Classroom”). – Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>, t. 3, 61-66 (Malebranche). Warszawa: PWN – Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN, t. 3, s. 161-173 (I. Zagadnienie i metoda filozofii; II. Teoria poznania); 177-180 (IV. Etyka i estetyka). – Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN, t. 3, s. 347-354 (Egzystencjalizm).
<p>2. Poznaj samego siebie! - Tyfon czy ostoja łagodności? Co konstytuuje człowieka? Uczucia czy rozum? Sokrates i Platon w sporze z sofistami: cztery płaszczyzny sporu. „Człowiek miarą wszystkich rzeczy” – Sofiści i Protagoras z Abdery. Sensualizm i doniosłość epistemologii dla ontologii, antropologii i etyki; „Manifest” Kalliklesa z Acharnów a Fryderyka Nietzschego „przewartościowanie wartości”. Sokrates i intelektualizm etyczny Racjonalizm i struktura systemu platońskiego.</p>	
<p>3. Platon: Co to jest sprawiedliwość? Po co wychodzić z jaskini? Platońska psychologia (dusza jest jak zaprzęg; dusza jest jak państwo) i jej powiązanie z etyką (cnoty kardynalne). Życie dla innych fundamentem sprawiedliwości. Państwo i prawo w służbie człowiekowi.</p>	
<p>4. Arystoteles: Człowiek zwierzęciem rozumnym. Typy poznania i podstawy rozumienia kultury (działy kultury i trzy fundamentalne wartości).</p>	
<p>5. Tomasz z Akwinu: Człowiek jest osobą ponieważ posiada godność. Wprowadzenie w filozofię średniowieczną. Tomasza z Akwinu modyfikacje metafizyki Arystotelesa i ich doniosłość dla rozumienia człowieka w społeczeństwie. Indywidualność fundamentem godności.</p>	
<p>6. Ku nowożytności Człowiek „węzłem świata” (copula mundi). Renesansowe koncepcje godności człowieka. Czy jesteśmy w matriksie? – Kartezjusz i jego demon. Ogólna charakterystyka filozofii nowożytnej. Kartezjańska filozofia metodycznego wątpienia. Prymat metody naukowej a radykalny dualizm duszy i ciała (<i>res cogitans a res extensa</i>). Dualizm konsekwentny i okazjonalizm Malebranche’a.</p>	

<p>7. John Locke: Czy zawsze jestem (byłem, będę) osobą? Osoba wytworem przeżyć psychicznych. Empiryzm i problem kryteriów bycia osobą. Co „buduje” podmiotowość człowieka? Współczesny utylitaryzm - Peter Singer i „nowe przykazania”.</p>	
<p>8. „Niebo gwiazdziste nade mną i prawo moralne we mnie” (Immanuel Kant) Człowiek podmiotem moralnym. Przewrót kopernikański w filozofii. Przyroda jako wytwór człowieka. Problemy z prymatem metodologii w konstrukcji systemu filozoficznego. Struktura poznającego podmiotu i idea duszy. Imperatyw kategoryczny.</p>	
<p>9. Egzystencjalizm: Jean-Paul Sartre – człowiek twórcą samego siebie. Radość czy „mdłości”? Gabriel Marcel – Być czy mieć?</p>	
<p>10. Hans-Georg Gadamer: „Jestem mówiony!” – Człowiek tworem kultury. Hermeneutyka filozoficzna jako filozofia rozumienia. Transcendentalne warunki rozumienia. Prymat kultury i problemy z podmiotowością człowieka.</p>	
<p>11. Meandry postmodernizmu i dekonstrukcji: Może dekonstrukcja języka pozwoli mi mówić?</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
<p>Sprawdzian testowy; test wyboru (50 pytań, wybór jednej z czterech możliwości).</p> <p>Wykładowca zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu dla studentów przystępujących do sprawdzianu w terminie indywidualnym lub przywróconym terminie.</p>	(51-100)

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

II rok, semestr 3

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

PSYCHOLOGIA OSOBOWOŚCI

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Mariusz Zięba, mzieba@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST/ 24 NST	
ćwiczenia	24 ST /18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none">• Student ma wiedzę na temat klasycznych i współczesnych teorii osobowości.• Student zna i rozumie pojęcia teoretyczne psychologii osobowości i ich rolę w wyjaśnianiu zachowań człowieka.• Student zna i rozumie podstawowe paradygmaty badawcze w psychologii osobowości.	PSJ_W13
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none">• Student posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii osobowości.	PSJ_U1 PSJ_U3

	<ul style="list-style-type: none"> • Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii osobowości, potrafi powiązać tę wiedzę z podejściem badawczym oraz wskazać implikacje praktyczne. 	PSJ_U9
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z zakresu psychologii osobowości w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych • Student refleksyjnie i krytycznie postępuje się wiedzą z zakresu psychologii osobowości. 	PSJ_K1 PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa
Temat 1. Przedmiot badań i podstawowe pojęcia psychologii osobowości	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i> . Wydawnictwo UJ. [Rozdział 1 oraz Rozdział 2]
Temat 2. Przedmiot badań i podstawowe pojęcia psychologii osobowości (cd.). Teorie cechowe.	– Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 7]
Temat 3. Psychodynamiczne koncepcje osobowości – wybrane zagadnienia	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i> . Wydawnictwo UJ. [Rozdział 3 oraz Rozdział 4]
Temat 4. Humanistyczne koncepcje osobowości	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i> . Wydawnictwo UJ. [Rozdział 5 oraz Rozdział 6]
Temat 5. Poznawcze podejście w badaniu osobowości	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i> . Wydawnictwo UJ. [Rozdział 11] – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 8]
Temat 6. Teorie uczenia się społecznego, podejście społeczno-poznawcze	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i> . Wydawnictwo UJ. [Rozdział 12 oraz Rozdział 13]
Temat 7. Osobowość w działaniu: teorie samoregulacji, cele i projekty osobiste. Osobowość a stres i zdrowie.	– Mądrzycki, T. (1996). <i>Osobowość jako system tworzący i realizujący plany</i> . Wydawnictwo GWP (rozdział 3.3 Plany życiowe) – Ogińska-Bulik, N. i Juczyński, Z. (2008). <i>Osobowość stres a zdrowie</i> . Difin. [Rozdziały 3, 4 i 5].
Temat 8. Tożsamość. Osobowość w ujęciu narracyjnym.	– Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 12.2 i 12.3]
Temat 9. Współczesne badania nad osobowością – wybrane obszary.	Nie dotyczy
Temat 10. Osobowość w kontekście – relacje międzyludzkie, kultura i rozwój. Próby integracji wiedzy z zakresu psychologii osobowości	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i> . Wydawnictwo UJ. [Rozdział 14] – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 13]

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Temat 1. Wprowadzenie: pojęcie osobowości i główne podejścia badawcze w psychologii osobowości.	<ul style="list-style-type: none"> – Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. (s. 5-12) – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 1]
Temat 2. Psychodynamiczne podejście do osobowości.	<ul style="list-style-type: none"> – Arndt, J., Greenberg, J., Schimel, J. i Pyszczynski, T. (2008). Teoria opanowywania trwogi. Efekty ekspozycji na śmierć a reakcje na tych, którzy naruszają lub podtrzymują wartości kulturowe. W: M. Rusaczyk (red.). <i>Teoria Opanowywania Trwogi. Dyskurs w literaturze amerykańskiej</i>. Wydawnictwo Scholar (s. 35-56) – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 2, Rozdział 4.1, oraz Rozdział 11.1.5]
Temat 3. Osobowość w ujęciu psychologii humanistycznej. Motywacyjne składniki osobowości.	<ul style="list-style-type: none"> – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 5 oraz Rozdział 11.2]
Temat 4. Ile jest ja w osobowości? Rozbieżności w systemie Ja i ich znaczenie regulacyjne.	<ul style="list-style-type: none"> – Bąk, W. (2018). <i>Standardy Ja. Hierarchiczny model samowiedzy</i>. Wydawnictwo Liberi Libri [Rozdział 1] – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 9.2]
Temat 5. Charakterystyczne adaptacje. Przekonania na temat siebie i świata oraz ich rola w regulacji zachowania.	<ul style="list-style-type: none"> – Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 9.1]
Temat 6. Przekonania na temat siebie i świata oraz ich rola w regulacji zachowania (cd.). Osobowość a stres i zdrowie.	<ul style="list-style-type: none"> – Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Wydawnictwo UJ. [Rozdział 13] – Ogińska-Bulik, N. i Juczyński, Z. (2008). <i>Osobowość stres a zdrowie</i>. Difin. [Rozdziały 3, 4 i 5].
Temat 7 i 8. Porównywanie głównych teorii osobowości.	<ul style="list-style-type: none"> – Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Wydawnictwo UJ. [Rozdział 15] – oraz (wcześniej wymieniona) literatura obowiązkowa do wykładu i ćwiczeń z całego semestru

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący znajomość literatury obowiązkowej oraz treści omawianych na wykładach i ćwiczeniach. Pytania będą miały formę pytań zamkniętych i otwartych.	31-60
Wejściówki: kilkuminutowy, pisemny sprawdzian znajomości lektur obowiązujących na danych zajęciach ćwiczeniowych. W trakcie zajęć (ćwiczenia) odbędą się 4 niezapowiedziane wejściówki. Każda z nich umożliwi uzyskanie max. 5 punktów.	10-20
Praca grupowa – obejmująca analizę przypadku w odwołaniu do 2-3 wskazanych teorii osobowości. Praca grupowa odbywa się w 3-5 osobowych zespołach, których skład ustala prowadzący ćwiczenia. Na jej wykonanie zespół otrzyma co najmniej 7 dni. Kryteria oceny pracy grupowej: <ul style="list-style-type: none">▪ trafność użycia pojęć pochodzących z wybranej teorii osobowości: 0-9 pkt.▪ trafność interpretacji psychologicznej (a nie streszczania opisu) w odniesieniu do sposobu funkcjonowania analizowanej osoby: 0-9 pkt.▪ zgodność odwołań bibliograficznych z aktualnymi standardami APA7: 0-2 pkt. <i>Każda praca będzie sprawdzana pod kątem nieuprawnionych zapożyczeń.</i>	10-20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PSYCHOLOGIA POZNAWCZA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym 54 godziny udziału w zajęciach oraz praca własna)
Koordinator przedmiotu	dr Anna Kamza akamza@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST /24 NST	
ćwiczenia	24 ST/18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • zna pojęcia w zakresie procesów poznawczych • zna aktualne teorie w zakresie procesów poznawczych • zna metody badawcze w zakresie procesów poznawczych • dostrzega powiązania poszczególnych procesów poznawczych między sobą • rozumie znaczenie procesów poznawczych dla codziennego funkcjonowania w różnych sytuacjach 	PSJ_W12
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi formułować problemy badawcze z obszaru psychologii poznawczej 	PSJ_U1 PSJ_U3 PSJ_U9

	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje, analizuje i interpretuje zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu procesów poznawczych • posługuje się terminologią stosowaną w psychologii procesów poznawczych 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą dotyczącą procesów poznawczych, jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii poznawczej • poddaje krytycznej refleksji cele własne i zespołowe oraz sposoby ich osiągnięcia 	PSJ_K2 PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Czym zajmuje się psychologia poznawcza? Podstawowe założenia paradygmatu poznawczego. Przedmiot zainteresowań psychologii poznawczej. Narodziny i rozwój dyscypliny. Kluczowe dylematy psychologii poznawczej. Pojęcie procesu przetwarzania informacji.</p>	<p>– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 1).</p>
<p>W jaki sposób spostrzegamy świat? Podstawowa terminologia i charakterystyka procesu spostrzegania. Etapy procesu spostrzegania. Percepcja jako proces rozpoznawania i kategoryzacji. Spostrzeganie jako proces oddolny i odgórny. Złudzenia i błędy percepcji. Klasyczne teorie percepcji.. Wkład spostrzegania w kierowanie zachowaniem. Deficyty percepcji (agnozja, prozopagnozja).</p>	<p>– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 2).</p>
<p>Natura i funkcje uwagi Opis uwagi jako systemu selekcji informacji. Mechanizm selekcji danych na różnych etapach przetwarzania informacji. Teorie wczesnej i późnej selekcji. Zasada przetargu pomiędzy szybkością a poprawnością. Teoria przeszukiwania pola percepcyjnego. Teoria detekcji sygnału. Rodzaje błędów procesu selekcji. Teorie uwagi podzielnej. Teorie modułowe vs teorie zasobowe. Paradygmat podwójnego zadania. Interferencja strukturalna a interferencja zasobowa. Neurobiologiczne podłoże procesów uwagi. Uwaga a świadomość.</p>	<p>– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 3).</p>
<p>Rozumienie pamięci – zdolność czy proces? Pamięć jako zdolność, magazyn, proces. Typologie pamięci. Klasyczny wielomagazynowy model pamięci. Alternatywne sposoby widzenia pamięci: pamięć operacyjna i teoria poziomów przetwarzania. Fazy procesu pamięciowego: kodowanie, przechowywanie, wydobywanie. Różnice w zakresie informacji, operacji i sposobów wykorzystania poszczególnych rodzajów pamięci. Teorie zapominania: rozpad śladu pamięciowego, zjawisko interferencji (proaktywnej i retroaktywnej), utrata dostępu, wyparcie.</p>	<p>– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 4 i 5).</p>

<p>Adaptacyjność procesu utraty informacji. Neurobiologiczne podłoże pamięci.</p>	
<p>Czym jest wyobraźnia? Pojęcie i przedmiot reprezentacji umysłowej. Główne stanowiska w sporze na temat formy reprezentacji umysłowych. Rola wyobrażeń w sporze o naturę reprezentacji umysłowych. Cechy wyobrażeń. Możliwe manipulacje wyobrażeniem. Teoria podwójnego kodowania Paivio. Wzajemne relacje pomiędzy słowem a obrazem.</p>	<p>– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 7).</p>
<p>Czym są pojęcia, jak są tworzone? Pojęcie, kategoria, egzemplarz. Istota, rodzaje i funkcje poznawcze pojęć. Rdzeń pojęcia a procedura identyfikacyjna. Cechy definicyjne a cechy charakterystyczne. Klasyczne teorie pojęć. Teorie probabilistyczne. Teorie prototypów. Teorie egzemplarzowe. Pojęcia jako teorie naiwne.</p>	<p>– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 8).</p>
<p>Czym jest myślenie? Charakterystyka ludzkiego myślenia. Typy myślenia. Rozumowanie dedukcyjne. Rozumowanie warunkowe. Rozumowanie sylogistyczne. Błędy rozumowania i ich przyczyny. Rozumowanie indukcyjne. Zasady szacowania prawdopodobieństwa. Heurystyka reprezentatywności, dostępności psychicznej, zakotwiczenia, symulacji.</p>	<p>– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 9).</p>
<p>Strategie rozwiązywania problemów Cykl rozwiązywania problemów. Ustrukturalizowanie problemu. Rola algorytmów i heurystyk w rozwiązywaniu problemów. Przeszkody i ułatwienia w rozwiązywaniu problemów. Sądy. Problemy decyzyjne. Inhibitory i stymulatory rozwiązywania problemów.</p>	<p>– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 9).</p>
<p>Praktyczne zastosowania psychologii poznawczej – podsumowanie zagadnień i dalsze przykłady Przykłady praktycznych zastosowań wiedzy psychologii poznawczej w UX Design, reklamie i lotnictwie.</p>	<p>– Doliński, D. (2001). <i>Psychologia reklamy</i>. Agencja Reklamowa Aida (s. 91-128). – Stasiuk, K., Maison, N. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. PWN (s. 85-135, 167-182) [dostępne na Ibuk Libra].</p>

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Psychologia poznawcza w relacji do innych dziedzin psychologii Psychologia a inne dziedziny badań nad poznaniem. Miejsce psychologii procesów poznawczych wśród innych działów współczesnej psychologii.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 1). – Sternberg, R. (2001). <i>Psychologia poznawcza</i>. WSiP (s. 23-31) – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. PWN (s. 33-36).
<p>Spostrzeganie Podstawowe właściwości percepcji. Spostrzeganie jako proces oddolny. Spostrzeganie jako proces odgórny. Złudzenia percepcyjne. Stałości percepcyjne. Nastawienie percepcyjne. Obronność percepcyjna. Wpływ kontekstu na spostrzeganie. Rozpoznawanie ludzkiej twarzy i oraz czytanie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. PWN (s. 259-266; 269-279, 291-297).
<p>Uwaga Selektywność, przeszukiwanie, czujność, podzielność, przetrzutność uwagi. Podstawowe paradygmaty badawcze uwagi. Badanie efektu interferencji za pomocą klasycznego i zmodyfikowanego zadania Stroopa. Interpretacja danych w kategoriach procesów automatycznych i kontrolowanych. Zależność efektu Stroopa od zdolności czytania. Facylitacja, automatyzacja, kontrola poznawcza. Hamowanie jako mechanizm kontrolny.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. PWN (s. 168-174, 223-225, 229-239, 243-246).
<p>Różne typy pamięci Charakterystyka magazynów pamięci sensorycznej. Eksperymenty Sperlinga nad magazynem informacji ikonicznej. Badania Crowdera nad magazynem informacji echoicznej. Sprawozdanie częściowe a sprawozdanie całkowite, maskowanie wsteczne. Pojemność, zapominanie, wydobywanie informacji i kody pamięci krótkotrwałej. Badanie charakterystyki pamięci krótkotrwałej zadaniem Sternberga. Zależność procesu przechowywania danych w pamięci krótkotrwałej od wielkości zestawu. Przeszukiwanie seryjne, równoległe, wyczerpujące, samokończące się. Dowody przemawiające za magazynowym modelem pamięci. Krzywa pozycyjna w zadaniu dwóch komponentów Glanzera i Cunitza. Efekt pierwszeństwa i efekt świeżości. Procesualne ujęcie pamięci. Operacjonalizacja poziomów przetwarzania w eksperymencie Craika i Lockharta i eksperymencie Rogersa, Kuplera i Kirke. Koncepcja głębokości przetwarzania. Ocena modelu poziomów przetwarzania. Efekt autoreferencji. Właściwości i współdziałanie notesu wizualnego, pętli fonologicznej, buforu epizodycznego i centralnego systemu</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 5). – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. PWN (s. 266-268, 299-330, 341-349).

<p>wykonawczego. Efekt podobieństwa fonologicznego. Efekt długości słowa.</p>	
<p>Pojęcia i schematy poznawcze Cechy reprezentacji pojęciowej w ujęciu klasycznym. Uczenie się pojęć metodą różnicową. Pojęcia matrycowe w eksperymencie Lewickiego. Cechy reprezentacji pojęciowej w ujęciu opartym na prototypach. Wymiar pionowy i poziomy kategorii. Cechy wymiaru podstawowego. Empiryczne dowody prototypowej organizacji pojęć naturalnych wg Rosch. Ocena typowości egzemplarzy. Charakterystyka prototypu. Schemat jako relacja pomiędzy pojęciami.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. PWN (s. 92-119).
<p>Myślenie, rozwiązywanie problemów i podejmowanie decyzji Cykliczny charakter rozwiązywania problemów. Reguły, algorytmy, heurystyki. Dedukcja i indukcja. Rozumowanie warunkowe. Taksonomia sytuacji problemowych. Inhibitory i stymulatory rozwiązywania problemów. Sposoby rozwiązania problemów: umocowanie świecy, Wieża z Hanoi, promieni X, dwóch sznurków.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. PWN (s. 398-407, 413-439, 448-457, 459-461, 477-485, 502-513, 542-551).
<p>Poznawcza psychologia starzenia się Procesy poznawcze a wiek. Starzenie się a pamięć, kontrola hamowania, uwaga, szybkość przetwarzania informacji. Koncepcje wyjaśniające.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Jagodzińska, M. (2013). <i>Psychologia pamięci. Badania, teorie, zastosowania</i>. Wyd. Helion (rozdz. 14, s. 445-468). – Kennedy, G. J. (2010). W jaki sposób nauka wyjaśnia związane z wiekiem zmiany procesów poznawczych: przesłanki wczesnego rozpoznawania otępienia. <i>Psychiatria po Dyplomie</i>, 7(5), 66-70. Dostęp: https://podyplomie.pl/publish/system/articles/pdfarticles/000/010/268/original/66-70.pdf?1472728063 (stan na dzień 12.09.2022).
<p>Rola emocji w procesach poznawczych Wpływ emocji na procesy uwagi. Udział emocji w procesach kodowania i wydobywania zdarzeń z pamięci. Zaangażowanie emocjonalne świadków zdarzeń a trafność pamięci. Wpływ nastroju na pamięć. Wpływ afektu pozytywnego na twórcze rozwiązywanie problemów.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. GWP (rozdz. 10).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

Student uzyskuje tylko jedną, całościową ocenę z przedmiotu. W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący treści i lektury omawiane na wykładach i ćwiczeniach	29-56
Projekt zespołowy „Badanie procesów poznawczych” - przeprowadzenie eksperymentu na zajęciach oraz sporządzenie pisemnego raportu poza zajęciami (szczegóły zadania zostaną przedstawione podczas ćwiczeń)	12-24
Wyjściówki - sprawdzenie wiedzy z danego tematu na zakończenie zajęć lub w formie online w ciągu 24 godzin po zakończeniu danego spotkania	10-20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Szczegółowe kryteria oceny projektu zespołowego:

Projekt zespołowy „Badanie procesów poznawczych” polega na przeprowadzeniu przez studentów na zajęciach w grupie maksymalnie 3-4 osobowej **eksperymentu bądź pokazu eksperymentu** lub zjawiska psychologicznego z zakresu psychologii poznawczej. Z przeprowadzonego eksperymentu bądź pokazu należy **opracować pisemny raport**.

Kryteria oceny eksperymentu/pokazu:

1. Dopasowanie eksperymentu do tematu zajęć i badanego zjawiska (**0-2 pkt; minimum na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt**)
2. Przeprowadzenie eksperymentu lub pokazu (**0-4 pkt**), w tym:
 - a. przeprowadzenie eksperymentu z udziałem studentów (0-2 pkt), lub sam pokaz (0-1 pkt)
 - b. jasność i precyzja jego przeprowadzenia (0-2 pkt)
3. Prezentacja podstaw teoretycznych eksperymentu/pokazu (**0-6 pkt**), w tym:
 - a. dokładność i jasność omówienia podstaw teoretycznych eksperymentu obrazującego dane zjawisko psychologiczne (0-3 pkt; minimum na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)
 - b. sposób omówienia podstaw teoretycznych (czy mówiono z pamięci zamiast czytania z kartki lub ze slajdów?) (0-2 pkt)
 - c. przygotowanie materiałów dla słuchaczy (np. w postaci prezentacji multimedialnej, notatki itp.) (0-1 pkt)

Kryteria oceny raportu z eksperymentu/pokazu:

1. Poprawność sformułowania pytania badawczego **(0-2 pkt; minimum na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)**
2. Poprawność sformułowania hipotezy **(0-2 pkt; minimum na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)**
3. Opis przebiegu badania **(0-2 pkt)**
4. Charakterystyka grupy osób badanych **(0-1 pkt)**
5. Opis wyników **(0-2 pkt; minimum na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)**
6. Sformułowanie wniosków **(0-3 pkt; minimum na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)**

PODSTAWY METODOLOGII I STATYSTYKI

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	8
Całkowita liczba godzin pracy studenta	200 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Łukasz Lach; lach@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST/24 NST	
ćwiczenia	24 ST/18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna podstawowe pojęcia z zakresu metodologii badań eksperymentalnych i korelacyjnych, ma podstawową wiedzę na temat metod i planów badawczych w psychologii, • Student zna wybrane zagadnienia statystyki opisowej i indukcyjnej, • Student rozumie współzależności zachodzące między wymaganiami metodologicznymi a wymaganiami etycznymi w prowadzeniu badań. 	PSJ_W22
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi opracować statystycznie wyniki prostych badań eksperymentalnych i korelacyjnych, • Student potrafi posługiwać się wybranym pakietem statystycznym. 	PSJ_U9

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest świadomy ograniczeń związanych z korzystaniem z empirycznych źródeł wiedzy, • Student jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etycznych w badaniach naukowych. 	PSJ_K8
------------------------------	--	--------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Wprowadzenie do zagadnień metodologii badań psychologicznych.	– Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i> (s. 21-57). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
2. Konceptualizacja badania. Metody badań. Klasyfikacja zmiennych.	– Babbie, E. (2003). <i>Badania społeczne w praktyce</i> (s. 139-171). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Brzeziński, J. (2005). <i>Metodologia badań psychologicznych</i> (s. 65-71, 183-185, 188-192). Wydawnictwo Naukowe PWN.
3. Wybór modelu badawczego - paradygmat korelacyjny. Sposób formułowania pytań i hipotez badawczych.	– Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i> (s. 143-187). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
4. Wybór modelu badawczego - paradygmat eksperymentalny. Sposób formułowania pytań i hipotez badawczych.	– Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i> (s. 223-251 i 281-302). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
5. Próba i jej dobór.	– Brzeziński, J. (2005). <i>Metodologia badań psychologicznych</i> (s. 231-248). Wydawnictwo Naukowe PWN.
6. Statystyka opisowa.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 1</i> (s. 83-112). Wydawnictwo Sedno/SWPS.
7. Podstawy wnioskowania statystycznego. Istotność statystyczna. Przedziały ufności.	– Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i> (s. 440-450). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
8. Wybrane zagadnienia testów statystycznych. Założenia testów. Moc testów. Wielkość efektu.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 1</i> . Wydawnictwo Sedno/SWPS. – King, B., Minium, E. (2009). <i>Statystyka dla psychologów i pedagogów</i> (s. 334-363). Wydawnictwo Naukowe PWN.
9. Etyka badań psychologicznych.	– Brzeziński, J. M., Oleś, P. K. (2021). <i>O psychologii i psychologach. Między uniwersytetem a praktyką społeczną</i> (s. 433 – 475). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i> (s. 59-100). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

ĆWICZENIA	
Temat	Literatura obowiązkowa
1. Pomiar w psychologii i opis statystyczny zmiennych. Wprowadzenie do pracy z pakietem SPSS. Interfejs programu. Tworzenie bazy danych. Deklarowanie zmiennych.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 17-82). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
2. Podstawowe operacje na danych i przekształcenia danych.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 47-82 i 113-132). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
3. Wskaźniki opisowe dla zmiennych i ich interpretacja. Rozkład normalny.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 83-112). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
4. Wprowadzenie do wnioskowania statystycznego.	– Babbie, E. (2004). <i>Badania społeczne w praktyce</i> (s. 497-510). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 135-140). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
5. Współczynniki korelacji i kontyngencji. Zasady wyboru właściwego współczynnika korelacji. Testy normalności rozkładu. Współczynnik determinacji.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 197-222). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
6. Wprowadzenie do regresji liniowej. Założenia analizy regresji. Jednozmiennowa analiza regresji. Metoda najmniejszych kwadratów. Równanie regresji. Miary dopasowania modelu, współczynniki beta.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 223-233). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
7. Testy różnic między średnimi z wykorzystaniem testu t dla prób niezależnych, testu t dla prób zależnych oraz testu t dla jednej próby. Testy normalności rozkładu. Test jednorodności wariancji.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (s. 159-184). Wydawnictwo SWPS „Academica”.
8. Testy nieparametryczne (Manna-Whitneya, Wilcoxon).	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> (str. 185-193). Wydawnictwo SWPS „Academica”.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Testowy sprawdzian z wykładu	20-40
Kolokwium praktyczne z ćwiczeń (analiza i interpretacja danych przy pomocy pakietu SPSS).	21-40
Dwa zadania domowe z ćwiczeń (analiza i interpretacja danych przy pomocy pakietu SPSS) Za każde zadanie można otrzymać 10 punktów. Do zaliczenia zadań wymagane jest zdobycie minimum 5 punktów za każde z zadań.	10-20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

OBSZARY ZASTOSOWAŃ PSYCHOLOGII

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Małgorzata Klimka-Kołyško, mklimka-kolysko@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
e-learning	12 ST/NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna możliwości zastosowania psychologii oraz rozumie specyfikę pracy psychologa w różnych obszarach i specjalnościach. Wie jakiego rodzaju ścieżki rozwoju pozwalają uzyskać uprawnienia lub kompetencje potrzebne specjalistom pracującym w poszczególnych obszarach. Wie z jakiego rodzaju wyzwaniami zawodowymi stykają się w swojej pracy przedstawiciele poszczególnych specjalności psychologicznych. 	PSJ_W3 PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy. 	PSJ_U2

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi identyfikować sytuacje, w których wiedza i kompetencje psychologa danej specjalności mogą być pomocne w rozwiązywaniu problemów. • Potrafi identyfikować okazje do rozwoju zawodowego i korzystać z nich w budowaniu swojego profilu kompetencji. 	PSJ_K6
------------------------------	--	--------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

E-LEARNING	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Każdy z wymienionych poniżej obszarów omawiany będzie z perspektywy profilu kompetencji, ścieżki rozwoju zawodowego prowadzącej do uzyskania niezbędnych umiejętności, informacji nt. ewentualnych regulacji prawnych i certyfikatów oraz przykładowych miejsc zatrudnienia i problemów praktycznych z jakimi mierzą się przedstawiciele poszczególnych specjalności.</p>	
<p>Psychologia kliniczna</p> <ul style="list-style-type: none"> • zakres zainteresowań psychologii klinicznej, • omówienie roli psychologa, psychologia klinicznego, psychoterapeuty i innych certyfikowanych specjalistów, • wprowadzenie do koncepcji i modeli w psychologii klinicznej • z kim i jak pracuje psycholog kliniczny – grupy odbiorców usług psychologicznych, rola diagnozy psychologicznej, typy pomocy psychologicznej 	<ul style="list-style-type: none"> – Bednarek, D. (2016). Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa. Warszawa: PWN. (rozdział 1. Zawód psychologa w świetle prawa; str. 19-56). – Kubitsky, J. (2017). Pomóc i samemu przeżyć. Poradnik psychoterapeuty. Warszawa: Wydawnictwo PZWL. (rozdział TERAPEUTA; str. 11-50) – Miłska-Wrzosińska, Z. (red.) (2018). Psychoterapia dziś. Rozmowy. Warszawa: PWN. (rozdział XV Droga do zawodu; str 299-311). – Lauveng, A. (2009). Niepotrzebna jak róża. Sopot: Smak słowa. (rozdział Niepotrzebna jak róża; str 13- 29). – Podgrodzka-Niell, M., Ryszkowa, M. (2014). Stygmatyzacja na drodze zdrowienia w chorobach psychicznych – czynniki związane z funkcjonowaniem społecznym. Psychiatria Polska, 48(6), 1201–1211.
<p>Psychologia w biznesie i organizacjach</p> <ul style="list-style-type: none"> • czym zajmuje się psychologia organizacji i pracy – czym zajmuje się psycholog w organizacjach; jak wygląda praca psychologia w biznesie, kluczowe kompetencje psychologia biznesu 	<p>Literatura do kursu, obowiązkowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). Psychologia biznesu. Psychologia w biznesie. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

<ul style="list-style-type: none"> • psychologia kariery i rozwoju pracownika – klasyczne i współczesne teorie kariery • psychologia pracy – praca ludzka i jej analiza, praca emocjonalna • psychologia organizacji – metafory organizacji, tożsamość organizacji i przywiązanie organizacyjne, różnorodność w organizacji • psychologia marketingu i reklamy – zastosowanie psychologii w marketingu i reklamie, procesy poznawcze i emocjonalne w reklamie, badania marketingowe • psychologia ekonomiczna • psychologia konsumenta – decyzje konsumenckie, trendy w zachowaniach konsumentów, postawy konsumenckie 	<ul style="list-style-type: none"> – Ratajczak, Z. (2007). Psychologia pracy i organizacji. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Psychologia rozwojowo-kliniczna dzieci i młodzieży</p> <ul style="list-style-type: none"> • zastosowania psychologii rozwoju w specjalności klinicznej dzieci i młodzieży • Primum non nocere, czyli czego psychologia rozwoju uczy w kontekście etyki badań • emocje - królewska droga do poznania społecznego – wczesny rozwój emocjonalno-społeczny, rozumowanie sensoryczno-motoryczne, symptomy zaburzenia rozwoju • kojący dotyk - odkrycie miłości – etologia przywiązania, mechanizmy i wzorce • fizjologia i psychologia snu • rozwój moralny • Mój ból jest większy niż twój - o egocentryzmie rozwojowo i klinicznie 	<p>Literatura do kursu, obowiązkowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Robert Goodman, Stephen Scott (2000/03): Psychiatria dzieci i młodzieży. Wrocław: Urban&Partner. – Bee H. (2004). Psychologia rozwoju człowieka. Poznań: Zysk i spół. – Schaffer R, Keep K (2010/2015). Psychologia rozwoju. Od dzieciństwa do dorosłości. Gdańsk: Harmionia Universalis. – Grzegorzewska I., Cierpiatkowska L., Borkowska A.R. (red.) (2020). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Gibson, E.J., Walk, R.D. (1960): The „visual cliff”. Scientific American, 202, 67-71 http://www.kokdemir.info/courses/psk301/docs/GibsonWalk_VisualCliff(1960).pdf (pozycja uzupełniająca) – Roger R. Hock (2003). 40 prac badawczych, które zmieniły oblicze psychologii. Gdańsk: GWP. (pozycja uzupełniająca)
<p>Psychoseksuologia</p> <ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie - czym się zajmuje psychoseksuologia • fizjologia seksualności i wpływ psychiki na nią • motywacje seksualne • pożądanie seksualne – praca z zaburzeniami 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • podniecenie fizjologiczne i problemy z podnieceniem • orgazm i problemy z orgazmem 	
<p>Psychologia sądowa</p> <ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie w tematykę modułu, obszary zastosowań w praktyce • psychologia a prowadzenie śledztwa • psychologia a prawo karne – opiniowanie • psychologia a sprawy nieletnich • psychologia a sprawy rodzinne i cywilne • psychologia penitencjarna 	<p>Rode, Dukata, Kabzińska, Zalewska-Łunkiewicz (2020). Kliniczna psychologia sądowa. Rozdział 1 (str. 15-53)</p>
<p>Psychologia sportu</p> <ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie - komu służy psychologia sportu? • zagadnienia społeczne i kliniczne w psychologii sportu • psychologia sportu dzieci i młodzieży • trening mentalny w sporcie 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>
<p>Psychologia edukacyjna</p> <ul style="list-style-type: none"> • czym zajmuje się psycholog edukacyjny? • wyzwania psychologa szkolnego • specyficzne potrzeby edukacyjne: między psychologią a pedagogiką • psycholog wobec przemocy w szkole • psycholog edukacyjny wobec nauczycieli • edukacja alternatywna (szkoła demokratyczna) 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>
<p>Psychologia w negocjacjach</p> <ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie do negocjacji • fazy negocjacji • strategie negocjacji • manipulacja i taktyki w negocjacjach • techniki radzenia sobie z manipulacjami i okiełznanie konfliktu • fiasko negocjacji - i co dalej? • istota negocjacji - kim jest dobry negocjator 	<p>Literatura do kursu, podstawowa (konkretne strony w plikach):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Opracowanie zbiorowe, „Sztuka prowadzenia zwycięskich negocjacji”, ICAN 2013 2. Niemczyk, A., Kędziński, M. (2014). „O negocjacjach i negocjatorach. Poradnik praktyka”. Gliwice: Wydawnictwo Helion 3. Fisher, R., Ury, W., Patton, B. (2007). „Dochodząc do TAK”. Warszawa: PWE II wyd. 4. Rządca, R., A., Wujec, P. (2001). „Negocjacje”. Warszawa: PWE 5. Ury, W. (2013). „Odchodząc od NIE”. Warszawa: PWE 6. Cialdini, R. B. (2010). „Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka”. Gdańsk: GWP 7. Dawson, R. (2007). „Sekrety negocjacji dla biznesmenów”. Warszawa: MT Biznes <p>Literatura uzupełniająca: Prasa Harvard Business Review</p>

<p>Kariera naukowo-badawcza w psychologii</p> <ul style="list-style-type: none"> • ABC ścieżki naukowo-badawczej • Jak to jest być naukowcem/naukowczynią • Aspekty kariery naukowej • Przenoszenie nauki w praktykę – aspekty wdrożenia wyników badań naukowych 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>
---	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Aktywności realizowane na platformie e-learningowej	51-100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

ESEJ PSYCHOLOGICZNY: PROJEKT INDYWIDUALNY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe (student wybiera tematykę zajęć z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin (w tym 6 godzin – zajęć w ramach ćwiczeń)
Koordynator przedmiotu	Dr Elwira Brygoła: ebrygola@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
projekt	12 ST/NST	
ćwiczenia	6 ST/NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student rozumie specyfikę psychologii jako nauki Student odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej 	PSJ_W2 PSJ_W26
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i jej subdyscyplin przygotowuje tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi Student potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy 	PSJ_U1 PSJ_U2 PSJ_U3

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych ● Student refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą: jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii jako nauki ● Student rozumie ważność terminowości wykonywania zadań 	PSJ_K1 PSJ_K2
------------------------------	--	------------------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia / Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Spotkanie 1: Przedstawienie ogólnej tematyki zajęć – prowadzący przedstawiają zagadnienie, które studenci będą podejmować w eseju	Uzgodniona z wykładowcą prowadzącym daną grupę tematyczną (przedmiot wybieralny)
Spotkanie 2: Wybór tematu eseju. Student/ka proponuje dwa tytuły eseju w wyznaczonej przez osobę prowadzącą tematyce, następnie w konsultacji z osobą prowadzącą wybiera jeden temat i go doprecyzowuje.	
Spotkanie 3: Esej naukowy – co to za forma i jak go przygotować	<p>Kulesza, W., Doliński, D. (2020). <i>Jak pisać prace dyplomowe z psychologii</i>. Smak Słowa. Część I. Rady ogólne</p> <p>O APA po polsku: Skimina, E., Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2022). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA 7</i>. Wydawnictwo Liberi Libri. https://doi.org/10.47943/lib.9788363487560</p> <p>Opracowanie dostępne na stronie internetowej: https://apa7.liberilibri.pl/</p> <p>Blog i poradnik o APA (po angielsku): https://apastyle.apa.org/blog</p>
Udzielenie informacji zwrotnej do pierwszej wersji eseju w ramach konsultacji indywidualnej Konsultacje indywidualne (jedna konsultacja na studenta): osoba prowadząca zajęcia wskazuje grupie, czy konsultacje będą miały formę pisemną czy ustną	Literatura samodzielnie wyszukiwana przez studenta, adekwatna do wybranego tematu eseju – co najmniej trzy źródła (artykuły z czasopism <i>peer-review</i> i monografie naukowe)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Przygotowanie dwóch propozycji tematu eseju, wspartych co najmniej dwiema pozycjami literatury naukowej (na każdy z dwóch tematów) z zakresu psychologii - na drugie zajęcia, zgodnie z wytycznymi osoby prowadzącej	0–10
Znajomość zasad pisania – weryfikowana poprzez pracę nad losowo przydzielonym esejem innej osoby (nanoszenie komentarzy do pliku z tekstem) - w oparciu o wnioski z zajęć i literaturę zadaną do przeczytania na trzecie zajęcia	5–10
Przygotowanie pierwszej wersji eseju (zadanie nieobowiązkowe) Studenci składają pierwszą wersję eseju w terminie i miejscu wyznaczonym przez osobę prowadzącą zajęcia w danej grupie. Esej powinien spełniać podstawowe kryteria: 1) wymagana struktura (temat, wstęp, rozwinięcie, zakończenie, bibliografia); 2) wymagana objętość (3–5 stron tekstu napisanego czcionką Times New Roman 12, odstęp 2, marginesy standardowe: 2,5); 3) wymagana liczba odpowiednich źródeł w bibliografii (co najmniej trzy źródła: artykuły z czasopism <i>peer-review</i> i monografie naukowe z zakresu psychologii); 4) brak nieuprawnionych zapożyczeń (treści o charakterze plagiatu); 5) treść korespondująca z tematem, mająca odniesienia do wiedzy psychologicznej; 6) przestrzeganie zasad poprawności językowej, wyznaczonej regułami obowiązującymi w języku polskim Studenci otrzymują informację zwrotną, na ile punktów zasługuje pierwsza wersja eseju zgodnie z kryteriami oceny. Pierwsza wersja eseju może być oceniona na: 14 punktów – spełnione wszystkie wyżej wymienione kryteria 12 punktów – jedno z powyższych kryteriów niespełnione 10 punktów – dwa powyższe kryteria niespełnione 8 punktów – trzy powyższe kryteria niespełnione 6 punktów – cztery powyższe kryteria niespełnione 4 punkty – pięć powyższych kryteriów niespełnionych 2 punkty – wszystkie powyższe kryteria niespełnione, ale eseju oddany	0–14

<p>0 punktów – esej nieoddany</p> <p>Jeśli student/ka nie odda pierwszej wersji eseju, otrzymuje 0 punktów za pierwszą wersję eseju. Nadal może zaliczyć zajęcia na podstawie finalnej wersji eseju i spełnienia wymogu uzyskania co najmniej 51 punktów z przedmiotu.</p>	
<p>Finalny esej</p> <p>Na ocenę finalnej wersji eseju składa się ocena poziomu trzech kluczowych umiejętności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • umiejętności przekazywania informacji na piśmie, • umiejętności korzystania ze źródeł naukowych, • umiejętności krytycznego myślenia. <p>Szczegółowe kryteria punktacji za finalną wersję eseju:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) styl APA 2) jasność i styl języka 3) wartość źródeł 4) trafność doboru źródeł względem tematu eseju 5) odróżnianie dowodów naukowych od wiedzy potocznej 6) zrozumienie złożoności problemu i obiektywizm <p>Za każde kryterium można uzyskać następującą liczbę punktów:</p> <p>1 punkt – kryterium bardzo słabo spełnione</p> <p>5 punktów – kryterium umiarkowanie spełnione</p> <p>8 punktów – kryterium dobrze spełnione</p> <p>10 punktów – kryterium bardzo dobrze spełnione</p> <p>11 punktów – kryterium wzorcowo spełnione</p> <p>Esej, który nie uzyska minimalnej wymaganej liczby punktów do zaliczenia (34), może zostać poprawiony w terminie dwóch tygodni od otrzymania oceny.</p> <p>W przypadku eseju o charakterze plagiatu (każdy esej będzie poddawany analizie antyplagiatowej) następuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przyznanie 0 punktów za złożoną pracę; - nie są udzielane informacje zwrotne dotyczące innych kwestii niż skala nieuprawnionych zapożyczeń; - możliwość poprawienia pracy w postaci napisania nowego eseju, na inny temat niż pierwotny, ale mieszczący się w tematyce esejów w danej grupie – czas na napisanie nowego eseju: dwa tygodnie od otrzymania informacji od osoby prowadzącej 	<p>34–66</p>
<p>Jedna nieobecność</p> <p>Wymagana jest obecność na wszystkich trzech zajęciach. Za jedną nieobecność odejmowanych jest 5 punktów.</p> <p>Nieobecność na dwóch spotkaniach oznacza utratę możliwości zaliczenia zajęć.</p> <p>Punkty za jedną nieobecność nie są odejmowane, gdy ta nieobecność poświadczona jest zwolnieniem lekarskim w terminie odbywania się zajęć.</p>	<p>-5</p>
<p>Nieterminowość</p> <p>Student, który nie odda finalnego eseju w terminie, ma dwa tygodnie na dostarczenie pracy. Traci jednak możliwość poprawy finalnej wersji eseju i 10 punktów za nieterminowość. Prace spóźnione o więcej niż dwa tygodnie nie będą przyjmowane – student traci możliwość zaliczenia zajęć.</p>	<p>-10</p>

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

II rok, semestr 4

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

PSYCHOPATOLOGIA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym 54 godzin udziału w zajęciach i 126 godzin pracy własnej)
Koordynator przedmiotu	Dr Agnieszka Mościcka-Teske amoscicka-teske@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST/ 24 NST	
ćwiczenia	24 ST/ 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none">• Student zna pojęcia psychopatologii ogólnej i szczegółowej, etiologię i patogenezę oraz epidemiologię zaburzeń psychicznych.• Student zna współczesne modele zdrowia, co pozwala na określenie uwarunkowań i możliwości poprawy jakości życia osób ujawniających problemy ze zdrowiem psychicznym.• Student zna osiągnięcia i obszary kontrowersji związane z prewencją, diagnozowaniem i pomocą	PSJ_W16

	psychologiczną udzielaną osobom zgłaszającym problemy ze zdrowiem psychicznym.	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychopatologii do rozpoznawania i wyjaśniania trudności psychologicznych. Potrafi określić, kiedy zagrażają one zdrowiu psychicznemu, • Student potrafi wskazać adekwatne do tych trudności formy pomocy, • Posługuje się podstawową terminologią z zakresu psychopatologii. 	PSJ_U1 PSJ_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje się odpowiedzialnością za własne decyzje na rzecz dobra osób ujawniających problemy ze zdrowiem psychicznym. 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Norma a psychopatologia Psychopatologia ogólna	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 1, r. 3.1.)
Zaburzenia psychotyczne	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 16)
Zaburzenia afektywne	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 17)
Zaburzenia lękowe	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 15 i 18)
Zaburzenia związane z zażywaniem substancji psychoaktywnych	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 19)
Zaburzenia osobowości	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 14)

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Norma a psychopatologia	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 1, r. 3.1.)
2. Zaburzenia psychotyczne	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 16)
3. Zaburzenia afektywne	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 17)
4. Zaburzenia lękowe	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 15 i 18)
5. Zaburzenia związane z zażywaniem substancji psychoaktywnych	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 19)
6. Zaburzenia osobowości	– Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. 4, r. 14)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów

Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów

Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów

Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów

Dostateczna (3,0) - od 51 punktów do 60 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
1. Sprawdzian	31-60
2. Praca zaliczeniowa, zespołowa We współpracy z prowadzącym zajęcia studenci w zespołach 2-3 osobowych realizują w czasie semestru projekt, którego celem jest analiza konkretnego przypadku zaburzeń zdrowia psychicznego. Szczegóły projektu zostaną przekazane przez osobę prowadzącą podczas jednych z pierwszych spotkań. Ocena końcowa dla poszczególnych członków zespołu może być zróżnicowana na ich wspólny wniosek tak, by uwzględniała wkład pracy poszczególnych członków zespołu. W przypadku, gdy członek zespołu projektowego nie bierze udziału w realizacji projektu oraz przygotowaniu raportu, może, na uzasadniony wniosek pozostałych członków zespołu zostać z niego usunięty.	14-28
3. Kolokwium (obejmujące treści ćwiczeń)	6-12

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PSYCHOLOGIA RÓŻNIC INDYWIDUALNYCH

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	Letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym 54 godziny udziału w zajęciach oraz praca własna)
Koordynator przedmiotu	dr Anna Kamza akamza@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST/24 NST	
ćwiczenia	24 ST/18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna podstawowe pojęcia stosowane do opisu różnic indywidualnych oraz klasyczne i współczesne koncepcje wyjaśniające różnice w podstawowych sferach funkcjonowania (w szczególności takich jak inteligencja i zdolności, temperament, osobowość, style poznawcze, twórczość). • Student posiada wiedzę o związkach łączących psychologię różnic indywidualnych z innymi subdyscyplinami psychologii. • Student zna wybrane metody do pomiaru różnic indywidualnych oraz zasady i ograniczenia związane z tym pomiarem. 	PSJ_W14

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą znaczenia zdolności, cech temperamentu i stylów do obserwacji, interpretacji i oceny zachowań człowieka. • Student potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą adaptacyjnego znaczenia różnic indywidualnych do analizy i oceny zachowań człowieka, formułować propozycje zmian sytuacji lub zachowania. 	PSJ_U3 PSJ_U9
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest świadomy możliwości, problemów i ograniczeń funkcjonowania osób o zróżnicowanym poziomie zdolności, różnych temperamentach czy stylach. • Student jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etyki zawodowej w procesie diagnozowania różnic indywidualnych. 	PSJ_K2 PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Paradygmat psychologii różnic indywidualnych.	– Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. (r. 1-3)
Cechy temperamentu i osobowości.	– Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. (r. 9, 11)
Inteligencja i zdolności.	– Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. (r. 4-8)
Inteligencja emocjonalna.	– Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. (r. 19-20)
Style poznawcze i typy umysłowości.	– Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. (r. 17)
Teorie twórczości.	– Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. (r. 21, 23-24)

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wprowadzenie do tematyki różnic indywidualnych.	<ul style="list-style-type: none"> – Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” (r.2-3) – Strelau, J. (2006). Różnice indywidualne: opis, determinanty i aspekt społeczny. W: J. Strelau (red.) Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom 2. Gdańsk: GWP. (s. 766-775)
Cechy temperamentu i osobowości.	<ul style="list-style-type: none"> – Cyniak-Cieciura, M., Zawadzki, B., Strelau, J. (2016). Formalna Charakterystyka Zachowania – Kwestionariusz Temperamentu: Wersja Zrewidowana. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP (s. 8-22; 59-68; 80-85). – Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” (rozdz. 9.1; 12.5; 13.1; 13.5; 14.3-14.5; 15.1; 16.3). – Zawadzki, B., Strelau, J., Szczepaniak, P., Śliwińska, M. (1998). Inwentarz osobowości NEO-FFI Costy i McCrae. Adaptacja polska. Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP (s. 1-35; 59-83; 96-100).
Inteligencja i zdolności.	<ul style="list-style-type: none"> – Hornowska, E. (2004). Skale inteligencji dla dorosłych Davida Wechslera WAIS-R oraz WAIS-III. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar (rozdz. 1-3, 6; możliwy dostęp przez E-book Libra). – Jaworowska, A., Szustrowa, T. (1991). Podręcznik do Testu Matrycy Ravena. Wersja Standard. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych (s. 7-10; 15-19; 24-38). – Nęcka, E. (2003). Inteligencja. Geneza – struktura – funkcje. Gdańsk: GWP (rozdz. 1-2). – Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” (rozdz. 4; 7.2-7.6; 8.5).
Inteligencja emocjonalna.	<ul style="list-style-type: none"> – Jaworowska, A., Matczak, A. (2005). Popularny Kwestionariusz Inteligencji Emocjonalnej. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych (s. 9-13, 26-33, 40-41). – Matczak, A., Knopp, K., (2013). Znaczenie inteligencji emocjonalnej w funkcjonowaniu człowieka. Warszawa: Liberi Libri (rozdz. 2). Dostęp: https://liberilibri.pl/znaczenie-inteligencji-emocjonalnej-w-funkcjonowaniu-czlowieka – Matczak, A., Piekarska, J. (2018). TRE – Test Rozumienia Emocji. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych (s. 49-51, 52-53, 63-64). – Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” (rozdz. 19.3).
Style poznawcze.	<ul style="list-style-type: none"> – Matczak, A. (1992). Test Porównywania Znanych Kształtów (MFF) J. Kagana. Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych (s. 7-25; 41-53). – Matczak, A. (2000). Style poznawcze. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom 2. Gdańsk: GWP (rozdz. 40, s. 761-782). – Matczak, A., Jaworowska, A. (2020). KR: Kwestionariusz Refleksyjności. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych (prowadzący ćwiczenia poda obowiązujący zakres stron w późniejszym terminie).

	<ul style="list-style-type: none"> – Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” (rozdz. 17.1-17.3).
Twórczość.	<ul style="list-style-type: none"> – Bernacka, R.E., Popek, S.L., Gierczyk, M. (2016). Kwestionariusz Twórczego Zachowania KANH III – prezentacja właściwości psychometrycznych. Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, XXIX(3), 33-57. Dostęp: http://cejsh.icm.edu.pl/cejsh/element/bwmeta1.element.ojs-doi-10_17951_j_2016_29_3_33/c/5051-3923.pdf – Matczak, A., Jaworowska, A., Stańczak, J. (2000). TCT-DP - Rysunkowy Test Twórczego Myślenia. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych (rozdz. 1.1.-1.2; 2; 4.3; 7; 8; 10). – Nęcka, E. (2002). Psychologia twórczości. Gdańsk: GWP (rozdz. 1; 9.1; 9.3; 10). – Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar” (rozdz. 2.1.1; 2.1.3-2.1.4).
Style radzenia sobie ze stresem.	<ul style="list-style-type: none"> – Strelau, J., Jaworowska, A., Wrześniewski, K., – Szczepaniak, P. (2013). Kwestionariusz Radzenia Sobie w Sytuacjach Stresowych. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący treści z ćwiczeń i wykładu	26-50
Raport z interpretacją wyników diagnozy przy użyciu FCZ-KT (R) (praca indywidualna) Szczegółowe kryteria oceny zostaną przedstawione na pierwszych zajęciach	10-20

Kolokwium zaliczeniowe z ćwiczeń	10-20
Studium przypadku (praca grupowa) - na podstawie wyników FCZ-KT(r) określenie struktury temperamentu osoby badanej (zharmonizowana/niezharmonizowana: stosunek poziomu możliwości przetwarzania stymulacji do poziomu aktywności) (max 4p.) - na podstawie wyników kwestionariusza NEO-FFI opis funkcjonowania osoby badanej w sytuacjach: interpersonalnych, zadaniowych trudnych lub eksploatujących emocjonalnie oraz nowych wymagających współpracy (max 4p.) - wskazanie min. 3 propozycji zawodów/stanowisk pracy odpowiednich do cech temperamentu i osobowości (max 2p.)	5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PODSTAWY PSYCHOMETRII

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	Stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Łukasz Lach lloch@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST/ 24 NST	
ćwiczenia	24 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ● Student ma podstawową wiedzę dotyczącą konstrukcji, oceny jakości, zasad interpretacji oraz zastosowania psychometrycznych narzędzi diagnostycznych; ● Student zna pojęcia stosowane w psychometrii; ● Student ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej; zna prawne, organizacyjne i etyczne uwarunkowania wykonywanej działalności zawodowej; 	PSJ_W20
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> ● Student potrafi dokonać oceny jakości pomiaru psychologicznego; ● Student potrafi korzystać z norm; ● Student potrafi tworzyć przedział ufności dla wyniku otrzymanego; 	PSJ_U1 PSJ_U3

	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi zinterpretować wyniki badania testowego. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest gotów do odpowiedzialnego używania standaryzowanych miar zmiennych psychologicznych; • Student jest przekonany do ustawicznego aktualizowania własnej wiedzy i umiejętności dotyczących pomiaru psychologicznego. 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Podstawowe pojęcia w psychometrii.	– Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [rozdział 1]
2. Rzetelność pomiaru w psychologii.	– Brzeziński, J. (2019). <i>Metodologia badań psychologicznych</i> . Warszawa: PWN. [rozdział 14] – Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [rozdział 2]
3. Eksploracyjna i konfirmacyjna analiza czynnikowa.	– Bedyńska, S. i Cypryańska, M. (2013). Zaawansowane metody tworzenia wskaźników – eksploracyjna analiza czynnikowa i testowanie rzetelności skali. W: S. Bedyńska i M. Cypryańska (red.), <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno. – Król, G. i Wieczorkowska, G. (2004). Budowanie wskaźników za pomocą analizy czynnikowej. W: J. Brzeziński (red.), <i>Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów</i> . Warszawa: PWN.
4. Trafność pomiaru w psychologii. Rodzaje trafności.	– Brzeziński, J. (2019). <i>Metodologia badań psychologicznych</i> . Warszawa: PWN. [rozdział 15] – Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [rozdział 3]
5. Klasyfikacja i historia testów psychologicznych. Literatura i źródła na temat testów	– Fronczyk, K. (2009). Przegląd wybranych testów psychologicznych. W: K. Fronczyk (red.), <i>Psychometria – podstawowe zagadnienia</i> . Warszawa: Vizja Press & IT.
6. Psychologiczne, metodologiczne, psychometryczne i etyczne uwarunkowania testowania i pomiaru psychologicznego.	– Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [rozdział 6] – Wytyczne Międzynarodowej Komisji ds. Testów (International Test Commission – ITC) z 2000 roku dotyczące stosowania testów – wersja polska
7. Zniekształcenia, biasy i tendencyjności w pomiarze psychologicznym.	– Zawadzki, B. (2006). Kwestionariusze osobowości. Strategie i procedura

	konstruowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [rozdział 3.4.3]
8. Normalizacja wyników testu psychologicznego.	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J. (2019). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Warszawa: PWN. [rozdział 16] – Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [rozdział 4]
9. Adaptacja kulturowa narzędzi.	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J. (2019). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Warszawa: PWN. [rozdział 18] – Hornowska, E. i Paluchowski, W. (2004). Kulturowa adaptacja testów psychologicznych. W: J. Brzeziński (red.), <i>Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów</i>. Warszawa: PWN.

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Postępowanie diagnostyczne „krok po kroku”, począwszy od celu diagnozy poprzez dobór narzędzi po informację zwrotną, reguły oceny narzędzi diagnostycznych, kwestie etyczne. 2. Pojęcie trafności treściowej, ćwiczenia w formułowaniu i ocenie pozycji testowych 3. Analizy jakości pozycji testowych, ćwiczenia z pakietem SPSS lub/i Jamovi. 4. Analiza czynnikowa, ćwiczenia z pakietem SPSS lub/i Jamovi. 5. Prezentacja kwestionariusza* osobowości lub temperamentu, budowa przedziałów ufności metodą uproszczoną, stosowanie norm, analiza danych korelacyjnych dokumentujących trafność. 6. Prezentacja testu* inteligencji lub zdolności, budowa przedziałów ufności, stosowanie norm, analiza profilowa. 	<ul style="list-style-type: none"> – Bedyńska, S. i Cypryańska, M. (2013). Zaawansowane metody tworzenia wskaźników – eksploracyjna analiza czynnikowa i testowanie rzetelności skali. W: S. Bedyńska i M. Cypryańska (red.), <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno. – Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Janicka, I. i Szymczak, W. (2017). Kwestionariusz Zaangażowania Interpersonalnego – polska adaptacja metody. <i>Polskie Forum Psychologiczne</i>, 22, 2, 205-218. – Jaworowska, A. (2011). <i>Kwestionariusze Osobowości Eysencka EPQ-R oraz EPQ-R w wersji skróconej</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych. – Matczak, A. i Jaworowska, A. (2020). <i>Test Płynności Ekspresyjnej. Podręcznik</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych. – Wojtowicz, M. (2006). <i>Test Zdolności Językowych. Podręcznik</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych.

* wybór kwestionariusza/testu do omówienia zostanie przedstawiony na zajęciach

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

- Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0) - od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian wiedzy (wykład)	26 - 50
Zadania indywidualne realizowane na zajęciach: Zadanie 1 – opracowanie założeń konstrukcji narzędzia do pomiaru wybranego konstruktów psychologicznego Zadanie 2 – analiza wybranych właściwości psychometrycznych puli pozycji oraz obliczanie wyników na podstawie odpowiedzi osób badanych Za każde zadanie można otrzymać 10 punktów. Wykonane zadanie należy przesać do osoby prowadzącej ćwiczenia w wyznaczonym przez nią terminie.	10 - 20
Praca grupowa (3-4 osoby w zespole) Przeprowadzenie badania przy pomocy Kwestionariusza Zaangażowania Interpersonalnego oraz dodatkowych narzędzi wskazanych przez prowadzących. Analiza właściwości psychometrycznych narzędzia oraz sporządzenie raportu opisującego wyniki oraz interpretację tych analiz. Kryteria oceny raportu: - poprawność i kompletność analiz oraz wniosków - zgodność ze standardami APA	15 - 30

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

ROZMOWA PSYCHOLOGICZNA: PROJEKT INDYWIDUALNY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe (student wybiera tematykę zajęć z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym 24 godzin zajęć)
Koordinator przedmiotu	Dr Elwira Brygoła: ebrygola@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
Ćwiczenia	24 ST / 18 NST	
Projekt indywidualny	10 ST / NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna i rozumie pojęcia związane z komunikacją interpersonalną oraz teorie opisujące i wyjaśniające zjawisko budowania dialogu 	PSJ_W18
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student formułuje problem praktyczny – cel rozmowy psychologicznej, planuje jej przebieg i podsumowanie Student planuje pracę własną w celu realizacji indywidualnego projektu rozmowy psychologicznej 	PSJ_U3 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej dla realizacji wywiadu w praktyce Student przestrzega zasad etyki w podejmowaniu rozmowy psychologicznej 	PSJ_K1 PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Zajęcia 1: Wybór rozmówcy. Świadoma zgoda. Kontrakt. Etyczne aspekty prowadzenia rozmowy*	<ul style="list-style-type: none"> – Geller, S., Król, M. (1991/2005). Kontakt interpersonalny w wywiadzie diagnostycznym. W: T. Szustrowa (red.), <i>Swobodne techniki diagnostyczne: Wywiad i obserwacja</i> (s. 7-24). [przedruk w:] K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 1</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Zalewski, B. (2005). Kontrakt. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 102-115). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Zajęcia 2: Budowanie relacji z rozmówcą. Trudne sytuacje i silne emocje w rozmowie*	<ul style="list-style-type: none"> – Engel-Bernatowicz, A. (2005). Specyfika kontaktu w wywiadzie psychologicznym. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 54-79). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Romanowska, K. (2005). Opór i praca z oporem. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s.188-214). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Zajęcia 3-4: Techniki prowadzenia rozmowy. Pogłębione aktywne słuchanie. Zaawansowane typy pytań*	<ul style="list-style-type: none"> – Ustjan, S. (2005). Narzędzia konwersacyjne. Rozróżnienia, klasyfikacje i badania. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 131-151). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Ustjan, D. (2005). Pytania i inne instrumenty konwersacyjne. Zastosowania praktyczne podczas wywiadu diagnostycznego. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 152-187). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Zajęcia 5-6: Planowanie rozmowy na określony temat – moc danych i operacjonalizacje. Ustalenie celu rozmowy psychologicznej realizowanej w ramach projektu zaliczeniowego w danej grupie ćwiczeniowej*	<ul style="list-style-type: none"> – Stemplewska-Żakowicz, K. (2005). Jak zrobić dobry wywiad (recepta metodologiczna). W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 1</i> (s. 90-116). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Literatura wskazana przez osobę prowadzącą, dopasowana do ogólnego tematu danej grupy.
Zajęcia 7: Interpretacja rozmowy – analiza mocy uzyskanych danych*	<ul style="list-style-type: none"> – Grzesiak-Feldman, M. (2005). Kilka słów o sztuce interpretacji. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 1</i> (s. 117-128). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Zajęcia 8: Informacje zwrotne – kiedy i jak udziela się ich po rozmowie*	<ul style="list-style-type: none"> – Zalewski, B. (2005). Informacje zwrotne. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 215-239). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
* W ramach realizacji każdego tematu zajęć będą przedstawione odpowiadające temu tematowi kryteria oceny rozmowy psychologicznej jako projektu zaliczeniowego.	

PROJEKT INDYWIDUALNY	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Przygotowanie i przeprowadzenie rozmowy psychologicznej (wywiadu psychologicznego). Przygotowanie raportu z tej rozmowy	Literatura z ćwiczeń oraz: Engel-Bernatowicz, A. (2005). Diagnosta jako instrument własnej pracy. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 250-267). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

- Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów
- Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów
- Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów
- Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów
- Dostateczna (3,0) - od 51 punktów do 60 punktów
- Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
5 wejściówek z przeczytanej literatury obowiązkowej – za każdą wejściówkę można uzyskać 0-6 punktów	15-30
Przeprowadzenie 20-30-minutowej rozmowy psychologicznej, ocenianej na podstawie nagrania z rozmowy i raportu z rozmowy	36-70

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

**FAKULTET HUMANISTYCZNY / PSYCHOLOGICZNY 1-2:
PSYCHOLOGIA MUZYKI**

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Agnieszka Czerw aczerw1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna wyzwania współczesności, z którymi mierzą się nauki humanistyczne i społeczne; Student zna powiązania psychologii z dyscyplinami zajmującymi się nauką o muzyce 	PSJ_W27 PSJ_W3
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i nauk o muzyce. 	PSJ_U13 PSJ_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
– podstawowe terminy z historii i teorii muzyki, – podstawowe pojęcia z poznawczej psychologii muzyki (pamięć muzyczna, słuch absolutny, zdolności muzyczne etc.)	– Kasperski, J. (2007). <i>Historia muzyki popularnej</i> . Warszawa: Wydawnictwo SBM.
– etapy rozwoju muzycznego człowieka, – percepcja muzyki,	– Kowalska, M. (2001). <i>ABC Historii Muzyki</i> . Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
– uczenie się muzyki, – zagadnienie emocji w muzyce,	– Manturzevska, M., Kotarska, H. (red.) (1990). <i>Wybrane zagadnienia z psychologii muzyki</i> . Warszawa: WSiP.
– społeczna psychologia preferencji muzycznych	– Sloboda, J. (2002). <i>Umysł muzyczny. Poznawcza psychologia muzyki</i> . Warszawa: AMFC.
– tło muzyczne, – efekt „Mozarta”, – rola edukacji muzycznej,	– Hallam, S., Cross, I., Thaut, M. (ed.) (2009). <i>The Oxford Handbook of Music Psychology</i> . Oxford: University Press.
– uzdolnienia, osobowość i temperament w zawodzie muzyka,	– North, A., Hargreaves, D. (ed.) (1997). <i>The social psychology of music</i> . Oxford: University Press.
– specyfika pracy psychologa w szkole muzycznej	– Sloboda, J., Juslin, P. (ed.) (2001). <i>Music and Emotion: Theory and Research</i> . Oxford: University Press.
– zagadnienia psychologii twórczości i muzykoterapii,	– Thompson, W. (2008). <i>Music, Thought, and Feeling</i> . Oxford: University Press.
– związek muzyki z innymi sztukami – TEST ZALICZENIOWY [pytania zamknięte i otwarte]	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Test zaliczeniowy [pytania zamknięte i otwarte] zorganizowany na ostatnich zajęciach	31-60
Aktywność na zajęciach (udział w wykonywanych zadaniach i ćwiczeniach)	20-40

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

**FAKULTET HUMANISTYCZNY/PSYCHOLOGICZNY:
RELACJE CZŁOWIEKA Z PRZYRODĄ**

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	Stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Dorota Żelechowska dzelechowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład/ ćwiczenia/warsztat	30 ST /18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna wyzwania współczesności, z którymi mierzą się nauki humanistyczne i społeczne; Student zna i rozumie specyfikę psychologii i jej wybranych subdyscyplin mających związek z tematyką relacji człowieka z przyrodą. 	PSJ_W27 PSJ_W3
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych; 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Postawy wobec przyrody oraz postawy wobec relacji człowieka ze światem zwierząt i roślin. Kontekst antropologiczno-filozoficzny i językowy relacji człowieka z przyrodą.	<ul style="list-style-type: none"> – Larionov, P. (2020). W stronę psychologii środowiskowej: właściwości psychometryczne polskiej wersji Skali Tożsamości Środowiskowej. <i>Kwartalnik Naukowy Fides et Ratio</i>, 44(4), 190-208. – Pajdzińska, A. (2017). Śmiercią jakby pływają nie umierają, ale zdychają zwierzęta (obraz zwierząt w polszczyźnie na tle ustaleń nauk przyrodniczych). <i>Etnolingwistyka. Problemy Języka i Kultury</i>, 29(29), 135-148.
2. Przegląd wyników badań na temat zależności pomiędzy jakością kontaktu z przyrodą (przede wszystkim: zwierzętami, roślinami, lasem) a różnymi obszarami funkcjonowania ludzi np. sferą społeczną czy dobrostanem.	<ul style="list-style-type: none"> – Martin, L., White, M. P., Hunt, A., Richardson, M., Pahl, S., Burt, J. (2020). Nature contact, nature connectedness and associations with health, wellbeing and pro-environmental behaviours. <i>Journal of Environmental Psychology</i>, 68, 101389. DOI:10.1016/j.jenvp.2020.101389.
3. Kontakt z elementami przyrody jako metoda uzupełniająca inne rodzaje wsparcia psychologicznego np. zooterapia, hortiterapia, kąpiele leśne, leśne przedszkola.	<ul style="list-style-type: none"> – Simonienko, K. (2021). <i>Terapia lasem w badaniach i praktyce</i>. Silva Rerum: Poznań. Rozdział 2.8 (s. 53-57) i 2.10-14 (s. 72-81). – Girczys-Poedniok, K., Pudło, R., Szymłak, A., Pasierb, N. (2014). Zastosowanie terapii z udziałem zwierząt w praktyce psychiatrycznej. <i>Psychiatria</i>, 11(3), 171-176.
4. Relacja ze zwierzęciem towarzyszącym jako potencjalnie ważny aspekt funkcjonowania człowieka: potrzeby społeczne, więź, żałoba - dane z badań. Temat realizowany przez 2 spotkania.	<ul style="list-style-type: none"> – Mirucka, B., Bielecka, U. (2014). Intrapsychiczne i interpersonalne funkcje relacji człowieka ze zwierzęciem towarzyszącym. <i>Psychologia Społeczna</i>, 9 3(30), 338-337. DOI: 10.7366/1896180020143006.
5. Psychologia kryzysu klimatycznego: postawy klimatyczne, emocje klimatyczne, adaptacja psychologiczna do zmian klimatycznych, możliwe zadania psychologa w kontekście kryzysu klimatycznego.	<ul style="list-style-type: none"> – Gulla, B., Tucholska, K., Ziernicka-Wojtaszek, A. (2020). <i>Psychologia kryzysu klimatycznego</i>. Kraków: Uniwersytet Jagielloński, Biblioteka Jagiellońska. <p>Przed zajęciami należy przeczytać następujące fragmenty:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Psychologiczny kryzys klimatyczny (s. 11-13); ○ Rozdział I. Przekonania i mity klimatyczne (s. 16-25); ○ Rozdział II. Emocje klimatyczne (s. 25-38); ○ Rozdział III. Złożone stany emocjonalno-uczuciowe (s. 38-49); ○ Rozdział IV. Dystres i kryzys psychologiczny (s. 49-61); ○ Rozdział V. Adaptacja klimatyczna (s. 61-69); ○ Rozdział VI. Modele przewycięzania skutków traumy klimatycznej (s. 9-79); ○ Rozdział VII. Wzorce zachowań w obliczu zmian klimatycznych (s. 79-87); ○ Rozdział IX. Oddziaływania psychologiczne i psychoterapeutyczne (s. 101-110).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
1. Sprawdzian pisemny (obejmujący treści z wykładów i lektur)	21-40
2. Praca pisemna realizowana indywidualnie w ramach zadania domowego (raport z analizy doświadczenia kontaktu z przyrodą)	10-20
3. Projekt realizowany w ok. 5-osobowych grupach w ramach zadania domowego (polegający na przygotowaniu materiałów edukacyjnych)	20-40

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

III rok, semestr 5

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

PSYCHOLOGIA KLINICZNA I ZDROWIA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin (w tym 54 godzin udziału w zajęciach i 126 godzin pracy własnej)
Koordinator przedmiotu	Dr Agnieszka Mościcka-Teske amoscicka-teske@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST / 18 NST	
ćwiczenia	24 / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none">• Zna obszar zainteresowań psychologii klinicznej i zdrowia. Potrafi wskazać na różnice między dziedziną psychologii klinicznej i psychologii zdrowia a dziedzinami pokrewnymi.• Zna teorie zdrowia psychicznego i somatycznego w kontekście kierunków i podejść w psychologii klinicznej i zdrowia.• Zna dziedziny zastosowań psychologii klinicznej i zdrowia	PSJ_W16

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi opisać sytuację, w której potrzebna jest pomoc psychologiczna z różnych perspektyw teoretycznych • Potrafi wskazać w jakich sytuacjach niezbędna jest pomoc psychologiczna. Potrafi określić rodzaj pomocy najbardziej właściwy w danej sytuacji • Potrafi odróżnić kompetencje psychologa od kompetencji lekarza i innych specjalistów dziedzin pokrewnych, przy czym wykazuje postawę współpracy z zespołem. 	PSJ_U1 PSJ_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Jest uwrażliwiony na zagadnienia etyczne związane z działalnością psychologa w obszarze psychologii klinicznej i zdrowia. 	PSJ_K1 PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1a. Podstawy psychologii klinicznej i zdrowia, w tym podstawy praktyki opartej o dowody empiryczne. 1b. Konceptcje i pojęcie zdrowia i choroby w psychologii oraz naukach pokrewnych. Modele i podejścia stosowane w psychologii klinicznej i zdrowia.	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (r. 2) – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 3, 4, 5)
2a. Dziedziny zastosowań psychologii klinicznej, w tym rola diagnozy w psychologii klinicznej. 2b. Dziedziny zastosowań psychologii zdrowia.	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (r. 3/10, 5) – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 2)
3. Stres psychologiczny: teoria, badania i praktyka.	<ul style="list-style-type: none"> – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 9)
4. Czynniki ryzyka i czynniki chroniące przed negatywnymi skutkami stresu	<ul style="list-style-type: none"> – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 10, 13)
5. Typy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych.	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (r. 6) – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 17)
6. Promocja zdrowia i prewencja choroby: badania i praktyka.	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (r. 6/30) – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 19)

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Perspektywa indywidualna, społeczna i publiczna (instytucjonalna) w odniesieniu do konkretnych zaburzeń zdrowia.</p> <p>W zakresie tych trzech perspektyw rozpatrywane będą zagadnienia programowe przedmiotu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie zdrowia i choroby w świadomości społecznej dotyczącej konkretnych zaburzeń. 2. Dziedziny zastosowania psychologii zdrowia i klinicznej. 3. Czynniki ryzyka i czynniki chroniące przed rozwojem i skutkami zaburzeń 4. Interwencje środowiskowe/typy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych. 5. Promocja zdrowia i prewencja choroby: oddziaływania w zakresie zdrowia publicznego i pomocy instytucjonalnej. 	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (r. 2, 3/10, 6, 6/30) – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (r. 2, 3, 4, 5, 9, 10, 17, 19)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
1. Sprawdzian pisemny	31-60
2. Praca zaliczeniowa (badanie świadomości społecznej dotyczącej wybranego zagadnienia z obszaru zdrowia psychicznego lub somatycznego)	15-30
3. Kolokwium (obejmujące treści z ćwiczeń)	5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceniania pracy zaliczeniowej	Punktacja
1. Poprawność merytoryczna - Właściwe zdefiniowanie problemu, adekwatny opis wyników badania, przedstawienie właściwego wnioskowania	9-18
2. Poprawność językowa, APA - Stosowanie adekwatnego słownictwa profesjonalnego oraz standardów APA	3-6
3. Poprawność etyczna - Przeprowadzenie badania i przedstawienie jego wyników z zachowaniem zasad etyki zawodu psychologa	3-6
Razem:	15-30

PSYCHOLOGIA PRACY I ORGANIZACJI

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Agnieszka Czerw, aczerw1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	24 ST / 12 NST	
ćwiczenia	12 ST / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student ma podstawową wiedzę na temat roli psychologii w zarządzaniu organizacją oraz ludźmi w organizacji. • Student ma podstawową wiedzę na temat zastosowań psychologii w biznesie. • Student ma podstawową wiedzę na temat psychospołecznych warunków pracy oraz wpływu tych warunków na funkcjonowanie ludzi w organizacji oraz funkcjonowanie organizacji jako całości. 	PSJ_W3 PSJ_W7 PSJ_W8

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi rozpoznać zjawiska negatywne w organizacji i zaproponować odpowiednie działania prewencyjne i interwencyjne • Student umie zaplanować działania komunikacyjne w oparciu o wiedzę psychologiczną 	PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student cechuje się zaangażowaniem w projektowaniu oddziaływań w obszarze pracy i organizacji oraz marketingu. • Student ma świadomość konieczności nieustannego doskonalenia swoich umiejętności oraz poszerzania swojej wiedzy. 	PSJ_K1 PSJ_K4

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Organizacja i kontekst jej funkcjonowania <ul style="list-style-type: none"> • Organizacja w ujęciu zarządczym i psychologicznym • Kontekst kulturowy, polityczny i ekonomiczny funkcjonowania organizacji • Historia psychologii pracy i organizacji jako nauki oraz wyzwania stojące przed współczesną psychologią pracy i organizacji 	<ul style="list-style-type: none"> – Kożusznik, B. (2014). <i>Zachowania człowieka w organizacji</i>. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne [rozdz. 11: Nowe modele kultury organizacyjnej otwarte na potencjał ludzki] – Roźnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN [rozdz. 1: Między dociekaniem i manipulacją. Zarys historii psychologii i biznesu]
2. Organizacja i kontekst jej funkcjonowania <ul style="list-style-type: none"> • Psychologia pracy i organizacji • Organizacja – metafory i ich konsekwencje 	<ul style="list-style-type: none"> – Strelau, J. (red.) (2000). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. T.3, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne [rozdz. 50: Psychologia pracy; rozdz. 51: Psychologia organizacji] – Roźnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN [rozdz. 14: Psychologiczne wizje organizacji i ich konsekwencje dla funkcjonowania pracowników]
3. Omówienie wybranych aspektów roli psychologa w kontekście procesów w całej organizacji <ul style="list-style-type: none"> • Wybrany proces ZZL: <ul style="list-style-type: none"> ○ Teorie motywowania do pracy ○ Organizacja pracy i kształtowanie efektywnego środowiska pracy 	<ul style="list-style-type: none"> – Adamiec, M., Kożusznik, B. (2000). <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi. Aktor – Kreator - Inspirator</i>. Wydawnictwo AKADE [rozdz. 6: Motywowanie pracowników] – Chmiel, N. (2007). <i>Psychologia pracy i organizacji</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne [rozdz. 8: Obciążenie pracą i podział obowiązków; rozdz. 9: Środowisko pracy a wydajność pracownika]
4. Etyczny biznes – CSR <ul style="list-style-type: none"> • Kontekst wewnętrzny – pracownicy 	<ul style="list-style-type: none"> – Chudzicka-Czupała, A. (2013). <i>Etyczne zachowanie się człowieka w organizacji</i>.

<ul style="list-style-type: none"> • Kontekst zewnętrzny – klienci • Kontekst zewnętrzny – otoczenie społeczne • Kontekst środowiska naturalnego 	<p>Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego [rozdz. 1: Indywidualne uwarunkowania zachowań etycznych w pracy ; rozdz. 5: Zachowania nieetyczne w miejscu pracy: przejawy, ujawnianie i badanie]</p> <p>– Roźnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN [rozdz. 18: Społeczna odpowiedzialność biznesu]</p>
<p>5. Podstawowe kwestie definiowania i badania zachowań konsumenckich. Mechanizmy reklamy.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zachowania konsumenckie jako dziedzina badań naukowych • Znaczenie badań marketingowych • Iluzja odporności na reklamy • Skuteczność reklamy - od podejścia ekonomicznego do psychologicznego • Influencerzy, celebryci i współczesne formy reklamowania produktów 	<p>– Stasiuk K., Maison D. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN [rozdz. 1: Ewolucja czy rewolucja – zmiany w rozumieniu zachowań konsumentów; rozdz. 2: Od nauki do praktyki – badania marketingowe jako źródło wiedzy o konsumentach]</p> <p>– Doliński D. (2003). <i>Psychologiczne mechanizmy reklamy</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 2 i 6.</p>
<p>6. Segmentacja rynku</p> <ul style="list-style-type: none"> • Segmentacja demograficzna i psychograficzna – zastosowanie na rynku • Model VALS • Mikrotargetowanie – korzyści i zagrożenia 	<p>– Stasiuk, K., Maison, D. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 7.4.
<p>7. Organizacja jako marka</p> <ul style="list-style-type: none"> • Piramida marki według K.L. Kellera • Skojarzeniowa struktura marki w umyśle konsumenta • Osobowość marki • Pozycjonowanie marki • Marka i produkt: Pięć poziomów rozumienia marki i produktu 	<p>– Keller, K.L. (2014). <i>Strategiczne zarządzanie marką</i>. Wolters Kluwer SA. (literatura zostanie dołączona do materiałów do wykładu)</p>
<p>8. Postawy wobec pieniędzy</p> <ul style="list-style-type: none"> • Psychologiczne znaczenie pieniędzy a samoocena, koncentracja na sobie, redukcja lęku • Symboliczne znaczenie pieniędzy 	<p>– Gąsiorowska, A. (2014). <i>Psychologiczne znaczenie pieniędzy</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 2 i 3.

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Kultura i klimat organizacyjny</p> <ul style="list-style-type: none"> • Typy kultur organizacyjnych • Społeczne warunki pracy (zaufanie i relacje międzyludzkie w organizacji, kooperacja, rywalizacja) • praca zespołowa 	<ul style="list-style-type: none"> – Hofstede, G.H., Hofstede, G. J., & Mankiv, M. (2000/2011). <i>Kultury i organizacje</i>. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne [rozd. 1: Zasady gry społecznej (s. 19-25)] – Kożusznik, B. (2014). <i>Zachowania człowieka w organizacji</i>. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne [rozd. 10: Kultura organizacyjna] – Lipińska-Grobelny, A. (2010). Kształtowanie marki organizacji przez kulturę organizacyjną firmy. W: A. M. Zawadzka (red.) <i>Psychologia zarządzania w organizacji</i>, (15-40). Polskie Wydawnictwo Naukowe
<p>Pozytywne i negatywne zjawiska w pracy</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dopasowanie do pracy i organizacji - przyczyny i konsekwencje: <ul style="list-style-type: none"> ○ Cechy pracy/organizacji i cechy pracownika • Wybrane pozytywne i negatywne zjawiska w pracy: <ul style="list-style-type: none"> ○ Satysfakcja z pracy i zaangażowanie w pracę ○ Stres zawodowy ○ Pracoholizm ○ Wypalenie zawodowe 	<ul style="list-style-type: none"> – Czerw, A., Czarnota-Bojarska, J. (2016). Dopasowanie człowiek–środowisko i postawa wobec pracy jako motywatory zachowań organizacyjnych. <i>Psychologia Społeczna</i>, 11(36), 8-19. Doi: 10.7366/1896180020163601 [do pobrania: https://www.researchgate.net/publication/307557379_Dopasowanie_czlowiek_-_srodowisko_i_postawa_wobec_pracy_jako_motywatory_zachowan_organizacyjnych] – Maslach, C., Leiter, M. P., Sęk, H., & Guzowska-Dąbrowska, M. (2011). <i>Prawda o wypaleniu zawodowym: co robić ze stresem w organizacji</i>. Polskie Wydawnictwo Naukowe [rozd. 1: Bieżący kryzys, rozdz. 2: Jak doświadczasz wypalenia zawodowego?] – Schulz, D., Schulz, S.E. (2015). <i>Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy</i>. Polskie Wydawnictwo Naukowe [rozd. 12: Stres w miejscu pracy] – Czerw, A. (2017), <i>Psychologiczny model dobrostanu w pracy</i>. Polskie Wydawnictwo Naukowe [rozd. 3: Dobrostan w pracy (s. 55-57; 49-51)]
<p>Psychologia a zachowania ekonomiczne człowieka</p> <ul style="list-style-type: none"> • Założenia psychologii ekonomicznej • Podejmowanie decyzji finansowych 	<ul style="list-style-type: none"> – Zaleśkiewicz, T. (2011). <i>Psychologia ekonomiczna</i>. Polskie Wydawnictwo Naukowe [rozd. 1: Między ekonomią a psychologią (1.1-1.3); rozdz. 2: Racjonalność i nieracjonalność zachowań ekonomicznych (2.5); rozdz. 3: Podejmowanie decyzji finansowych (3.4-3.5)]
<p>Psychologia a marketing</p> <ul style="list-style-type: none"> • Marketing mix – tradycyjne i nowoczesne koncepcje: 4P, 4C, 5P, 7P. • Segmentacja konsumentów • Budowanie strategii marketingowej • Psychologia reklamy 	<ul style="list-style-type: none"> – Kotler, P., Armstrong, G., Saunders J., (2002). <i>Marketing. Podręcznik europejski</i>. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne [rozd. 1: Przypadek wprowadzający (s. 8) i rozdz. 1.2: Czym jest marketing? (s.10-14)] – Doliński, D. (2003). <i>Psychologiczne mechanizmy reklamy</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne [Rozdz.2: Ogólne determinanty skuteczności reklamy] – Maison, D. Noga-Bogomilski, A. (2007). <i>Badania marketingowe. Od teorii do praktyki</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne [rozd. 10: Badania segmentacyjne] – Michalski, E. (2017). <i>Marketing</i>. Polskie Wydawnictwo Naukowe [rozd. 1.6: Marketing Mix]

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny, testowy z wykładu	26-50
Zadania zaliczeniowe z ćwiczeń <ul style="list-style-type: none">dwa kolokwia: (pytania zamknięte i otwarte)zadania realizowane na zajęciach i zadania domowe (m.in. zaproponowanie założeń dla działań prewencyjnych lub interwencyjnych dla sytuacji pojawiania się stresu, pracobolizmu lub wypalenia zawodowego [kryterium oceny: adekwatność zaproponowanej interwencji lub prewencji do opisanego problemu]; przygotowanie krótkiego komunikatu reklamowego wybranego produktu lub usługi dla wybranej grupy konsumentów [kryterium oceny: uzasadnienie efektywności proponowanego komunikatu w odniesieniu do trafnej teorii psychologicznej])	25-50 kolokwium 1: 8-15 kolokwium 2: 8-15 zadania: 9-20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PSYCHOLOGIA EDUKACJI

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin (36 godzin udział w zajęciach i 84 godzin pracy własnej)
Koordinator przedmiotu	dr Anna Ziółkowska, prof. Uniwersytetu SWPS aziolkowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	24 ST / 12 NST	
ćwiczenia	12 ST/ 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna obszary i podejścia badawcze w psychologii edukacji. Student zna trudności edukacyjne i rozwojowe w procesie edukacji. 	PSJ_W3 PSJ_W7 PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi zidentyfikować podstawowe trudności edukacyjno-rozwojowe. Student potrafi zaprojektować warsztat o wybranym celu edukacyjnym. 	PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student ma świadomość konieczności nieustannego doskonalenia swoich umiejętności oraz poszerzania swojej wiedzy. 	PSJ_K1 PSJ_K4

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Tematy wykładów:	Literatura obowiązkowa
<p>1. Specyfika i główne obszary psychologii edukacji: - przedmiot i metody badawcze w psychologii edukacji</p> <p>2. Efekt oczekiwań interpersonalnych w edukacji - wpływ oczekiwań nauczycieli na osiągnięcia uczniów, - sposoby zapobiegania negatywnemu wpływowi efektu.</p> <p>3. Proces nauczania i uczenia się - determinanty skutecznego uczenia się.</p> <p>4. Znaczenie różnic indywidualnych w praktyce nauczania - rola poszczególnych różnic indywidualnych procesie uczenia się i nauczania.</p> <p>5-6. Trudności edukacyjne i rozwojowe w procesie edukacyjnym - rola i zadania psychologa szkolnego.</p> <p>7-8. Rola diagnozy psychologicznej w procesach edukacyjno-wychowawczych</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Trempała, J. (2020). Przedmiot badań psychologii wychowania. W: H. Liberska i J. Trempała (red.), <i>Psychologia wychowania Wybrane problemy</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (str. 37-56). – Trusz, S. (2011). Rozwój poznawczo-społeczny dziecka w świetle oczekiwań interpersonalnych rodziców i nauczycieli. <i>Psychologia Rozwojowa</i>, 16(2), 21-33. (Link) – Czerniawska E., Ledzińska M. (2011) <i>Psychologia nauczania. Ujęcie poznawcze</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (str. 189-224) – Krejtz, I. (2012). <i>Korepetycje poznawcze. Rola pamięci roboczej i kontroli uwagi w przewidywaniu osiągnięć szkolnych</i>. Wydawnictwo Akademickie SEDNO (str. 114-123). – Sokołowska, E. (2010). Psycholog we współczesnej szkole polskiej. W: G. Kutra i E. Sokołowska (red.), <i>Rola i zadania psychologa we współczesnej szkole</i> (str. 45-58). Wolters Kluwer. – Budziszewska, M. (2010). Wspieranie rozwoju uczniów. W: G. Kutra i E. Sokołowska (red.), <i>Rola i zadania psychologa we współczesnej szkole</i> (str. 205-217). Wolters Kluwer. – Obuchowska, I. (2017). Problemowe zachowania uczniów. W: K. Kruszewski (red.), <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela</i> (str. 375-409). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Janowski, A. (2017). Zbieranie i wykorzystywanie informacji o uczniu i klasie. W: K. Kruszewski (red.), <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela</i> (str. 410-446). Wydawnictwo Naukowe PWN.

Poszczególne tematy zajęć będą realizowane w określonej powyżej kolejności, jednak możliwe są przesunięcia polegające na tym, że dany temat będzie realizowany częściowo na kolejnych zajęciach.

ĆWICZENIA	
Tematy ćwiczeń:	Literatura obowiązkowa
<p>1. Organizacja procesu uczenia się. Jak uczyć się/nauczać skutecznie.</p> <p>2-3. Profilaktyka w procesie edukacji. Projektowanie warsztatów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży.</p> <p>4-5. Diagnozowanie trudności edukacyjno-rozwojowych (dysleksja, dyskalkulia itp.).</p> <p>6. Kultura szkoły. Tworzenie warunków dla rozwoju ucznia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kruszewski, K. (2017). O nauczaniu i uczeniu się w szkole. W: K. Kruszewski (red.), <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. Podręcznik akademicki</i> (str. 109-144). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Kruszewski, K. (2017). Najpotrzebniejsze zasady dydaktyczne. W: K. Kruszewski (red.), <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. Podręcznik akademicki</i> (str. 240-270). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Ledzińska, M., Czerniawska, E. (2011). <i>Psychologia nauczania. Ujęcie poznawcze. Podręcznik akademicki</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (cz. II, rozdz. III, str. 107-119 i cz. III rozdz. 3, str. 225-239). – Ostaszewski, K. (2019). W kierunku profilaktyki opartej na wiedzy. W: Gaś, Z. (red.). <i>Profilaktyka zachowań ryzykownych w teorii i praktyce</i> (s. 35-50). WSEI. – Skorupa, A., Brol, M. (2018). Film w działaniach profilaktycznych. W: A. Skorupa, M. Brol i P. Paczyńska-Jasińska (red.). <i>Film w edukacji i profilaktyce. Na tropach psychologii w filmie</i> (s. 207-227). Difin. – Niemierko, B. (2009). <i>Diagnostyka edukacyjna. Podręcznik akademicki</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (rozdz. 1, str. 15-51; rozdz. 10, str. 270 - 291) – Bogdanowicz, M. (2012). Niezwyczajni uczniowie. W: K. Kruszewski (red.), <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela</i> (str. 331-374). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Ostaszewski, K. (2014). Kultura szkoły a zachowania ryzykowne uczniów. <i>Edukacja</i> 1(126), 14-24. – Czyżowska, N., Czyżowska, D. (2018). Edukacja moralna, czyli o sposobach wspierania rozwoju moralnego uczniów. <i>Kwartalnik Naukowy Fides Et Ratio</i>, 34(2), 27-38.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny obejmujący treści lektur obowiązkowych oraz materiał omawiany na wykładach i ćwiczeniach.	26-50
1. Zadanie nr 1: Przygotowanie projektu warsztatów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży. Studenci w grupach 3-4 osobowych przygotowują zarys projektu podczas zajęć, następnie poza zajęciami dopracowują propozycję i przekazują pracę prowadzącemu ćwiczenia w terminie wskazanym przez prowadzącego. Kryteria punktacji poniżej.	13-25
2. Zadanie nr 2: Przygotowanie propozycji metod pracy nauczyciela, które może zastosować pracując z grupą uczniów o różnorodnych specjalnych potrzebach edukacyjnych. Praca nad zadaniem odbywa się podczas ostatniego spotkania. Efekt pracy studenci opracowują indywidualnie i przekazują prowadzącemu w wyznaczonym terminie. Kryteria punktacji poniżej	12-25

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny zadania nr 1:

Kryteria oceny projektu:	Minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia kryterium oraz maksymalna możliwa do uzyskania
Aspekty merytoryczne:	
1. Określenie celu warsztatów.	1,5 - 3
2. Wykorzystanie najnowszej, rzetelnej wiedzy dotyczącej mechanizmów psychologicznych leżących u podłoża wybranego problemu w treściach przekazywanych podczas warsztatów i aktywności.	2 - 3
3. Dostosowanie aktywności wykonywanych w trakcie warsztatu do wieku jego uczestników.	1,5 - 3
4. Dobór aktywności i metod prowadzenia warsztatu umożliwiający indywidualne zaangażowanie uczestników warsztatu.	2 - 3
5. Dobór metod i narzędzi ewaluacji skuteczności warsztatów. Po czym poznam, że warsztaty realizują określony cel profilaktyczny?	2 - 4
6. Zakres i trafność uwzględnionej literatury	1 - 2
Aspekty formalne:	
1. Trafność i przejrzystość układu pracy (podział treści, kolejność rozdziałów, itp.).	1 - 2
2. Jakość formalnej strony pracy (poprawność języka, opanowanie techniki pisania pracy).	1 - 2
3. Zachowanie standardów edytorskich (APA).	1 - 3

UWAGA: Liczba punktów za projekt zespołowy, przyznana studentom tworzącym dany zespół, może być zróżnicowana w taki sposób, aby uwzględniała wkład poszczególnych studentów w realizację zadania. W przypadku chęci zróżnicowania punktów przyznanych poszczególnym uczestnikom zespołu konieczne jest procentowe określenie wkładu każdego z nich i umieszczenie tej informacji w projekcie.

Kryteria oceny zadania nr 2:

Kryteria oceny projektu:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie i maksymalna możliwa do uzyskania:
Aspekty merytoryczne:	
1. Trafność określenia wybranych specyficznych trudności w uczeniu się.	2,5 - 5
2. Uzasadnienie proponowanych metod pracy nauczyciela z grupą, w odniesieniu do wybranego aspektu trudności uczniów.	2,5 - 5
3. Dobór metod/narzędzi ewaluacji skuteczności proponowanych metod w procesie uczenia się uczniów.	2,5 - 5
4. Dostosowanie proponowanych metod pracy do wieku i możliwości wybranej grupy uczniów.	2,5 - 5
Aspekty formalne:	
1. Trafność i przejrzystość układu pracy (podział treści, kolejność rozdziałów, itp.).	1 - 2
2. Jakość formalnej strony pracy (poprawność języka, opanowanie techniki pisania pracy).	1 - 3

UMIEJĘTNOŚCI OSOBISTE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe (student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Agnieszka Czerw, aczerw1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
warsztat	24 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się:	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Definiuje i identyfikuje pojęcia z obszaru rozwoju osobistego. Definiuje i wyjaśnia mechanizmy działania metod wspierania siebie w rozwoju. 	PSJ_W15
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi samodzielnie zaplanować i zorganizować pracę wokół realizacji własnych celów rozwojowych. 	PSJ_U2 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów praktycznych w obszarze rozwoju osobistego. 	PSJ_K1 PSJ_K6

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WARSZTAT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Rozwój osobisty Definicje pojęcia rozwoju osobistego. Rozwój osobisty a rozwój osobowości. Ku czemu chcemy się rozwijać? Co to znaczy rozwijać się?</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Carr, A. (2004). <i>Psychologia pozytywna</i> (rozdział 9, Pozytywna zmiana). Wydawnictwo Zysk i S-ka. – Oleś, P. K. (2011). <i>Psychologia człowieka dorosłego. Ciągłość – zmiana – integracja</i> (rozdział 3). Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Umiejętności niezbędne do wspierania siebie w rozwoju Atrybucja sukcesu i porażki. Orientacja na proces vs na wynik. Rozwój – cele Rozwój – podejście skoncentrowane na motywacji celowej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Dweck, C. (2018). <i>Nowa psychologia sukcesu</i> (s. 9-65). Wydawnictwo Muza. – Łąguna, M. (2015). Zasoby osobiste jako potencjał w realizacji celów. <i>Polskie Forum Psychologiczne</i>, 1(20), 5-15. – Do pobrania: https://www.infona.pl/resource/bwmeta1.element.psjd-53f91123-5484-4bba-8185-dbd9ba8762f5 [obowiązują strony 5-9] – Pervin, L.A. (2005). <i>Psychologia osobowości</i> (s. 126-140). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
<p>Rozwój – zasoby Zasoby — podejście skoncentrowane na psychologii pozytywnej i analitycznej. Rozwój – odporność psychiczna Kształtowanie się i rozwój odporności psychicznej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Łąguna, M. (2015). Zasoby osobiste jako potencjał w realizacji celów. <i>Polskie Forum Psychologiczne</i>, 1(20), 5-15. – do pobrania: https://www.infona.pl/resource/bwmeta1.element.psjd-53f91123-5484-4bba-8185-dbd9ba8762f5 [obowiązują strony 9-13] – Trzebińska, E. (2008). <i>Psychologia pozytywna</i> (s. 66-115). Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne. – Artykuły naukowe dotyczące zasobów osobistych zaproponowane przez studentów – Ryś, M., Trzęsowska-Greszta, E. (2018). Kształtowanie się i rozwój odporności psychicznej. <i>Kwartalnik Naukowy</i>, 2(34), 164-196. Do pobrania: https://scholar.google.com/scholar?hl=pl&as_sdt=0%2C5&q=Kszta%C5%82towanie+si%C4%99+i+rozw%C3%B3j+odporno%C5%9Bci+psychicznej.+Kwartalnik+Naukowy&btnG=
<p>Rozwój – wartości Ku rozpoznaniu i integracji wartości (podejście Schwarza). Elastyczność psychologiczna</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ciecuch, J. (2013). <i>Kształtowanie się systemu wartości. Od dzieciństwa do wczesnej dorosłości</i>. Wydawnictwo Liberi Libri. Do pobrania: https://liberilibri.pl/ksztaltowanie-sie-systemu-wartosci [obowiązuje rozdz. 1 i 2; s. 17-64]
<p>W każdej grupie omawiana będzie inna siła charakteru</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Trzebińska, E. (2008). <i>Psychologia pozytywna</i> (s. 66-115). Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne. <p>oraz literatura wskazana przez osobę prowadzącą zajęcia</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Praca na warsztacie, wykonywanie zadań w czasie zajęć, udział w dyskusjach	10-20
Praca zespołowa realizowana na ostatnich zajęciach dotycząca zaprojektowania ćwiczenia warsztatowego wzmacniającego siłę charakteru omawianą w danej grupie <ul style="list-style-type: none">• precyzyjny opis celu ćwiczenia i dopasowanie ćwiczenia do wzmacnianej siły (stopień w jakim wzmacnia siłę)• dopasowanie formy pracy do grupy docelowej i jej uzasadnienie• precyzyjny, zrozumiały opis przeprowadzenia ćwiczenia• dokładny opis warunków przeprowadzenia ćwiczenia• odwołanie do literatury naukowej, zgodne z APA7	21-40
Projekt indywidualny – Mój potencjał Każdy student w oparciu o analizę swojego potencjału (zasobów i słabych stron) przygotowuje plan swojego rozwoju. W planie ujęta jest 1 mocna strona, którą chce wzmocnić i 1 słaba, którą chce ukształtować. Szczegóły dotyczące projektu indywidualnego omówione zostaną na ostatnich zajęciach. Kryteria oceny: <ul style="list-style-type: none">• Właściwe uzasadnienie swoich słabych i mocnych stron• Precyzyjny i pełny opis sposobu wzmacniania swojej silnej strony• Precyzyjny i pełny opis sposobu pracy nad swoją słabą stroną	20-40

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

PRACA EMPIRYCZNA - PROJEKT ZESPOŁOWY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe (student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180 godzin
Koordynator przedmiotu	Dr Konrad Piotrowski konrad.piotrowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	12 ST /12 NST	
projekt	10 ST / 10 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie podstawy metodologii badań psychologicznych oraz podstawowe sposoby planowania badań naukowych zna i rozumie podstawy zastosowania statystyki w psychologii, w tym sposoby klarownej prezentacji wyników badań empirycznych 	PSJ_W22

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi sformułować problem badawczy, postawić hipotezy i dobrać odpowiednie do problemu metody badawcze • potrafi opracowywać i przedstawić wyniki badań empirycznych • potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji badania (ustalenie problemu, zbieranie danych, analiza i prezentacja wyników) 	PSJ_U9 PSJ_U10 PSJ_U12
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • poddaje krytycznej refleksji cele własne i zespołowe oraz sposoby ich osiągnięcia • dba o przestrzeganie standardów etycznych w zakresie realizacji badań naukowych • potrafi krytycznie ocenić efekty badań naukowych, ma świadomość konieczności ulepszania metod i podejść badawczych • jest otwarty na dyskusję dotyczącą prowadzonych przez siebie badań empirycznych • potrafi komunikować wyniki swojej pracy 	PSJ_K1 PSJ_K6

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wprowadzenie do obszaru tematycznego przeprowadzanego badania. Tematyka ta jest zależna od Prowadzącego.	Prowadzący wskazuje literaturę obowiązkową i/lub dodatkową dotyczącą tematyki projektu na pierwszych zajęciach.
Proces badawczy Stawianie problemu badawczego i hipotez, planowanie badania z uwzględnieniem planowanego sposobu analizy danych, sposoby kontrolowania zmiennych zakłócających, reguły doboru próby i przydziału osób do warunków badawczych (pojęcie randomizacji)	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J. (2019). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. PWN. – Shaughnessy, J., J., Zechmeister, E., B., Zechmeister, J., S. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP. – Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 1</i>. Sedno/SWPS. – Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 2</i>. Sedno/SWPS. – 5. Bedyńska, S. (2012). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 3</i>. Sedno/SWPS.
Analiza wyników badań Dobór właściwego narzędzia statystycznego. Spełnienie wymogów jego zastosowania. Interpretacja i raportowanie wyników.	<ul style="list-style-type: none"> – Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 1</i>. Sedno/SWPS. – Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 2</i>. Sedno/SWPS.

	<p>– Bedyńska, S. (2012). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 3. Sedno/SWPS.</i></p> <p>Literatura dodatkowa:</p> <p>– Field, A. (2018). <i>Discovering statistics using IBM SPSS (5th Ed.).</i> Sage.</p>
<p>Raportowanie wyników Wizualizacja wyników w postaci graficznej. Właściwy dobór wykresów do prezentowanych efektów. Kluczowe elementy raportu. Poster naukowy.</p>	<p>Publication Manual of the American Psychological Association, Seventh Edition (2020)</p>

PROJEKT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Kamienie milowe projektu: 1/ sformułowanie problemu badawczego i hipotez, 2/ przegląd literatury, 3/ analiza danych, 4/ poster i jego przedstawienie podczas sesji</p> <p>Rodzaje badań realizowanych w ramach projektów:</p> <p>1. Badanie oparte na danych zastanych (w wyjątkowych przypadkach).</p> <p>Prowadzący przedstawia studentom dużą bazę danych (np. <i>Diagnoza społeczna: warunki i jakość życia Polaków</i>). Zmienne zawarte w bazie są punktem wyjścia do przeglądu literatury i formułowania hipotez. Student formułuje własne hipotezy badawcze, wyprowadzając je z adekwatnej literatury przedmiotu, następnie przeprowadza analizę i przygotowuje poster. <u>Dopuszczalna jest praca w maksymalnie 3-osobowych zespołach.</u></p> <p>2. Badanie oparte na danych zebranych przez studenta w ramach innych zajęć (w wyjątkowych przypadkach).</p> <p>W tym wariantcie projekt badawczy opiera się na danych, które studenci zebrali w ramach innych zajęć. W tym przypadku główna hipoteza jest już sformułowana. Jeśli to możliwe, student formułuje hipotezy dodatkowe. Następnie przeprowadza przegląd literatury, analizę danych i przygotowuje poster. <u>Dopuszczalna jest praca w maksymalnie 3-osobowych zespołach.</u></p> <p>3. Badanie oparte na danych zebranych w ramach projektu <i>Praca empiryczna (podstawowa forma pracy)</i>.</p> <p>W czasie spotkań wspólnych studenci przy wsparciu Prowadzącego formułują nowy problem badawczy i hipotezy oraz wspólnie projektują schemat badania i materiały. Następnie, każdy student samodzielnie zbiera dane w ilości ustalonej przez Prowadzącego. Z zebranych danych tworzona jest wspólna baza danych. Student przeprowadza analizę danych i przygotowuje poster. <u>Dopuszczalna jest praca w maksymalnie 5-osobowych zespołach.</u></p>	<p>Prowadzący wskazuje literaturę obowiązkową lub dodatkową dotyczącą tematyki projektu na pierwszych zajęciach.</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 53 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów

Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów

Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów

Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów

Dostateczna (3,0) - od 53 punktów do 60 punktów

Niedostateczna (2,0) - poniżej 53 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Przygotowanie i opisanie planu badania. Warunkiem koniecznym zaliczenia tej części jest dostarczenie w wersji pisemnej 1-2 stronicowego dokumentu, który powinien zawierać: hipotezy wraz z krótkim uzasadnieniem hipotez w świetle danych teoretycznych i empirycznych, schemat badania, opis materiałów i przebiegu badania. Maksymalny czas oddania tej części pracy upływa w dniu 2 spotkania z prowadzącym ćwiczenia	16-30
Zebranie danych (realizacja badania) lub przygotowanie danych do analizy wyników na podstawie istniejącej bazy danych oraz analiza wyników. Warunkiem zaliczenia tej części jest dostarczenia bazy danych zapisanej w formacie .sav oraz raportu z analizy wyników. Zmienne muszą posiadać etykiety oraz zdefiniowane wartości, aby można było je łatwo zidentyfikować. Maksymalny czas oddania tej części pracy upływa w dniu 4 spotkania.	11-20
Poster konferencyjny oraz jego prezentacja podczas grupowej lub uczelnianej sesji plakatowej. Sesja plakatowa zostanie zorganizowana w dodatkowym terminie. Szczegółowe informacje na temat sesji plakatowej zostaną przekazane podczas zajęć. Na ocenę posteru wpływ będą miały: poprawność przeprowadzenia analiz i raportowania wyników (APA), układ treści, czytelność.	21-40
Ocena współpracy zespołowej (na podstawie oceny pracy zespołowej przez samych studentów i obserwacji prowadzącego) Osoba która w ogóle nie brała udziału w pracach zespołu albo brała udział w stopniu minimalnym, nie uzyskuje zaliczenia przedmiotu.	5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Fakultet 1-2¹

III rok, semestr 6

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

DYLEMATY ETYCZNE PSYCHOLOGA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	5
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Anna Kubiak (akubiak1@swps.edu.pl)

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	24 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none">• Student rozumie czym jest etyka jako dziedzina filozofii, wie czym się różni etyka od moralności i etyki zawodowej.• Student rozumie czym jest dylemat etyczny.• Student zna specyfikę realizacji zasad etycznych w badaniach naukowych.	PSJ_W27

¹ Sylabusy wszystkich fakultetów prowadzonych w roku akademickim 2022/2023 zostały przedstawione w ostatniej części dokumentu

	<ul style="list-style-type: none"> • Zna niebezpieczeństwa wykorzystywania wiedzy psychologicznej w biznesie, reklamie i kontaktach z mediami. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi dostrzegać i identyfikować dylematy etyczne związane z używaniem wiedzy psychologicznej. • Student potrafi analizować etyczne aspekty procedur badawczych w psychologii. • Student potrafi formułować i analizować argumenty dotyczące dylematów etycznych. 	PSJ_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest wrażliwy na uchybienia w sferze naczelných wartości i jest gotowy im przeciwdziałać. • Student jest gotów włączyć się w działania na rzecz dobra wspólnego. 	PSJ_K4 PSJ_K7 PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Czym jest etyka jako dziedzina filozofii. Etyka a moralność. Rozwój świadomości etycznej jednostki Eksperymenty myślowe w etyce (dylemat wagonika). Pochodzenie norm etycznych i ich sankcjonowanie. Imperatyw kategoryczny, brytyjski utylitaryzm.	<ul style="list-style-type: none"> – Dupre, B. (2008). <i>50 teorii filozofii, które powinieneś znać</i> (s. 58-127). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
2. Wartości etyczne zagrożone w badaniach naukowych. Zasada poinformowanej i dobrowolnej zgody. Kompetencje etyczne badacza.	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J. (2017). Psycholog wobec osób uczestniczących w badaniach psychologicznych – między poprawnością metodologiczną a poprawnością etyczną. W: Brzeziński, J., Chyrowicz, B., Toeplitz, Z., W., Toeplitz-Winiewska, M. (red.). <i>Etyka zawodu psychologa</i>. (s. 169-206). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. – Brzeziński, J. (2017). Powinności psychologa (jako badacza) wobec członków społeczności naukowej. W: Brzeziński, J., Chyrowicz, B., Toeplitz, Z., W., Toeplitz-Winiewska, M. (red.). <i>Etyka zawodu psychologa</i>. (s. 207-225). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
3. Czy etyka hamuje postęp nauki?	<ul style="list-style-type: none"> – Milgram, S. (2001) Behawioralne badania nad posłuszeństwem. W: Siuta, J. (red.) <i>Konteksty ludzkich zachowań</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Haney, C., Banks, C., Zimbardo, P. (2001). Dynamika relacji interpersonalnych w warunkach symulowanego więzienia. W: Siuta, J. (red.) <i>Konteksty ludzkich zachowań</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
4. Ryzyko dyskryminacji w usługach psychologicznych (odmowa świadczenia);	<ul style="list-style-type: none"> – Bednarek, D. (2020). <i>Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa</i>. (s. 297-327).

niedostosowanie świadczenia do specyfiki osoby; stereotypowe traktowanie przedstawicieli mniejszości). Czy psycholog może się powołać na klauzulę sumienia? Konflikt światopoglądów vs. osobiste problemy psychologa.	Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdział 11)
5. Dylematy etyczne w zastosowaniach psychologii w biznesie/ mediach/reklamie.	– Toeplitz, Z. (2017). Psycholog w środkach masowego przekazu. W: Brzeziński, J., Chyrowicz, B., Toeplitz, Z., W., Toeplitz-Winiewska, M. (red.). <i>Etyka zawodu psychologa</i> . (s. 405-415). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
6. Zaliczenie: debaty oksfordzkie	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Udział w debacie oksfordzkiej: - przygotowanie argumentów - wystąpienie	36-70
Aktywność na zajęciach	15-30
SUMA	51-100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

CZŁOWIEK – PERSPEKTYWA HUMANISTYCZNA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe (student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale mogą różnić się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Dorota Żelechowska dzelechowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	18 ST/12 NST	
e-learning	6 ST / 6 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistyczne wiedzy o człowieku; 	PSJ_W27
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> dostrzega potrzebę korzystania z opinii ekspertów z innych dyscyplin i dziedzin w rozwiązywaniu problemów z obszaru psychologii. 	PSJ_K3

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Wprowadzenie do tematyki zajęć i perspektywy humanistycznej. Omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. Omówienie specyfiki perspektywy humanistycznej i przykładowych paradygmatów humanistycznych. Nowe nurty w humanistyce.</p>	<p>– Chojniak, A. (2018). Relacja psychologii i humanistyki— ujęcie Floriana Znanieckiego i Jerzego Kmity. <i>Sensus Historiae</i>, 30(1), 69-83.</p> <p>Domańska, E. (2013). Humanistyka ekologiczna. <i>Teksty drugie</i>, (1-2), 13-32.</p> <p>– Markowski, M. P. (2011). Humanistyka: niedokończony projekt. <i>Teksty Drugie</i>, (6), 13-28.</p> <p>Ze względu na wybieralny charakter zajęć literatura związana z omawianą problematyką, wskazana przez osobę prowadzącą zajęcia w danej grupie ćwiczeniowej na pierwszych zajęciach.</p>
<p>2. Konwersatorium tematyczne – związane z problematyką poruszaną w danej grupie ćwiczeniowej (wybieralnej) Wprowadzenie do problematyki zajęć w danej grupie ćwiczeniowej. Obszary problemowe są wyznaczone przez osoby prowadzące zajęcia w grupach ćwiczeniowej. Zawierają one odniesienie do problemów z obszarów psychologii, ale znacząco wykraczają poza perspektywę tej dziedziny, w związku z czym ich rozumienie warto uzupełnić o odniesienia do dyscyplin humanistycznych (archeologii, filozofii, historii, językoznawstwa, literaturoznawstwa, nauki o kulturze i religii lub nauki o sztuce). Osoby studenckie zobowiązane są do przeczytania z wyprzedzeniem tekstów wskazanych przez osobę prowadzącą ćwiczenia jako obowiązujące na danych zajęciach. Podczas spotkań teksty są poddawane dyskusji, mogą także zostać wyznaczone inne formy pracy grupowej wymagające korzystania z informacji zawartych w treści lektur. Dopuszczalne są także mini-wykłady ze strony osoby prowadzącej.</p>	
<p>3. Psychologia a nauki humanistyczne Refleksja nad relacją psychologii i nauk humanistycznych w kontekście poruszanego obszaru problemowego.</p>	
<p>4. Prezentacja efektów pracy i podsumowanie zajęć Prezentacja efektów pracy zespołowej – dyskusja i poszukiwanie odpowiedzi na pytanie problemowe z perspektywy wzbogaconej o wybrany paradygmat humanistyczny. Podsumowanie zajęć.</p>	
<p>E-LEARNING Materiał zamieszczony w kursie jest podzielony na 6 modułów. Każdy moduł ma taką samą strukturę. Składa się z trzech lekcji:</p>	

<ul style="list-style-type: none"> • Lekcja 1: Wykład wideo • Lekcja 2: Zadanie z tekstem • Lekcja 3: Prezentacja multimedialna 	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Moduł 1: W jaki sposób mogę poznać siebie i świat? O filozoficznych dyskusjach na temat poznania.</p> <p>Moduł 2: Jak mam żyć, aby być szczęśliwym/szczęśliwą?</p> <p>Moduł 3: Czy zawsze muszę być szczęśliwa/szczęśliwy? O granicy między melancholią a chorobą.</p> <p>Moduł 4: Kim jestem? O tożsamości i relacji człowieka do innych ludzi.</p> <p>Moduł 5: Czy to, jak opowiadam o sobie, ma wpływ na to, jak o sobie myślę?</p> <p>Moduł 6: Czy można mnie zastąpić? O sztucznej inteligencji z kilku perspektyw.</p>	Materiały umieszczone w e-learningu

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
<p>Kolokwium</p> <p>Kolokwium przeprowadzane na przedostatnich zajęciach w formie pisemnej, testowej. Obejmuje treści z lektur oraz zajęć. Kolokwium powinno się odbyć przed prezentacją efektów pracy zespołowej.</p>	11-20
<p>Praca zespołowa</p> <p>Osoby studenckie otrzymują do wyboru (na pierwszych zajęciach, od osoby prowadzącej daną grupę ćwiczeniową) listę zagadnień problemowych z zakresu wybranej tematyki dziedziny psychologii, które to zagadnienia mogą być rozumiane głębiej i bardziej adekwatnie wtedy, gdy zostaną ujęte dodatkowo z perspektywy dziedziny humanistycznej (archeologii, filozofii, historii, językoznawstwa, literaturoznawstwa, nauki o kulturze i religii lub nauki o sztuce). Zadaniem osób studenckich (w około 4-osobowych zespołach) jest wybranie zagadnienia problemowego, a następnie uzupełnienie obrazu problemu/zjawiska o odniesienia do kontekstu wybranej nauki humanistycznej. Wymaga to dokonania wyboru adekwatnej perspektywy oraz znalezienia przynajmniej dwóch tekstów</p>	10-20

<p>źródłowych (naukowych, aktualnych, z danej dziedziny) i adekwatnego wykorzystania informacji w nich zawartych. Każdy zespół zobowiązany jest wykonać i złożyć w formie dokumentu elektronicznego oraz przedstawić na zajęciach prezentację poświęconą wybranemu zagadnieniu (wzór prezentacji przedstawiony zostanie na zajęciach). Wkład każdej osoby pracującej nad prezentacją powinien być jasno określony, a oceny uzyskane przez poszczególne osoby z zespołu mogą być zróżnicowane, w zależności od wkładu. Przedmiotem oceny będzie zarówno część merytoryczna zadania, jak i część formalna.</p>	30-60
<p>Zadanie zaliczeniowe z e-learningu Warunkiem zaliczenia części e-learningowej jest uzyskanie 30 z 60 dostępnych punktów. Punkty można uzyskać po wykonaniu quizów / testów dostępnych w e-learningu. Szczegółowe informacje na temat terminów, w jakich można uzyskać punkty przedstawione są na stronie kursu w portalu learnonline.swps.edu.pl (kurs: Człowiek perspektywa humanistyczna).”</p>	

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny pracy zespołowej

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie kryterium i maksymalna możliwa do uzyskania
Adekwatność wyboru perspektywy humanistycznej w odniesieniu do danego problemu	1-2
Poprawność merytoryczna w opisie problemu i odniesień do treści wybranych tekstów źródłowych	3-6
Adekwatność i jakość wybranych tekstów źródłowych	2-4
Samodzielność prowadzonego wywodu	1-2
Poprawność formalna (wymogi projektu)	1-2
Zgodność ze stylem APA	1-2
Styl i poprawność językowa	1-2
SUMA:	10-20

PSYCHOLOGIA MIĘDZYKULTUROWA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Maciej Kościelniak mkoscielniak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	12 ST / 6 NST	
e-learning	12 ST / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Rozumie znaczenie perspektywy międzykulturowej w opisie i wyjaśnianiu zachowań człowieka. • Rozumie rolę kontekstu kulturowego w działalności zawodowej psychologa. • Zna zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak też aktualny dorobek światowej i polskiej psychologii kulturowej i międzykulturowej. 	PSJ_W17 PSJ_W24
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Posługuje się teoretyczną wiedzą z zakresu psychologii międzykulturowej do opisu i interpretacji zachowań człowieka. • Posługuje się terminologią z zakresu psychologii międzykulturowej. 	PSJ_U1 PSJ_U3

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega znaczenie wiedzy z zakresu psychologii międzykulturowej; dostrzega punkty widzenia i problemy ludzi funkcjonujących w odmiennych kulturach i zespołach międzykulturowych. 	PSJ_K1
------------------------------	---	--------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Po co kultura psychologii a psychologia kulturze? Czym jest psychologia między-/kulturowa? Pięć podejść do kultury w psychologii. Miejsce psychologii zorientowanej kulturowo w rodzinie nauk psychologicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN Wydanie II <ul style="list-style-type: none"> Rozdział 1
<p>Natura a Kultura <i>Procesy wyrażania, doświadczania i nazywania emocji:</i> Program twarzowy a kulturowe reguły wyrażania. Badania Ekmana i Matsumoto. Powszechność i specyfika uśmiechu. Rola języka w doświadczaniu i odczytywaniu wyrażanych emocji (Wierzbicka; Roberson). Nowe trendy w badaniach doświadczania wyrażania i percepcji emocjonalnej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Matsumoto, D., Juang, L. (2007). <i>Psychologia międzykulturowa</i>. GWP, s. 281-321 Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], <ul style="list-style-type: none"> Rozdz. 7
<p>Style poznawcze w procesach percepcji, pamięci, atrybucji, kategoryzacji i myślenia Kultura Dalekiego Wschodu i Zachodu. Filozoficzne i logiczne wprowadzenie do problematyki stylów poznawczych. Kulturowe uwarunkowania testów inteligencji i uzyskiwanych w nich wyników.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II] <ul style="list-style-type: none"> Rozdz. 9
<p>Psychologia wartości i ich kulturowe wymiary Kolista teoria wartości [S. Schwartz] i jej konsekwencje. Wartości jednostkowe oraz kolektywne mapy wartości. Mapy świata na wymiarach kultury</p>	<ul style="list-style-type: none"> Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II] <ul style="list-style-type: none"> Rozdział 5
<p>Kultura a psychologia ja Konstrukty ja niezależnego i współzależnego. <i>Godność – honor - twarz</i> jako mechanizmy regulacyjne. Czy dążenie do podnoszenia i utrzymywania poczucia własnej wartości jest uniwersalne? – Kontrowersje teoretyczne [Heine vs. Sedikides]</p>	<ul style="list-style-type: none"> Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II] <ul style="list-style-type: none"> Rozdział 6
<p>Psychologia migracji i akulturacji Praca, nauka i życie w- i poza kulturą rodzimą. Nabywanie odmiennych kultur. Dwukulturowość człowieka 21 wieku</p>	<ul style="list-style-type: none"> Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN Wydanie II <ul style="list-style-type: none"> Rozdział 13
<p>Modele ekokulturowe. Interakcja kultury i biologii – perspektywy ewolucyjna i kulturowa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Buss, D. (2001). <i>Psychologia ewolucyjna. Jak wytłumaczyć społeczne zachowania człowieka? Nowe koncepcje</i>. Gdańsk: GWP. Rozdziały 1-2.

<p>Uwarunkowania kulturowe dobrostanu, narcyzmu i roszczeniowości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Boski, P. (2022). Kulturowe ramy zachowań społecznych. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. – Rozdział 2.
---	---

<p>E-LEARNING Podczas realizacji kursu e-learningowego studenci będą wykonywać zadania i quizy mające za cel utrwalenie nabytej wiedzy. Realizacja tych zadań będzie się wiązać z analizą opisów prawdziwych sytuacji lub studiów przypadku – co pomoże studentom zrozumieć znaczenie mechanizmów psychologii międzykulturowej w rzeczywistym świecie i uwrażliwi ich na problemy powstające na styku kultur. Treści realizowane na e-learningu będą wymagały rozwijania kompetencji osobistych w zakresie zarządzania czasem – aby samodzielnie przygotować swój harmonogram pracy i zdobyć wymaganą liczbę punktów przed wyznaczoną datą.</p>	
<p>Treści programowe</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p>
<p>Odmienność kulturowa (w zakresie norm) i etnocentryzm</p>	<p>Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II] [fragmenty Rozdz. 1 i 11 dotyczące eksperymentu kulturowego] <i>Materiały umieszczone w e-learningu</i></p>
<p>Podstawy komunikacji międzykulturowej: różnice w stylach komunikacji</p>	<p>Wierzbicka, A. (1999). Wierzbicka, A. (1999). Emocje. Język i skrypty kulturowe. W: A. Wierzbicka <i>Język–umysł–kultura</i> (s. 163–189). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. <i>Materiały umieszczone w e-learningu [Naturalny Metajęzyk Semantyczny]</i></p>
<p>Kultura Polski i jej miejsce w Europie i w świecie Od historycznych do współczesnych koncepcji i prób empirycznych wymiarów kulturowych. Polska i Polacy w relacjach międzykulturowych.</p>	<p>Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II] Rozdział 12 <i>Materiały umieszczone w e-learningu</i></p>
<p>Życie w społeczeństwie wielokulturowym Typy wielokulturowości i jej alternatywy. Ideologia, polityka, praktyki społeczne i rola psychologii. Uniwersytet wielo/międzykulturowy.</p>	<p>Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II] Rozdział 14 <i>Materiały umieszczone w e-learningu</i></p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian z treści omawianych na wykładach oraz lektur obowiązkowych (30 pytań zamkniętych jednokrotnego wyboru)*	31-60
Zadania i quizy w e-learningu Każdy z 4 modułów wiedzy na e-learningu składa się z interaktywnych prezentacji oraz ćwiczeń, za których poprawne wykonanie można otrzymać punkty. Celem prezentacji interaktywnych jest przedstawienie konkretnych zagadnień z obszaru psychologii międzykulturowej i zapoznanie studentów z podstawowymi terminami i zjawiskami z danego tematu. Ćwiczenia odnoszą się do konkretnych prezentacji i ich celem jest sprawdzenie wiedzy z danego tematu oraz kształcenie umiejętności będących rozszerzeniem informacji z prezentacji. Punkty otrzymuje się jedynie za ćwiczenia (jest ich 11). Prezentacje pomagają zarówno w ćwiczeniach na e-learningu - jak i w przygotowaniu się do egzaminu.	20-40

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

ZASTOSOWANIA PSYCHOLOGII: PROJEKT ZESPOŁOWY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe (student wybiera tematykę zajęć z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Anna Ziółkowska, prof. Uniwersytetu SWPS aziolkowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	12 ST /12 NST	
projekt	10 ST/10 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje problematykę funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym, wskazuje teorie wyjaśniające i sposoby prowadzenia badań w psychologii. 	PSJ_W3 PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną przygotowuje projekt zespołowy zgodnie z zaproponowanym schematem i metodyką. Student przygotowuje wystąpienie i tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji projektu (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników). 	PSJ_U2 PSJ_U12

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykorzystuje opinie ekspertów w ramach dziedziny i z innych dziedzin w celu rozwiązywania problemu społecznego lub praktycznego. • Student uzasadnia wybór problemu społecznego lub praktycznego i sposób jego rozwiązania, z zachowaniem zasad etyki. 	PSJ_K3 PSJ_K6
------------------------------	---	------------------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa:
1. Wprowadzenie do założeń projektu zespołowego: omówienie założeń i celów projektu, warunków oraz kryteriów zaliczenia. Tworzenie zespołów projektowych.	Literatura obowiązkowa zostanie podana przez prowadzącego/prowadzącą na pierwszych zajęciach w zależności od wybranego zagadnienia projektowego i wybranej metodologii.
2. Analiza potrzeb i wybór grupy docelowej w projekcie.	
3. Definiowanie problemu – synteza danych i ich analiza	
4. Generowanie pomysłów na rozwiązanie problemu. Wybór metod i strategii w oparciu o analizę teorii psychologicznych	
5. Projektowanie prototypowych rozwiązań problemu. Zasady tworzenia harmonogramu i budżetu projektu	
6. Publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej (w wybranej metodologii np.: SMART, intervention mapping, itp.) wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów.	

PROJEKT	
Proponowany harmonogram działań zespołu projektowego:	Literatura obowiązkowa:
1. Wybór przez zespoły obszarów problemowych, wstępna analiza wyzwań projektowych, planowanie działań, ustalenie harmonogramu	Literatura obowiązkowa zostanie podana przez prowadzącego/prowadzącą na pierwszych zajęciach w zależności od wybranego zagadnienia projektowego i wybranej metodologii.
2. Diagnoza obszaru problemowego i potrzeb grupy docelowej.	
3. Wybór kontekstu teoretycznego dla wybranych problemów, generowanie pomysłów rozwiązania problemów.	
4. Przygotowanie prototypu rozwiązania, sposobu testowania i jego ewaluacji.	
5. Przygotowanie pisemnego raportu podsumowującego wszystkie etapy pracy.	
6. Przygotowanie prezentacji proponowanych rozwiązań wybranych problemów, osadzonych w wybranej metodologii, ustalonej z osobą prowadzącą połączona z dyskusją.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Raport pisemny: opracowanie projektu obejmującego diagnozę potrzeb i konceptualizację problemu, propozycję rozwiązania tego problemu za pomocą oddziaływań psychologicznych oraz sposobu ewaluacji proponowanych oddziaływań.	23-46
Prezentacja grupowa: publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów.	22-44
Ocena współpracy zespołowej	5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny raportu pisemnego:

Kryterium	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Diagnoza obszaru problemowego - liczba i jakość źródeł informacji - sposób pozyskiwania danych	4-8
Wybór i zdefiniowanie problemu	4-8
Konceptualizacja problemu - wyjaśnienie przyczyn problemu, wskazanie czynników ryzyka, odniesienie wyników badań	5-10
Propozycja sposobów rozwiązania problemu oraz ich ewaluacji - adekwatność do zdefiniowanego problemu - realność zastosowania - sposoby ewaluacji rozwiązania	5-10
Formalne aspekty raportu - standardy APA, poprawność językowa, terminologia, struktura pracy	4-8
suma:	23-46

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny prezentacji:

Celem prezentacji jest przedstawienie założeń projektu określonej grupie docelowej. Każdy zespół musi wskazać do jakiej grupy docelowej kieruje prezentację (np. potencjalnym sponsorom projektu, rodzicom/nauczycielom, samorządom itp.)

Kryterium	Punktacja*
Przedstawienie problemu oraz sposobu rozwiązania	5-10
Uzasadnienie wyboru oddziaływania	5-10
Sposób prezentowania <ul style="list-style-type: none">- atrakcyjność przekazu- dostosowanie przekazu do grupy docelowej- język wypowiedzi	5-10
Formalne aspekty prezentacji <ul style="list-style-type: none">- jakość, zrozumiałość, przejrzystość, spójność slajdów- terminologia naukowa	4-8
Ocena współpracy zespołowej w trakcie prezentacji	3-6
suma:	22-44

Formularz oceny współpracy zespołowej dokonywanej przez studentów

Każdy student wchodzący w skład zespołu realizującego projekt ocenia swój udział w poszczególnych etapach realizacji projektu (kolumna Ja), a także ocenia udział wszystkich pozostałych członków zespołu w realizacji tych zadań. Ostateczna liczba punktów przyznana studentowi jest średnią z wystawionych mu ocen przez wszystkich 3 członków danego zespołu.

	<p>Poziom zaangażowania w realizację projektu zespołowego (punktacja):</p> <ul style="list-style-type: none"> - brak zaangażowania 0 - minimalne zaangażowanie 0.5 - częściowe zaangażowanie 1.0 - znaczące zaangażowanie 1.5 - pełne zaangażowanie 2.0 		
	<p><i>Ja:</i></p> <p>_____</p>	<p><i>Członek zespołu:</i></p> <p>_____</p>	<p><i>Członek zespołu:</i></p> <p>_____</p>
Etap realizacji projektu:	Punktacja (0-2)	Punktacja (0-2)	Punktacja (0-2)
1. Diagnoza obszaru problemowego			
2. Generowanie pomysłów rozwiązania problemu			
3. Wyszukiwanie literatury			
4. Przygotowanie raportu			
5. Przygotowanie prezentacji			
Średnia:			

AKTYWNOŚĆ NAUKOWO-SPOŁECZNA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	1
Całkowita liczba godzin pracy studenta	25 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Maciej Kościelniak, mkoscielniak@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Posiada wiedzę na temat rodzajów badań psychologicznych prowadzonych w wydziale. • Zna narzędzia stosowane w badaniach psychologicznych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy. 	PSJ_U2
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Rozumie doświadczenia osób, które są uczestnikami badań psychologicznych. • Rozumie ważność terminowości wykonywania zadań. • Potrafi współpracować z innymi osobami przy realizacji projektów społecznych lub badawczych. 	PSJ_K4

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Możliwe aktywności naukowo - społeczne:

- bierne uczestnictwo w badaniach psychologicznych prowadzonych przez pracowników lub studentów Uniwersytetu SWPS (ich lista znajduje się na portalu SONA);
- czynny udział w konferencjach i seminariach (wygłoszenie referatu, przygotowanie posteru);
- publikacja artykułu w recenzowanym czasopiśmie naukowym (polskim lub zagranicznym);
- staż naukowy (pomoc w realizacji badania naukowego prowadzonego przez pracownika Uczelni);
- aktywna działalność w pracy kół naukowych/projektów społecznych/organizacji studenckich działających na terenie Uczelni (zatwierdzana przez opiekuna);
- staż dydaktyczny (pełnienie roli asystenta dydaktycznego);
- pełnienie funkcji w organizacjach studenckich (np. Samorządzie studenckim, kołach naukowych) lub pełnienie funkcji starosty roku;
- wolontariat na rzecz celów wskazanych przez Uczelnię;
- aktywny udział w studenckim seminarium naukowym;
- pomoc w rekrutacji do badań naukowych;

Aktywności, które nie będą wynagradzane punktami ECTS:

- działania rozliczane w ramach praktyk zawodowych;
- działania promocyjne na rzecz uczelni;
- bierne uczestnictwo w wykładach, szkoleniach i konferencjach;
- udział w badaniach naukowych realizowanych poza systemem SONA (chyba, że Lab Manager właściwy dla wydziału studenta wcześniej wyrazi na to zgodę).

Warunki zaliczenia / kryteria oceniania

Cele przedmiotu

Celem przedmiotu jest kształtowanie odpowiedzialnej postawy wobec własnego rozwoju i zaangażowania w rozwój Uczelni. Ponadto, celem będzie zapoznanie studentów z praktycznymi aspektami pracy badacza oraz zachęcenie ich do podejmowania aktywności społecznej na Uczelni.

Forma przedmiotu

Przedmiot ma formę projektu. Zadaniem studentów jest realizacja wybranych aktywności, służących rozwojowi własnemu studenta oraz jego kompetencji naukowych i społecznych.

Każda z dostępnych aktywności umożliwia zebranie określonej liczby punktów, możliwe jest ich dowolne łączenie przez studenta. 1 ECTS wymagany do zaliczenia przedmiotu odpowiada 25 godzinom pracy studenta.

Zaliczenie przedmiotu

Przedmiot kończy się zaliczeniem bez oceny. W celu zaliczenia przedmiotu należy zgromadzić 1500 punktów w systemie SONA (odpowiednik 25 godzin pracy studenta, potwierdzonych przez opiekuna

podejmowanych aktywności). Punkty rejestrowane są w informatycznym systemie SONA, do którego dostęp otrzymują wszyscy studenci w momencie rozpoczęcia toku studiów.

Opiekun danej aktywności określa czas, jaki student poświęcił na realizację tych zadań (na tej podstawie będą przyznawane punkty ECTS - 1 minuta będzie premiowana jednym punktem w systemie SONA). Jedynym typem aktywności, który nie wymaga potwierdzenia przez opiekuna jest uczestnictwo w badaniach prowadzonych w systemie SONA - gdzie punkty naliczane są automatycznie.

Poszczególne typy aktywności naukowo-społecznych (np. staże dydaktyczne i naukowe, działalność w organizacjach studenckich, pełnienie funkcji starosty roku) posiadają przypisany limit 750 punktów, powyżej którego punkty nie są wliczane do wymaganej kwoty. Ma to na celu zachęcenie studentów do udziału w różnych typach aktywności. Szczegóły tych limitów są określone szczegółowo w Regulaminie przyznania punktów ECTS za aktywność naukowo-społeczną studentów na kierunku Psychologia na Wydziale Psychologii i Prawa w Poznaniu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego.

Studenci powinni zapoznać się z zasadami funkcjonowania systemu SONA - umieszczonymi na stronie internetowej systemu SONA. Przedstawione są tam zarówno aspekty techniczne wykorzystania portalu, jak również wymagania punktowe i przepisy szczegółowe obowiązujące na poszczególnych wydziałach. Należy więc zweryfikować warunki zaliczenia przedmiotu kierując się rokiem naboru. Szczegółowe informacje znajdują się w wydziałowym regulaminie dotyczącym przyznawania punktów ECTS za aktywność naukowo-społeczną.

Warunki zaliczenia przedmiotu muszą być spełnione do momentu ukończenia przez studenta III roku studiów (dla wszystkich form i poziomów studiów). Brak uzyskania zaliczenia skutkuje koniecznością powtórzenia realizacji przedmiotu w kolejnym semestrze. Zachęca się jednocześnie, aby studenci podejmowali aktywności już od pierwszego semestru studiów. Z początkiem studiów do studentów trafią dane logowania do systemu SONA oraz szczegółowa instrukcja dotycząca korzystania z panelu.

Regulamin

Dokumentem określającym w sposób szczegółowy zasady gromadzenia punktów wymaganych do zaliczenia tego przedmiotu społeczna jest Regulamin przyznawania punktów ECTS za aktywność naukowo-społeczną studentów na kierunku Psychologia na Wydziale Psychologii i Prawa w Poznaniu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego, udostępniony na stronie internetowej http://lab.swps.edu.pl/sona/?page_id=969.

Literatura:

Informacje dot. literatury wymaganej podczas realizacji stażu naukowego lub dydaktycznego zostaną każdorazowo określone przez opiekuna tej aktywności.

4 ROK, SEMESTR 7

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

ZAAWANSOWANA PSYCHOMETRIA: KONSTRUOWANIE NARZĘDZI DIAGNOSTYCZNYCH

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Mariusz Zięba, mzieba@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	18 ST / 12 NST	
ćwiczenia	12 ST / 9 NST	
projekt zespołowy	12 ST / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none">Opisuje / wskazuje zasady konstrukcji, oceny jakości, interpretacji oraz zastosowania i ograniczenia standaryzowanych testów psychologicznych.	PSJ_W20 PSJ_W21
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none">Konstruuje proste testy psychologiczne.Analizuje i interpretuje otrzymane wyniki wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i jej subdyscyplin.	PSJ_U7

	<ul style="list-style-type: none"> Współpracuje z innymi studentami w trakcie realizacji projektu. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Identyfikuje zalety i wady diagnozy psychologicznej dokonywanej za pomocą standaryzowanych testów psychologicznych. Rozpoznaje etyczne problemy związane z konstruowaniem i używaniem testów psychologicznych. 	PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Konstruowanie testów – etapy opracowywania testu. Adaptacja kulturowa testów psychologicznych Walidacja testów psychologicznych	<ul style="list-style-type: none"> Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. Fronczyk, K. (2009). <i>Psychometria: podstawowe zagadnienia</i>. Wydawnictwo Vizja Press&IT.
Psychometria w nowych czasach. Przykłady wykorzystywania w psychometrii śladów cyfrowych (<i>digital footprints</i>) i uczenia maszynowego (<i>machine learning</i>).	Materiały udostępnione przez wykładowcę

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wprowadzenie: dlaczego konstruujemy testy do pomiarów zmiennych psychologicznych? Etapy konstruowania testów. Metody opracowania puli wstępnej pozycji testowych – analiza treściowa pozycji. Kryteria wstępnej selekcji pozycji ze względu na parametry psychometryczne. Adaptacja kulturowa testów – podstawowe założenia. Testowanie struktury czynnikowej narzędzia. Analiza trafności i rzetelności. Opracowanie norm.	<ul style="list-style-type: none"> Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. Fronczyk, K. (2009). <i>Psychometria: podstawowe zagadnienia</i>. Wydawnictwo Vizja Press&IT.

PROJEKT ZESPOŁOWY	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Przygotowanie projektu do badania własnego – zaplanowanie sposobu sprawdzania trafności narzędzia, określenie grupy badawczej. Przygotowanie materiału do badania, przeprowadzenie badania i niezbędnych analiz. Przygotowanie raportu prezentującego wyniki badań zrealizowanych w ramach projektu zespołowego.	<ul style="list-style-type: none"> – Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Fronczyk, K. (2009). <i>Psychometria: podstawowe zagadnienia</i>. Wydawnictwo Vizja Press&IT.

Projekt będzie realizowany w 4-osobowych (ewentualnie 3- osobowych) zespołach. Zadaniem każdego zespołu będzie opracowanie założeń i stworzenie własnego narzędzia do pomiaru wybranego konstruktów psychologicznego, przeprowadzenie przy jego pomocy badania (na platformie Qualtrics) oraz wykonanie analiz psychometrycznych na uzyskanych danych (grupa badanych min 100 osób). Końcowym etapem będzie napisanie raportu podsumowującego wykonaną pracę oraz zawierającego interpretację uzyskanych wyników. Szczegółowe wytyczne do wykonania projektu przekazane będą na pierwszych zajęciach z ćwiczeń.

W ramach projektu zespoły mają możliwość skonsultowania różnych etapów swojej pracy na dwóch spotkaniach z osobą prowadzącą. Osoba prowadząca poinformuje o zasadach takich konsultacji na pierwszych zajęciach z ćwiczeń.

Termin złożenia raportu wyznacza osoba prowadząca ćwiczenia.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny** obejmujący znajomość literatury obowiązkowej oraz treści omawianych na wykładach i ćwiczeniach. Pytania będą miały formę pytań zamkniętych i otwartych.	21-40
<p>Przygotowanie i realizacja projektu zespołowego</p> <p>Kryteria oceny raportu:</p> <ol style="list-style-type: none"> <i>Określenie celu jakemu ma służyć konstruowany kwestionariusz i adekwatność doboru pozycji testowych:</i> 0–15 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 7,5 pkt.) Wprowadzenie teoretyczne zawierające definicje konstruktów, którego pomiar będzie celem opracowanego kwestionariusza. Dobór kryteriów na podstawie których opracowana została pula pozycji testowych – analiza treściowa. Uzasadnienie decyzji w zakresie struktury narzędzia, formatu pytań i skali odpowiedzi. <i>Poprawny wybór, opis i interpretacja analiz statystycznych. Adekwatne wnioski:</i> 0–15 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 7,5 pkt.) Oceniany będzie to, czy wykonano właściwe analizy (np. typ rotacji w eksploracyjnej analizie czynnikowej), oraz czy wyciągnięto i zastosowano właściwe wnioski (np. odnośnie tego, czy i które pytania (itemy) należy usunąć z kwestionariusza, aby poprawić jego właściwości psychometryczne). <i>Poprawność wnioskowania:</i> 0–15 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 7,5 pkt.) Adekwatne wnioski zawarte w podsumowaniu raportu wskazujące na to, że studenci dobrze zidentyfikowali mocne strony oraz ograniczenia przeprowadzonej przez siebie procedury konstruowania kwestionariusza, a także kwestionariusza opracowanego przez nich w ramach projektu, w tym etyczne problemy związane z jego stosowaniem w praktyce. <i>Staranność językowa i formalna raportu:</i> 0-5 pkt. Jasna, przejrzysta i logiczna struktura raportu, w tym zgodna ze standardami edytorskimi APA7 numeracja i tytuły tabel i wykresów. Formatowanie zgodne ze standardami edytorskimi APA7. Poprawny i zrozumiały język. 	25-50
<p>Przygotowanie i realizacja projektu zespołowego.</p> <p>Kryteria oceny współpracy z innymi studentami w trakcie realizacji projektu:</p> <ol style="list-style-type: none"> <i>Konstrukttywne uczestnictwo w spotkaniach zespołu</i> <i>Wspieranie zaangażowania innych osób w zespole</i> <i>Wkład indywidualny poza spotkaniami zespołu</i> <p>Ocena będzie dokonywana przez członków zespołu projektowego. Opis poszczególnych poziomów oceny znajduje się w tabeli <i>Kryteria oceny współpracy z innymi studentami w trakcie realizacji projektu</i> (poniżej)</p>	5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny współpracy z innymi studentami w trakcie realizacji projektu

Wymiary	Nieakceptowalnie (0-1)	Minimalnie (2-4)	Akceptowalnie (5-7)	Bardzo dobrze (8-10)
Konstruktywnie uczestniczy w spotkaniach zespołu	Dzieli się pomysłami, ale nie przyczynia się do postępów w pracy grupy.	Proponuje nowe sugestie w celu postępu pracy zespołu.	Oferuje alternatywne rozwiązania lub kierunki działania, które opierają się na pomysłach innych.	Pomaga zespołowi iść naprzód poprzez przedstawianie korzyści płynących z alternatywnych pomysłów lub propozycji.
Wspiera zaangażowanie innych osób w zespole	Wspiera członków zespołu poprzez słuchanie innych bez przerywania.	Wspiera członków zespołu poprzez powtarzanie wypowiedzi innych członków zespołu i/lub zadawanie pytań w celu uzyskania wyjaśnień.	Wspiera członków zespołu poprzez konstruktywne nabudowywanie na ich pomysłach lub podsumowywanie ich wypowiedzi.	Wspiera członków zespołu nie tylko poprzez konstruktywne nabudowywanie na ich pomysłach lub podsumowywanie ich wypowiedzi, ale także poprzez zauważanie, kiedy ktoś nie uczestniczy w spotkaniu i zachęcanie go do zaangażowania się.
Wkład indywidualny poza spotkaniami zespołu	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca przyczynia się do postępu projektu	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i przyczynia się do postępu projektu.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i przyczynia się do postępu projektu. Proaktywnie pomaga innym członkom zespołu w realizacji przydzielonych im zadań na podobnym poziomie doskonałości.
				SUMA PUNKTÓW (średnia z 3 pozycji)

ZAAWANSOWANA METODOLOGIA BADAŃ

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Łukasz Lach; lach@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	18 ST / 12 NST	
ćwiczenia	12 ST / 9 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia. Student:	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • ma pogłębioną wiedzę na temat metod i planów badawczych w psychologii • ma wiedzę dotyczącą roli kontekstu kulturowego w badaniach psychologicznych • ma pogłębioną wiedzę na temat zasad etycznych obowiązujących w badaniach z udziałem ludzi 	PSJ_W19 PSJ_W22 PSJ_W24 PSJ_W25
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi przygotować materiały niezbędne do replikacji opublikowanego badania naukowego z psychologii • potrafi przygotować opis planowanej replikacji badania • potrafi wypełnić wnioski do Wydziałowej Komisji Etycznej • potrafi pracować w grupie 	PSJ_U09 PSJ_U10 PSJ_U12

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● jest świadomy ograniczeń związanych z korzystaniem z empirycznych źródeł wiedzy ● rozumie konieczność stałego uczenia się oraz samodoskonalenia ● jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etycznych w badaniach naukowych 	PSJ_K1 PSJ_K2
------------------------------	---	------------------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dlaczego i jak za pomocą badań empirycznych testujemy teorie psychologiczne? 2. Plany quasi-eksperymentalne oraz eksperymenty w warunkach naturalnych 3. Trafność w planach eksperymentalnych 4. Zastosowanie analizy wariancji w badaniach psychologicznych 5. Etyka w badaniach psychologicznych 	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J. (2008). <i>Badania eksperymentalne w psychologii i pedagogice</i> (s. 215-226). Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Budzicz, Ł. (2015). Dyskusja „po Stapelu”. Wokół rzetelności badań i publikacji w psychologii. <i>Roczniki Psychologiczne</i>, 18, 9-24. – Doliński, D. (2008). O naturze eksperymentowania w psychologii społecznej. <i>Psychologia Społeczna</i>, 3, 87-91. – Dymkowski, M. (2009). Uwagi o przydatności porównań historycznych w psychologii społecznej. <i>Psychologia Społeczna</i>, 4, 78-87. – Klebaniuk, J. (2012). Profesor Stapel na doping. O upiększaniu psychologii społecznej. <i>Psychologia Społeczna</i>, 7, 213-217. – Kwiatkowska, A. (2014). Problemy metodologiczne w badaniach międzykulturowych i kulturowych. <i>Psychologia Społeczna</i>, 9, 8-27. – Łukaszewski, W. (2017). Tak, ale: etyczne problemy w badaniach nad wpływem społecznym. <i>Psychologia Społeczna</i>, 12, 89-96. – Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i> (s. 451–467). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Śpiewak, S., Kossowska, M. (2008). Eksperymentalne metody badania zjawisk społecznych - o możliwościach integracji wiedzy psychologicznej. <i>Psychologia Społeczna</i>, 3, 7-10. – West, S. (2004). Poza eksperyment laboratoryjny – plany eksperymentalne oraz quasi-eksperymentalne w otoczeniu naturalnym, W: J. Brzeziński (red.), <i>Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. – Wojciszke, B. (2004). Systematycznie modyfikowane autoreplikacje: logika programu badań empirycznych w psychologii, W: J. Brzeziński (red.), <i>Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN.

ĆWICZENIA	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
<p>W ramach ćwiczeń studenci w grupach 3-4 osobowych:</p> <ol style="list-style-type: none"> Wybiorą w ostatnich rocznikach preferowanych przez prowadzącego zajęcia czasopism naukowych opis pojedynczego badania, które następnie przygotowują do zreplikowania; Przygotują pełny opis metody oraz pełny zestaw materiałów do badania replikacyjnego; Wypełnią wniosek do Wydziałowej Komisji Etycznej dotyczący planowanej replikacji badania. 	<ul style="list-style-type: none"> Perez Neider, D., Fuse, M., Suri, G. (2019). Cockroaches, Performance, and an Audience: Reexamining Social Facilitation 50 Years Later. <i>Journal of Experimental Social Psychology</i>. 85. 10.1016/j.jesp.2019.103851. Wojciszke, B. (2004). Systematycznie modyfikowane autoreplikacje: logika programu badań empirycznych w psychologii, W: J. Brzeziński (red.), <i>Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Testowy sprawdzian z treści wykładu	20-40
Raport opisujący plan replikacji wybranego badania	16-30
Kryteria oceny:	
- Poprawność opisu metody	5-9
- Kompletność przygotowanych materiałów (0-9 pkt., min. do zaliczenia tego kryterium: 5 pkt.)	5-9
- Poprawność doboru zaplanowanych analiz statystycznych (0-9 pkt. min. do zaliczenia tego kryterium: 5 pkt.)	5-9
- Staranność językowa i formalna, w tym zgodność ze standardami APA7 (0-3 pkt., min. do zaliczenia tego kryterium: 1 pkt.)	1-3

Szczegółowe wytyczne do wykonania projektu przekazane będą na pierwszych ćwiczeniach. Termin oddania raportu wyznacza prowadzący ćwiczenia.	
Sporządzenie wniosku do Wydziałowej Komisji ds. Etyki Badań Naukowych prezentującego założenia zaplanowanego badania.	10-20
Kryteria oceny:	
- Poprawność uzasadnienia potrzeby podjęcia zaproponowanego badania i wskazania potencjalnych korzyści płynących z jego przeprowadzenia	4-8
- Poprawność uzasadnienia planowanej procedury badania oraz propozycji łagodzenia ewentualnych negatywnych skutków dla osób badanych	4-8
- Poprawność formalna wniosku	2-4
Umiejętność pracy w grupie podczas realizacji zadań zespołowych	2-4
Przygotowanie do zajęć (ćwiczeń). Oceniany będzie stopień, w jakim zespół przygotował się do zadań i aktywności, które są zaplanowane na poszczególne spotkania.	3-6

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

SEMINARIUM MAGISTERSKIE I-IV

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów	4-5
Semestr	zimowy / letni
Liczba punktów ECTS	26 (6 pkt. ECTS w 1-3 semestrze i 8 ECTS w 4 semestrze)
Całkowita liczba godzin pracy studenta	650 godzin
Prowadzący	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna i posługuje się terminami naukowymi do opisu emocji, motywów, procesów poznawczych i zachowania. Dostrzega i rozumie różnice między wiedzą potoczną a wiedzą psychologiczną opartą na dowodach empirycznych. 	PSJ_W1 PSJ_W7 PSJ_W19 PSJ_W22
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi posłużyć się wiedzą z zakresu metodologii badań psychologicznych, by zaproponować weryfikację hipotez lub znalezienie odpowiedzi na pytania badawcze. Potrafi posłużyć się wiedzą z zakresu analizy danych, by zrozumieć i zinterpretować zależności zaobserwowane w badaniach empirycznych. Potrafi opisać i zaprezentować wyniki badań empirycznych. 	PSJ_U3 PSJ_U9 PSJ_U10 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Zdaje sobie sprawę z ograniczeń płynących ze stosowania konkretnych metod badawczych w psychologii oraz sposobów analizy danych. 	PSJ_K7 PSJ_K8

Treści programowe

Opis seminarium	Literatura
<p>Celem seminarium magisterskiego jest samodzielne przygotowanie pracy magisterskiej pod opieką promotora. Typowa praca magisterska powinna być raportem z badania empirycznego, a więc studenci będą wybierać problemy badawcze, stawiać hipotezy i je operacjonalizować. A potem realizować badania empiryczne, opracowywać statystycznie jego wyniki i przygotowywać pracę magisterską będącą raportem pisemnym z tego badania.</p> <p>Tematyka badawcza uzależniona jest od subdyscypliny psychologii, w jakiej specjalizuje się osoba prowadząca seminarium.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J. (2003) <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. PWN. (i późniejsze wydania) – Bedyńska, S., Cypryńska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Wydawnictwo Akademickie Sedno i Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej. – Bedyńska, S., Cypryńska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 2. Praktyczne wprowadzenie do analizy wariancji</i>. Wydawnictwo Akademickie Sedno i Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej. – Bedyńska, S., Książek, M. (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 3. Praktyczny przewodnik wykorzystania modeli regresji oraz równań strukturalnych</i>. Wydawnictwo Akademickie Sedno i Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej. – Doliński, D., Kulesza, W. (2020). <i>Jak pisać prace dyplomowe z psychologii. Poradnik nie tylko dla psychologów</i>. Smak Słowa. <p>Dodatkowa literatura ustalana jest z prowadzącym, w zależności od podjętego problemu badawczego.</p>

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (warunki zaliczenia)	
<p>Semestr I zaliczenie z oceną</p>	<p>Wybranie obszaru i przedstawienie potencjalnej tematyki badań.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. przygotowanie konspektu części teoretycznej (propozycja tytułu pracy, wskazanie jakie zmienne będą analizowane, przykłady definicji zmiennych w różnych ujęciach teoretycznych – do przedyskutowania) 2. przygotowanie spisu minimum 10 pozycji bibliograficznych, które będą wykorzystane w pracy (zapis zgodny ze standardem APA7) <p>Kryteria oceny zostają przedstawione przez osobę prowadzącą seminarium.</p>
<p>Semestr II zaliczenie z oceną</p>	<p>Raport z prac wykonanych - przedstawienie gotowej metody badawczej oraz materiałów do badania.</p> <p>Kryteria oceny zostają przedstawione przez osobę prowadzącą seminarium.</p>
<p>Semestr III zaliczenie z oceną</p>	<p>Raport z prac wykonanych - przedstawienie kompletnej bazy danych z przeprowadzonego badania (w wyjątkowych przypadkach, badania podłużne, możliwe przedstawienie częściowej bazy danych).</p> <p>Kryteria oceny zostają przedstawione przez osobę prowadzącą seminarium.</p>
<p>Semestr IV zaliczenie z oceną</p>	<p>Raport z prac wykonanych - przedstawienie całości pracy.</p> <p>Kryteria oceny zostają przedstawione przez osobę prowadzącą seminarium.</p>

Rola magistranta	Rola promotora
Proponowanie problemu badawczego, zmiennych, hipotez itd.	Wsparcie merytoryczne w generowaniu pomysłów na problem badawczy, zmienne, hipotezy itd.
Wyszukanie odpowiedniej literatury i wykorzystanie jej w pracy magisterskiej.	Wskazywanie na ewentualne braki w przeglądzie literatury.
Wyszukiwanie grupy badawczej lub miejsc, w których można przeprowadzić badanie.	Wsparcie w określeniu grupy badawczej.
Proponowanie narzędzi badawczych. Składanie narzędzia badawczego, formatowanie, wpisywanie pozycji do narzędzia za pomocą którego przeprowadzane będzie badanie itd.	Wsparcie w doborze narzędzi badawczych (kwestionariuszy, manipulacji eksperymentalnej itd.).
Wykonywanie analiz statystycznych.	Pomoc w doborze analiz statystycznych
Napisanie pracy magisterskiej. Edycja i sprawdzenie pracy pod kątem standardów APA, stylu, języka, gramatyki itp.	Sprawdzenie pracy pod kątem merytorycznym.

4 ROK, SEMESTR 8

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

ETYKA W ZASTOSOWANIACH PSYCHOLOGII

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Anna Kubiak (akubiak1@swps.edu.pl)

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	18 ST / 12 NST	
ćwiczenia	12 ST / 9 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none">Zna międzynarodowe standardy etyki psychologa w różnych rolach zawodowych.Wyjaśnia prawny kontekst praktyki psychologicznej i wskazuje na indywidualne sytuacje związane z konfliktem zasad etycznych i wymogów prawa.	PSJ_W17 PSJ_W25 PSJ_W27
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none">Potrafi zidentyfikować konflikt wartości etycznych w konkretnych sytuacjach praktyki psychologicznej.Potrafi zidentyfikować i analizować dylematy etyczne w celu ich rozwiązania.	PSJ_U3

	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi przedstawić właściwe argumenty w obronie etycznych zasad zawodu psychologa w wypadku konfliktu z wymogami organizacji lub prawa. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Jest otwarty na stosowanie standardów etycznych w rozwiązywaniu problemów. • Stosuje zasady etyki i wykazuje postawę poszanowania godności człowieka, umie stosować się do reguł pomocy profesjonalnej i nie przekraczać granic pacjenta/klienta. 	PSJ_K6 PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Podstawowe zasady etyki zawodowej psychologa - kodeksy etyczne zawodu psychologa (PTP, APA). Prawo wykonywania zawodu i odpowiedzialność prawna i zawodowa psychologa.	<ul style="list-style-type: none"> – Toeplitz-Winiewska, M. (2017). Podstawowe zasady, które powinny być respektowane przez psychologa. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska (red.), <i>Etyka zawodu psychologa</i>. (125-146). Wydawnictwo Naukowe PWN.
Dobrowolność i świadoma zgoda na usługi psychologiczne.	<ul style="list-style-type: none"> – Polskie Towarzystwo Psychologiczne (2000). Kodeks etyczno-zawodowy psychologa. W: J. Strelau (red.). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i> (t. 3, s. 837-844). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne (Kodeks dostępny jest również tu: http://ptp.org.pl/modules.php?name=News&file=article&sid=29, data wejścia na stronę: 14.09.2022).
Tajemnica zawodowa – jej wartość i sposoby ochrony. Relacje psychologa z wymiarem sprawiedliwości a etyka zawodowa obowiązek denuncjacji, świadek w sprawach karnych i cywilnych.	<ul style="list-style-type: none"> – Nowy kodeks PTP (http://www.ptp.org.pl/teksty/NOWY_KODEKS_PTP.pdf, data wejścia na stronę: 14.09.2022)
Diagnoza i pomoc psychologiczna – wybrane aspekty etyczne.	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J. (2017). Stosowanie testów psychologicznych w badaniach diagnostycznych. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska (red.), <i>Etyka zawodu psychologa</i> (s. 299-317). Wydawnictwo Naukowe PWN.
Psycholog w roli osoby pomagającej. Problem dyskryminacji mniejszości przez psychologów.	<ul style="list-style-type: none"> – Toeplitz-Winiewska, M. (2017). Podstawowe zasady etycznego prowadzenia diagnozy. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska (red.), <i>Etyka zawodu psychologa</i>. (s. 261-284). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Toeplitz-Winiewska, M. (2017). Dokumentacja psychologiczna. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska (red.), <i>Etyka zawodu psychologa</i>. (s. 285-297). Wydawnictwo Naukowe PWN.

	<ul style="list-style-type: none"> – Bednarek, D. (2020). <i>Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa</i>. (s. 139-175, 225-243, 297-327, 329-345). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Toeplitz-Winiewska, M. (2017). Udzielanie pomocy psychologicznej. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska (red.), <i>Etyka zawodu psychologa</i>. (s. 351-382). Wydawnictwo Naukowe PWN.
--	--

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Psycholog w roli osoby pomagającej. Postawy wobec wspomaganego w perspektywie etycznej i występujące tu błędy.	<ul style="list-style-type: none"> – Bednarek, D. (2020). <i>Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa</i>. (s. 347-373). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Toeplitz-Winiewska, M. (2017). Problemy i dylematy etyczne psychologa sądowego. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska (red.), <i>Etyka zawodu psychologa</i>. (s. 389-404). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Toeplitz, Z. (2017). Niepełnoletni jako klient psychologa. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska (red.), <i>Etyka zawodu psychologa</i>. (s. 427-447). Wydawnictwo Naukowe PWN.
Psycholog jako diagnosta - aspekty etyczne.	
Odpowiedzialna decyzja dotycząca podjęcia się usługi psychologicznej – uwzględnienie społeczności w jakiej żyje klient.	
Specyfika pracy z osobami niepełnoletnimi – aspekty etyczne. Psycholog w kontekście oświaty.	
Psycholog jako biegły sądowy.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian końcowy obejmujący treści z wykładu, ćwiczeń i literatury (forma pisemna w postaci pytań otwartych).	34-66
Praca pisemna: Analiza dylematu/ problemu/ zagadnienia etycznego – <i>case study</i> (zadanie zespołowe)	17-34
Suma	51-100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny pracy pisemnej

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Identyfikacja konfliktu wartości etycznych w określonym obszarze praktyki zawodowej: - analiza dylematu etycznego, - krytyczna analiza zagadnienia,	7,5	15
Odniesienie się do standardów etycznych pochodzących z konkretnych kodeksów etycznych/ przepisów prawa	5	10
Uwzględnienie (w propozycji rozwiązania problemu) poszanowania godności człowieka i jego podstawowych praw	4,5	9
SUMA:	17	34

DIAGNOZA PSYCHOLOGICZNA: STUDIUM PRZYPADKU

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	8
Całkowita liczba godzin pracy studenta	200 godzin
Koordynator przedmiotu	Dr Elwira Brygoła: ebrygola@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
E-learning	8 ST / 8 NST	
Ćwiczenia	30 ST / 18 NST	
Projekt	14 ST / 14 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna i rozumie teorie oraz zasady prowadzenia diagnozy opartej na dowodach empirycznych z wykorzystaniem wywiadu psychologicznego i standaryzowanych testów psychologicznych. Student zna i rozumie aspekty etyczne i wybrane aspekty prawne działalności zawodowej psychologa jako diagnosty. 	PSJ_W18
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Na podstawie wybranych teorii psychologicznych student potrafi formułować hipotezy diagnostyczne i przeprowadzić ich weryfikację za pomocą wskaźników zgodnych z tymi teoriami. Kierując się hipotezą diagnostyczną, student potrafi wybrać i zastosować adekwatne narzędzia 	PSJ_U3 PSJ_U4 PSJ_U5 PSJ_U6

	<p>diagnostyczne, w tym wywiad psychologiczny i standaryzowane testy psychologiczne.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi opracować pisemny raport z przeprowadzonego procesu diagnostycznego, analizując i syntetyzując pozyskane informacje i dokonując ich interpretacji w odniesieniu do teorii psychologicznych. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności, nie podejmując się zadań diagnostycznych, do których nie ma przygotowania. • Student jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etyki zawodowej i dbałości o wysoki standard działań profesjonalnych w działalności zawodowej psychologa jako diagnosty. 	PSJ_K5 PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

E-LEARNING (WYKŁAD)	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1. Proces diagnostyczny: modele i standardy Modele diagnozy i standardy prowadzenia diagnozy psychologicznej Diagnoza oparta na dowodach empirycznych Kompetencje diagnostyczne: relacyjna, komunikacyjna i kulturowa</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Paluchowski, W. J., Filipiak, M., Tarnowska, M., Zalewski, B. (2015). Standardy diagnozy psychologicznej. W: M. Filipiak, W. J. Paluchowski, B. Zalewski i M. Tarnowska (red.), <i>Diagnoza psychologiczna: kompetencje i standardy. Wybrane zagadnienia</i> (s. 57–93). Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). <i>Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. [s. 15–56, 135–149, 161–176, 193–206] – Geller, S., Król, M. (1991/2005). Kontakt interpersonalny w wywiadzie diagnostycznym. W: T. Szustrowa (red.), <i>Swobodne techniki diagnostyczne: Wywiad i obserwacja</i> (s. 7–24). [przedruk w:] K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 1</i>. Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). <i>Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. [s. 62–88] – Stemplewska-Żakowicz, K. (2005). Jak zrobić dobry wywiad (recepta metodologiczna). W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 1</i> (s. 90–116). Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). <i>Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna</i>. Gdańskie
<p>Temat 2. Metody diagnozowania: wywiad i obserwacja Wywiad diagnostyczny – typy wywiadów, metodologia budowania i weryfikowania hipotez diagnostycznych Obserwacja w diagnozie psychologicznej – status wniosków z obserwacji, rodzaje obserwacji, sposoby rejestrowania danych obserwacyjnych</p>	
<p>Temat 3. Metody diagnozowania: kwestionariuszowe, zadaniowe i inne Kategoryzacja testów psychologicznych Kwestionariusze a metody zadaniowe i inne</p>	
<p>Temat 4. Proces diagnostyczny: kontrowersje, dylematy, błędy w diagnozowaniu Narzędzia diagnostyczne w świetle badań Techniki projekcyjne – rodzaje, zastosowania, krytyka i dzisiejszy status Zniekształcenia poznawcze, samoświadomość diagnosty Problemy etyczne</p>	

	<p>Wydawnictwo Psychologiczne. [s. 89–96, 114–133]</p> <ul style="list-style-type: none"> – Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). <i>Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. [s. 57–61, 96–114, 211–224] – Engel-Bernatowicz, A. (2005). Diagnosta jako „instrument własnej pracy”. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 240–269). Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Paluchowski, W. J. (2021). Diagnozowanie i opiniowanie źródłem problemów oraz dylematów etycznych. <i>Testy Psychologiczne w Praktyce i Badaniach, 1</i>, 1–20. – Paluchowski, W. J., Stemplewska-Żakowicz, K. (2015). Wiarygodność technik projekcyjnych jako narzędzi diagnozy psychologicznej. W: M. Filipiak, W. J. Paluchowski, B. Zalewski i M. Tarnowska (red.), <i>Diagnoza psychologiczna: kompetencje i standardy. Wybrane zagadnienia</i>. (s. 345–363). Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
--	---

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1: Planowanie procesu diagnostycznego w odniesieniu do celu diagnozy. Zawieranie kontraktu i świadoma zgoda na badanie diagnostyczne. Uczestnik badania w ramach studium przypadku – kto nim będzie i jak go szukać?</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Zalewski, B. (2005). <i>Kontrakt</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 102–130). Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
<p>Temat 2: Wywiad i obserwacja: profesjonalne standardy a błędy, zniekształcenia, nadinterpretacje. Wywiad wstępny i formułowanie hipotez diagnostycznych</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Engel-Bernatowicz, A. (2005). Specyfika kontaktu w wywiadzie psychologicznym. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 54–80). Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Stemplewska-Żakowicz, K. (2005). Jak zrobić dobry wywiad (recepta metodologiczna). W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 1</i> (s. 90–116). Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
<p>Temat 3: Test Niedokończonych Zdań Rottera: struktura, zastosowanie, arkusz testowy, sposób przeprowadzania badania, analiza ilościowa i jakościowa, status danych i ich interpretacja</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Jaworowska, A., Matczak, A. (2008). <i>RISB. Test Niedokończonych Zdań Rottera. Polskie normalizacje</i>. Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Stemplewska-Żakowicz, K. (red.) (1998). <i>Nowe spojrzenia na Test Niedokończonych Zdań J. B. Rottera. Interpretacja jakościowa</i>. Pracownia

	Testów Psychologicznych PTP. [s. 5–12, 18–50, 120–129]
Temat 4: Wywiad Historii Życia McAdamsa jako przykład wywiadu pogłębionego, częściowo ustrukturalizowanego	– Budziszewska, M. (2013). Wywiad biograficzny Dana McAdamsa – adaptacja polska i niektóre możliwości interpretacyjne. <i>Przegląd Psychologiczny</i> , 56(3), 347–362.
Temat 5: Inwentarz Osobowości NEO-PI-R Costy i McCrae: struktura, materiały testowe, zastosowanie, sposób przeprowadzania badania, opracowanie i interpretacja wyników	– Siuta, J. (2009). <i>Inwentarz Osobowości Paula T. Costy Jr i Roberta R. McCrae. Adaptacja polska. Podręcznik</i> . Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Temat 6: Integrowanie danych uzyskanych za pomocą różnych metod diagnostycznych. Konceptualizacja przypadku. Formułowanie odpowiedzi na pytania diagnostyczne. Opracowanie raportu z procesu diagnostycznego. Udzielanie informacji zwrotnych	– Grzesiak-Feldman, M. (2005). Kilka słów o sztuce interpretacji. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 1</i> (s. 117–128). Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). <i>Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna</i> . Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. [s. 177–193] – Zalewski, B. (2005). Informacje zwrotne. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 215–239). Pracownia Testów Psychologicznych PTP.

PROJEKT	
Treści programowe: możliwe (lecz nieobligatoryjne) są trzy konsultacje indywidualne dotyczące przygotowania i opracowania studium przypadku*	Literatura obowiązkowa
Konsultacja 1: dotyczy hipotez diagnostycznych sformułowanych na podstawie danych wstępnych (pochodzących z wywiadu wstępnego i Testu Niedokończonych Zdań Rottera)	– Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). <i>Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna</i> . Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. [s. 177–186]
Konsultacja 2: dotyczy integrowania zebranych danych i weryfikacji hipotez diagnostycznych	
Konsultacja 3: dotyczy zaplanowania treści i sposobu sformułowania informacji zwrotnych	– Zalewski, B. (2005). Informacje zwrotne. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny, tom 2</i> (s. 215–239). Pracownia Testów Psychologicznych PTP.

* Konsultacje indywidualne będą odbywały się w ramach spotkania online lub w budynku uczelni, poza zajęciami. W celu umówienia się na konsultacje należy skontaktować się mailowo z osobą prowadzącą ćwiczenia w danej grupie lub zapisać się na konsultacje w inny sposób, zaproponowany przez osobę prowadzącą ćwiczenia. Uwaga: Zgłaszanie chęci skorzystania z konsultacji jest możliwe najpóźniej 10 dni przed wyznaczonym terminem złożenia projektów zaliczeniowych.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów

Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów

Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów

Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów

Dostateczna (3,0) - od 51 punktów do 60 punktów

Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian z treści zawartych w e-learningu i przypisanej do niego literatury obowiązkowej: test jednokrotnego wyboru	20-40
Praca grupowa (realizowana w zespołach od 2 do 4 osób): pisemna interpretacja profilu osobowości uzyskanego na podstawie badania kwestionariuszem NEO-PI-R	10-20
Projekt – studium przypadku: pisemny raport z indywidualnie przeprowadzonego procesu diagnostycznego, obejmującego użycie jakościowych i ilościowych metod diagnostycznych (do raportu należy załączyć nagranie, transkrypt oraz skany wypełnionych arkuszy RISB i profilu NEO-PI-R)	21-40

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Kryteria oceny pracy grupowej – interpretacji profilu osobowości na podstawie badania NEO-PI-R; oceniana jest trafność wniosków dotyczących:

- 1) funkcjonowania w obszarze społecznym: 0–4 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)
- 2) funkcjonowania w obszarze emocjonalnym: 0–4 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)
- 3) funkcjonowania w obszarze motywacyjnym: 0–4 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)
- 4) funkcjonowania w obszarze poznawczym: 0–4 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)
- 5) predyspozycji i przeciwwskazań osobowościowych do określonych zawodów i stanowisk pracy: 0–4 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)

Uwaga: Wszystkie formułowane wnioski powinny być oznaczone odniesieniami do wyników w podskalach NEO-PI-R, np. *Osoba badana prawdopodobnie preferuje pracę samodzielną, ponieważ zachowuje dystans w kontaktach z innymi ludźmi, ma do nich ograniczone zaufanie, a sukcesy woli przypisywać sobie niż grupie (E1, E2, U1, U5, S4).*

Projekt indywidualny – studium przypadku sporządzone w formie pisemnego raportu, oparte na integracji danych jakościowych i ilościowych uzyskanych wskutek przeprowadzonego przez studenta badania, z wykorzystaniem wywiadu, kwestionariusza NEO-PI-R i Testu Niedokończonych Zdań Rottera. Celem tego projektu diagnostycznego jest **poznanie motywacji psychospołecznych, uwarunkowań osobowościowych i sytuacyjnych podjętej (kontynuowanej lub zmienianej) ścieżki kształcenia i aktualnie wykonywanego zawodu (w tym: wyboru kierunku studiów, miejsca i rodzaju wykonywanej pracy, planów zawodowych, form dalszego kształcenia, rozwijania zdolności) oraz rozpoznanie ewentualnych trudności i ograniczeń związanych z wykonywaną pracą.**

Kryteria oceny projektu indywidualnego:

- 1) Struktura procesu (obecność kluczowych elementów: przedstawienie się, kontrakt, nawiązanie kontaktu w ramach wywiadu wstępnego, RISB, NEO-PI-R, wywiad pogłębiony McAdamsa, podziękowanie za udział w badaniu): 0–4 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 2 pkt.)
- 2) Zgodność ze standardami etycznymi (poinformowanie osoby badanej o celu i charakterze badania, swoich kompetencjach oraz o zasadzie poufności i dobrowolności udziału w badaniu, uzyskanie świadomej zgody na badanie i na nagrywanie, dbanie o podmiotowość i autonomię osoby badanej, brak uprzedzeń, wystrzeganie się oceniania): 0–4 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 2 pkt.)
- 3) Poprawność sformułowania hipotez diagnostycznych (uwzględniających czynniki osobowościowe, środowiskowe i sytuacyjne, w odniesieniu do wybranych teorii psychologicznych): 0–6 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 3 pkt.)
- 4) Przebieg wywiadu wstępnego i wywiadu pogłębionego (odpowiednie użycie pytań i innych technik konwersacyjnych, aktywne słuchanie, ukierunkowywanie na cel diagnozy, utrzymanie struktury wywiadu McAdamsa w odniesieniu do celu diagnozy, odpowiednia dynamika kontaktu: stopniowe pogłębianie, a następnie spłykanie): 0–6 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 2 pkt.)
- 5) Ocena ilościowa RISB (ocena ilościowa poszczególnych zdań, odniesienie wyniku surowego do norm i jego interpretacja): 0–3 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)
- 6) Trafność interpretacji opartej na zintegrowanych danych (wnioski interpretacyjne poparte zintegrowanymi danymi, czyli pochodzącymi z różnych metod użytych w procesie diagnostycznym; weryfikacja postawionych hipotez diagnostycznych i ich odniesienie do celu diagnozy): 0–10 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 5 pkt.)
- 7) Propozycja informacji zwrotnych (sposób sformułowania zgodny z zasadami przekazywania informacji zwrotnych w psychologii): 0–4 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 2 pkt.)
- 8) Formalne aspekty raportu, transkryptu i załączników (kompletność, uporządkowanie, styl języka, poprawność narysowanego profilu): 0–3 pkt. (min. na zaliczenie tego kryterium: 1 pkt)

5 ROK, SEMESTR 9

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

ZAAWANSOWANA ANALIZA STATYSTYCZNA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Łukasz Lach; llach@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	18 ST / 12 NST	
ćwiczenia	24 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none">• Student zna zaawansowane pojęcia z zakresu metodologii badań eksperymentalnych i nieeksperymentalnych• Student rozumie współzależności zachodzące między wymaganiami metodologicznymi a wymaganiami etycznymi w prowadzeniu badań• Student zna zaawansowane metody analizy danych.	PSJ_W23
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none">• Student potrafi zaplanować i zanalizować wyniki badań eksperymentalnych i nieeksperymentalnych.	PSJ_U9 PSJ_U10

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych. • Student jest świadomy istnienia etycznego wymiaru w badaniach naukowych. 	PSJ_K1 PSJ_K2
------------------------------	--	------------------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
1. Powtórzenie podstawowych zagadnień statystycznych i metodologicznych omówionych na kursie realizowanym na studiach I stopnia.	– Bedyńska, S. i Książek, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 1</i> . Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 3 i 7.
2. Jednoczynnikowa analiza wariancji w schemacie międzygrupowym. Miary siły efektu, znaczenie liczebności próby dla wielkości poziomu istotności	– Bedyńska, S. i Cypryańska, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i> . Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 1 i 2.
3. Dwuczynnikowa analiza wariancji w schemacie międzygrupowym.	– Bedyńska, S. i Cypryańska, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i> . Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 3.
4. Analiza wariancji z powtarzaniem pomiarem oraz w schemacie mieszanym	– Bedyńska, S. i Cypryańska, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i> . Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 4, 5 i 7.
5. Testy nieparametryczne.	– King, B., Minium, E. (2009). <i>Statystyka dla psychologów i pedagogów</i> (s. 573–578). Wydawnictwo Naukowe PWN.
6. Analiza regresji wielozmiennej.	– Bedyńska, S. i Książek, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i> . Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 1 i 2.

ĆWICZENIA	
Treści programowe:	Literatura obowiązkowa:
1. Powtórzenie podstawowych zagadnień statystycznych i metodologicznych omówionych na kursie realizowanym na studiach I stopnia.	
2. Jednoczynnikowa analiza wariancji w schemacie między osobami. Testy post-hoc. Ilustrowanie wyników i raportowanie zgodnie ze standardami APA.	– Bedyńska, S. i Cypryańska, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i> . Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 1 i 2.
3. Dwuczynnikowa analiza wariancji w schemacie między osobami. Interpretacja efektów interakcji. Ilustrowanie wyników i raportowanie zgodnie ze standardami APA.	– Bedyńska, S. i Cypryańska, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i> . Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 3.

4. Jednoczynnikowa analiza wariancji w schemacie z powtarzaniem pomiaru. Interpretacja efektów interakcji. Ilustrowanie wyników i raportowanie zgodnie ze standardami APA.	– Bedyńska, S. i Cypryańska, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i> . Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 4 i 5.
5. Dwuczynnikowa analiza wariancji w schemacie mieszanym. Interpretacja efektów interakcji. Ilustrowanie wyników i raportowanie zgodnie ze standardami APA.	– Bedyńska, S. i Cypryańska, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 2</i> . Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 7.
6. Testy nieparametryczne dla k prób. Ilustrowanie wyników i raportowanie zgodnie ze standardami APA.	– King, B., Minium, E. (2009). <i>Statystyka dla psychologów i pedagogów</i> (s. 573–578). Wydawnictwo Naukowe PWN.
7. Analiza regresji liniowej. Interpretacja statystyk modelu. Ilustrowanie wyników i raportowanie zgodnie ze standardami APA. Regresja z wieloma predyktorami.	– Bedyńska, S. i Książek, M. (red.). (2012). <i>Statystyczny drogowskaz 3</i> . Wydawnictwo Akademickie Sedno i SWPS. Rozdział 2, 3 i 4.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Testowy sprawdzian z wykładu	20-40
Kolokwium praktyczne z ćwiczeń (analiza i interpretacja danych przy pomocy pakietu statystycznego).	21-40
Dwa zadania domowe z ćwiczeń (analiza i interpretacja danych przy pomocy pakietu statystycznego)	10-20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

JĘZYK ANGIELSKI W ZASTOSOWANIU ZAWODOWYM

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe (student wybiera tematykę zajęć z oferty przygotowanej przez wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	Mgr Marcin Krawczyk, mkrawczyk@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	24 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie w stopniu pogłębionym specyfikę wybranych subdyscyplin psychologii; 	PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> opisuje, analizuje i interpretuje zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i jej subdyscyplin; posługuje się w piśmie i mowie językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, w tym w zakresie 	PSJ_U3 PSJ_U11

	terminologii stosowanej w psychologii i jej subdyscyplinach;	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii jako nauki stosowanej przy rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych; • jest gotów do komunikowania się z ekspertami z zakresu psychologii. 	PSJ_K2 PSJ_K3

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Zapoznanie się z bazą EBSCO oraz budową abstraktu zgodnie ze standardami APA, tworzenie przypisów, przyswojenie podstawowych fraz używanych w abstraktach, opracowanie abstraktu na podstawie artykułu naukowego. Cytowania i odniesienia w naukowych tekstach psychologicznych.	<ul style="list-style-type: none"> – „A guide to the APA 7th ed. referencing style”: https://aut.ac.nz.libguides.com/APA7th <p>Dodatkowe materiały udostępnia prowadzący.</p>
Psychologia i statystyka. Małżeństwo z miłości i rozsądku. Zapoznanie się ze słownictwem oraz sposobami opisywania wyników badań statystycznych na podstawie wyników badań w SPSS.	<ul style="list-style-type: none"> – Lilienfeld S. O., Lynn S. J., Namy L. L., Woolf N. J. (2011). <i>Psychology. From inquiry to understanding</i> (2nd ed.). Boston: Pearson Education, Inc. pp. 70 – 74 <p>Każdy Prowadzący udostępnia dodatkowe materiały w zależności od oferowanej tematyki zajęć.</p>
Opracowanie i omówienie pierwszego tekstu popularno-naukowego z zakresu psychologii.	<p>Prowadzący wybiera oraz udostępnia materiały z książki:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Lilienfeld S. O., Lynn S. J., Ruscio J., Beyerstein B. L. (2010). <i>50 Great Myths of Popular Psychology</i>. Chichester, West Sussex: Wiley-Blackwell.
Omówienie występu w TED oraz zasady przygotowywania prezentacji dla publiczności.	Materiały zgodne z tematyką zaproponowaną przez prowadzącego udostępnia prowadzący
Słynne prace naukowe	<p>Wybrany (na podstawie określonej przez prowadzącego, dominującej tematyki) i udostępniony przez prowadzącego rozdział z książki:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Hock Roger (1999). <i>Forty studies that changed psychology: explorations into the history of psychological research</i>. John Upper Saddle River, N.J.: Prentice Hall

Tematyka zajęć wskazana przez prowadzącego.	Materiały do zajęć udostępnia prowadzący.
Prezentacje grupowe i dyskusja w języku angielskim (3 ostatnie spotkania)	Tematyka prezentacji określona przez prowadzącego zgodnie z dominującą tematyką zajęć.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
3 Sprawdziany wiedzy – testy. Kady z testów musi zostać zaliczony na minimum 50% + 1 punkt (minimum 8 punktów z każdego testu)	24-45
Prezentacja przeprowadzana w grupach. Kryteria oceny prezentacji:	23-45
1. Struktura - struktura, estetyka i przystępność prezentacji dla osób oglądających (zarówno mówionej jak i slajdów)	(5-9)
2. Sposób przedstawienia - prezentacja w języku angielskim (aspekt komunikacyjny, czytelność tego co widownia słyszy i widzi)	(5-9)
3. Materiały naukowe - zastosowanie materiałów naukowych, ich jakość	(5-9)
4. Argumentacja i wnioskowanie - zawartość prezentacji, przekonujące dowody na wsparcie prezentowanych argumentów i wniosków	(5-9)
5. Planowanie - zarządzanie czasem i rozłożenie prezentacji między członków grupy	(5-9)
Praca pisemna realizowana w trakcie zajęć	5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

5 ROK, SEMESTR 10

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

PRAKTYKI ZAWODOWE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Beata Szramka-Pawlak (Pełnomocnik Dziekana ds. praktyk na kierunku psychologia) bszramka-pawlak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
Praktyki	100 ST / 100 NST	W zależności od specjalności Student będzie miał przypisanego Opiekuna wewnętrznego praktyki, którym będzie opiekun specjalności realizowanej przez studenta.

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none">• identyfikuje czynności zawodowe psychologa oraz standardy jego pracy;	PSJ_W2 PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none">• formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną;• potrafi nawiązać prawidłowy kontakt z klientem/pacjentem/osobą badaną;• potrafi nawiązać prawidłową współpracę z zespołem profesjonalistów w miejscu praktyki;	PSJ_U8 PSJ_U13

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • przestrzega zasad etyki zawodowej i wysokich standardów działań profesjonalnych w środowisku; • posiada postawę szacunku, akceptacji i zrozumienia dla klienta/pacjenta/ osoby badanej; • odpowiedzialnie wypełnia podjęte zobowiązania społeczne i zawodowe. 	PSJ_K3 PSJ_K4 PSJ_K7
------------------------------	---	----------------------------

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 21 do 40 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 37 punktów do 40 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 33 punktów do 36 punktów
Dobra (4,0)	- od 29 punktów do 32 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 25 punktów do 28 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 21 punktów do 24 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 20 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Zaświadczenie zawierające ocenę osiągnięcia efektów uczenia się oraz opinię wypełnione przez Opiekuna zewnętrznego	10-20
Dziennik praktyk	11-20
Brak realizacji jednego z efektów uczenia się automatycznie skutkuje oceną negatywną z Praktyk zawodowych oraz koniecznością realizacji kolejnych Praktyk zawodowych.	

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Szczegółowe zasady realizacji i zaliczenia praktyk zawodowych określa *Regulamin praktyk zawodowych dla kierunku Psychologia na Wydziale Psychologii i Prawa w Poznaniu Filia w Poznaniu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego*, stanowiący załącznik do Zarządzenia nr 15/2022 Dziekana Wydziału Psychologii i Prawa w Poznaniu Filia w Poznaniu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego.

Specjalność: Psychologia kliniczna dzieci i dorosłych

POMOC PSYCHOLOGICZNA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Specjalnościowe Psychologia kliniczna dzieci i dorosłych
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	4
Semestr	7
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Anna Nieznańska anieznanska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	10 ST / 9 NST	
warsztat	20 ST / 15 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna formy pomocy psychologicznej. Posiada wiedzę na temat ich form i zasad stosowania. Student rozumie zasady stosowania oraz zna podstawy prawne i etyczne pomocy psychologicznej. 	PSJ_W8 PSJ_25
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi odpowiednio dobrać i zaplanować rodzaj pomocy psychologicznej dla pacjenta/pacjentów. 	PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest świadomy poziomu swoich umiejętności, rozumie, że kompetencje profesjonalne trzeba szkolić i rozwijać przez całe życie. Student jest wrażliwy na kwestie etyczne w procesie pomocy psychologicznej 	PSJ_K6 PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Podstawowe pojęcia dotyczące pomocy psychologicznej	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J., Toeplitz-Winiewska, M. (2004). <i>Etyczne dylematy psychologii</i>. Warszawa: Academica SWPS – Colin, F., Horton, I. (2013). <i>Psychoterapia i poradnictwo</i>. T I, II. Gdańsk: GWP. – Drat-Ruszczak, K., Drązkowska-Zielińska, E. (2005). <i>Podręcznik pomagania. Podstawy pomocy psychologicznej. Szkoły i kierunki psychoterapii</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS. – James, R. K., Gilliland, B. E. (2005). <i>Strategie interwencji kryzysowej. Pomoc psychologiczna poprzedzająca terapię</i>. Warszawa: Wydawnictwo PARPA.
Rodzaje pomocy psychologicznej	
Kontrakt w procesie pomagania	
Aspekty prawne i etyczne pomocy psychologicznej	
Dobra praktyka w zakresie diagnozy i konsultacji. Zasady i techniki interwencji kryzysowej; grup wsparcia; rehabilitacji psychologicznej; profilaktyki zdrowotnej, promocji zdrowia i psychoedukacji; psychoterapii.	
Zasady i formy szkolenia profesjonalnego, higiena pracy psychologa i psychoterapeuty	

WARSZTATY	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Diagnoza i terapia: - wczesnych relacji matka - dziecko, rodzice - dziecko Wczesna interwencja terapeutyczna, przywiązanie (głównie w aspekcie rozwojowym), wczesna interwencja oparta na przywiązaniu</p> <p>- relacji rodzice - nastolatek Diagnoza i interwencja terapeutyczna (głównie w kontekście komunikacji między członkami rodziny, doświadczaniu i komunikowaniu emocji, stylu wychowawczym)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J., Toeplitz-Winiewska, M. (2004). <i>Etyczne dylematy psychologii</i>. Warszawa: Academica SWPS – Colin, F., Horton, I. (2013). <i>Psychoterapia i poradnictwo</i>. T I, II. Gdańsk: GWP. – Drat-Ruszczak, K., Drązkowska-Zielińska, E. (2005). <i>Podręcznik pomagania. Podstawy pomocy psychologicznej. Szkoły i kierunki psychoterapii</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS. – James, R. K., Gilliland, B. E. (2005). <i>Strategie interwencji kryzysowej. Pomoc psychologiczna poprzedzająca terapię</i>. Warszawa: Wydawnictwo PARPA.
<p>2. Dziecko jako odbiorca pomocy psychologicznej. Cele i specyfika kontaktu psycholog - dziecko. Dziecko w sytuacji trudnej: rozwód rodziców, umieszczenie w placówce, śmierć jednego z rodziców/rodzeństwa.</p>	
<p>3. Młodzież jako odbiorca pomocy psychologicznej. Cele i specyfika kontaktu psycholog - nastolatek. Nastolatek w sytuacji trudnej/przejawiający trudne/niebezpieczne zachowania: autoagresja, próby samobójcze i samobójstwo.</p>	
<p>4. Grupowe formy pomocy. Proces grupowy, fazy rozwoju grupy, role grupowe. Rodzaje oddziaływań: psychoterapia grupowa, socjoterapia, psychoedukacja.</p> <p>Wspomaganie i rehabilitacja osób chorych na schizofrenię i zaburzenie dwubiegunowe. Idea mieszkań chronionych, rehabilitacja środowiskowa, domy samopomocy.</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe) *	Punktacja** 51-100
Sprawdzian obejmujący treści z wykładu (forma pisemna w postaci pytań zamkniętych). <i>UWAGA: Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia</i>	31-60
Kolokwium obejmujące treści z warsztatów (forma pisemna w postaci pytań otwartych i zamkniętych) <i>UWAGA: Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia</i>	15-30
Aktywność w trakcie zajęć: projektowanie i wykonywanie zadań, udział w dyskusjach	5-10

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania

ZABURZENIA PSYCHOSOMATYCZNE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Specjalnościowe Psychologia kliniczna dzieci i dorosłych
Forma studiów	Stacjonarna/niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	7
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Mateusz Zatorski mzatorski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	10 ST / NST 9	
ćwiczenia	20 ST / 15 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi wymienić i opisać koncepcje teoretyczne dotyczące genezy i przebiegu zaburzeń psychosomatycznych. • Student wskazuje czynniki psychologiczne biorące udział w powstawaniu i przebiegu zaburzeń psychosomatycznych, a także wyjaśnia ich znaczenie na przykładzie konkretnych jednostek chorobowych. • Student potrafi uargumentować i podać przykłady istotnej roli wiedzy psychologicznej w leczeniu zaburzeń somatycznych. 	PSJ_W2 PSJ_W8 PSJ_W16

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi zastosować wiedzę o udziale czynników psychologicznych w zaburzeniach psychosomatycznych do diagnozy konkretnego zaburzenia. • Student potrafi rozróżniać zaburzenia psychosomatyczne w oparciu o aktualne klasyfikacje diagnostyczne. • Student potrafi przygotować studium przypadku osoby z zaburzeniami psychosomatycznymi. Oznacza to zilustrowanie przyczyn, objawów i podanie propozycji pomocy psychologicznej konkretnego zaburzenia. 	PSJ_U3 PSJ_U5 PSJ_U6 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi w dyskusji podczas zajęć podać argumenty za upowszechnianiem zachowań, które zmniejszają ryzyko schorzeń psychosomatycznych. • Student potrafi wymienić obszary współpracy interdyscyplinarnej w opiece nad pacjentem z zaburzeniami psychosomatycznymi. • Student potrafi wyjaśnić rolę aspektów etycznych w pracy psychologicznej z pacjentem dotkniętym zaburzeniem psychosomatycznym ale także w badaniach naukowych poświęconych tej problematyce. 	PSJ_K1 PSJ_K3 PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wykład nr.1 Ciało i umysł. Psychosomatyka, a medycyna psychosomatyczna.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Schemat, obraz i doświadczanie własnego ciała. • Medycyna psychosomatyczna od historii do współczesności. • Definicja zaburzeń psychosomatycznych i ich przykłady. • Klasyfikacja zaburzeń psychosomatycznych w perspektywie DSM V, ICD – 10 i ICD -11 	<ul style="list-style-type: none"> – Seligman, E.P., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2001). <i>Psychopatologia</i>. Warszawa: Wydawnictwo Zyski S-ka. Rozdział 6 <i>Zaburzenia somatoformiczne i dysocjacyjne</i> – Tylka, J. (2010). Podejście psychosomatyczne w wyjaśnieniu przyczyn i ustalenia sposobów terapii zaburzeń zdrowia. <i>Family Medicine & Primary Care Review</i> 12, 1: 97–103.** – Basińska M.A. (2012). Psychologiczne czynniki oddziałujące na stan somatyczny - współczesne ujęcie zespołu psychosomatycznego. <i>Przegląd Lekarski</i> 96,6: 260-264.** – Czachowski, S. (2021). Zaburzenia funkcjonalne – nowe propozycje definicji, klasyfikacji, etiologii i terapii. <i>Psychiatr. Pol.</i> 256: 1-10. ** <p>**Udostępnione w wersji elektronicznej.</p>

<p>Wykład nr.2 Mechanizmy powstawania zaburzeń psychosomatycznych.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Korelaty osobowościowe • Mechanizm związany ze stresem <p>Zaburzenia psychosomatyczne w badaniach naukowych*</p> <ul style="list-style-type: none"> • Badania zaburzeń endokrynologicznych • Badania zaburzeń związanych z cukrzycą • Badania zaburzeń związanych z hemodializą • Badania związane z reumatoidalnym zapaleniem stawów • Badania związane z transplantacją <p>*Podczas wykładu zostanie zaprezentowane część z wymienionych badań. Do pozostałych prowadzący przekaże źródła biograficzne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Seligman, E.P., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2001). <i>Psychopatologia</i>, Warszawa : Wydawnictwo Zyski S-ka. Rozdział 12. <i>Przyczyny psychiczne a zaburzenia somatyczne.</i> – Orzechowska A., Gałeczki P. (red). (2014). <i>Zaburzenia psychosomatyczne w ujęciu terapeutycznym</i>. Wrocław: Wydawnictwo Continuo. Strony 155 – 164 i rozdziały 3.1. i 3.2. – Basińska, M.A., Andruszkiewicz A. (2016). Cechy osobowości typu D, a funkcjonowanie pacjentów ze schorzeniami przewlekłymi. <i>Polskie Forum Psychologiczne</i>, 21, 2: 221-237.** – Juczyński, Z., Rosińska, P., Zatorski, M i in. (2018). Psychological effects of organ transplantation: Symptoms and predictors of change. <i>Przegląd Psychologiczny</i>, 61(2), 239-255.** <p>**Udostępnione w wersji elektroniczne.</p>
<p>Wykład nr.3 Diagnoza zaburzeń psychosomatycznych</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>MUPS</i> – trudności diagnozy zaburzeń i kryzysów psychicznych pod postacią somatyczną • <i>DCPR</i> – przykład wywiadu psychologicznych czynników oddziałujących na stan somatyczny • Przykład klasyfikacji zaburzeń w psychodermatologii <p>Zaburzenia psychosomatyczne w studiach przypadków – diagnoza i działania terapeutyczne*</p> <ul style="list-style-type: none"> • Studium niepłodności • Studium zaburzeń dermatologicznych • Studium problemów ze snem <p>*Podczas wykładu mogą zostać przedstawione jeszcze inne studia / konteksty zaburzeń.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Morrison, J. (2002). <i>Kiedy objawy psychiczne maskują choroby ciała</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 1. – Orzechowska A., Gałeczki P. (red). (2014). <i>Zaburzenia psychosomatyczne w ujęciu terapeutycznym</i> (s. 190 -201). Wrocław: Wydawnictwo Continuo. – Basińska, M.A., Woźniewicz, A. (2014). Psychologiczne czynniki oddziałujące na stan somatyczny – metoda pomiaru. <i>Przegląd Lekarski</i> 71,6: 328-333.** – Nitsch, K., Jabłoński, M., Samochowiec, Kurpisz, J. (2015). Zaburzenia pod postacią somatyczną: problematyczne zjawisko — problematyczna diagnoza. <i>Psychiatria</i>, 12(2), 77-84. <p>**Udostępnione w wersji elektroniczne.</p>
<p>Wykład nr.3 c.d. Lekarz – pacjent – psycholog. Udział czynników wiedzy, motywacji i współpracy w procesie leczenia zaburzeń psychosomatycznych.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Błędy w procesie leczenia jako czynnik wpływający na wystąpienia / pogłębienie zaburzeń o charakterze psychosomatycznym 	<ul style="list-style-type: none"> – Orzechowska A., Gałeczki P. (red). (2014). <i>Zaburzenia psychosomatyczne w ujęciu terapeutycznym</i>. Wrocław: Wydawnictwo Continuo. Rozdziały 10 i 11. – Sapolsky, R. (2014). <i>Dlaczego zebry nie mają wrzodów? Psychofizjologia stresu</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Rozdział 17

<ul style="list-style-type: none"> • Współprac vs brak współpracy a partycypacja w procesie leczenia jako problem leczenia • Kwestie warunków życia i czynniki społeczne w ryzyko zaburzeń psychosomatycznych. 	
--	--

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Ćw. 1 Relacja ciało – umysł w perspektywie wiedzy filozoficznej, psychologicznej i medycznej.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Definicja psychosomatyki, zaburzeń psychosomatycznych i ich klasyfikacja. Uporządkowanie pojęć związanych z zaburzeniami psychosomatycznymi, a także terminologii biologicznej stosowanej w opisach mechanizmów leżących u podstawy chorób somatycznych. 2. Refleksja nad wynikami badań wskazujących na powszechność zaburzeń psychosomatycznych, a także dotyczącymi skuteczności ich leczenia. 	<ul style="list-style-type: none"> – Purzyński S., Wciórka J. (2010). <i>Klasyfikacji zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania ICD -10. Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne</i> (s.13-17, s.139-145). Kraków – Warszawa: Uniwersytecki Wydawnictwo Vesalius. IPiN. – Krawczyk, P., Święcicki, Ł. (2020). <i>ICD-11 vs. ICD-10 – przegląd aktualizacji i nowości wprowadzonych w najnowszej wersji</i> – Orzechowska A., Gałeczki P. (red). (2014). <i>Zaburzenia psychosomatyczne w ujęciu terapeutycznym</i>. Wrocław: Wydawnictwo Continuo. Część I. – Berezowski, L., Ludwig, L., Martin, A., i in. (2022) Early Psychological Interventions for Somatic Symptom Disorder and Functional Somatic Syndromes: A Systematic Review and Meta-Analysis. <i>Psychosomatic Medicine</i>, 5(84), 325-338.
<p>Ćw. od 2 do 5 przebiegają w oparciu o prezentację studiów przypadków przygotowanych przez grupy zadaniowe studentów. Prócz lektur obowiązkowych podanych do każdego ćwiczenia, grupy prezentujące studium korzystają z dobranej przez siebie publikacji (rozdziału podręcznika, artykułu z czasopisma naukowego) poświęconej opisywanemu zaburzeniu. Publikacje te mogą być zaczerpnięte z spisu literatury uzupełniającej ale wysoko ocenia się zaproponowanie samodzielnie przez siebie odnalezionych lektur.</p>	
<p>Ćw. 2 Poszukiwania mechanizmów powstawania zaburzeń psychosomatycznych w oparciu o aspekty osobowościowe i temperamentalne. Style zachowania i lęk. Studia przypadku wzorów zachowania typu A (choroby wieńcowe), C (choroby nowotworowe) i D (osobowość stresowa). Choroba wrzodowa. Mechanizm zaburzeń w perspektywie psychoneuroimmunologii. <i>Prezentacja studium przypadku przez grupy zadaniowe.</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ogińska-Bulik, N., Juczyński, Z. (2010). <i>Osobowość. Stres a zdrowie</i>. Difin SA. Warszawa. Rozdział 3. "Właściwości osobowościowe sprzyjające chorobie".
<p>Ćw. 3 Poszukiwanie mechanizmów zaburzeń psychosomatycznych w oparciu o procesy emocjonalno-motywacyjne i poznawcze.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Orzechowska A., Gałeczki P. (red). (2014). <i>Zaburzenia psychosomatyczne w ujęciu terapeutycznym</i>. Wrocław: Wydawnictwo Continuo. Część II, rozdziały 4, 5 i 7.

<p>Stres, mechanizmy uciezkowe i błędy w interpretacji rzeczywistości. Studia przypadku zaburzeń somatyzacyjnych i konwersyjnych (progi bólu, migreny). Astma oskrzelowa. Choroby dermatologiczne <i>Prezentacja studium przypadku przez grupy zadaniowe.</i></p>	
<p>Ćw. 4 Poszukiwanie mechanizmów zaburzeń psychosomatycznych w oparciu o szeroki zakres aspektów kulturowych i społecznych. Wpływ wzorców kulturowych, wyzwań ról społecznych na kształtowanie się zaburzeń psychosomatycznych. Studia przypadku anoreksji i bulimii. Problem niepłodności. <i>Prezentacja studium przypadku przez grupy zadaniowe.</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – Orzechowska A., Gałeczki P. (red). (2014). <i>Zaburzenia psychosomatyczne w ujęciu terapeutycznym</i>. Wrocław: Wydawnictwo Continuo. Część II, rozdziały 3, 9. – Brytek-Matera, A. (2008). <i>Obraz ciała – obraz siebie. Wizerunek własnego ciała w ujęciu psychospołecznym</i>. Defin sp.z o.o. Warszawa. Rozdział II.
<p>Ćw. 5 Poszukiwanie mechanizmów zaburzeń psychosomatycznych wynikających z indywidualnych doświadczeń odbieranych jako kryzysowe. Wpływ zdarzeń o charakterze traumatycznym na kształtowanie się zaburzeń psychosomatycznych. Studia przypadku depresji, anoreksji i bulimii, a także zaburzenia snu. Odwroćenie kierunku analizy – odpowiedź na pytanie kiedy objawy psychiczne maskują choroby ciała. <i>Prezentacja studium przypadku przez grupy zadaniowe.</i> <u>Kolokwium końcowe</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> – Sakson – Obada, O. (2009). <i>Pamięć ciała. Ja cielesne w relacji przywiązania i traumie</i>. Difin SA. Warszawa. Rozdział 2. “Trauma jako czynnik ryzyka dla zaburzeń w doświadczaniu ciała” – Bętkowska – Korpała, B., Gierowski, J.,K. (red.). (2007). <i>Psychologia lekarska w leczeniu chorych somatycznie</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kraków. Rozdział 12. “Pacjent z zaburzeniem psychicznym w praktyce ogólnolekarskiej”.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** 51-100
<p>Sprawdzian końcowy dla całego przedmiotu. Obejmuje treści omawiane na wykładzie i ćwiczeniach (literatura obowiązkowa). Forma testowa (od 20 do 40 pytań zamkniętych).</p> <p><i>UWAGA: Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia</i></p>	21 - 40
<p>Kolokwium końcowe z ćwiczeń. Obejmuje treści omawiane podczas ćwiczeń (literatura obowiązkowa i treści przekazywane podczas zajęć przez prowadzącego). Forma testu lub mieszana; pytania zamknięte, otwarte i studium przypadku.</p>	15-30
<p>Prezentacja studium przypadku. Prezentacja przygotowywana przez grupy zadaniowe w wybranym przez studentów i zgodnym z harmonogramem ćwiczeń terminie.</p> <p>Prezentacja jest archiwizowana.</p>	11-22
<p>Wejściówki. Od 1 do 5 spotkania prowadzący ćwiczenia może przeprowadzić krótki sprawdzian wiedzy przygotowania do zajęć. Obejmuje on pytania dotyczące lektury obowiązkowej na dane zajęcia. Forma: od 1 do 5 pytań, zamknięte lub otwarte. Liczbę wejściówek, skalę punktacji za odpowiedź, ćwiczenia na których będą przeprowadzone i finalną formę pytań ustala prowadzący zajęcia. Wejściówki nie można napisać w innym terminie</p>	4-8

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Kryterium oceny: Kolokwium końcowe z ćwiczeń	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Poprawna identyfikacja typu zaburzenia w odniesieniu do aktualnych klasyfikacji zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania, a także podanie jego podstawowej charakterystyki.	3	6
Poprawne wskazanie źródeł temperamentalnych i osobowościowych zaburzenia.	4	8
Poprawne wskazania źródeł zaburzenia w indywidualnych doświadczeniach bohatera, a także wpływu na jego przebieg kontekstu społecznego i kulturowego.	4	8
Mechanizm zaburzenia psychosomatycznego - umiejętność integracji wiedzy dotyczącej osobowości, indywidualnych doświadczeń, a także kontekstu społecznego i kulturowego.	4	8
SUMA:	15	30

Kryterium oceny: Prezentacja studium przypadku	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Adekwatność doboru materiału studium do problematyki danych zajęć, a także jakość przedstawianego studium. FORMA: pełna (wieloaspektowa) + jasna (zrozumiała dla odbiorcy, który nie zna oryginału). TREŚĆ: ciekawa (dobrze dobrane, wciągające elementy) + oryginalna (przykłady mało znane lub przedstawiane z innej perspektywy). TREŚĆ: celne wyłapanie fragmentów, które obrazują etiologię, przebieg i konsekwencje zaburzenia.	3	6
Identyfikacja zaburzenia (zaburzeń) somatycznych i czynnika psychicznego z nim powiązanego. Odniesieniu do DSM -V i ICD 10 i ICD 11. Odniesienie się do wymienionych aspektów teoretycznych (nawet w formie hipotezy / propozycji) i uzasadnienie. Poprawna identyfikacja i odniesienie do lektury dedykowanej na dane ĆW	3	6
Ustalenie możliwego mechanizmu (hipoteza właściwa) powstania zaburzenia w odniesieniu do wybranego przez siebie tematu ĆW. FORMA: wizualizacja mechanizmu – jasna, zrozumiała struktura. TREŚĆ: spójność z całym obrazem przedstawionym w 1 i 2 KROKU + poprawność interpretacji (wiarygodność). Lektura własna – wyjaśniająca mechanizm konkretnej choroby (np. astma)	3	6
Zaplanowanie alternatywnej interpretacji (hipotezy pomocniczej)/mechanizmu wyjaśniania. TREŚĆ: spójność z całym obrazem przedstawionym w 1 i 2 KROKU + poprawność interpretacji (wiarygodność). Aktywizacja uczestników ćwiczeń do dyskusji na temat projektu – uwagi zebrane od grupy umieszczone na końcu prezentacji.	2	4
SUMA:	10	22

Charakterystyka zadania – prezentacja studium przypadku

We współpracy z prowadzącym zajęcia studenci, **w zespołach 2-3 osobowych**, realizują w czasie semestru zadanie, którego **celem jest analiza przypadku osoby z konkretnym zaburzeniem o charakterze psychosomatycznym**.

1. Studenci będą motywowani do **odnalezienia materiału stanowiącego podstawę analizy**. Materiał ten może pochodzić z dostępnych źródeł publikacyjnych dotyczących problematyki, a także z szeroko rozumianej przestrzeni kultury i mediów(biografie, filmy dokumentalne , wywiady itp.)
2. Konkretny przypadek powinien być analizowany z uwzględnieniem; **identyfikacji zaburzenia odniesieniu do standardów DSM –V i ICD-10 i ICD -11, wpływu czynników wewnętrznych** (osobowościowych, temperamentalnych i procesów emocjonalno-motywacyjnych) i **zewnętrznych** (krytycznych wydarzeń).
3. Każda z grup realizujących zadanie będzie też **proponowała mechanizm powstania zaburzenia psychosomatycznego** występującego w opisywanym przypadku.

Oczekiwany efekt realizacji zadania

Prezentowanie efektów pracy na forum grupy w formie prezentacji. Forma i treść prezentacji (fragmenty filmu, elementy biografii, a także ustalenia długości prezentacji) zależy od indywidualnych ustaleń z prowadzącym ćwiczenia.

Efekt pracy będzie **podlegał dyskusji i na ćwiczeniach w gronie studentów** biorących udział w spotkaniu. Ważnym aspektem prezentacji jest zebranie pytań i prób odpowiedzi na nie prowadzących prezentacji, a także merytorycznych uwag ze strony studentów. Powinny one uzupełniać treść przedstawioną podczas prezentacji.

Prezentacja zostaje przesłana (preferowana forma to pdf.) na wskazany przez prowadzącego adres elektroniczny. Podlega jego ocenie końcowej. Za zgodą prowadzącego i grupy prezentacja może być także umieszczona na classroomie zajęć.

ZABURZENIA LĘKOWE I ZABURZENIA NASTROJU

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Specjalnościowe Psychologia kliniczna dzieci i dorosłych
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	7
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Katarzyna Sanna ksanna@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	10 ST / 9 NST	
ćwiczenia	20 ST / 15 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna i rozumie kryteria diagnostyczne oraz modele tłumaczące powstawanie oraz utrzymywanie się zaburzeń lękowych oraz nastroju. • Student wie z jakimi innymi zaburzeniami należy różnicować poszczególne jednostki kliniczne z zakresu zaburzeń lękowych oraz nastroju. • Student zna podstawowe metody leczenia zaburzeń lękowych oraz nastroju. 	PSJ_W8 PSJ_W11 PSJ_W16
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi odnieść wiedzę z zakresu diagnozy zaburzeń nastroju oraz lękowych do konkretnego przypadku, wskazać objawy, wskazać adekwatną formę pomocy w zależności od obrazu klinicznego 	PSJ_U3 PSJ_U4 PSJ_U5 PSJ_U6

	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi przeprowadzić rozmowę diagnostyczną z osobą prezentującą objawy zaburzeń lękowych i/lub nastroju • Student potrafi ocenić rodzaj zaobserwowanych trudności psychologicznych w kategoriach zdrowia psychicznego oraz wskazać adekwatne do nich formy pomocy 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest świadomy poziomu swoich umiejętności, rozumie, że kompetencje profesjonalne trzeba szkolić i rozwijać przez całe życie. • Student jest wrażliwy na kwestie etyczne w procesie diagnozy i pomocy psychologicznej 	PSJ_K6 PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wprowadzenie do systemów klasyfikacji zaburzeń psychicznych: ICD-11 oraz DSM.	<ul style="list-style-type: none"> – Butcher, N. J., Hooley, M. J., Mineka, S. (2017). <i>Psychologia zaburzeń. DSM-V</i>. Gdańsk: GWP. R5: <i>Stres i zdrowie psychiczne</i> s. 197-209, R6: <i>Napady paniki, lęk, obsesje i powiązane z nimi zaburzenia</i> s. 217-268, R7: <i>Zaburzenia nastroju i samobójstwo</i> s. 273-319, R8: <i>Zaburzenia z objawami somatycznymi i zaburzenia dysocjacyjne</i> s. 335-348
Modele wyjaśniające dla zaburzeń zdrowia psychicznego	
Zaburzenia lękowe - koncepcje wyjaśniające mechanizm i patogenezę zaburzeń, obraz kliniczny, diagnoza różnicowa, podstawy farmakoterapii	
Zaburzenia nastroju - koncepcje wyjaśniające mechanizm i patogenezę zaburzeń, obraz kliniczny, diagnoza różnicowa, podstawy farmakoterapii	

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Podczas ćwiczeń studenci przygotowują scenkę, którą później odgrywają na zajęciach. W ramach scenki przeprowadzają wywiad kierunkowy, w którym ćwiczą umiejętności diagnozy zaburzeń lękowych oraz zaburzeń nastroju i podejmują decyzję jaki rodzaj pomocy (pomoc psychologiczna/ pomoc psychiatryczna) zaproponować klientowi.</p> <p>Podczas zajęć wykorzystywane będą takie metody jak: prezentacja i mini wykład prowadzącego na temat najważniejszych treści, dyskusja ze studentami na temat poruszanych zagadnień, studium przypadku, odgrywanie przez studentów roli terapeuty i pacjenta, ćwiczenie umiejętności w pracy z pacjentem. Zajęcia będą miały głównie formę praktyczną. Na zajęciach sprawdzana będzie wiedza studentów z zakresu znajomości kryteriów diagnostycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Morrison, J. (2016). <i>DSM-5 bez tajemnic. Praktyczny przewodnik dla klinicystów</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. (Rozdział 3 „Zaburzenia Nastroju”, Rozdział 4 „Zaburzenia lękowe”, Rozdział 5 „Zaburzenia obsesyjno-kompulsyjne i pokrewne”, Rozdział 6 „Zaburzenia związane z traumą i stresem”, Rozdział 8 „Zaburzenia z objawami somatycznymi i pokrewne”)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** 51-100
Sprawdzian pisemny z treści wykładowych <i>UWAGA: Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia</i>	26-50
Aktywność na zajęciach: realizacja zadań, udzielanie informacji zwrotnej	3-6
Wejściówki	6-14
Praca pisemna nr 1: projekt grupowy „Scenka Psycholog-Pacjent”	16-30

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Kryteria oceny pracy pisemnej nr 1, projektu grupowego:

Kryterium oceny projektu grupowego:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
1. Karta scenki: - adekwatny wybór postaci z filmu/literatury prezentujący objawy danego zaburzenia - opis prezentowanych objawów wraz z odniesieniem ich do kryteriów diagnostycznych ICD lub DSM - wybrane zastosowane techniki aktywnego słuchania wraz z uzasadnieniem ich użycia - zaplanowane błędy w diagnozie i prowadzeniu rozmowy	2 1 1 1	4 2 2 2
2. Ocena pracy zespołowej	5	10
3. Realizacja scenki „Psycholog-Pacjent”	6	10
SUMA:	16	30

PODSTAWY INTERWENCJI KRYZYSOWEJ

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Specjalnościowe Psychologia kliniczna dzieci i dorosłych
Forma studiów	Stacjonarna/niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	8
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Mateusz Zatorski mzatorski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	20 ST / 15 NST	
projekt	10 ST / 9 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student wyjaśnia wpływ zmiennych psychologicznych i sytuacyjnych na intensywność przeżywania kryzysu. • Student potrafi wymienić i opisać metody oceny kryzysu. • Student wie, jakie są podstawowe założenia interwencji kryzysowej i sytuacje, w których ma ona zastosowanie. 	PSJ_W8 PSJ_W16
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi oszacować głębokość strat związanych z doświadczanym kryzysem i zaplanować adekwatne działania interwencyjne. • Student potrafi zastosować podstawowe działania 	PSJ_U3 PSJ_U5 PSJ_U6 PSJ_U8

	<p>interwencyjne (werbalne i wykorzystując możliwości kontekstowe) w działaniach pomocowych.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi zaplanować działania interwencyjne małego zespołu interdyscyplinarnego. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi współpracować w grupie, ustalić zasady współpracy i realizować powierzone mu zadania w ramach interwencji kryzysowych. • Student jest uwrażliwiony na kwestie etyczne związane z pracą interwenta kryzysowego. 	<p>PSJ_K3 PSJ_K7</p>

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Podstawy prowadzenie interwencji kryzysowej	<ul style="list-style-type: none"> – Kubacka-Jasiecka, D. (2010). <i>Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych</i>. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne (Część I, s.23 -74).
Podstawowe kompetencje interwenta kryzysowego. Wpływ cechy osobowości, doświadczenia własnych interwenta na jego pracę.	<ul style="list-style-type: none"> – Kubacka-Jasiecka, D. (2010). <i>Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych</i>. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne (Część II, s.149 -161 i Część VI, rozdział 2, s.593 - 606)
Interwencja kryzysowa w kontekście społecznym. Postawy społeczne, a konieczność prewencji i skuteczność interwencji.	<ul style="list-style-type: none"> – Kubacka-Jasiecka, D. (2010). <i>Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych</i>. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne (Cześć III, s. 168 – 187 i Część V, s.505 – 511, -161, s. 556 -578)
Interwencja kryzysowa w praktyce. Strategie zasady postępowania, współpracy w podejmowaniu interwencji.	<ul style="list-style-type: none"> – Grodecka, J., Kałucka, R., Sarzała, K., Żukiewicz, A. (2012). <i>Standard interwencji kryzysowej. Opracowanie na potrzeby projektu pt. Tworzenie i rozwijanie standardów usług pomocy i integracji społecznej*</i> <p>*Publikacja zostanie udostępniona przez classroom ćwiczeń przedmiotu.</p>
Interwencja kryzysowa w sytuacji przemocy.	<ul style="list-style-type: none"> – Kubacka-Jasiecka, D. (2010). <i>Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych</i>. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalna. (Cześć IV, s.332 -377). – <i>Zasady postępowania interwencyjnego w sytuacji występowania przemocy w rodzinie. Wskazówki dla osób realizujących te zadania</i>. (2012). Wojewoda Śląski. Kielce* <p>*Publikacja zostanie udostępniona przez classroom ćwiczeń przedmiotu.</p>
Interwencja w sytuacji kryzysu suicydalnego.	<ul style="list-style-type: none"> – Kubacka-Jasiecka, D. (2010). <i>Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych</i>. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne. (Cześć IV, s.291 -331). – Śliwerski, A. (2008). Pomoc terapeutyczna w sytuacji podjęcia decyzji o samobójstwie. <i>Suycydologia</i>, 4(1),70-76* <p>*Publikacja zostanie udostępniona przez classroom ćwiczeń przedmiotu.</p>

<p>Profilaktyka w interwencji kryzysowej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Passowicz, P. (2021) Interwencja kryzysowa wobec wyzwań współczesności – ujęcie ekologiczne. W D. Kubacka – Jasiocka i M. Kuleta – Krzyszkowiak (red.), <i>Od psychologii kryzysu do interwencji kryzysowej i środowiskowej</i> (s. 373 – 398). Wydawnictwo Adam Marszałek. – Kubacka-Jasiocka, D. (2010). <i>Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych</i>. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne (Cześć V, s.542 - 555).
---	---

PROJEKT

Cel projektu

We współpracy z prowadzącym zajęcia studenci, w zespołach 3-5 osobowych, realizują w czasie semestru projekt. Celem projektu jest opracowanie kontekstu sytuacji kryzysowej i podjętych działań interwencyjnych. Powstałe w efekcie pracy opracowanie opiera się na :

- a. diagnozie kryzysu,
- b. wybraniu optymalnej (dobrej do klienta i rodzaju kryzysu) formy i strategii interwencji,
- c. przedstawieniu konkretnych działań interwencyjnych w odniesieniu do opisywanego przypadku / osoby w kryzysie,
- d. odwołaniu się do zasad prawnych i etycznych w podjętej interwencji,
- e. refleksji na temat przeprowadzonej interwencji.

Realizacja projektu

1. Na pierwszych zajęciach studenci dobierają się (lub z są podzielenie według wskazań prowadzącego) na zespoły projektowe. Minimalna 2 max. 5 osób w grupie.
2. Podczas pierwszych zajęć prowadzący przedstawia także wszystkie wymogi formalne i opisuje oczekiwany efekt końcowy projektu. Dotyczy to także kwestii daty złożenia raportu końcowego i formy przedstawienia efektów przygotowanej sesji - interwencji.
3. Najpóźniej na drugich zajęciach zespoły projektowe wybierają, w ścisłym porozumieniu z prowadzącym, kontekst sytuacji kryzysowej, w jakim będą realizowały projekt. Wśród sugerowanych są: a. sytuacja przemocy w rodzinie, b. wypadek komunikacyjny, c. sytuacja nagłej straty i żałoby, d. interwencja po podjętej próbie samookaleczenia lub samobójczej, e. inne sytuacje życiowe, niosące bardzo wysokie i nagłe koszty emocjonalne (całkowita utrata źródeł dochodów, opieka nad osobą przewlekle chorą w sytuacji załamania się jej zasobów zdrowotnych, itp.). Wybierając kontekst należy brać pod uwagę realność realizacji projektu (udźwignięcie wiedzą, organizacją i składem osobowym projektu) ale także fakt zmagania się z wrażliwą materią. Oznacza to brania pod uwagę od początku standardów etycznych i dbałości o emocje własne i innych uczestników zajęć. Wsparcie w tych decyzjach – proszę zwracać się do prowadzących warsztaty.
4. Realizacja projektu przez zespoły zadaniowe następuje od momentu ustalenia grup do oficjalnego złożenia raportu.

Projekt polega na:

- opisaniu kontekstu sytuacji trudnej [nie opiera się ona na faktycznych zdarzeniach, ale doniesienia medialne mogą być inspiracją dla tych kontekstów] – sugerujemy formę opisu narracyjnego i /lub faktów najważniejszych dla sytuacji i jej bohaterów
- zaplanowania interwencji o charakterze systemowym [jakie instytucje / jakie osoby / w jakim czasie / w jaki sposób powinny wziąć udział w interwencji] czyli jasnej struktury działań – sugerujemy formę tabeli i/lub spisu w punktów i ich rozbudowaniu
- przygotowaniu symulowanej JEDNEJ sesji interwencji: zespołu interweniującego lub jednego interwenta wobec klienta lub klientów (np. rodzina) – nagranie sesji i transkrypcji jej treści do celów umieszczenia w raporcie końcowym

- wyniki interwencji podlegają refleksji w ostatniej części raportu: czy udaje się przeprowadzić interwencje, jakie trudności/przeszkody dostrzega interweniujący jakie uwagi miał klient (grający go członek grupy).

5. Cały projekt musi być ściśle oparty na podstawach teoretycznych (bibliografia). Zalecaną lekturą, zawierającą działania interwencyjne w różnych kontekstach, jest: Kubacka-Jasiecka, D. (2010). *Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych*. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne. Zachęcamy jednak do korzystania z adekwatnych do podjętej tematyki publikacji z poza bibliografii podanej w sylabusie – własne propozycje.

Efekty końcowe projektu

I. Sesja interwencji kryzysowej

Efektem końcowym projektu jest przygotowanie opisu kontekstu sytuacji kryzysowej (dobre opisanie źródeł kryzysu i charakterystyki osób nim dotkniętym, a także osób udzielających pomocy), zaplanowanie jednej sesji interwencji kryzysowej i przeprowadzenie jej w formie nagranej sceny. Sesja nie może trwać dłużej niż 30 min. (nagranie) i powinna zawierać wyłącznie charakter pokazowy – obejmujący kluczowe objawy danego kryzysu (związanego z kontekstem i charakterystyką osoby) i wyraźne działania podejmowane przez interwenta (i ewentualnie inne osoby pomagające). Nagranie sesji stanowi załącznik do raportu, podobnie jak jej transkrypcja.

II. Raport końcowy

Raport końcowy powinien obejmować poprawną diagnozę kryzysu, odpowiadającą mu strategię interwencji i konkretnych działań, a także dyskusje dotyczącą aspektów prawnych, i etycznych. Raport powinien mieć objętość do 10 stron znormalizowanego tekstu (plus załącznik w postaci transkrypcji).

Elementami raportu podlegającymi dodatkowej ocenie (niezależnie od oceny merytorycznej treści) będą także trafności uwzględnionej literatury i zachowania standardów edytorskich.

Ocena końcowa dla poszczególnych członków zespołu może być zróżnicowana na ich wspólny wniosek tak, by uwzględniała wkład pracy poszczególnych członków zespołu. W przypadku, gdy członek zespołu projektowego nie bierze udziału w realizacji projektu oraz przygotowaniu raportu, może, na uzasadniony wniosek pozostałych członków zespołu zostać z niego usunięty. Raport podlegać będzie procedurze antyplagiatowej.

Konkretną datę złożenia raportu końcowego ustala się z prowadzącym zajęcia. Nie powinno się to odbywać później niż tydzień od zakończenia ostatnich ćwiczeń.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja 51-100**
Sprawdzian pisemny końcowy obejmujący wszystkie treści z lektur obowiązujących z ćwiczeń (forma testu jednokrotnego wyboru, od 20 do 40 pytań.).	22 - 40
Wejściówki (podczas dwóch spotkań odbędzie się niezapowiedziane sprawdzenie znajomości lektur na dane zajęcia)	3 - 8
Zadania w trakcie zajęć. Dwa zadania związane z tematyką realizowanych zajęć (po jednym na każdym z wybranych przez prowadzącego ćw.). Każde z zadań realizowane w zespołach 2 -5 osobowych. Efekty każdego z zadań ma charakter pracy możliwej do zarchiwizowania (np. arkusz pracy grupy – zapis zaobserwowanych w prezentowanym materiale filmowym objawów kryzysu / arkusz pracy grupy – zasady tworzenia, skład i plan działań zespołu interweniującego dla przedstawionej przez prowadzącego sytuacji). Każde z zadania obejmuje przedział pkt. 3-6.	6 - 12
Raport z projektu	20 – 40

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Kryterium oceny: Aktywność w trakcie zajęć	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Zadanie zrealizowane adekwatnie do wiedzy, metod, narzędzi omawianych i wskazanych w literaturze danych zajęć.	2	3
Praca grupy wnosi istotny wkład w wiedzę omawianą podczas danych zajęć (wzbogaca istotnymi uwagami, ciekawymi przykładami czy interesującymi rozwiązaniami).	1	3
SUMA:	3	6
Kryterium oceny: Raport projektu	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Staranne opisanie kontekstu sytuacji kryzysowej. Opis powinien wskazywać jakiego typu kryzysu dotyczy sytuacja i jakich procesów poznawczych, emocjonalnych i zachowania możemy się spodziewać po odbiorcach interwencji (elementy diagnozy).	3	6
Plan interwencji (działań) o charakterze systemowym. Wymagane dopasowanie odpowiednich działań interwencyjnych do opisu kontekstu kryzysu. Plan powinien opierać się na podstawowych zasadach interwencji kryzysowej, brać pod uwagę wsparcie społeczne, a także możliwość zaangażowania odpowiednich miejsc/ specjalistów / instytucji, które mogą jej udzielić. Jest to plan faktycznej pomocy, którą podejmujemy w krótkiej, a jeżeli jest taka potrzeba także w dłuższej perspektywie.	3	6

Plan interwencji o charakterze indywidualnym. Wymagane dopasowanie odpowiednich działań interwencyjnych do opisu kontekstu kryzysu. Plan powinien opierać się na podstawowych zasadach interwencji kryzysowej i korzystać opisywanych podczas ćwiczeń i dostępnych w literaturze metod i narzędzi pracy interwencyjnej. Jest to faktyczny plan działania – spotkań i postępowania – podejmowanego przez interwenta wobec osoby w kryzysie.	3	6
Aspekt treściowy (interwencja o charakterze indywidualnym) - zapis JEDNEJ sesji. Przeprowadzona jako PIERWSZEA lub jedna z pierwszych z osobą doświadczającą kryzysu. Działania powinny być ściśle oparte na wiedzy dotyczącej IK, na ewentualnych rozwiązaniach prawnych, a także podstawach etycznych. Zapis obejmuje treść komunikacji z osobą w kryzysie i zachowań wobec niej podjętych (według planu indywidualnego i z ewentualnym odniesieniem do planu systemowego).	2	4
Aspekt formalny - zapis JEDNEJ sesji. Nagrania sesji i jej transkrypcję. Ważne aby zapis obejmował werbalne i niewerbalne działania wobec odbiorcy pomocy i jego reakcję (dynamika interakcji).	2	4
Refleksja dotycząca przeprowadzanej sesji interwencyjnej – Ostatnia część raportu jest odpowiedzią na pytania: a. czy udało się zrealizować plany (systemowo i indywidualnie) – czyli autorefleksja nad przebiegiem interwencji, b. jakie trudności/przeszkody dostrzega interweniujący jakie uwagi miał klient (grający go członek grupy), c. jakie rekomendacje, uwagi na podobne interwencje w przyszłości ma grupa realizująca projekt.	2	4
Standardy edytorskie (standardy APA) i formalna strona pracy (strona tytułowa, spis treści, bibliografia.).	2	4
Bibliografia. Adekwatny dobór literatury z ćwiczeń przedmiotu ale także korzystanie z własnych pozycji bibliograficznych dobrze dobranych do przypadku / forma działania w ramach przedstawianego projektu.	1	2
Poziom zaangażowania w realizację poszczególnych etapów pracy zespołowej	2	4
SUMA:	20	40

PSYCHOLOGIA KLINICZNA DZIECI I MŁODZIEŻY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Specjalnościowe Psychologia kliniczna dzieci i dorosłych
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	8
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Beata Szramka-Pawlak bszramka-pawlak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	10 ST / 9 NST	
warsztat	20 ST / 15 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna specyfikę okresów rozwojowych u dziecka / adolescenta w odniesieniu do potencjalnych zaburzeń. Zna wybrane zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Student zna podstawowe mechanizmy wpływu sytuacji rodzinnej/szkolnej na zdrowie psychiczne dziecka. 	PSJ_W2 PSJ_W10 PSJ_W15
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi scharakteryzować specyficzne problemy dziecka/adolescenta i skomentować je w odniesieniu do sytuacji rodzinnej/szkolnej w konkretnym przypadku. 	PSJ_U5 PSJ_U6

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi współpracować w grupie, ustalić zasady współpracy i realizować powierzone mu zadania. • Student jest uwrażliwiony na kwestie podmiotowego traktowania dziecka i poszanowania jego praw. 	PSJ_K3 PSJ_K7
------------------------------	--	------------------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży-definicja, przedmiot i zadania. Specyfika pracy psychologa w kontekście pracy z dziećmi i młodzieżą. Wpływ systemu rodzinnego na objawowość u dzieci i młodzieży. Problem diagnozy, czynników ryzyka, prewencji, rokowań. Wybrane modele zaburzeń rozwoju. Etyczne i prawne aspekty pracy klinicznej z dziećmi i młodzieżą.	<ul style="list-style-type: none"> – Gmitrowicz, A., Janas-Kozik, A.M. (red). (2018). <i>Zaburzenia psychiczne dzieci i młodzieży</i>. Warszawa: Medical Tribune Polska. Działy: „Zaburzenia emocjonalne i związane ze stresem w populacji rozwojowej”, „Zaburzenia nastroju u dzieci i młodzieży”, „Spektrum schizofrenii i inne zaburzenia psychotyczne” oraz rozdziały: „Destrukcyjne zaburzenia zachowania”, „Zaburzenia odżywiania”, „Aspekty prawne w psychiatrii dzieci i młodzieży”. – Grzegorzewska, I., Cierpiatkowska, L., Borkowska, A. (2020). <i>Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży</i>. Warszawa: PWN. (r. 1,3,5,9,28, 32,33,34) – Józefik, B. (2015). <i>Relacje rodzinne w anoreksji i bulimii psychicznej</i>. Kraków: WUJ. (r.4) – Schier K. (2005). <i>Bez tchu i bez słowa. Więź psychiczna i regulacja emocji u osób chorych ba astmę oskrzelową</i>. Gdańsk: GWP. (r.1) – Wallin, D.J. (2011). <i>Przywiązanie w psychoterapii</i>. Kraków: WUJ. (r. 2,3)
Zaburzenia psychiczne występujące w dzieciństwie-diagnoza oraz wybrane modele powstawania i utrzymywania objawów. Koncepcja przywiązania a ryzyko zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży.	
Zaburzenia psychiczne występujące w wieku szkolnym - diagnoza oraz wybrane modele powstawania i utrzymywania objawów. Wpływ kontekstu rodzinnego i szkolnego na rozwój psychiczny dzieci.	
Adolescencja jako okres ryzyka ujawniania się zaburzeń psychicznych. Specyfika zaburzeń w okresie adolescencji, diagnoza oraz wybrane modele powstawania i utrzymywania objawów.	
Wprowadzenie do terapii zaburzeń występujących u dzieci i młodzieży.	

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Specyfika pracy psychologa w kontekście pracy z dziećmi i młodzieżą. Wywiad i obserwacja jako podstawowe narzędzia diagnozy psychologicznej, standardy diagnozy. Wyzwania i etyka pracy psychologa klinicznego	<ul style="list-style-type: none"> – Gmitrowicz, A., Janas-Kozik, A.M. (red). (2018). <i>Zaburzenia psychiczne dzieci i młodzieży</i>. Warszawa: Medical Tribune Polska. Działy: „Zaburzenia emocjonalne i związane ze stresem w populacji rozwojowej”, „Zaburzenia nastroju u dzieci i młodzieży”, „Spektrum schizofrenii i inne zaburzenia psychotyczne” oraz rozdziały: „Destrukcyjne zaburzenia zachowania”, „Zaburzenia odżywiania”, „Aspekty prawne w psychiatrii dzieci i młodzieży”. – Grzegorzewska, I., Cierpiatkowska, L., Borkowska, A. (2020). <i>Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży</i>. Warszawa: PWN. (r. 3,5,6,9,13.1, 28, 32,33,34) – Morrison, J., Flegel, K. (2016) Wywiad diagnostyczny z dziećmi i młodzieżą. Kraków: WUJ. (r. 1,2 3)
Obraz kliniczny i diagnoza zaburzeń nastroju u dzieci i młodzieży	
Obraz kliniczny i diagnoza zaburzeń związanych lękowych u dzieci i młodzieży	
Obraz kliniczny i diagnoza zaburzeń psychotycznych u dzieci i młodzieży	
Obraz kliniczny i diagnoza zaburzeń zachowania u dzieci i młodzieży	
Obraz kliniczny i diagnoza zaburzeń odżywiania u dzieci i młodzieży	
Obraz kliniczny i diagnoza zaburzeń związanych ze stresorami traumatycznymi	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** 51-100
Sprawdzian końcowy obejmujący treści z wykładu (forma pisemna w postaci pytań testowych i otwartych).	26-50
Kolokwium z treści ćwiczeń	8-16
Praca pisemna (studenci w zespołach przygotowują pracę o charakterze studium przypadku na podstawie przedstawionych wskazówek)	15-30

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Kryteria oceny pracy pisemnej nr 1

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Podstawowe dane biograficzne	1	2
Diagnoza nozologiczna	5	10
Wskazanie psychologicznych mechanizmów zaburzeń według teorii psychologicznych	5	10
Mocne strony, zasoby	2	4
Wskazówki do terapii psychologicznej i inne zalecenia	2	4
Zaangażowanie w pracę zespołową podczas kolejnych etapów wykonywania projektu	2	4
SUMA:	17	34

UZALEŻNIENIA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Specjalnościowe Psychologia kliniczna dzieci i dorosłych
Forma studiów	Stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	8
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Agnieszka Mościcka-Teske amoscicka-teske@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student ma wiedzę na temat najczęstszych objawów zaburzeń związanych z używaniem substancji i rodzajów używanych substancji. Student potrafi wymienić i krótko scharakteryzować biologiczne i psychologiczne modele uzależnień. 	PSJ_W8 PSJ_W9 PSJ_W16
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student umie rozpoznać objawy uzależnienia i /lub nadużywania w konkretnym przypadku. 	PSJ_U4 PSJ_U5

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest świadomy poziomu swoich umiejętności, rozumie, że kompetencje profesjonalne trzeba szkolić i rozwijać przez całe życie. • Student jest wrażliwy na kwestie etyczne w procesie pomocy psychologicznej 	PSJ_K6 PSJ_K7
------------------------------	--	------------------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Psychologiczne koncepcje uzależnienia – idee teoretyczne, implikacje praktyczne	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiatkowska, L., Chodkiewicz, J. (2020). <i>Uzależnienie od alkoholu. Oblicza problemu</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. – Chodkiewicz, J., Gąsior, K. (red.).(2013). <i>Wybrane zagadnienia psychologii alkoholizmu</i>. Warszawa: Difin. – Grzegorzewska, I., Cierpiatkowska, L. (2018). <i>Uzależnienia behawioralne</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. – Jabłoński, P., Bukowska, B., Czabała, J.C. (2012). <i>Uzależnienie od narkotyków. Podręcznik dla terapeutów</i>. Krajowe Biuro do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii.
Psychologiczne mechanizmy uzależnienia – wieloaspektowe rozumienie pacjenta	
Praktyka terapii uzależnień	
Rodzina a uzależnienie	
Etyczne aspekty pracy z pacjentami uzależnionymi	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** 51-100
Sprawdzian końcowy obejmujący treści z ćwiczeń (forma pisemna).	21-40
Aktywność w trakcie zajęć: projektowanie i wykonywanie zadań oraz ćwiczeń, udział w dyskusjach, realizacja kart pracy.	30-60

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

SZKOŁY I KIERUNKI PSYCHOTERAPII

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Specjalnościowe Psychologia kliniczna dzieci i dorosłych
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	9
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordynator przedmiotu	Dr hab. Jarosław Michałowski, prof. Uniwersytetu SWPS, jmichalowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	10 ST / 9 NST	
ćwiczenia	20 ST / 15 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student wie, jakie są założenia pracy psychoterapeutycznej, potrafi wymienić i opisać charakterystyczne dla niej zjawiska. Student zna podstawowe szkoły i podejścia terapeutyczne, potrafi je scharakteryzować na poziomie ogólnym i porównać. 	PSJ_W2 PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi wskazać odpowiednią formę terapii stosownie do potrzeb i oczekiwań klienta. 	PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest świadomy poziomu swoich umiejętności, rozumie, że kompetencje profesjonalne trzeba szkolić i rozwijać przez całe życie. Student jest uwrażliwiony na kwestie etyczne pracy terapeutycznej. 	PSJ_K6 PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Podstawowe pojęcia dotyczące psychoterapii, rodzaje psychoterapii, czynniki leczące, aspekty kontaktu w psychoterapii.	<ul style="list-style-type: none"> – Grzesiuk, L., Suszek, H. (Eds.). (2011). <i>Psychoterapia: szkoly i metody: podręcznik akademicki</i>. Eneteia Wydawnictwo Psychologii i Kultury. Rozdziały 5-7 – Farley, D., Golonka, K., Kowalski, J., Legierski, J., Tucholska, K. (2022). <i>Przegląd metaanaliz badań nad skutecznością psychoterapii poznawczo-behawioralnej w leczeniu zaburzeń psychicznych</i>. Warszawa: Polskie Towarzystwo Terapii Poznawczej i Behawioralnej. – Górniak, L., Józefik, B. (2003). <i>Ewolucja myślenia systemowego w terapii rodzin: od metafory cybernetycznej do dialogu i narracji</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Część I – Chrzóstowski, S., Barbaro, B. (2011). <i>Postmodernistyczne inspiracje w psychoterapii</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Rozdziały 1-5
Założenia głównych szkół psychoterapii – psychodynamicznej, poznawczo-behawioralnej, systemowej i humanistycznej.	
Aspekty prawne pomocy psychoterapeutycznej	

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Metody, techniki, narzędzia szkół psychoterapii - psychodynamicznej, poznawczo-behawioralnej, systemowej i humanistycznej.	<ul style="list-style-type: none"> – Leahy, R.L. (2019). <i>Techniki terapii poznawczej</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Rozdziały 3-6 – Chrzóstowski, S. (2014). <i>Nie tylko schemat: praktyka systemowej terapii rodzin</i>. Paradygmat. Rozdział 5
Specyficzne aspekty etyczne pomocy psychologicznej oraz założenia procesu szkolenia w zakresie psychoterapii psychodynamicznej, poznawczo-behawioralnej, systemowej i humanistycznej.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** 51-100
Sprawdzian końcowy obejmujący treści z wykładu (forma pisemna w postaci 20 pytań testowych jednokrotnego wyboru oraz 2 pytań otwartych o charakterze problemowym).	33-64
Projekt grupowy: przygotowanie prezentacji dotyczącej aspektów etycznych i podstaw teoretycznych oraz zaprezentowanie przebiegu dwóch wybranych technik terapeutycznych stosowanych w jednym z omawianych na warsztatach nurtów psychoterapii	18-36
W sumie	51-100

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Kryteria oceny projektu grupowego (prezentacji):

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Przedstawienie podstaw teoretycznych technik interwencji będących przedmiotem opracowania w projekcie grupowym	5	10
Omówienie etycznych aspektów stosowania interwencji będących przedmiotem opracowania w projekcie grupowym	5	10
Prezentacja przebiegu dwóch wybranych technik terapeutycznych będących przedmiotem opracowania w projekcie grupowym	8	16
SUMA:	18	36

ZABURZENIA OSOBOWOŚCI

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Specjalnościowe Psychologia kliniczna dzieci i dorosłych
Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	9
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Anna Klatkiewicz aklatkiewicz@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	10 ST / 9 NST	
ćwiczenia	20 ST / 15 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna podstawowe paradygmaty powstawania zaburzeń osobowości i mechanizmy intrapsychiczne odpowiedzialne za ich powstawania i utrwalania się. • Student zna systemy klasyfikacji zaburzeń osobowości, kryteria diagnostyczne poszczególnych zaburzeń 	PSJ_W2 PSJ_W13
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi interpretować objawy zaburzeń osobowości i odpowiednio wyjaśniać ich patogenezę 	PSJ_U6

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest świadomy poziomu swoich umiejętności, rozumie, że kompetencje profesjonalne trzeba szkolić i rozwijać przez całe życie • Student jest uwrażliwiony na kwestie etyczne pracy z pacjentami 	PSJ_K6 PSJ_K7
------------------------------	--	------------------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Forma zajęć: wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Zaburzenia osobowości - charakterystyka, ujęcie w klasyfikacjach, podejście kategoryjne oraz alternatywny model osobowości DSM-5, rozpowszechnienie, zależności z psychopatologią	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiątkowska, L., Górską, D. (2016). Psychologia zaburzeń osobowości. W: L. Cierpiątkowska, H. Sęk (red.), <i>Psychologia kliniczna</i> (s. 282-303). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. – Cierpiątkowska, L., Soroko E. (red.). (2014). <i>Zaburzenia osobowości. Problemy diagnozy klinicznej</i>. Poznań: Wyd. Naukowe UAM (dostępna https://repozytorium.amu.edu.pl/handle/10593/21599) – First, M. B., Williams, J. B. W., Smith Benjamin, L., Spitzer, R. L. (2018). <i>Ustrukturalizowany wywiad kliniczny do badania zaburzeń osobowości według DSM-5 SCID-5-PD. Podręcznik klinicysty</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Rozumienie zaburzeń osobowości - ujęcie poznawcze, psychodynamiczne i integracyjne	
Metody diagnozy zaburzeń osobowości	
Zaburzenia osobowości – obraz kliniczny, rozpoznawanie, kontakt z pacjentem z poszczególnymi rodzajami zaburzeń osobowości	

Forma zajęć: ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Zaburzenia osobowości – diagnoza różnicowa, różnice pomiędzy systemami diagnostycznymi	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiątkowska, L., Górską, D. (2016). Psychologia zaburzeń osobowości. W: L. Cierpiątkowska, H. Sęk (red.), <i>Psychologia kliniczna</i> (s. 282-303). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. – Cierpiątkowska, L., Soroko E. (red.). (2014). <i>Zaburzenia osobowości. Problemy diagnozy klinicznej</i>. Poznań: Wyd. Naukowe UAM (dostępna https://repozytorium.amu.edu.pl/handle/10593/21599) – First, M. B., Williams, J. B. W., Smith Benjamin, L., Spitzer, R. L. (2018). <i>Ustrukturalizowany wywiad kliniczny do badania zaburzeń osobowości według DSM-5 SCID-5-PD. Podręcznik klinicysty</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Rozumienie zaburzeń osobowości - ujęcie poznawcze, psychodynamiczne i integracyjne: na podstawie analizy przypadków	
Metody diagnozy zaburzeń osobowości	
Zaburzenia osobowości – obraz kliniczny, rozpoznawanie, kontakt z pacjentem z poszczególnymi rodzajami zaburzeń osobowości	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** 51-100
Sprawdzian końcowy obejmujący treści z wykładu i warsztatu (forma pisemna)	31-60
Aktywność w trakcie zajęć: - projektowanie i wykonywanie zadań oraz ćwiczeń, - udział w dyskusjach, - praca pisemna grupowa tworzona podczas zajęć – opis przypadku z patogenezą (praca pisemna nr 1).	20-40

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Kryteria oceny pracy pisemnej nr

Kryterium oceny pracy pisemnej nr 1:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
1. Diagnoza przypadku	4	8
2. Patogeneza/mechanizmy wyjaśniające	4	8
3. Konstrukcja opisu przypadku (zawartość elementów opisu przypadku)	1	2
4. Zachowanie zasad etycznych, np. adekwatne źródło danych, zastosowanie właściwego języka opisu	1	2
SUMA:	10	20

DIAGNOZA KLINICZNA DZIECI I MŁODZIEŻY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Specjalnościowe Psychologia kliniczna dzieci i dorosłych
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	9
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Anna Kubiak akubiak1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
projekt	10 ST / 9 NST	
warsztat	20 ST / 15 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student ma wiedzę o najważniejszych modelach diagnozy klinicznej. • Student zna narzędzia do przeprowadzenia diagnozy psychologicznej, a także pojęcie normy rozwojowej i patologii dzieci i młodzieży. • Student wyjaśnia specyfikę możliwości i trudności, które mogą pojawić się podczas całego procesu diagnostycznego dzieci i młodzieży. 	PSJ_W2 PSJ_W23 PSJ_W25
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi zaplanować badanie psychologiczne w oparciu o przeprowadzony wywiad i obserwację z 	PSJ_U3 PSJ_U5

	<p>użyciem odpowiednich narzędzi badawczych.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi analizować zagrożenia, potrzeby i możliwości rozwoju dzieci i młodzieży. • Student potrafi identyfikować problemy i zadania w pracy psychologa dzieci i młodzieży oraz je rozwiązywać na podstawie wiedzy z danego obszaru psychologii. 	<p>PSJ_U6 PSJ_U6 PSJ_U8</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student posiada umiejętności komunikacyjne i interpersonalne pozwalające na właściwe przeprowadzenie diagnozy z dziećmi i młodzieżą, a także rozmowy z opiekunami. • Student stosuje zasady etyki w pracy psychologa klinicznego dzieci i młodzieży. 	<p>PSJ_K5 PSJ_K7</p>

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WARSZTAT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Czym jest diagnoza psychologiczna.	<p>– Krasowicz-Kupis, G, Wiejak, K. (2008). <i>Skala Inteligencji Wechslera dla dzieci (WISC-R) w praktyce psychologicznej</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>– Fecenec, D., Jaworowska A., Matczak, A. (2015). <i>IDS P. Skale Inteligencji i Rozwoju dla Dzieci w Wiekach Przedszkolnych. Podręcznik</i>. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p> <p>– Gałeczki, P., Pilecki M., Rymaszewska, J., Szulc, A., Sidorowicz, S., Wciórka, J. (2019). <i>Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5</i>. s.: 35-104, 231-241, 323-330, 399, 431, 561.</p> <p>– Barbaro de, B. (1997). <i>Struktura rodziny</i>. W: B. de Barbaro (red.), <i>Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny</i> (s. 45-55). Collegium Medicum UJ.</p>
Wymiar etyczny procesu diagnozowania.	
Narzędzia diagnostyczne w pracy z dziećmi i młodzieżą.	
Miejsce diagnozy psychologicznej w systemowej terapii rodzin.	
Diagnoza psychologiczna z perspektywy konstrukcjonistycznej.	

PROJEKT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Obserwacja w procesie diagnozy klinicznej dziecka.	<p>– Borkowska A., Daniluk B. (2020). <i>Diagnoza neuropsychologiczna dzieci i młodzieży</i>. W: I. Grzegorzewska, L. Cierpiątkowska, A. Borkowska (red.), <i>Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży</i> (s. 245-262). Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>– Fecenec, D., Jaworowska A., Matczak, A. (2015). <i>IDS P. Skale Inteligencji i Rozwoju dla Dzieci w Wiekach Przedszkolnych. Podręcznik</i>. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p>
Diagnoza funkcjonowania psychicznego dzieci przy użyciu różnych metod	
Diagnoza funkcjonowania psychicznego dzieci przy użyciu różnych metod	

	<ul style="list-style-type: none"> - Matczak A. (2008) <i>WISC-R - Skala Inteligencji Wechslera dla Dzieci – Wersja Zmodyfikowana</i>. Pracownia Testów Psychologicznych PTP. - Soroko E. (2020). Metody stosowane w psychologicznej diagnozie klinicznej dzieci i młodzieży. W: I. Grzegorzewska, L. Cierpiałkowska, A. Borkowska (red.), <i>Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży</i> (s. 209-243). Wydawnictwo Naukowe PWN.
--	---

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** 51-100
Kolokwium pisemne	20-40
Przygotowanie diagnozy	31-60

Kryteria oceny pracy pisemnej nr 1

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Plan procesu diagnostycznego w oparciu o dane podane przez prowadzącą	5	10
Diagnoza nozologiczna	2	5
Diagnoza funkcjonalna	8	15
Opis funkcji poznawczych	9	15
Wskazanie na zagrożenia, potrzeby i możliwości rozwoju dziecka w oparciu o dane podane przez prowadzącą	5	10
Stopień uwzględnienia zasad etycznych w pracy z dzieckiem	2	5
SUMA:	31	60

TERAPIA I INTERWENCJA KRYZYSOWA W PRACY Z DZIECKIEM

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Specjalnościowe Psychologia kliniczna dzieci i dorosłych
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	10
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Anna Kubiak akubiak1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
warsztat	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student nazywa kryteria rozpoznania rodzaju kryzysu doświadczanego przez dziecko. Student rozumie założenia, mechanizmy i techniki pracy terapeutycznej i interwencji kryzysowej w pracy z dzieckiem. 	PSJ_W2 PSJ_W15
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi scharakteryzować specyficzne problemy dziecka i wyjaśnić ich mechanizmy w odniesieniu do jego sytuacji środowiskowej. Student potrafi wskazać odpowiednie formy diagnozy, terapii i interwencji kryzysowej w odniesieniu do konkretnego przypadku. 	PSJ_U3 PSJ_U4 PSJ_U5 PSJ_U6
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student stosuje zasady etyki związane z podmiotowym traktowaniem dziecka i poszanowania jego praw. 	PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Forma zajęć: warsztat	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wprowadzenie do tematu terapii dziecka.	<ul style="list-style-type: none"> – Kendall, P.C. (2010) <i>Terapia dzieci i młodzieży</i>. Procedury poznawczo-behawioralne. Kraków: WUJ (prowadzący wskaże dokładny zakres) – Namysłowska, I. (2000) <i>Terapia rodzin</i>. Warszawa: Instytut Psychiatrii i Neurologii. (prowadzący wskaże dokładny zakres) – Borucka, A., Ostaszewski, K. (2012). Czynniki i procesy resilience wśród dzieci krzywdzonych. <i>Dziecko krzywdzone</i>, 3, 7-26. Dostęp: www.researchgate.net/publication/270271982_Czynniki_i_procesy_resilience_wsrod_dzieci_krzywdzonych (data wejścia na stronę: 14.09.2022) – Badura-Madej W. (2005). Interwencje terapeutyczne wobec dzieci ofiar przestępstw. <i>Dziecko krzywdzone</i>, 4. Dostęp: http://dzieckokrzywdzone.fdds.pl/index.php/DK/article/viewFile/195/144 (data wejścia na stronę: 14.09.2022) – Trocha, O. (2013). Udział dzieci w postępowaniu karnym – wyniki badań, obserwacje, rekomendacje. <i>Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka</i>, 12(4), 54–64. Dostęp: https://dzieckokrzywdzone.fdds.pl/index.php/DK/article/view/44/35 (data wejścia na stronę: 14.09.2022) – Kołakowski, A. (2020). Terapia dzieci i młodzieży – podejście poznawczo-behawioralne. W: I. Grzegorzewska, L. Cierpiątkowska, A. Borkowska (red.), <i>Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży</i> (s. 803-830). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Kubiak, A., Słysz, A. (2020). Terapia oparta na podejściu systemowym. W: I. Grzegorzewska, L. Cierpiątkowska, A. Borkowska (red.), <i>Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży</i> (s. 851-868). Wydawnictwo Naukowe PWN. – Grzegorzewska, I. (2020). Terapia dzieci po urazach psychicznych. W: I. Grzegorzewska, L. Cierpiątkowska, A. Borkowska (red.), <i>Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży</i> (s. 869-876). Wydawnictwo Naukowe PWN.
Terapia dziecka i diagnoza w procesie terapeutycznym: ustalenie diagnozy terapeutycznej, fazy procesu pracy terapeutycznej, wybrane techniki pracy terapeutycznej w oparciu o studia przypadków.	
Interwencja kryzysowa w sytuacji dziecka: podejmowanie interwencji psychologicznej w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka, rozmowa z dzieckiem i opiekunem na temat planu interwencji.	
Trudności profesjonalisty w podejmowaniu interwencji.	
Zasadność podejmowania oddziaływań systemowych w przypadku udzielania pomocy dziecku doświadczającego przemocy.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Przygotowanie diagnozy terapeutycznej i zaproponowanie możliwych kierunków interwencji w oparciu o <i>case study</i>	51-100

Kryteria oceny pracy pisemnej

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Identyfikacja rodzaju kryzysu	7,5	15
Hipotezy dotyczące mechanizmu/ konceptualizacja problemu z uwzględnieniem sytuacji środowiskowej	11	20
Stopień adekwatności proponowanych narzędzi diagnostycznych do celu diagnozy (brakujące dane)	10	20
Stopień adekwatności proponowanej interwencji do diagnozy	11	20
Stopień uwzględnienia zasad etycznych w pracy z dzieckiem	7,5	15
Stopień adekwatności realizacji zadań w projekcie do ustalonego wcześniej harmonogramu	4	10
SUMA:	51	100

NEUROPSYCHOLOGIA I ZABURZENIA PSYCHOTYCZNE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Specjalnościowe Psychologia kliniczna dzieci i dorosłych
Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	10
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Agnieszka Mościcka-Teske

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	12 ST / 9 NST	
warsztat	18 ST / 15 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student posiada wiedzę na temat rodzajów i mechanizmów zaburzeń psychotycznych i neuropsychologicznych. Student zna metody i procedury diagnozy zaburzeń psychotycznych i neuropsychologicznych. 	PSJ_W2 PSJ_W16 PSJ_W20
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi zastosować odpowiednią metodę diagnozy do przypadku pacjenta, oraz interpretować wyniki diagnozy. 	PSJ_U4 PSJ_U5 PSJ_U6

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest świadomy poziomu swoich umiejętności, rozumie, że kompetencje profesjonalne trzeba szkolić i rozwijać przez całe życie. • Student kieruje się zasadami etyki w trakcie wykonywania powierzonych zadań. 	PSJ_K6 PSJ_K7
------------------------------	--	------------------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Koncepcje lokalizacji funkcji psychicznych (historyczne i współczesne).	– Jodzio K. (2009). <i>Neuropsychologia</i> . Warszawa: PWN
Charakterystyka specyficznych i niespecyficznych zaburzeń neuropsychologicznych.	– Pąchalska, M. (2007). <i>Neuropsychologia kliniczna. Urazy mózgu</i> . Warszawa: PWN.
Podstawy teoretyczne diagnostyki i rehabilitacji neuropsychologicznej.	– Prigatano, G.P. (2009). <i>Rehabilitacja neuropsychologiczna</i> . Warszawa: PWN
Narzędzia diagnostyczne.	– Górska T., Grabowska A., Zagrodzka J. (2005). <i>Mózg a zachowanie</i> . Warszawa: PWN
Poznawcze i środowiskowe uwarunkowania psychozy.	
Zaburzenia myślenia i ich diagnostyka (eksperymenty kliniczne wg Zeigarnik oraz wg Rubinsztein).	
Charakterystyka zaburzeń neuropsychologicznych w schizofrenii (metody diagnozy, rodzaje i nasilenie zaburzeń, uwarunkowanie, związek z innymi objawami choroby).	

WARSZTAT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Charakterystyka specyficznych i niespecyficznych zaburzeń neuropsychologicznych – praca na przypadkach	– Jodzio K. (2009). <i>Neuropsychologia</i> . Warszawa: PWN
Typy diagnozy, modele, formy pracy z pacjentami	– Pąchalska, M. (2007). <i>Neuropsychologia kliniczna. Urazy mózgu</i> . Warszawa: PWN.
Analiza i interpretacja wyników narzędzi diagnostycznych, tworzenie opinii neuropsychologicznej	– Prigatano, G.P. (2009). <i>Rehabilitacja neuropsychologiczna</i> . Warszawa: PWN
Rozpoznawanie i różnicowanie psychoz – analiza przypadków	– Górska T., Grabowska A., Zagrodzka J. (2005). <i>Mózg a zachowanie</i> . Warszawa: PWN

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** 51-100
Sprawdzian końcowy obejmujący treści z wykładu i warsztatu (forma pisemna).	26-50
Aktywność w trakcie zajęć: projektowanie i wykonywanie zadań oraz ćwiczeń, udział w dyskusjach	10-20
Praca pisemna nr 1: diagnoza neuropsychologiczna	15-30

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Kryteria oceny pracy pisemnej nr 1

Kryterium oceny pracy pisemnej nr 1:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
1. Diagnoza przypadku – opis i interpretacja wyników	7	15
2. Dobranie metod diagnozy	7	14
3. Zachowanie zasad etyki, np. etycznego języka	1	1
SUMA:	15	30

PRAKTYKA KLINICZNA W PSYCHIATRII

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Specjalnościowe Psychologia kliniczna dzieci i dorosłych
Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	10
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Anna Klatkiewicz aklatkiewicz@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student ma wiedzę na temat charakterystyki zaburzeń zdrowia psychicznego, oraz specyfiki i przedmiotu psychologicznej praktyki klinicznej w psychiatrii. Student zna formy diagnozy i pomocy pacjentom w opiece psychiatrycznej oraz pomocy oferowanej ich opiekunom. 	PSJ_W2 PSJ_W3 PSJ_W8 PSJ_W16
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi dostosować metody diagnozy do konkretnego przypadku klinicznego 	PSJ_U5

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi pracować w zespole, przyjmować w nim różne role, podejmować i realizować powierzone zadania • Student jest uwrażliwiony na kwestie podmiotowego traktowania pacjenta i poszanowania jego praw; oraz przestrzeganie zasad etyki zawodu psychologa 	PSJ_K3 PSJ_K7
------------------------------	---	------------------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Forma zajęć: ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Struktura organizacji pracy szpitala psychiatrycznego; aspekty prawne leczenia psychiatrycznego	<ul style="list-style-type: none"> – Cierpiałkowska, L. (red.). (2020). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. – Lieb, K., Heblinger, B., Jacob, G. (2010). <i>Przypadki kliniczne z psychiatrii i psychoterapii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Elsevier.
Role i zadania psychologa w opiece psychiatrycznej, rodzaje oddziaływań psychologicznych wobec pacjentów i ich rodzin; specyfika kontaktu z pacjentem w placówce zdrowia psychicznego - możliwości i ograniczenia	
Systemy i metody diagnozy zdrowia psychicznego w praktyce klinicznej oraz prezentacja narzędzi diagnostycznych stosowanych w placówkach opieki zdrowia psychicznego – metody standaryzowane i kliniczne	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja* 51-100
Sprawdzian końcowy obejmujący treści z wykładu i warsztatu (forma pisemna)	21-40
Aktywność w trakcie zajęć: <ul style="list-style-type: none"> - projektowanie i wykonywanie zadań oraz ćwiczeń, - udział w dyskusjach, - praca pisemna grupowa tworzona podczas zajęć – opis przypadku ze wskazaniem metod diagnostycznych i postępowania terapeutycznego/rehabilitacyjnego (praca pisemna nr 1). 	30-60

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Kryteria oceny pracy pisemnej nr 1

Kryterium oceny	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Diagnoza przypadku	5	10
Dobranie/wskazanie właściwych metod diagnozy	4	9
Wskazanie adekwatnego oddziaływania terapeutycznego/rehabilitacyjnego	4	9
Konstrukcja opisu przypadku (zawartość elementów opisu przypadku)	1	1
Zachowanie zasad etycznych, np. adekwatne źródło danych, zastosowanie właściwego języka opisu	1	1
Zaangażowanie w prace zespołu podczas wykonywania poszczególnych etapów realizacji projektu.	2	4
SUMA:	17	34

Specjalność: Psychologia pracy i organizacji

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

DOPASOWANIE CZŁOWIEK-ŚRODOWISKO

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe specjalność: Psychologia pracy i organizacji
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Agnieszka Czerw, aczerw1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	15 ST / 12 NST	
warsztat	15 ST / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student opisuje zmiany i konsekwencje zmian dopasowania człowieka do pracy i organizacji w kontekście zmian kulturowych i stylów pracowania. • Student posługuje się terminologią interdyscyplinarną w obszarze psychologii organizacji. • Student wyjaśnia różnice indywidualne pracowników mające związek z poczuciem dopasowania do pracy i organizacji 	PSJ_W3 PSJ_W17 PSJ_W7 PSJ_W14

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student wyjaśnia zjawiska związane z dopasowaniem do pracy i organizacji w kontekście teorii psychologicznych. • Student wykorzystuje wyniki diagnozy kompetencji, systemu wartości, itp. pracownika w celu przewidywania poziomu dopasowania do pracy i organizacji. 	PSJ_U3 PSJ_U6
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student stosuje wiedzę psychologiczną w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych w zakresie psychologii pracy. 	PSJ_K2

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
<p>Teoretyczne założenia dla sposobu rozumienia i pomiaru dopasowania człowiek-środowisko</p> <ul style="list-style-type: none"> – jak rozumieć „środowisko” w kontekście pracy zawodowej? – paradygmaty badania dopasowania człowiek-środowisko: atomistyczny, molekularny, molarny – dwie perspektywy dopasowania: człowiek-praca (P-J Fit) i człowiek-organizacja (P-O Fit) 	<ul style="list-style-type: none"> – Czarnota-Bojarska, J. (2010). <i>Dopasowanie człowiek-organizacja i tożsamość organizacyjna</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar Sp. z oo. – Czarnota-Bojarska, J., Andersz, N. (2020). Cechy intelektu i osobowości w przewidywaniu funkcjonowania pracowników. W: B. Rożnowski, P. Fortuna (red.), <i>Psychologia Biznesu</i> (67-78). Wydawnictwo Naukowe PWN SA – Czerw, A. (2017). Psychologiczny model dobrostanu w pracy. <i>Wartość i sens pracy</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. – Czerw, A., & Czarnota-Bojarska, J. (2016). Dopasowanie człowiek-środowisko i postawa wobec pracy jako motywatory zachowań organizacyjnych. <i>Psychologia społeczna</i>, 11(1), 36. – Hofstede, G.H., Hofstede, G. J., & Mankiv, M. (2000/2011). <i>Kultury i organizacje</i>. Warszawa: Polskie wydawnictwo ekonomiczne – Jastrzębowska, A. (2020). <i>Dopasowanie kompetencyjne człowieka do pracy</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar Sp. z oo. – Lipińska-Grobelny, A. (2020). <i>Kultura organizacji i klimat organizacyjny</i>. W:
<p>Dopasowanie człowiek-praca (P-J Fit) – perspektywa doradztwa zawodowego i procesów rekrutacji</p> <ul style="list-style-type: none"> – model cechy i czynnika – jak rozumieć predyspozycje do pracy? <ul style="list-style-type: none"> ▪ kompetencje zawodowe ▪ preferencje i zainteresowania zawodowe ▪ zdolności ▪ cechy intelektu i osobowości 	
<p>Dopasowanie człowiek-organizacja (P-O Fit) – perspektywa kultury organizacyjnej</p> <ul style="list-style-type: none"> – model dopasowania komplementarnego – rola kompetencji – model dopasowania suplementarnego – rola wartości – klasyczne i współczesne modele kultury organizacyjnej – kultura społeczna a kultura organizacji – zjawisko wielokulturowości organizacji 	
<p>Konsekwencje dopasowania i braku dopasowania do pracy i organizacji</p> <ul style="list-style-type: none"> – konsekwencje podmiotowe: dobrostan hedonistyczny i eudajmonistyczny, zdrowie pracownika 	

<ul style="list-style-type: none"> - konsekwencje organizacyjne: wydajność, innowacyjność, współpraca vs rywalizacja i konflikty wewnątrz organizacji, rotacja i retencja pracowników, inne koszty pracy 	<p>B. Rożnowski, P. Fortuna (red.), <i>Psychologia Biznesu</i> (269-282). Wydawnictwo Naukowe PWN SA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Paszkowska-Rogacz, A. (2020). Różnorodność kulturowa w miejscu pracy – perspektywa psychologiczna. W: B. Rożnowski, P. Fortuna (red.), <i>Psychologia Biznesu</i> (253-267). Wydawnictwo Naukowe PWN SA
---	--

* Literatura może być podana zbiorczo (w takim wypadku prosimy o scalenie wierszy w drugiej kolumnie) albo do poszczególnych zajęć (w takim wypadku prosimy o zachowanie wierszy w drugiej kolumnie)

WARSZTAT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
<p>Dopasowanie człowiek-praca (P-J Fit)</p> <ul style="list-style-type: none"> - narzędzia diagnozy kompetencji, zdolności, preferencji zawodowych <ul style="list-style-type: none"> ▪ kwestionariusz WOPZ ▪ kwestionariusze zdolności poznawczych – różne metody 	<ul style="list-style-type: none"> - Paszkowska-Rogacz, A., Goleniowska, L., Grosjer, A., Hauk, M., & Jarmakowski-Kostrzanowski, T. (2013). <i>Wieloaspektowa ocena preferencji zawodowych WOPZ</i>. http://wopz.apus.edu.pl/Podrecznik_dla_uzytkownika_aplikacji_WOPZ.pdf
<p>Dopasowanie człowiek-organizacja (P-O Fit)</p> <ul style="list-style-type: none"> - narzędzia diagnozy kultury i wartości <ul style="list-style-type: none"> ▪ kwestionariusz KWiMP ▪ kwestionariusz OCAI ▪ kwestionariusz P-O Fit 	<ul style="list-style-type: none"> - Lipińska-Grobelny, A. (2020). <i>Kultura organizacji i klimat organizacyjny</i>. W: B. Rożnowski, P. Fortuna (red.), <i>Psychologia Biznesu</i> (269-282). Wydawnictwo Naukowe PWN SA
<p>Podmiotowe konsekwencje P-J Fit i P-O Fit</p> <ul style="list-style-type: none"> - narzędzia diagnozy dobrostanu pracownika <ul style="list-style-type: none"> ▪ satysfakcja z pracy – różne metody ▪ bilans emocjonalny w pracy – SAP ▪ poczucie sensu pracy – WAMI-PL ▪ flow w zadaniach zawodowych – Flow ZZ ▪ wielowymiarowy dobrostan w miejscu pracy – KDMP 	<ul style="list-style-type: none"> - Czerw, A. (2017). <i>Psychologiczny model dobrostanu w pracy. Wartość i sens pracy</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN.

* Literatura może być podana zbiorczo (w takim wypadku prosimy o scalenie wierszy w drugiej kolumnie) albo do poszczególnych zajęć (w takim wypadku prosimy o zachowanie wierszy w drugiej kolumnie)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Ustny sprawdzian wiedzy, zawierający 5 pytań otwartych, obejmujący zagadnienia omawiane podczas zajęć oraz zawarte w literaturze rekomendowanej do poszczególnych tematów.	25-50
Indywidualna praca pisemna polegająca na wykonaniu studium przypadku dopasowania osoby do środowiska na podstawie istniejących wyników badań z wykorzystaniem narzędzi do diagnozy dopasowania człowiek-praca, człowiek-organizacja. Studium przypadku powinno zawierać określenie podmiotowych konsekwencji P-J Fit i P-O Fit oraz rekomendacje dotyczące rozwoju pracownika w analizowanych obszarach.	26-50

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na warsztatach jest obowiązkowa. Możliwa jest nieobecność na jednych zajęciach. Kolejna nieobecność (tylko jedna dodatkowa) wymaga usprawiedliwienia i wykonania dodatkowego zadania wyznaczonego przez osobę prowadzącą zajęcia.

Kryterium oceny pracy pisemnej:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Wprowadzenie do studium przypadku: opis osoby badanej, charakterystyka organizacji, wykorzystane narzędzia, organizacja procesu badawczego (jeśli jest znana)	5	10
Opisowa prezentacja wyników badań	5	10
Wnioski wynikające z zaprezentowanych wyników w odniesieniu do poznanych koncepcji teoretycznych	6	12
Rekomendacje zawierające zalecenia dotyczące rozwoju pracowniczego w analizowanych obszarach	7	12
Zachowanie standardów APA, język pracy (w tym używana terminologia), przejrzystość i struktura	3	6
SUMA:	26	50

1. Termin złożenia pracy pisemnej jest ustalany przez prowadzącego ćwiczenia na pierwszym spotkaniu w semestrze.

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

ZASOBY I WYMOGI PRACY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe specjalność: Psychologia pracy i organizacji
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Katarzyna Brzuszkiewicz e-mail: brzuszkiewicz@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	21 ST / 15 NST	
projekt	9 ST / 9 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student identyfikuje kontekst psychologii pracy i organizacji dla zachowania człowieka. Student określa indywidualne, osobowościowe cechy pracownika związane z problemami praktycznymi w tym obszarze funkcjonowania człowieka. Student wymienia narzędzia diagnozy wykorzystywane do pracownika oraz organizacji jako środowiska funkcjonowania człowieka. 	PSJ_W2 PSJ_W13 PSJ_W20

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student wyjaśnia zjawiska związane z wpływem zasobów i wymogów pracy na funkcjonowanie człowieka w kontekście teorii psychologicznych. • Student dobiera i stosuje narzędzia diagnostyczne do jakościowych i ilościowych pomiarów zasobów i wymogów pracy. • Student prezentuje wyniki badań w wykorzystaniem plakatu naukowego. 	PS2_U4 PSJ_U5 PSJ_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student podejmuje praktyczne działania na rzecz zrozumienia zjawisk organizacyjnych, poszerzania wiedzy w tym obszarze i rozwiązywania problemów (w tym badawczych) w kontekście organizacyjnym. • Student bierze odpowiedzialność za działania profesjonalne w obszarze zjawisk organizacyjnych. 	PSJ_K4 PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA I PROJEKT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
Pojęcie wymagań i zasobów pracy <ul style="list-style-type: none"> • definicja, klasyfikacje oraz sposoby pomiaru 	– Basińska, B. (2016). <i>Emocje w pracy: rozszerzenie teorii Wymagania - Zasoby w Pracy</i> . Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej. Rozdział 4
Wybrane modele wymagania-zasoby pracy <ul style="list-style-type: none"> • Podstawy teoretyczne i empiryczne dla modelu wymagania-zasoby pracy (J D-R): <i>Job Demand Control, JD-C; Job Demand – Control – Support, DCS; Conservation of Resources, COR</i> • Model wymagania-zasoby pracy wg Bakker i Demerouti 	– Potocka, A., Waszkowska, M. (2013). Zastosowanie modelu „wymagania pracy – zasoby” do badania związku między satysfakcją zawodową, zasobami pracy, zasobami osobistymi pracowników i wymaganiami pracy. <i>Medycyna Pracy</i> , 64(2), 217–225
Zasoby osobiste ważne z perspektywy pracy zawodowej	– Baka, Ł. (2018). Mechanizmy kształtowania się zdolności do pracy w świetle modelu wymagania w pracy – zasoby. <i>Czasopismo Psychologiczne</i> , 24(3), 2018, 481-490
Zasoby środowiskowe poza-organizacyjne <ul style="list-style-type: none"> • np. wsparcie społeczne 	– Juczyński, Z. (2019). Znaczenie spostrzeganego wsparcia społecznego dla dobrostanu jednostki – na przykładzie badań Kwestionariuszem Wsparcia Społecznego (Soz-U K-14). <i>Czasopismo Psychologiczne</i> , 25(2), 195-202
Konsekwencje niedopasowania wymagania-zasoby: <ul style="list-style-type: none"> • wypalenie zawodowe i stres 	– Baka, Ł., Basińska, B.A. (2016). Psychometryczne właściwości polskiej wersji Oldenburskiego Kwestionariusza Wypalenia Zawodowego (OLBI). <i>Medycyna Pracy</i> , 67(1), 29-41

Literatura uzupełniająca:

- Rogala, A., Cieslak, R. (2019). Narzędzie do pomiaru przekształcania pracy: właściwości psychometryczne polskiej wersji Job Crafting Scale. *Medycyna Pracy*;70(4),445–457
- Chirkowska-Smolak, T., Grobelny, J. (2016), Konstrukcja i wstępna analiza psychometryczna Kwestionariusza Postrzeganego Stresu w Pracy (PSwP), *Czasopismo Psychologiczne*, 22(1), 131-139
- Mościcka-Teske, A., & Potocka, A. (2014). *Skala Ryzyka Psychospołecznego. Budowa i zasady stosowania*. Łódź; Gdańsk: Komisja Krajowa NSZZ Solidarność.
- Mościcka-Teske, A., Merecz D. (2012) Polska adaptacja kwestionariusza SWING do diagnozy interakcji praca-dom-praca. *Medycyna Pracy*, 63(3) 355-369
- Bazyl, B., Cieślak, R. (2003). *Psychospołeczne warunki pracy*. Wydawnictwo Centralnego Instytutu Ochrony Pracy.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Nazwa elementu składowego	Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Ćwiczenia	2 quizy wiedzy realizowane podczas zajęć	15 - 30
Projekt	Praca pisemna – projekt zespołowy polegający na przygotowaniu i zrealizowaniu diagnozy zasobów i wymogów w wybranym typie organizacji oraz prezentacja wyników diagnozy w formie plakatu	36 - 70

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na min. 80% zajęć ćwiczeniowych. W przypadku nieobecności przekraczającej więcej niż 20% (max. 40%) prowadzący może wskazać studentowi, w jaki sposób powinien on uzupełnić wiedzę i umiejętności nabywane w trakcie tych zajęć tak, by zapewnić uzyskanie odpowiednich efektów uczenia się. Wykonanie tych zadań przez studenta jest warunkiem zaliczenia zajęć.

Kryteria oceny pracy pisemnej:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Określenie celu badania, postawienie pytań badawczych oraz hipotez	5	10
Charakterystyka grupy badanej	5	10
Opis wykorzystanych narzędzi badawczych	5	10
Informacja na temat przebiegu badania	5	10
Wyniki badania oraz ich analiza	5	10
Wnioski i rekomendacje zawierające zalecenia dotyczące wdrażania rozwoju zasobów osobistych badanej grupy w organizacji	5	10
Sposób prezentowania wyników badań w formie plakatu	3	5
Ewaluacja pracy zespołowej	3	5
SUMA:	36	70

1. Termin złożenia pracy pisemnej jest ustalany przez prowadzącego ćwiczenia na pierwszym spotkaniu w semestrze.

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU
NIESTANDARDOWE FORMY PRACY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe specjalność: Psychologia pracy i organizacji
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr hab. Irena Iskra-Golec, prof. Uniwersytetu SWPS

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	15 ST / 12 NST	
warsztat	15 ST / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student opisuje funkcjonowanie człowieka w kontekście pracy zawodowej. • Student wyjaśnia biologiczne podstawy zachowania człowieka w rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych związanych z niestandardowymi formami pracy. 	PSJ_W3 PSJ_W9 PSJ_W10

	<ul style="list-style-type: none"> Student omawia zasady funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym w kontekście rozwiązywania problemów badawczych i praktycznych związanych z realizacją roli zawodowej w niestandardowych formach pracy. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje, analizuje i interpretuje zachowania pracownika w oparciu o współczesną wiedzę z zakresu niestandardowych form pracy. Student formułuje problem praktyczny w kontekście konsekwencji niestandardowych form pracy i proponuje jego rozwiązanie, posługując odpowiednią teorią psychologiczną. 	PSJ_U3 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student współpracuje z ekspertami z innych dziedzin nauki i praktyki przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych w kontekście funkcjonowania człowieka w niestandardowych formach pracy. 	PSJ_K3

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
<p>Ekonomiczne, polityczne i społeczne przyczyny zmienności w zakresie relacji człowiek-organizacja:</p> <ul style="list-style-type: none"> praca zdalna – definicje, charakterystyka, podstawy prawne i przyczyny stosowania; przegląd alternatywnych form pracy; wyzwania i bariery związane z nowymi formami pracy; fizjologiczne i ergonomiczne aspekty pracy zdalnej. 	<ul style="list-style-type: none"> Alternatywne formy pracy. PARP, pobrane z: https://www.parp.gov.pl/storage/publications/pdf/Alternatywne-formy-pracy_31-03.pdf Bortkiewicz, A., Makowiec-Dąbrowska, T., Siedlecka, J., Józwiak, Z. (2020). <i>Fizjologiczne i ergonomiczne aspekty organizacji pracy zdalnej ze szczególnym uwzględnieniem pracowników starszych</i>, pobrane z: pracanazdrowie.pl. Sęczkowska, T. (2019). Konsekwencje psychospołeczne pracy zdalnej. <i>Problemy Nauk Humanistycznych i Społecznych. Teoria i Praktyka</i>, 2, 10-16
<p>Praca zdalna a dobrostan pracownika:</p> <ul style="list-style-type: none"> psychiczne i społeczne konsekwencje pracy zdalnej. 	
<p>Niestandardowa organizacja czasu pracy - praca zmianowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> definicje, charakterystyka, przyczyny stosowania; psychopatologie związane z pracą zmianową; konsekwencje stosowania systemów zmianowych w organizacjach - perspektywa pracownika i pracodawcy. 	<ul style="list-style-type: none"> Iskra-Golec, I., Costa, G., Folkard, S., Marek, T., Pokorski, J., Smith, L. (1998) <i>Stres pracy zmianowej – przyczyny, skutki, strategie przeciwdziałania</i>. Universitas Iskra-Golec, I., Barnes-Farrell J., Bohle, P. (red.) (2016), <i>Social and Family Issues in Shift Work and Non Standard Working Hours</i>, Springer

<p>Praca zmianowa a dobrostan pracownika:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● stres pracy zmianowej – przyczyny, skutki, strategie przeciwdziałania; ● osobowościowe i demograficzne uwarunkowania relacji pomiędzy pracą i rodziną. 	<ul style="list-style-type: none"> – Iskra-Golec, I., Osikowska, W., Przetacznik, J., Siemiginowska, P. (2017). Osobowościowe i demograficzne uwarunkowania relacji pomiędzy pracą i rodziną u pracowników samorządu. <i>Czasopismo Psychologiczne</i>, (23) 2, 367-376.
<p>Psychologiczne aspekty pracy z robotem:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● psychologiczne aspekty interakcji człowiek-robot. 	<ul style="list-style-type: none"> – Rudnicka, P. (2014). Psychologiczne aspekty interakcji człowiek-robot, <i>Medical Robotics Reports</i>, 3, 53-59

WARSZTATY	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
<p>Stresory i stres pracy zdalnej:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● czynniki stanowiące stresowy w pracy zdalnej, ● identyfikacja stresorów pracy zdalnej, ● prewencja i profilaktyka stresu u pracowników realizujących pracę zdalną. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kniffin, K.M., Narayanan, J., Anseel, F., Antonakis, J., Ashford, S. P., Bakker, A. B., Vugt, M.V. (2021). COVID-19 and the workplace: Implications, issues, and insights for future research and action. <i>American Psychologist</i>, 76(1),63-77 http://dx.doi.org/10.1037/amp0000716
<p>Konsekwencje pracy zdalnej:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● analiza problemu „zoom fatigue”. 	<ul style="list-style-type: none"> – Bailenson, J. N. (2021). Nonverbal Overload: A Theoretical Argument for the Causes of Zoom Fatigue. <i>Technology, Mind, and Behavior</i>, 2(1) https://doi.org/10.1037/tmb0000030
<p>Czynniki tolerancji pracy zmianowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● indywidualne czynniki predysponujące do pracy zdalnej. 	<ul style="list-style-type: none"> – Saksvik, I.B., et al. (2010). Individual differences in tolerance to shift work - a systematic review, <i>Sleep Medicine Reviews</i> doi:10.1016/j.smr.2010.07.002
<p>Relacja praca – rodzina w pracy zdalnej i zmianowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● równowaga praca-rodzina w sytuacji pracy zdalnej i zmianowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – Iskra-Golec, I., Barnes-Farrell, J., Bohle, P. (red.) (2016). Social and Family Issues in Shift Work and Non Standard Working Hours, <i>Springer</i>.
<p>Postawy wobec robotów:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● wyniki badań dotyczących postaw wobec robotów. 	<ul style="list-style-type: none"> – Wasilewska, A., Łupkowski, P. (2021). Nieoczywiste relacje z technologią. Przegląd badań na temat ludzkich postaw wobec robotów. <i>Człowiek i społeczeństwo</i>, 1, 165-187

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Nazwa elementu składowego	Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Wykład	Sprawdzian pisemny składający się 10 pytań otwartych	min 25 - max 50
Warsztat	Zadania zespołowe realizowane w czasie zajęć i prace domowe	min 26 - max 50

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na warsztatach jest obowiązkowa. Możliwa jest nieobecność na jednych zajęciach (ok. 20% wszystkich spotkań). Kolejna nieobecność (tylko jedna dodatkowa) wymaga usprawiedliwienia i wykonania dodatkowego zadania wyznaczonego przez osobę prowadzącą zajęcia.

Kryteria oceny zadań zespołowych realizowanych podczas zajęć i prac domowych:

Kryteria oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na analizie sytuacji pracownika dotkniętego zjawiskiem „zoom fatigue” oraz zaproponowaniu schematu działań profilaktycznych i prewencyjnych zjawiska w konkretnym przypadku		
Poprawność odniesienia się do koncepcji teoretycznej lub modelu omawianego podczas zajęć lub znanego z literatury obowiązkowej	4	8
Jakość wniosków wypracowanych przez zespół w pracy grupowej	4	8
Rekomendacje dla praktyki psychologicznej	5	9
Zadania zespołowe, realizowane jako praca domowa, polegające na analizie czynników stresujących w pracy zdalnej i zmianowej w różnych branżach - wywiady z ekspertami (praktykami, naukowcami) z różnych dziedzin realizowane przez studentów (wnioski z wywiadów prezentowane na zajęciach)		
Poprawność odniesienia się do koncepcji teoretycznej lub modelu omawianego podczas zajęć lub znanego z literatury obowiązkowej	4	8
Jakość wniosków praktycznych wypracowanych przez zespół w pracy grupowej	4	8
Rekomendacje dla praktyki psychologicznej	5	9
SUMA:	26	50

UWAGA: Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

KOMUNIKACJA W ORGANIZACJI

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe specjalność: Psychologia pracy i organizacji
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Małgorzata Klimka-Kołyško, mklimka-kolyško@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
Ćwiczenia	21 ST / 15 NST	
Projekt	9 ST / 9 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student identyfikuje wewnętrzne i zewnętrzne systemy komunikowania się w organizacji w kontekście relacji biznesowych z uwzględnieniem barier komunikacyjnych. Student omawia mechanizmy komunikacji werbalnej i pozawerbalnej w kontekście komunikowania się w środowisku wielokulturowym. 	PSJ_W18 PSJ_W17 PSJ_W11

	<ul style="list-style-type: none"> • Student omawia mechanizmy emocjonalne i motywacyjne zaangażowane w działania człowieka uczestniczącego w sytuacji konfliktu. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student dobiera narzędzia diagnostyczne do badania mechanizmów komunikacji interpersonalnej w organizacji. • Student projektuje proces badania jakości efektywności komunikacji w organizacji. • Student analizuje i interpretuje wystąpienia publiczne wykorzystując wiedzę o zasadach efektywnej i nieefektywnej komunikacji perswazyjnej. • Student planuje pracę własną w kontekście zobowiązań dotyczących zadań przydzielonych w pracy projektowej. 	PSJ_U4 PSJ_U5 PSJ_U6 PSJ_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student udziela efektywnej informacji zwrotnej na temat postaw i zachowania osób uczestniczących w pracach zespołu projektowego. 	PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

PROJEKT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>- Studenci, w zespołach 3-4 osobowych, realizują w czasie semestru projekt, którego celem jest analiza przypadku działania komunikacyjnego w kontekście biznesowym (np. prezentacji biznesowej dostępnej w Internecie, pracy zespołowej przy okazji jakiegoś projektu itp.). Przedmiotem analizy mogą być działania pojedynczej osoby lub grupy osób. Raport powinien obejmować opis działania, analizę i interpretację działania w oparciu o modele i koncepcje przedstawione na ćwiczeniach oraz wnioski praktyczne wyciągnięte z tych analiz i interpretacji. Raport powinien mieć objętość do 10 stron znormalizowanego tekstu (oraz ew. załączniki).</p> <p>- Ocena raportu z projektu będzie zależała od: precyzji opisu zdarzenia/działania komunikacyjnego, trafności doboru modeli i koncepcji do analizy, trafności interpretacji, liczby oraz jakości zaproponowanych wniosków praktycznych, zakresu i trafności uwzględnionej literatury, oraz zachowania standardów edytorskich. Ocena końcowa dla poszczególnych członków zespołu może być zróżnicowana na ich wspólny wniosek tak, by uwzględniała wkład pracy poszczególnych członków zespołu. W przypadku, gdy członek zespołu projektowego nie bierze udziału w realizacji projektu oraz przygotowaniu raportu, może, na uzasadniony wniosek pozostałych członków zespołu zostać z niego usunięty.</p> <p>Efekt pracy zespołów prezentowany jest na ostatnim spotkaniu ćwiczeniowym. Prezentacja uwzględnia autorefleksję na temat działań komunikacyjnych podejmowanych przez zespół podczas pracy projektowej oraz wzajemny feedback.</p>	<p>Literatura stanowiąca podstawę do realizacji projektów jest ustalana z zespołami zadaniowymi.</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów

Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów

Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów

Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów

Dostateczna (3,0) - od 51 punktów do 60 punktów

Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Projekt zespołowy	31 - 60
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na zaprojektowaniu procesu badania systemów komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej organizacji	5 - 10
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na analizie wystąpienia osoby publicznej pod względem wykorzystania strategii werbalnego i niewerbalnego komunikowania się	5 - 10
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na analizie działania komunikacyjnego wybranej organizacji pod względem wykorzystania efektywnych i nieefektywnych strategii komunikowania perswazyjnego	5 - 10
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na analizie sytuacji konfliktowej oraz zaprojektowaniu strategii radzenia sobie w konflikcie	5 - 10

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Możliwa jest nieobecność na jednych zajęciach (ok. 20% całkowitej liczby godzin). Kolejna nieobecność (tylko jedna dodatkowa) wymaga usprawiedliwienia i wykonania dodatkowego zadania wyznaczonego przez osobę prowadzącą zajęcia.

Kryteria oceny projektu:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Precyzja opisu zdarzenia/działania komunikacyjnego	5	10
Trafności doboru modeli i koncepcji do analizy	8	15
Liczba oraz jakości proponowanych wniosków praktycznych	8	15
Zachowanie standardów APA, język pracy (w tym używana terminologia), przejrzystość i struktura	5	10
Ewaluacja pracy zespołowej	5	10
SUMA:	31	60

1. Termin złożenia projektu jest ustalany przez prowadzącego ćwiczenia na pierwszym spotkaniu w semestrze.

Kryteria oceny zadań zespołowych realizowanych podczas zajęć:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na zaprojektowaniu procesu badania systemów komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej organizacji		
Poprawność odniesienia się do koncepcji teoretycznej lub modelu omawianego podczas zajęć lub znanego z literatury obowiązkowej	2	4
Jakość wniosków praktycznych wypracowanych przez zespół w pracy grupowej	2	4
Ewaluacja pracy zespołowej	1	2
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na analizie wystąpienia osoby publicznej pod względem wykorzystania strategii werbalnego i niewerbalnego komunikowania się		
Poprawność odniesienia się do koncepcji teoretycznej lub modelu omawianego podczas zajęć lub znanego z literatury obowiązkowej	2	4
Jakość wniosków praktycznych wypracowanych przez zespół w pracy grupowej	2	4
Ewaluacja pracy zespołowej	1	2
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na analizie działania komunikacyjnego wybranej organizacji pod względem wykorzystania efektywnych i nieefektywnych strategii komunikowania perswazyjnego		
Poprawność odniesienia się do koncepcji teoretycznej lub modelu omawianego podczas zajęć lub znanego z literatury obowiązkowej	2	4
Jakość wniosków praktycznych wypracowanych przez zespół w pracy grupowej	2	4
Ewaluacja pracy zespołowej	1	2
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na analizie sytuacji konfliktowej oraz zaprojektowaniu strategii radzenia sobie w konflikcie		
Poprawność odniesienia się do koncepcji teoretycznej lub modelu omawianego podczas zajęć lub znanego z literatury obowiązkowej	2	4
Jakość wniosków praktycznych wypracowanych przez zespół w pracy grupowej	2	4
Ewaluacja pracy zespołowej	1	2
SUMA:	20	40

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

KIEROWANIE I PRZYWÓDZTWO

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe specjalność: Psychologia pracy i organizacji
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordynator przedmiotu	Dr Agnieszka Czerw, aczerw1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje zasady kierowania zespołami w różnorodnym otoczeniu społecznym w kontekście rozwiązywania problemów badawczych i praktycznych. Student integruje wiedzę na temat modeli i teorii kierowania i przywództwa. 	PSJ_W10 PSJ_W5
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student wyjaśnia pojęcia: kierowanie, zarządzanie, przywództwo w tradycyjnym i nowoczesnym ujęciu 	PSJ_U1 PSJ_U3

	<p>zarządzania zespołem w odniesieniu do doniesień badawczych z zakresu psychologii zarządzania.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Student opisuje, analizuje i interpretuje zachowania menadżera w kontekście kompetencji kierowania zespołami, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii pracy i organizacji. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student uzasadnia znaczenie inteligencji emocjonalnej menadżera w procesie kierowania zespołem zadaniowym z uwzględnieniem rozwoju lidera i poszczególnych członków. 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
<p>Podstawowe pojęcia związane z kierowaniem i przywództwem</p> <ul style="list-style-type: none"> – podobieństwa i różnice w kierowaniu, zarządzaniu i przywództwie – nabywanie i korzystanie z władzy w relacji organizacyjnej 	<ul style="list-style-type: none"> – Bukłaha, E., & Juchniewicz, M. (2019). Kluczowe wyzwania i bariery oraz trendy w zarządzaniu projektami z punktu widzenia projektów realizowanych w Polsce. <i>Przegląd Organizacji</i>, (3), 14-20. – Czerw, A., Babiak, J. (2010). Transformacyjny styl kierowania w tworzeniu pozytywnej organizacji. <i>Zarządzanie Zasobami Ludzkimi</i>, nr 6, s. 47-59 [PDF dostępny na WU] – Jachnis, A. (2008). <i>Psychologia organizacji: kluczowe zagadnienia</i>. Warszawa: Centrum Doradztwa i Informacji Difin. [rozd. 3, 4, 5] – Kozarkiewicz, A., & Perlak, J. (2019). Samoorganizujące się zespoły projektowe-dotychczasowe rozważania i nowe propozycje badawcze. <i>Przegląd Organizacji</i>, (5), 39-47. – Kożusznik, B. (2014). <i>Zachowania człowieka w organizacji</i>. Warszawa: PWE – Kożusznik, B., Pollak, A., Paliga, M. (2020). Przywództwo w organizacji. W: B. Rożnowski, P. Fortuna (red.), <i>Psychologia biznesu</i> (321-336). Warszawa: PWN – Wojciszke, B. (2011). Psychologia władzy. <i>Nauka</i>, 2, 59-69. [PDF udostępniony na WU]
<p>Klasyczne teorie kierowania/przywództwa</p> <ul style="list-style-type: none"> – teorie cech i zdolności – teorie sytuacyjne 	
<p>Współczesne modele przywództwa personalistycznego</p> <ul style="list-style-type: none"> – przywództwo transformacyjne – przywództwo oparte o wartości – przywództwo autentyczne – przywództwo służebne 	
<p>Modele odchodzące od stałego ulokowania przywództwa</p> <ul style="list-style-type: none"> – praca projektowa w organizacji – samoorganizujące się zespoły 	
<p>Kompetencje menadżerskie</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyznaczanie zadań i celów – zarządzanie czasem 	<ul style="list-style-type: none"> – Caruso, D. R., & Salovey, P. (2009). <i>Inteligentny emocjonalnie menadżer: jak rozwinąć i wykorzystać</i>
<p>Kompetencje menadżerskie</p>	

<ul style="list-style-type: none"> - empowerment, czyli więcej niż delegowanie - budowanie zaufania 	<p><i>cztery kluczowe umiejętności zarządzania ludźmi.</i> Rebis.</p>
<p>Kompetencje menadżerskie</p> <ul style="list-style-type: none"> - szacowanie ryzyka - podejmowanie decyzji 	<ul style="list-style-type: none"> - Cialdini, R. B. (2013). <i>Wywieranie wpływu na ludzi - teoria i praktyka.</i> Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne - Gajewska, P. (2020). <i>Jak zarządzać sobą w czasie: od możliwości do rzeczywistości.</i> Difin.
<p>Kompetencje menadżerskie</p> <ul style="list-style-type: none"> - reguły wpływu społecznego w oddziaływaniach przywódcy - rola inteligencji emocjonalnej i empatii w zarządzaniu zespołami 	<ul style="list-style-type: none"> - Kożusznik, B. (2005). <i>Wpływ społeczny w organizacji.</i> Warszawa: Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne. - Krawczyk-Bryłka, B. (2012). Empowerment – strategia zarządzania oparta na zaufaniu. <i>Zarządzanie i Finanse</i>, 10(4), 325-327. [PDF dostępny na WU] - Tyszka T., (2010) <i>Decyzje. perspektywa psychologiczna i ekonomiczna.</i> Warszawa: Scholar
<p>Różnorodność w organizacji a sposób kierowania i przywództwa</p> <ul style="list-style-type: none"> - różnice kulturowe (np. styl życia, religia) - różnice demograficzne (np. wiek, płeć) - inne różnice (np. zdrowie, tożsamość) <p>Budowanie organizacji inkluzywnej</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Gross-Gołacka, E. (2018), <i>Zarządzanie różnorodnością. W kierunku zróżnicowanych zasobów ludzkich w organizacji.</i> Difin.

* Literatura może być podana zbiorczo (w takim wypadku prosimy o scalenie wierszy w drugiej kolumnie) albo do poszczególnych zajęć (w takim wypadku prosimy o zachowanie wierszy w drugiej kolumnie)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Kolokwium 1: Kolokwium obejmuje zagadnienia zawarte w literaturze przedmiotu i omawiane podczas ćwiczeń	20-40
Kolokwium 2 Kolokwium obejmuje zagadnienia zawarte w literaturze przedmiotu i omawiane podczas ćwiczeń	20-40
Indywidualna praca pisemna realizowana poza zajęciami polegająca na wykonaniu analizy studium przypadku organizacji pod względem błędów w doborze strategii kierowania w kontekście sytuacji w jakiej znajduje się organizacja	11-20

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Możliwa jest nieobecność na jednych zajęciach. Kolejna nieobecność (tylko jedna dodatkowa) wymaga usprawiedliwienia i wykonania dodatkowego zadania wyznaczonego przez osobę prowadzącą zajęcia.

Student/ka ma prawo do jednej poprawki niezaliczonego kolokwium nr 1 i 2.

Kryteria oceny pracy pisemnej:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Trafność doboru koncepcji i modeli teoretycznych wykorzystanych do analizy	3	5
Jakość zaprezentowanych wniosków	3	5
Rekomendacje zawierające zalecenia dotyczące wdrażania rozwiązań praktycznych zmierzających do poprawy sytuacji w organizacji	3	6
Zachowanie standardów APA, język pracy (w tym używana terminologia), przejrzystość i struktura	2	4
SUMA:	11	20

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

OCENA KANDYDATA I PRACOWNIKA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe specjalność: Psychologia pracy i organizacji
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	zimowy / letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Katarzyna Brzuszkiewicz e-mail: kbrzuszkiewicz@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	21 ST / 15 NST	
projekt	9 ST / 9 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student definiuje związki psychologii z naukami o zarządzaniu w kontekście psychologii organizacji. Student określa w jaki sposób procesy przetwarzania informacji oraz podejmowania decyzji wykorzystywane są w procedurze rekrutacji i oceniania kandydatów oraz pracowników. 	PSJ_W3 PSJ_W12 PS2_W18

	<ul style="list-style-type: none"> ● Student wyjaśnia znaczenie prawidłowej komunikacji w procesach rekrutacji i oceny pracowniczej. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> ● Student projektuje diagnozę potencjału kandydatów i pracowników w oparciu o metody diagnostyczne wykorzystywane w organizacji. ● Student kieruje małym zespołem projektowym w zakresie stawiania celów i zadań, motywowania członków zespołu oraz oceny jakości pracy zespołu. 	PSJ_U5 PSJ_U12
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Student podejmuje działania na rzecz zrozumienia zjawisk organizacyjnych, poszerzania wiedzy w tym obszarze i rozwiązywania problemów w kontekście organizacyjnym. ● Student bierze odpowiedzialność za działania profesjonalne w obszarze projektowania procedur organizacyjnych w oparciu o wiedzę psychologiczną. 	PSJ_K4 PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA I PROJEKT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
<p>Jak zaprojektować proces rekrutacji i selekcji?</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Rekrutacja i selekcja – ogólne założenia procesu; klasyczne i nowoczesne ujęcie procesów (np. employer branding i rekrutacja relacyjna, gamifikacja) 	<ul style="list-style-type: none"> – Fortuna, P., Rożnowski, B. (2020) <i>Psychologia biznesu</i>. PWN - dostęp iBuk (Rozdział 12)
<p>Etap 1 - przygotowanie procesu rekrutacji i selekcji</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Opisy stanowisk, profili kompetencyjnych na wybrane stanowiska, metody rekrutacji i selekcji oraz ich skuteczność ● Selekcja, rekrutacja i ocena pracowników w kontekście innych narzędzi ZZZ 	<ul style="list-style-type: none"> – Krawczyk-Bryłka, B. (2012) Nowoczesne metody rekrutacji pracowników, s. 71-104 w: M. Tomczak, B. Krawczyk-Bryłka (red.). <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi. Wybrane aspekty</i>, Difin. – Jurek, P. (2012) Zarządzanie kompetencjami zawodowymi pracowników w nowoczesnych organizacjach, 77-106.
<p>Etap 2 - rekrutacja właściwa</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Ogłoszenia rekrutacyjne ● Analiza dokumentów w procesie selekcji ● Scenariusze wywiadu i prowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej z kandydatem ● Metody testowe i kwestionariuszowe 	<ul style="list-style-type: none"> – Tomczak, M. (2017) Wybrane elementy procesu doboru pracowników, w: – M. Tomczak M., B. Krawczyk - Bryłka (red.). <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi. Wybrane aspekty</i>, Difin, 104-118
<p>Jak ocenić potencjał zawodowy pracowników?</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Ocena kompetencji i zachowań pracowników – funkcje, zasady, procedury i narzędzia oceny 	<ul style="list-style-type: none"> – Fortuna, P., Rożnowski, B. (2020) <i>Psychologia biznesu</i>. PWN - dostęp iBuk (Rozdział 13)

<ul style="list-style-type: none"> Formularze oceny potencjału pracowników, scenariusze rozmowy oceniającej z pracownikiem 	
<p>Jak ocenić potencjał zawodowy pracowników i kandydatów? - cd.</p> <ul style="list-style-type: none"> Assesment Center (AC) i Development Center (DC) jako metody rozwojowe w zarządzaniu zasobami ludzkimi i ścieżką kariery zawodowej 	<p>– Markiewicz, K. (2014). <i>Psychologia przemysłowa</i>. Difin., 88-92</p>
<p>Etap 3 - Zamknięcie procesu oceny, diagnozy potencjału kandydata i pracownika</p> <ul style="list-style-type: none"> Błędy w ocenie kandydatów i pracowników 	<p>– Markiewicz, K. (2014). <i>Psychologia przemysłowa</i>. Difin. 92-94</p>

* Literatura może być podana zbiorczo (w takim wypadku prosimy o scalenie wierszy w drugiej kolumnie) albo do poszczególnych zajęć (w takim wypadku prosimy o zachowanie wierszy w drugiej kolumnie)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Nazwa elementu składowego	Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja**
Ćwiczenia	Zadanie realizowane w trakcie zajęć, polegające na zaprojektowaniu procesu rekrutacji na wybrane stanowisko w organizacji oraz zrealizowaniu w parach, symulacji rozmowy kwalifikacyjnej na wybrane stanowisko pracy	15 - 30
	Zadania realizowane w trakcie zajęć, polegające na sporządzeniu w 3-4 osobowych zespołach analizy wybranego stanowiska pracy. Opis będzie zawierał analizę psychologicznych aspektów pracy na danym stanowisku, ale także odniesienie do obszarów funkcjonowania pracowniczego, którymi zajmują się dziedziny takie jak: zarządzanie, medycyna, socjologia, ekonomia, etc.	10 - 20

Projekt	Praca pisemna – projekt zespołowy polegający na przygotowaniu AC/DC dla wybranego stanowiska/organizacji. Projekt będzie realizowany w 3-4 osobowych zespołach. Zmiana liczby członków zespołu może być dokonana po ustaleniu z osobą prowadzącą zajęcia. Opracowanie będzie prezentowane przez zespoły w terminie ustalonym z osobą prowadzącą zajęcia podczas pierwszego spotkania w semestrze.	26 - 50
---------	---	---------

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na min. 80% zajęć ćwiczeniowych. W przypadku nieobecności przekraczającej więcej niż 20% (max. 40%) prowadzący może wskazać studentowi, w jaki sposób powinien on uzupełnić wiedzę i umiejętności nabywane w trakcie tych zajęć tak, by zapewnić uzyskanie odpowiednich efektów uczenia się. Wykonanie tych zadań przez studenta jest warunkiem zaliczenia zajęć.

Kryteria oceny projektu:

Kryteria oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Precyzja opisu AC/CD	5	10
Trafności doboru modeli i koncepcji teoretycznych	6	10
Liczba oraz jakości proponowanych wniosków praktycznych	5	10
Zachowanie standardów APA, język pracy (w tym używana terminologia), przejrzystość i struktura	5	10
Ewaluacja pracy zespołowej ze szczególnym uwzględnieniem roli lidera zespołu	5	10
SUMA:	26	50

1. Termin złożenia projektu jest ustalany przez prowadzącego ćwiczenia na pierwszym spotkaniu w semestrze.

Kryteria oceny zadań zespołowych realizowanych podczas zajęć:

Kryteria oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Zadania, realizowane podczas zajęć, polegające na zaprojektowaniu i przeprowadzeniu rozmowy rekrutacyjnej na wybrane stanowisko		
Projekt procesu rekrutacji w organizacji	5	10
Opracowanie scenariusza rozmowy rekrutacyjnej	5	10
Poprawność komunikacji interpersonalnej pomiędzy uczestnikami rozmowy rekrutacyjnej	5	10
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na sporządzeniu w 3-4 osobowych zespołach analizy wybranego stanowiska pracy		
Szczegółowość opisu wybranego stanowiska	4	7
Uwzględnienie poza psychologicznych wyznaczników pracy w opisie stanowiska	3	7
Rekomendacje dotyczące przygotowania kandydata do pracy na wybranych stanowisku	3	6
SUMA:	25	50

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

ADAPTACJA, WDRAŻANIE I PLANOWANIE KARIERY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe specjalność: Psychologia pracy i organizacji specjalność: Psychologia wspierania rozwoju
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordynator przedmiotu	Dr Małgorzata Klimka-Kołyško, mklimka-kolysko@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
Ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student wyjaśnia pojęcie kariery zawodowej, opisuje modele karier zawodowych na współczesnym rynku pracy w ujęciu psychologii oraz jej subdyscypliny jaką jest psychologia pracy i organizacji. Student klasyfikuje nowoczesne metody zarządzania karierami pracowniczymi specyficzne dla różnych 	PSJ_W2 PSJ_W3

	etapów funkcjonowania pracownika w organizacji w ujęciu zarządzania zasobami ludzkimi oraz związku ZZL z psychologią.	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student określa problem badawczy dotyczący preferencji, talentów, kompetencji i/lub zainteresowań zawodowych wybranej osoby, dobiera narzędzie diagnostyczne, opracowuje diagnozę, interpretuje wyniki diagnozy oraz przygotowuje zalecenie dotyczące strategii zarządzania karierą zawodową w kontekście indywidualnym i organizacyjnym na podstawie wiedzy psychologicznej opartej na dowodach. • Student stosuje terminologię stosowaną w psychologii i psychologii pracy w procesie opracowania diagnozy. 	PSJ_U9 PSJ_U5 PSJ_U4 PSJ_U1
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student stosuje zasady etyki zawodowej podczas prowadzenia procesu diagnostycznego. 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Kariera zawodowa na współczesnym rynku pracy <ul style="list-style-type: none"> - ewolucja pojęcia kariera zawodowa, - tradycyjne i nowoczesne rozumienie kariery zawodowej, - modele karier na współczesnym rynku pracy. 	<ul style="list-style-type: none"> – Adamska, K. (2011). Kontrakt psychologiczny w organizacji – Kwestionariusz Kontraktu Psychologicznego. <i>Psychologia Społeczna</i>, 18(63), 267-283; – Bohdziewicz, P. (2010). Współczesne kariery zawodowe. Od modelu biurokratycznego do przedsiębiorczego. <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi</i>, 3-4, 39-56; – Adamska, K. (2011). Kontrakt psychologiczny w organizacji – Kwestionariusz Kontraktu Psychologicznego. <i>Psychologia Społeczna</i>, 18(63), 267-283; – Bohdziewicz, P. (2010). Współczesne kariery zawodowe. Od modelu biurokratycznego do przedsiębiorczego. <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi</i>, 3-4, 39-56; – Jurek, P. (2012). Metody pomiaru kompetencji zawodowych. <i>Zeszyt informacyjno-metodyczny doradcy zawodowego</i> nr 54, Warszawa; – Minta, J. (2012). <i>Od aktora do autora. Wspieranie młodzieży w konstruowaniu własnej kariery</i>, KOWEzIU, 9-52;
Uwarunkowania i wyznaczniki kariery zawodowej z perspektywy organizacyjnej <ul style="list-style-type: none"> - zarządzanie karierami jako kluczowe zadanie ZZL w organizacji, - organizacyjne i indywidualne systemy zarządzania karierami zawodowymi. 	
Ewolucja typu psychologicznego kontraktu zatrudnienia a typologie karier zawodowych <ul style="list-style-type: none"> - pojęcie psychologicznego kontraktu w organizacji, - od relacyjnego do transakcyjnego kontraktu psychologicznego, - typu psychologicznego kontraktu zatrudnienia a typologie karier zawodowych. 	
Systemy onboardingu w organizacji <ul style="list-style-type: none"> - rola onboardingu w organizacji, - kroki onboardingu, 	

<ul style="list-style-type: none"> - korzyści wynikające ze skutecznego onboardingu. 	<ul style="list-style-type: none"> - Paszkowska-Rogacz, A. (2003). <i>Psychologiczne Podstawy wyboru zawodu. Przegląd koncepcji psychologicznych.</i> KOWEziU, 20-115; - Paszkowska-Rogacz, A. (2009). <i>Doradztwo zawodowe. Wybrane metody badań.</i> Difin, rozdziały: 4, 5, 6; - Rosalska, M. (2012). <i>Warsztat diagnostyczny doradcy zawodowego Przewodnik dla nauczyciela i doradcy,</i> KOWEziU, 9-57 oraz 101-120 - Suchar, M. (2010). <i>Modele karier. Przewidywanie kolejnego kroku,</i> Wyd. C.H. Beck. 9-35 oraz 131-140; - Turska, E., Sasiła-Sieradzka, M., (2015). <i>Wstępna charakterystyka psychometryczna polskiej wersji skal do diagnozy postaw wobec kariery proteuszowej i kariery bez granic.</i> <i>Czasopismo Psychologiczne</i> 21(2), 219-227
<p>Wdrażanie i adaptacja pracownika do stanowiska pracy</p> <ul style="list-style-type: none"> - etapy i zasady wdrażania pracowników, - cele i zasady adaptacji pracowników, - zalecenia do wdrażania i adaptacji pracownika. 	
<p>Zarządzanie kompetencjami jako formy stymulowania karier pracowniczych</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojęcie kompetencji, - profil kompetencji pracownika, - systemy zarządzania kompetencjami w organizacji, - pomiar i tworzenie profili kompetencyjnych, 	
<p>Znaczenie czynników psychologicznych w procesie zarządzania talentami</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojęcie talentów w organizacji, - miejsce zarządzania talentami w strukturze ZZL 	
<p>Diagnoza potencjału pracowniczego w kontekście zarządzania karierami</p> <ul style="list-style-type: none"> - metody i narzędzia diagnozy indywidualnej i grupowej w procesie zarządzania karierami pracowników, - Wielowymiarowy Kwestionariusz Preferencji WKP 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Praca pisemna: Zgodne z zasadami etyki prowadzenia badań psychologicznych, zaprojektowanie, przeprowadzenie, pisemne opracowanie raportu z indywidualnej diagnozy preferencji, talentów, kompetencji i/lub zainteresowań zawodowych wybranej osoby dorosłej z wykorzystaniem wybranych narzędzi diagnostycznych.	36-70
Sprawdzian wiedzy: Pisemny sprawdzian wiedzy, zawierający 15 pytań otwartych, obejmujący zagadnienia omawiane podczas zajęć oraz zawarte w literaturze rekomendowanej do poszczególnych tematów.	15-30

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Możliwa jest nieobecność na jednych zajęciach (ok. 20% całkowitej liczby godzin). Kolejna nieobecność (tylko jedna dodatkowa) wymaga usprawiedliwienia i wykonania dodatkowego zadania wyznaczonego przez osobę prowadzącą zajęcia.

Kryteria oceny pracy pisemnej:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Określenie celu badania, postawienie pytań badawczych oraz hipotez	6	10
Charakterystyka osoby badanej	4	10
Opis wykorzystanych narzędzi	4	10
Informacja na temat przebiegu badania - uwzględnienie zasad etyki zawodowej	4	10
Wyniki badania oraz ich analiza	7	10
Wnioski i rekomendacje zawierające zalecenia dotyczące strategii zarządzania karierą zawodową w kontekście indywidualnym i organizacyjny	7	10
Zachowanie standardów APA, język pracy (w tym używana terminologia), przejrzystość i struktura	4	10
SUMA:	36	70

1. Termin złożenia pracy pisemnej jest ustalany przez prowadzącego ćwiczenia na pierwszym spotkaniu w semestrze.

UWAGA: Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia.

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

SYSTEMY MOTYWACYJNE I ROZWOJOWE

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe specjalność: Psychologia pracy i organizacji
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Agnieszka Czerw, aczerw1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	15 ST / 12 NST	
warsztat	15 ST / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje pojęcie motywacji i systemu motywacyjnego oraz podstawowe teorie motywacji w odniesieniu do środowiska pracy. Student identyfikuje wskaźniki stanu motywacji pracowniczej w kontekście funkcjonowania różnych grup pracowników oraz jednostkowych różnic indywidualnych. 	PSJ_W11 PSJ_W14 PSJ_W21 PSJ_W20

	<ul style="list-style-type: none"> • Student omawia metody, techniki i narzędzia badań motywacji w organizacji pod względem ich konstrukcji jako narzędzi psychometrycznych. • Student omawia metody, techniki i narzędzia badań motywacji w organizacji wraz z ich ograniczeniami dotyczącymi zastosowania w procesie diagnozy. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student określa problem praktyczny grupy pracowników, proponuje narzędzia badawcze służące do zweryfikowania potrzeb grupy pracowników i dokonuje wyboru adekwatnych do potrzeb jednostki systemów motywacyjnych i szkoleń. 	PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wyjaśnia konieczność współpracy z ekspertami, również z zakresu zarządzania zasobami ludzkimi w procesie projektowania systemów motywacyjnych w organizacji. 	PSJ_K3

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
Motywacja do pracy w ujęciach teoretycznych <ul style="list-style-type: none"> – klasyczne teorie motywacji użyteczne w kontekście pracy <ul style="list-style-type: none"> ▪ teorie potrzeb ▪ teorie celów ▪ teorie sprawiedliwości ▪ teorie oczekiwań 	<ul style="list-style-type: none"> – Chrupała-Pniak, M. (2020). Motywacja do pracy. W: B. Rożnowski, P. Fortuna (red.), <i>Psychologia biznesu</i>. PWN, 437-452 – Chrupała-Pniak, M., & Grabowski, D. (2014). Motywacyjne i organizacyjne predyktory zaangażowania pracowników. <i>Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu</i>, 350, 82-92
Motywacja do pracy w ujęciach teoretycznych <ul style="list-style-type: none"> – współczesne modele motywacji w kontekście pracy <ul style="list-style-type: none"> ▪ teoria projektowania pracy ▪ teoria autodeterminacji 	<ul style="list-style-type: none"> – Chrupała-Pniak, M., & Grabowski, D. (2016). Skala motywacji zewnętrznej i wewnętrznej do pracy (WEIMS-PL). Wstępna charakterystyka psychometryczna polskiej wersji kwestionariusza Work Extrinsic and Intrinsic Motivation Scale. <i>Psychologia Społeczna</i>, 11(3), 38. – Fortuna, P. Łągona, M. (2020). Indywidualny rozwój pracownika: formalne i nieformalne uczenie się w miejscu pracy. W: B. Rożnowski, P. Fortuna (red.), <i>Psychologia biznesu</i>. PWN, 105-124 – Hauk, M. (2020). Projektowanie pracy – potrzeba redefinicji podejścia do problematyki work-design. <i>Bezpieczeństwo Pracy. Nauka i Praktyka</i>, 583(4), 32-37. – Kapica, Ł., & Baka, Ł. (2021). Czym jest job crafting? Przegląd koncepcji teoretycznych

	<p>dotyczących kształtowania pracy. <i>Medycyna Pracy</i>, 72(4), 423-436.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Warwas, I., & Rogozińska-Pawełczyk, A. (2016). <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi w nowoczesnej organizacji: aspekty organizacyjne i psychologiczne</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.
<p>Wskaźniki stanu motywacji do pracy</p> <ul style="list-style-type: none"> – subiektywne <ul style="list-style-type: none"> ▪ zaangażowanie w pracę ▪ przywiązanie do organizacji ▪ lojalność wobec organizacji – obiektywne <ul style="list-style-type: none"> ▪ poziom/jakość wykonania zadania ▪ polecenie organizacji ▪ pozostanie w organizacji 	<ul style="list-style-type: none"> – Łąguna, M., Mielniczuk, E., Żaliński, A., & Wałachowska, K. (2015). Przywiązanie do organizacji i zaangażowanie w pracę – koncepcje teoretyczne i problemy terminologiczne. <i>Medycyna Pracy</i>, 66(2), 277-284 – Woźniak, J. (2012). <i>Współczesne systemy motywacyjne: teoria i praktyka</i>. Wydawnictwa Profesjonalne PWN.
<p>Systemy motywacyjne w specyficznych kontekstach</p> <ul style="list-style-type: none"> • motywacji wewnętrznej i zewnętrznej <ul style="list-style-type: none"> ○ odniesienie do wynagradzania ○ wycena stanowisk – motywowania kadry kierowniczej najwyższego szczebla – motywowania pracowników wiedzy 	<ul style="list-style-type: none"> – Adamus, W. (2009). Nowa metoda wartościowania stanowisk pracy. <i>Problemy Zarządzania</i>, 4(26), 254-273. – Woźniak, J. (2012). <i>Współczesne systemy motywacyjne: teoria i praktyka</i>. Wydawnictwa Profesjonalne PWN.
<p>Systemy motywacyjne jako narzędzie wspierające rozwój zawodowy</p> <ul style="list-style-type: none"> • polityka szkoleniowa organizacji • coaching i mentoring jako strategie wspierania rozwoju pracowniczego 	<ul style="list-style-type: none"> – Fortuna, P. Łąguna, M. (2020). Indywidualny rozwój pracownika: formalne i nieformalne uczenie się w miejscu pracy. w: : B. Rożnowski, P. Fortuna (red.), <i>Psychologia biznesu</i> (105-124). PWN – Januskiewicz, K. (2009). <i>Rozwój zawodowy pracownika: szanse i zagrożenia</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego. – Smółka, P. (2011). Podejście oparte na dowodach w coachingu: istota oraz implikacje dla praktyki. <i>Coaching Review</i>, (1 (3) Podejścia i modele w coachingu), 5-19 [dostępne na Ibuk] – Majka, A. (2011). Coaching menedżerski jako metoda rozwoju kapitału ludzkiego na przykładzie firmy Deloitte. <i>Coaching Review</i>, (1 (3) Podejścia i modele w coachingu), 117-132 [dostępny na Ibuk]

* Literatura może być podana zbiorczo (w takim wypadku prosimy o scalenie wierszy w drugiej kolumnie) albo do poszczególnych zajęć (w takim wypadku prosimy o zachowanie wierszy w drugiej kolumnie)

Literatura dodatkowa:

- Czerw, A., & Grabowski, D. (2015). Work attitudes and work ethic as predictors of work engagement among Polish employees. *Polish Psychological Bulletin*, 503-512.

WARSZTAT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
<p>Metody, narzędzia i techniki badania motywacji w organizacji</p> <ul style="list-style-type: none"> - oparte o wskaźniki subiektywne <ul style="list-style-type: none"> ▪ zaangażowanie w pracę ▪ przywiązanie do organizacji ▪ lojalność wobec organizacji - oparte o wskaźniki obiektywne <ul style="list-style-type: none"> ▪ poziom/jakość wykonania zadania ▪ polecenie organizacji ▪ pozostanie w organizacji 	<ul style="list-style-type: none"> - Bańka, A., Bazińska, R., & Wołowska, A. (2002). Polska wersja Meyera i Allen skali przywiązania do organizacji. <i>Czasopismo Psychologiczne</i>, 8(1), 65-74. - Chirkowska-Smolak, T., & Wnuk, M. (2018). Lojalność pracowników wobec organizacji- operacjonalizacja pojęcia oraz weryfikacja psychometryczna skali lojalności wobec organizacji-badania pilotażowe. <i>Organizacja i Kierowanie</i>, (4), 185-198. - Rogala, A., Cieślak, R. (2019). Narzędzie do pomiaru przekształcania pracy: właściwości psychometryczne polskiej wersji Job Crafting Scale. <i>Medycyna Pracy</i>, 70(4), 445-457. - Szabowska-Walaszczyk, A., Zawadzka, A., & Wojtaś, M. (2011). Zaangażowanie w pracę i jego korelaty: adaptacja skali UWES autorstwa Schaufeliego i - Woźniak, J. (2012). <i>Współczesne systemy motywacyjne: teoria i praktyka</i>. Wydawnictwa Profesjonalne PWN.
<p>Budowanie systemów motywacyjnych w organizacji</p> <ul style="list-style-type: none"> - kafeteryjne systemy motywacji - niematerialne motywatory 	<ul style="list-style-type: none"> - Doleciński, R. (2018). Nowoczesne systemy motywacyjne stosowane we współczesnych organizacjach. <i>Przedsiębiorczość i Zarządzanie</i>, 19(11.2), 23-35. - Rogowska, D. (2020). Współczesne systemy motywacyjne w organizacji i ich specyfika w świetle wybranych problemów. <i>Zeszyty Naukowe Wydziału Nauk Ekonomicznych</i>, 1(24), 127-142.
<p>Szkolenia jako metoda wspierania rozwoju pracowników</p> <ul style="list-style-type: none"> ● projektowanie polityki szkoleniowej organizacji ● projektowanie szkolenia 	<ul style="list-style-type: none"> - Andrzejczak, A. (2010). <i>Projektowanie i realizacja szkoleń</i>. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, 2010. - Januszkiewicz, K. (2009). <i>Rozwój zawodowy pracownika: szanse i zagrożenia</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.

* Literatura może być podana zbiorczo (w takim wypadku prosimy o scalanie wierszy w drugiej kolumnie) albo do poszczególnych zajęć (w takim wypadku prosimy o zachowanie wierszy w drugiej kolumnie)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Sprawdzian pisemny składający się z pytań otwartych obejmujący zagadnienia zawarte w literaturze oraz treści wykładu.	26-50
Zadanie grupowe, realizowane podczas zajęć warsztatowych, polegające na analizie studiów przypadku sytuacji grup pracowniczych, dokonaniu interpretacji ich potrzeb w zakresie wzmacniania motywacji do pracy oraz dobraniu narzędzi mających na celu pogłębienie informacji pozyskanych z opisu przypadków i opracowania rekomendacji w zakresie systemów motywacyjnych i szkoleniowych. Opracowanie składane jest w formie pracy pisemnej	25-50

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na warsztatach jest obowiązkowa. Możliwa jest nieobecność na jednych zajęciach (nie więcej niż 20% nieobecności). Kolejna nieobecność (tylko jedna dodatkowa) wymaga usprawiedliwienia i wykonania dodatkowego zadania wyznaczonego przez osobę prowadzącą zajęcia.

Kryteria oceny pracy pisemnej:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Trafność odniesienia do koncepcji i modeli teoretycznych	5	10
Wnioski wynikające z interpretacji potrzeb grupy pracowniczej	5	10
Trafność doboru narzędzi do pogłębienia informacji na temat potrzeb grup pracowniczych	5	10
Trafność rekomendacji w zakresie systemów motywacyjnych i szkoleniowych	5	10
Zachowanie standardów APA, język pracy (w tym używana terminologia), przejrzystość i struktura	5	10
SUMA:	25	50

1. Termin złożenia pracy pisemnej jest ustalany przez prowadzącego ćwiczenia na pierwszym spotkaniu w semestrze.

UWAGA: Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII W POZNANIU
RELACJA PRACA - ŻYCIE OSOBISTE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe specjalność: Psychologia pracy i organizacji* specjalność: Psychologia wspierania rozwoju**
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	letni* / zimowy **
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr hab. Irena Iskra-Golec prof. USWPS, iiskra@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
Ćwiczenia	21 ST / 15 NST	
projekt	9 ST / 9 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje powiązania psychologii pracy i organizacji z innymi dyscyplinami nauki, analizuje wpływ powiązań w kontekście relacji praca-życie osobiste. Student analizuje i tłumaczy tendencje rozwojowe w rozumieniu relacji praca-życie osobiste. 	PSJ_W1 PSJ_W2 PSJ_W24

	<ul style="list-style-type: none"> • Student wyjaśnia rolę kontekstu kulturowego w obszarze oddziaływania organizacji na odczuwanie równowagi praca-życie osobiste przez pracowników. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student formułuje problem praktyczny z dziedziny psychologii pracy i organizacji i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną opartą na dowodach. • Student kieruje małym zespołem projektowym w zakresie stawiania celów i zadań, motywowania członków zespołu oraz oceny jakości pracy zespołu. 	PSJ_U8 PSJ_U12
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student inicjuje i uczestniczy w pracach dla dobra i rozwoju środowiska społecznego oraz rozwoju działań na rzecz wzmacniania równowagi pomiędzy pracą a życiem osobistym. 	PSJ_K4

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
Rozwój teorii dotyczących relacji pomiędzy pracą i życiem poza pracą: <ul style="list-style-type: none"> • model integracja-segmentacja 	<ul style="list-style-type: none"> – Miri Lavassani K., Movahedi B. (2014). Developments in theories and measures of work-family relationships: from conflict to balance. <i>Contemporary Research on Organization Management and Administration</i>, 2(1), 2335-7959.
Modele badań nad relacją pomiędzy pracą i rodziną: <ul style="list-style-type: none"> • predyktory, • konsekwencje • moderatory i mediatory 	<ul style="list-style-type: none"> – Landolfi A., Barattucci M., Lo Presti A. (2020). A Time-Lagged Examination of the Greenhaus and Allen Work-Family Balance Model <i>Behav. Sci.</i>, 10, 140; doi:10.3390/bs10090140. – Edwards i Rothbard, 2000. Mechanisms linking work and family: Clarifying the relationship between work and family constructs. <i>Academy of Management Review</i>, 25(1). 178-199.
Powiązania pomiędzy pracą i rodziną: <ul style="list-style-type: none"> • stan badań, • teorie wyjaśniające mechanizmy 	<ul style="list-style-type: none"> – Iskra-Golec, I., Barnes-Farrell J., Bohle P. (2016) <i>Social and Family Issues in Shift Work and Non Standard Working Hours</i>. Springer, Switzerland.
Relacja praca-rodzina: <ul style="list-style-type: none"> • rola różnic indywidualnych i kulturowych 	<ul style="list-style-type: none"> – Iskra-Golec I., Osikowska W., Przetacznik J., Siemiginowska P. (2017). Osobowościowe i demograficzne uwarunkowania relacji pomiędzy pracą i rodziną u pracowników samorządu. <i>Czasopismo Psychologiczne</i>, 23(2), 367-376. – Iskra-Golec, I., Barnes-Farrell J., Bohle P. (2016) <i>Social and Family Issues in Shift Work and Non Standard Working Hours</i>. Springer, Switzerland.

Relacja praca-rodzina: <ul style="list-style-type: none"> • innowacyjne formy organizacji czasu pracy, • organizacyjne formy równoważenia relacji pomiędzy praca i życiem osobistym 	<ul style="list-style-type: none"> – Zatrudnienie przyjazne rodzinie, https://www.cpsdialog.gov.pl/images/Publikacje/Zatrudnienie_IPISS.pdf – Zatrudnienie przyjazne rodzinie, https://www.cpsdialog.gov.pl/images/Publikacje/Zatrudnienie_IPISS.pdf
Techniki pomiaru relacji praca-rodzina.	<ul style="list-style-type: none"> – Kinnunen, U., Feldt, T., Geurts, S., PULKKINEN, L. (2006), Types of work-family interface: Well-being correlates of negative and positive spillover between work and family. <i>Scandinavian Journal of Psychology</i>, 2006, 47, 149–162
Metody interwencji: <ul style="list-style-type: none"> • zatrudnienie przyjazne rodzinie 	<ul style="list-style-type: none"> – Zatrudnienie przyjazne rodzinie, https://www.cpsdialog.gov.pl/images/Publikacje/Zatrudnienie_IPISS.pdf

PROJEKT ZESPOŁOWY	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
Przygotowanie praktycznego projektu programu szkoleniowego wspierającego wzmocnienie relacji praca-rodzina w wybranej organizacji.	Zatrudnienie przyjazne rodzinie, https://www.cpsdialog.gov.pl/images/Publikacje/Zatrudnienie_IPISS.pdf

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Sprawdzian wiedzy, obejmujący treści z literatury oraz wykładów zawierający 10 pytań otwartych	26-50
Projekt polegający na przygotowanie praktycznego programu szkoleniowego wspierającego wzmocnienie relacji praca-rodzina w wybranej organizacji w kontekście różnorodności kulturowej i funkcjonowania na globalnym rynku biznesowym.	25 -50

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Kryteria oceny projektu:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Charakterystyka grupy docelowej	4	8
Cel główny szkolenia oraz cele szczegółowe	4	8
Harmonogram szkolenia	3	7
Opis ćwiczeń i sytuacji dydaktycznych realizujących poszczególne cele szczegółowe warsztatu (czas trwania, materiały dydaktyczne niezbędne do realizacji, metody pracy, przebieg, wskazówki dla prowadzącego, załączniki)	8	15
Propozycje metod ewaluacji programu szkoleniowego	4	7
Ewaluacja pracy zespołowej ze szczególnym uwzględnieniem roli lidera zespołu	2	5
SUMA:	25	50

1. Termin złożenia projektu jest ustalany przez prowadzącego ćwiczenia na pierwszym spotkaniu w semestrze.

UWAGA: Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

ZDROWIE PRACOWNIKA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe specjalność: Psychologia pracy i organizacji
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Katarzyna Brzuszkiewicz e-mail: kbrzuszkiewicz@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	15 ST / 12 NST	
warsztat	15 ST / 12 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student określa biologiczne podstawy zachowania człowieka w kontekście problemów praktycznych związanych ze zdrowiem człowieka w sytuacji pracy. Student opisuje psychopatologie w obszarze zdrowia pracownika. 	PSJ_W9 PSJ_W16 PSJ_W26

	<ul style="list-style-type: none"> Student wykorzystuje wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych w rozwiązywaniu problemów praktycznych w zakresie stresu i wypalenia zawodowego. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje, analizuje i interpretuje zachowania i problemy zdrowia pracownika, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii. Student identyfikuje problem praktyczny z obszaru zdrowia pracownika i proponuje jego rozwiązanie, posługując się aktualną wiedzą psychologiczną. 	PSJ_U3 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student odpowiedzialnie wypełniania zobowiązania społeczne i zawodowe psychologa pracy w kontekście prewencji zdrowia pracownika. Student krytycznie analizuje zachowania swoje i innych osób w kontekście roli zawodowej i etosu psychologa działającego w organizacji. 	PSJ_K5 PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Charakterystyka relacji człowiek-praca i jej skutków w zakresie zdrowia psychicznego, somatycznego i efektywności funkcjonowania pracownika <ul style="list-style-type: none"> work-life balance z perspektywy różnych generacji koszty braku work-life balance i work-family balance 	<ul style="list-style-type: none"> Hildt-Ciupińska, K. (2016). <i>Równowaga praca-życie, Materiały Informacyjne</i>. CIOP https://m.ciop.pl/CIOPPortalWAR/file/79758/Rownowaga-praca-zycie-materialu-informacyjne-IP15.pdf Tomaszewska-Lipiec, R. (2014). (ed.) <i>Relacje praca-życie pozazawodowe. Droga do zrównoważonego rozwoju jednostki</i>, Wydawnictwo UKW, s. 94-113; 131-147, 211-253
Zdrowa organizacja i zdrowy pracownik vs stres organizacyjny – organizacyjne uwarunkowania zdrowego funkcjonowania człowieka w sytuacji pracy Modele zdrowia w organizacji - trendy światowe	<ul style="list-style-type: none"> Cichosz, A. (2018). <i>Zarządzanie stresem w organizacji</i>. Difin (Rozdział III i IV) Wojda-Kornacka, J. (2015), <i>Przykłady działań w ramach promocji zdrowia psychicznego W: Sokołowska, E., Zabłocka-Żytka, L., Kluczyńska, S., Wojda-Kornacka, J. Zdrowie psychiczne młodych dorosłych</i>. Difin
Ujęcia teoretyczne stresu, modele stresu organizacyjnego	<ul style="list-style-type: none"> Heszen, I (2013). <i>Psychologia stresu. Korzystne i niekorzystne skutki stresu życiowego</i>. PWN - dostęp IBUK (Rozdział 1)
Przyczyny i skutki stresu i wypalenia zawodowego	<ul style="list-style-type: none"> Heszen, I (2013). <i>Psychologia stresu. Korzystne i niekorzystne skutki stresu życiowego</i>. PWN - dostęp IBUK (Rozdział 9) Chirkowska-Smolak, T. (2018) Polska adaptacja kwestionariusza do pomiaru wypalenia zawodowego OLB. <i>Studia Oeconomica Posnaniensia</i>, (6) 3.

WARSZTAT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Przyczyny i skutki stresu oraz wypalenia zawodowego-diagnostyka</p> <ul style="list-style-type: none"> ● narzędzia diagnostyczne - identyfikacja czynników stresogennych ● narzędzia diagnostyczne - identyfikacja organizacyjnych i podmiotowych czynników ryzyka wypalenia zawodowego, diagnostyka wypalenia zawodowego 	<ul style="list-style-type: none"> – Heszen, I (2013). <i>Psychologia stresu. Korzystne i niekorzystne skutki stresu życiowego</i>. Warszawa: PWN - dostęp IBUK (Rozdział 5, Rozdział 6) – Chirkowska-Smolak, T., Grobelny, J. (2016), Konstrukcja i wstępna analiza psychometryczna Kwestionariusza Postrzeganego Stresu w Pracy (PSwP), <i>Czasopismo Psychologiczne</i>, 22(1), 131-139 – Mościcka-Teske, A., & Potocka, A. (2014). <i>Skala Ryzyka Psychospołecznego. Budowa i zasady stosowania</i>. Łódź; Gdańsk: Komisja Krajowa NSZZ Solidarność. – Mościcka-Teske, A., Merecz D. (2012) Polska adaptacja kwestionariusza SWING do diagnozy interakcji praca-dom-praca. <i>Medycyna Pracy</i>, (63) 3, 355-369 – Bazyl, B., Cieślak, R. (2003). <i>Psychospołeczne warunki pracy</i>. Wydawnictwo Centralnego Instytutu Ochrony Pracy
<p>Procedury prewencji pierwotnej skierowane na jednostkę i na organizację</p> <ul style="list-style-type: none"> ● zalecenia Centralnego Instytutu Ochrony Pracy w zakresie zarządzania stresem w organizacji ● mini-interwencje 	<ul style="list-style-type: none"> – Warwas, I. i Rogozińska-Pawętczyk, A. (2016). <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi w nowoczesnej organizacji</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego - dostęp w iBuk (Rozdział V) – Cieślak, R., Kozłowska, A., Michalak, A., Koch, A. i Rogala, A. (2018) Psychologiczne interwencje internetowe – pojęcia, zastosowania i wyzwania. <i>Nauka</i>, 3, 7-26 – Cieślak, R. (2002). <i>Czym jest stres w pracy i jak nim zarządzać</i>, <i>Bezpieczeństwo Pracy</i>, 6.
<p>Modele i strategie działań prewencyjnych</p> <ul style="list-style-type: none"> ● prewencja stresu w Europie: Model Zarządzania Ryzykiem Psychospołecznym ● prewencja stresu w USA Model Psychologii Zdrowia Zawodowego (<i>Occupational Health Psychology</i>). ● przykłady dobrych praktyk dotyczących zdrowego stylu życia w Czechach, Australii i Singapurze 	<ul style="list-style-type: none"> – Malińska, M., Namysł, A., Hild-Ciupińska, K. (2012). Promocja zdrowia w miejscu pracy - dobre praktyki. <i>Bezpieczeństwo pracy. Ergonomia</i>. 07/2012

Literatura uzupełniająca:

- Pokorski, J., Costa, G. (1998). Wpływ pracy zmianowej na zdrowie. W: I. Iskra-Golec (red.) *Stres pracy zmianowej: przyczyny, skutki, strategie przeciwdziałania*. TAIWPN Universitas, 75-98
- Bugajska, J., Gedliczka, A., Gerasimuk, J. (1997). Zasady ergonomii w projektowaniu struktury przestrzennej stanowisk pracy. W: D. Koradecka (red.), *Bezpieczeństwo i higiena pracy*. CIOP, 858-888
- Penc, J. (2001). *Kreowanie zachowań w organizacji*. Wydawnictwo Placet.
- Sęk, H. (2012). *Wypalenie zawodowe: przyczyny i zapobieganie*. Wydawnictwo Naukowe PWN, 13-31.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Nazwa elementu składowego	Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Wykład	Sprawdzian pisemny zawierający pytania testowe oraz otwarte	31-60
Warsztat	Indywidualna praca pisemna w formie opracowania projektu programu prewencji i profilaktyki zdrowia pracowników w miejscu pracy	20-40

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na min. 80% zajęć warsztatowych. W przypadku nieobecności przekraczającej więcej niż 20% (max. 40%) prowadzący może wskazać studentowi, w jaki sposób powinien on uzupełnić wiedzę i umiejętności nabywane w trakcie tych zajęć tak, by zapewnić uzyskanie odpowiednich efektów uczenia się. Wykonanie tych zadań przez studenta jest warunkiem zaliczenia zajęć.

Kryteria oceny pracy pisemnej:

Kryteria oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Opis problemu i określenie grupy docelowej programu	3	5
Określenie celu ogólnego i celów szczegółowych programu	3	5
Opis programu	3	5
Opis oczekiwanych efektów	3	5
Określenie sposobu weryfikowania efektów programu	2	5
Projekt ewaluacji programu	2	5
Opis nakładów i sposobów implementacji	2	5
Zachowanie standardów APA, język pracy (w tym używana terminologia), przejrzystość i struktura	1	3
Refleksja na temat pracy własnej	1	2
SUMA:	20	40

1. Termin złożenia pracy jest ustalany przez prowadzącego ćwiczenia na pierwszym spotkaniu w semestrze.

UWAGA: Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

POSTAWY I ZACHOWANIA ORGANIZACYJNE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe specjalność: Psychologia pracy i organizacji
Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Małgorzata Klimka-Kołyško, mklimka-kolysko@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student uwzględnia znaczenie psychologii pracy w procesie kształtowania pozytywnych postaw oraz psychopatologii w miejscu pracy. Student identyfikuje zmiany postrzegania roli pracy z życia człowieka oraz konsekwencje wchodzenia w rolę pracownika w kontekście poczucia satysfakcji z pracy. Student integruje rolę emocji oraz procesów motywacyjnych w funkcjonowaniu człowieka w sytuacji pracy w kontekście dobrostanu. 	PSJ_W2, PSJ_W16 PSJ_W15 PSJ_W11 PSJ_W13

	<ul style="list-style-type: none"> • Student określa znaczenie czynników osobowościowych w powstawaniu patologicznych zjawisk w miejscu pracy. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student formułuje problem dotyczący wystąpienia psychopatologii dotyczącej jednostki lub grupy w analizowanej organizacji i projektuje proces profilaktyki i prewencji sytuacji patologicznej. • Student projektuje działania wzmacniające dobrostan pracownika w organizacji. 	PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wymienia i wyjaśnia ograniczenia własnych działań i działań innych w roli psychologa interweniującego w sytuacji wystąpienia psychopatologii. organizacyjnej. • Student identyfikuje możliwości rozwoju własnych kompetencji w zakresie pracy w obszarze działań poprawiających dobrostan pracowników. 	PSJ_K2 PSJ_K6

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Dobrostan zawodowy <ul style="list-style-type: none"> - czym jest dobrostan zawodowy? - koncepcje dobrostanu w pracy, - dobrostan jako konsekwencja lub przejaw postaw wobec pracy, - kulturowe uwarunkowania dobrostanu zawodowego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Czerw, A. (2017). <i>Psychologiczny model dobrostanu w pracy</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN - Kowalewski, K, Moczydłowska, J. (2020). <i>Patologie i dysfunkcje w organizacji</i>. Wydawnictwo Difin - Gamian-Wilk, M. (2018). <i>Mobbing w miejscu pracy</i>. Wydawnictwo naukowe PWN - Golińska L., (2014). <i>Pracoholizm inaczej</i>. Wydawnictwo Difin - Roźnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo naukowe PWN
Poczucie sensu pracy, w pracy i w miejscu pracy <ul style="list-style-type: none"> - satysfakcja z pracy, - zaangażowanie w pracę, - zjawisko flow, - postawy wobec pracy, - modele zaufania w organizacji. 	
Zachowania kontrproduktywne i anomijne <ul style="list-style-type: none"> - zachowania kontrproduktywne, - anomia pracownicza, - zachowania odwetowe. 	
Dyskryminacja w organizacji <ul style="list-style-type: none"> - faworyzowanie, nepotyzm, kronizm, paternalizm, - rodzaje dyskryminacji w pracy, - konsekwencje dyskryminacji w organizacji. 	
Mobbing <ul style="list-style-type: none"> - przyczyny i konsekwencje mobbingu, - strategie zapobiegania przemocy w miejscu pracy, - diagnoza mobbingu. 	

Psychopatologia w zarządzaniu organizacją - pracoholizm i inne formy nadmiernego zaangażowania w pracę, - typologie pracoholizmu, - przyczyny i konsekwencje pracoholizmu.	
--	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na analizie przypadku osoby lub grupy doświadczającej psychopatologii w miejscu pracy oraz opisanii i zaprezentowaniu procesu prewencji i profilaktyki psychopatologii.	15 - 30
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na opracowaniu strategii wspierania pracowników w obszarze podnoszenia ich dobrostanu zawodowego	15 – 30
Testowy sprawdzian wiedzy, obejmujący dwie wejściówki z literatury przedmiotu	21 - 40

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Możliwa jest nieobecność na jednym z zajęć (ok. 20% całkowitej liczby godzin). Kolejna nieobecność (tylko jedna dodatkowa) wymaga usprawiedliwienia i wykonania dodatkowego zadania wyznaczonego przez osobę prowadzącą zajęcia.

Kryteria oceny zadań zespołowych realizowanych podczas zajęć:

Kryteria oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na analizie przypadku osoby lub grupy doświadczającej psychopatologii w miejscu pracy oraz opisanu i zaprezentowaniu procesu prewencji i profilaktyki psychopatologii.		
Poprawność odniesienia się do koncepcji teoretycznej lub modelu omawianego podczas zajęć lub znanego z literatury obowiązkowej	5	10
Poprawność opracowania praktycznego rozwiązania problemu	5	10
Jakość wniosków wypracowanych przez zespół w pracy grupowej	5	10
Zadania zespołowe, realizowane podczas zajęć, polegające na opracowaniu strategii wspierania pracowników w obszarze podnoszenia ich dobrostanu zawodowego		
Poprawność odniesienia się do koncepcji teoretycznej lub modelu omawianego podczas zajęć lub znanego z literatury obowiązkowej	5	10
Poprawność opracowania praktycznego rozwiązania problemu	5	10
Jakość wniosków wypracowanych przez zespół w pracy grupowej	5	10
SUMA:	30	60

UWAGA: Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia.

SPECJALNOŚĆ: PSYCHOLOGIA WSPIERANIA ROZWOJU

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

PSYCHOLOGIA WSPIERANIA ROZWOJU DZIECI I MŁODZIEŻY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe (specjalność: Psychologia wspierania rozwoju)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordynator przedmiotu	Dr Konrad Piotrowski konrad.piotrowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	14h ST / 12h NST	
ćwiczenia	16h ST / 12h NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student integruje i stosuje pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii rozwoju człowieka w okresie dzieciństwa i adolescencji. Student wymienia i opisuje czynniki wpływające na rozwój dzieci i nastolatków oraz identyfikuje trudności doświadczane przez te grupy wiekowe. 	PSJ_W2 PSJ_W7 PSJ_W10 PSJ_W15 PSJ_W26

	<ul style="list-style-type: none"> • Student posługuje się wiedzą z zakresu psychologii rozwoju człowieka opartą na dowodach projektując proces wspierania rozwoju dzieci i młodzieży. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student identyfikuje problem praktyczny dotyczący dzieci i/lub nastolatków i potrafi zaproponować jego rozwiązanie posługując się wiedzą psychologiczną. • Student potrafi zaprojektować sposób weryfikacji skuteczności metod wspierania rozwoju. 	PSJ_U8 PSJ_U9
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wymienia i wyjaśnia ograniczenia wiedzy psychologicznej o rozwoju człowieka i możliwości wsparcia rozwoju człowieka. • Student wykonuje powierzone mu zadania kierując się poczuciem odpowiedzialności za ostateczny kształt pracy. 	PSJ_K2 PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> • Zmiany rozwojowe okresie dzieciństwa i dorastania <ul style="list-style-type: none"> - kierunki zmian rozwojowych u dziecka i nastolatka - obszary wyzwań i zadań rozwojowych w okresie dzieciństwa i dorastania • Wspieranie rozwoju w okresie dzieciństwa i dorastania <ul style="list-style-type: none"> - czynniki ryzyka w rozwoju dziecka i nastolatka - rola dorosłego w kształtowaniu wspierającego środowiska rozwoju • Rola środowiska domowego w procesie wspierania rozwoju <ul style="list-style-type: none"> - cele opieki i wychowania w okresie dzieciństwa i dorastania - zadania rodziców i opiekunów dziecka i nastolatka • Rola środowiska edukacyjnego w procesie wspierania rozwoju <ul style="list-style-type: none"> - cele edukacji w okresie dzieciństwa i dorastania - modele i strategie pracy z uczniami - rola i zadania nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> – Brzezińska, A. I. (Red., 2014). <i>Niezbędnik dobrego nauczyciela. Opieka i wychowanie w okresie dzieciństwa i dorastania (Seria II). Tomy 1-6.</i> – Brzezińska, A. I. (Red., 2014). <i>Niezbędnik dobrego nauczyciela. Edukacja w okresie dzieciństwa i dorastania (Seria III). Tomy 1-6.</i>

ĆWICZENIA

Treści programowe	Literatura obowiązkowa:
<ul style="list-style-type: none">● Identyfikowanie trudności w rozwoju dzieci i młodzieży<ul style="list-style-type: none">- sposoby identyfikowania trudności dzieci i młodzieży.● Projektowanie metod wspierania rozwoju opartych na dowodach naukowych<ul style="list-style-type: none">- możliwości wykorzystania nowych technologii w metodyce wspierania rozwoju.● Weryfikacja skuteczności oddziaływań praktycznych<ul style="list-style-type: none">- sposoby weryfikacji skuteczności oddziaływań profilaktycznych i interwencyjnych.	<ul style="list-style-type: none">– Makarczuk, K. i in. (2018). <i>Survey of adverse childhood experiences and associated health-harming behaviours among polish students</i>. Copenhagen, Denmark: World Health Organization.– Wójcik, S. i in. (2019). <i>Patotreści w Internecie. Raport o problemie</i>. Warszawa: Fundacja Dajemy Dzieciom Się.– Makarczuk, K. i in. (2020). <i>Negatywne doświadczenia młodzieży w trakcie pandemii. Raport z badań ilościowych</i>. Warszawa: Fundacja Dajemy Dzieciom Się.– Włodarczyk, J. i in. (2018). <i>Ogólnopolska diagnoza skali i uwarunkowań krzywdzenia dzieci. Raport z badań</i>. Warszawa: Fundacja Dajemy Dzieciom Się.– Hudson, J. & Kuhner, S. (2016). <i>Równe szanse dla dzieci: Nierówności w zakresie warunków i jakości życia dzieci w krajach bogatych</i>. Florencja: UNICEF Office of Research – Innocenti.– Sajkowska, M. (Red., 2017). <i>Dzieci się liczą 2017. Raport o zagrożeniach bezpieczeństwa i rozwoju dzieci w Polsce</i>. Warszawa: Fundacja Dajemy Dzieciom Się.– Raport Rzecznika Praw Dziecka: <i>Ogólnopolskie badanie jakości życia dzieci i młodzieży w Polsce. Obszar 1 – środowisko szkolne</i>. Warszawa: Biuro Rzecznika Praw Dziecka.– Fijałkowska, A., Oblacińska, A., & Korzycka, M. (2019). <i>Zdrowie i styl życia polskich uczniów</i>. Warszawa: Instytut Matki i Dziecka.

Literatura uzupełniająca:

- Bee, H. (wyd. 2004 lub późniejsze). *Psychologia rozwoju człowieka*. Poznań: Zysk i S-ka. Rozdziały: 3-12

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Kartkówki: Trzy krótkie sprawdziany pisemne przeprowadzane po poszczególnych blokach wykładowych, weryfikujące znajomość i rozumienie literatury obowiązkowej oraz treści omawianych na wykładach. Kartkówka pierwsza i druga będą umożliwiały zdobycie po 15 punktów, a trzecia 20 punktów.	26-50
Praca pisemna: w parach lub małych zespołach studenci będą mieli za zadanie (1) zidentyfikować i opisać problem rozwojowy z jakim spotykają się dzieci/nastolatki (na podstawie własnych poszukiwań oraz materiałów dostarczonych przez prowadzącego/-cą, (2) dokonać przeglądu dostępnych metod wspierania ich rozwoju i w radzeniu sobie z wybranym problemem, (3) wypracować oryginalny sposób/metodę wsparcia dzieci/nastolatków doświadczających wybranego problemu, (4) zaprojektować naukową metodę weryfikacji jego skuteczności oraz (5) zaprezentować projekt podczas zajęć. <i>Szczegóły dotyczące realizacji zadania zostaną przekazane podczas zajęć.</i>	25-50

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny – pytania otwarte, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej przy każdym zadaniu jest warunkiem zaliczenia przedmiotu.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

1. Obecność na 80% zajęć. Każda nieobecność na zajęciach wymaga usprawiedliwienia. W przypadku nieobecności studenta na zajęciach prowadzący te zajęcia może wskazać studentowi sposób uzupełnienia efektów uczenia się przewidzianych dla tych zajęć. Wykonanie tych zadań przez studenta jest warunkiem zaliczenia zajęć.
2. Kryteria oceny pracy pisemnej:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
1. Merytoryczne:		
Podstawy naukowe projektu (wykorzystanie weryfikowalnych danych naukowych)	3	6
Przedstawienie problemu	3	6
Metoda rozwiązania problemu	3	6
Przewidywane efekty realizacji projektu	3	6
Uzasadnienie przedstawionej metody wsparcia dzieci/nastolatków	3	6
Zgodność sposobu weryfikacji skuteczności metody wsparcia z regułami metodologii badań naukowych	3	6
2. Formalne:		
Standardy językowe (terminologia, styl)	3	5
Struktura i forma pracy	2	4
Standardy APA (cytowanie, bibliografia)	2	5
SUMA:	25	50

3. Praca pisemna, która została zaliczona poniżej progu zaliczenia, może być poprawiona i przestana do ponownej oceny nie później niż w ciągu 2 tygodni od otrzymania informacji o ocenie pracy.

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

SZKOLENIA I WARSZTATY Z UDZIAŁEM DZIECI I MŁODZIEŻY

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe (specjalność Psychologia wspierania rozwoju)
Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordynator przedmiotu	Dr Anna Kubiak e-mail: akubiak1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
warsztat	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student integruje wiedzę na temat procesów grupowych w grupach dziecięcych i młodzieżowych i wykorzystuje ją w planowaniu i przeprowadzaniu szkolenia. 	PSJ_W10 PSJ_W15 PSJ_W18
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi dopasować metodę diagnozy potrzeb szkoleniowych/warsztatowych do określonej grupy dzieci lub młodzieży. Potrafi wybrać metody prowadzenia zajęć na warsztacie/szkoleniu. 	PSJ_U4 PSJ_U8 PSJ_U13

	<ul style="list-style-type: none"> ● Potrafi opracować scenariusz szkolenia/warsztatu uwzględniając potrzeby grupy docelowej oraz wiedzę opartą na dowodach naukowych. ● Potrafi przeprowadzić wybrany fragment szkolenia/warsztatu na podstawie przygotowanego scenariusza. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Potrafi współprowadzić szkolenie/ warsztat z innym studentem ● Identyfikuje sytuacje trudne występujące podczas warsztatu/ szkolenia ● Potrafi krytycznie ocenić swoje zachowania w roli trenera 	PSJ_K3 PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Forma zajęć: warsztat	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Grupa i procesy grupowe z uwzględnieniem specyfiki funkcjonowania dzieci i młodzieży. Diagnoza potrzeb grupy szkoleniowej/ warsztatowej. - określenie grupy docelowej.	<ul style="list-style-type: none"> – Kozak, A., Łąguna, M. (2009). <i>Metody prowadzenia szkoleń czyli niezbędnik trenera</i>. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Motyl, K. (2019). Temporalny język procesu grupowego. Strukturalizacja czasu uczniów a dynamika klasy. <i>Podstawy Edukacji. Język w edukacji –edukacja językowa</i>, 12,187–204. Dostęp: https://czasopisma.ujd.edu.pl/index.php/PE/article/view/871/750
Metody prowadzenia zajęć. - wykład, - dyskusja, - case study, - odgrywanie ról, - gry i symulacje.	
Projektowanie warsztatu/ szkolenia. - określanie celu, - dobór treści i ćwiczeń, - ewaluacja zajęć. Rola kontraktu w pracy z grupą. - Jak radzić sobie z sytuacjami trudnymi?	
Przeprowadzenie fragmentu warsztatu przez studentów (część zaliczenia)	

Literatura uzupełniająca:

- Bakiera, L. (2009). *Czy dorastanie musi być trudne?* Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.
- Brown, R. (2006). *Procesy grupowe*. Gdańsk: GWP.
- Brzezińska, A. (red.). *Psychologiczne portrety człowieka* (s. 165-422). Gdańsk: GWP.
- Łąguna M. (2008). *Szkolenia*. Gdańsk: GWP.
- Łąguna M., Fortuna P. (2009). *Przygotowanie szkolenia*. Gdańsk: GWP.
- Oleszkowicz, A., Senejko, A. (2013). *Psychologia dorastania. Zmiany rozwojowe w dobie globalizacji*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Schaffer, R. (2007). *Psychologia dziecka*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Praca pisemna: Przygotowanie w parach scenariusza warsztatu dla wybranej grupy wiekowej (dzieci i młodzieży) na temat ustalony z prowadzącą (wraz z ćwiczeniami i materiałami dla uczestników)	31-60
Przeprowadzenie w parach fragmentu warsztatu (45 minut)	20-40

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny – pytania otwarte, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej przy każdym zadaniu jest warunkiem zaliczenia przedmiotu.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

1. Obecność na 80% zajęć w ramach warsztatu. Każda nieobecność na zajęciach wymaga usprawiedliwienia. W przypadku nieobecności studenta na zajęciach prowadzący te zajęcia wskazuje studentowi sposób uzupełnienia efektów uczenia się przewidzianych dla tych zajęć. Wykonanie tych zadań przez studenta jest warunkiem zaliczenia zajęć.
2. Złożenie pracy zaliczeniowej w terminie określonym przez prowadzącą. Szczegółowe wytyczne dotyczące pracy zaliczeniowej oraz szczegółowe wyjaśnienie kryteriów oceny przedstawione zostaną na zajęciach.
3. Kryteria oceny zadań zaliczeniowych:

Praca pisemna (przygotowanie scenariusza):

Kryterium	Liczba punktów**
Stopień dopasowania narzędzia diagnostycznego do wybranej grupy wiekowej	2,5-5
Stopień adekwatności sposobu zbierania danych do celu diagnozy	7,5-15
Stopień dopasowania tematu, treści i form szkolenia (materiałów/ ćwiczeń) do wybranej grupy wiekowej	7,5-15
Stopień adekwatności treści i form szkolenia (materiały/ ćwiczenia/ metody) do celów szkolenia	6-10
Stopień adekwatności sposobów omawiania ćwiczenia do celów i treści ćwiczenia	5-10

Stopień uwzględnienia wiedzy opartej na dowodach naukowych w scenariuszu i materiałach dla uczestników	2,5-5
SUMA	31-60

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej przy każdym kryterium jest warunkiem zaliczenia zadania.

Przeprowadzenie fragmentu szkolenia:

Kryterium	Liczba punktów**
Spójność tematu i treści szkolenia z jego faktycznym przebiegiem	1-2
Stopień dopasowania liczby ćwiczeń do ilości czasu przeznaczanego na szkolenie	1,5-3
Jakość współpracy z drugim prowadzącym	4-8
Stopień uważności na procesy zachodzące w grupie	3,5-7
Stopień adekwatności działań do procesów zachodzących w grupie	5-10
Stopień autorefleksji dotyczącej własnej pracy trenerskiej	5-10
SUMA	20-40

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej przy każdym kryterium jest warunkiem zaliczenia zadania.

- Praca pisemna, która została zaliczona poniżej progu zaliczenia, może być poprawiona i przesłana do ponownej oceny nie później niż w ciągu 2 tygodni od otrzymania informacji o ocenie pracy.

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

KRYZYSY ROZWOJOWE I EGZYSTENCJALNE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe (specjalność Psychologia wspierania rozwoju)
Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Mateusz Zatorski mzatorski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	10 ST / 9 NST	
ćwiczenia	20 ST / 15 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student opisuje i wyjaśnia rodzaje i objawy kryzysów oraz rolę kryzysu w życiu człowieka. • Student identyfikuje i charakteryzuje ryzyka zaburzeń psychicznych związanych z kryzysem emocjonalnym, a także szanse na wzrost osobowy w procesie radzenia sobie. 	PSJ_W11 PSJ_W15 PSJ_W16 PSJ_W24

	<ul style="list-style-type: none"> • Student uwzględnia rolę kontekstu kulturowego w procesie diagnozy kryzysów oraz planowaniu działań pomocowych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student rozpoznaje objawy oraz wyjaśniać źródła kryzysu w różnych kontekstach życiowych. • Student potrafi podać przykłady kryzysów i wskazać na różnice i podobieństwa między kryzysami na różnych etapach życia. 	PSJ_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student pracuje w grupie zadaniowej nad diagnozą kryzysu - dyskutuje i ustala spójne stanowisko członków grupy. Prezentuje na forum całej grupy efekty pracy. • Student stosuje zasady etyki planując działania pomocowe wobec osób w kryzysie i podczas zadań treningu takich interwencji. 	PSJ_K3 PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Podstawowe pojęcia kryzysu psychologicznego <ul style="list-style-type: none"> - kryzys emocjonalny, - teorie i konceptualizacje kryzysu, - przebieg kryzysu, dwuwartościowość kryzysu, kryzys a stres 	<ul style="list-style-type: none"> – Kubacka-Jasiecka D. (2010). <i>Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych</i>. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne (s. 23-64, 247-276) – Oleś, K.P. (2011). <i>Psychologia człowieka dorosłego</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN – Sęk H., Cieślak R. (2004). <i>Wsparcie społeczne – sposoby definiowania, rodzaje i źródła wsparcia, wybrane koncepcje teoretyczne</i>. W: H. Sęk, R. Cieślak R. (red.), <i>Wsparcie społeczne, stres i zdrowie</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. – Zięba, M. (2021). <i>Wzrost potraumatyczny i deprecjacja, czyli o pozytywnych i negatywnych zmianach w myśleniu o sobie i świecie, które mogą być skutkiem traumy</i>. W: M. Dragan i M. Rzesutek (red.). <i>Z badań nad traumą psychologiczną w Polsce</i> (s. 135-156). Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.
Kryzys w perspektywie psychologii rozwoju człowieka <ul style="list-style-type: none"> - rodzaje i dynamika zmian rozwojowych, - etapy rozwoju i zadania rozwojowe, - ciągłość i zmiana, - bilans zysków i strat, - tożsamość i jej przemiany w biegu życia, - kryzys połowy życia, generatywność. 	
Krytyczne zdarzenia życiowe i radzenie sobie z nimi <ul style="list-style-type: none"> - rodzaje zdarzeń stresowych, kryzysowych i traumatycznych oraz obszary ich wpływu na funkcjonowanie człowieka, - rola zasobów indywidualnych i środowiskowych. 	
Kryzys jako szansa na rozwój i wzrost osobowy <ul style="list-style-type: none"> - teoria wzrostu i deprecjacji potraumatycznej, - dojrzałość, mądrość i bilans życia, - satysfakcja i sens życia. 	

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa i lektura uzupełniająca
<p>Pojęcie dobrostanu psychicznego. Odpowiedź na pytanie: W jakim kontekście (wew.) i okolicznościach (zew.) pojawi się kryzys?</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Czapiński, J. (2011). Dynamika dobrostanu psychicznego: rola „traktora szczęścia” i wydarzeń życiowych. W: D. Doliński, W. Błaszczak (red.), <i>Dynamika emocji. Teoria i praktyka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Kobylińska, D. (2009). Wywiad psychologiczny na potrzeby wspierania rozwoju osobowości. W: K. Stemplewska – Żakowicz, K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny tom 3. Wywiad w różnych kontekstach praktycznych</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych.
<p>Rola dyspozycji osobowościowych, kultury i przeszłych doświadczeń w radzeniu sobie z kryzysem. Tożsamość a kryzys. Czy wsparcie społeczne skutecznie chroni przed kryzysami?</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Batory, A., Brygoła, E., Oleś, P. (2016). Odstony tożsamości. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN. (s.53 – 80). – Ogińska – Bulik, N. (2013). Pozytywne skutki doświadczeń traumatycznych. Kiedy łzy zamieniają się w perły. Warszawa: Difin SA. (s. 53-80). – Sęk H., Cieślak R. (2004). Wsparcie społeczne – sposoby definiowania, rodzaje i źródła wsparcia, wybrane koncepcje teoretyczne. W: H. Sęk, R. Cieślak R. (red.), <i>Wsparcie społeczne, stres i zdrowie</i>. Warszawa, Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Etapy rozwoju jako kluczowe momenty wystąpienia kryzysów. Czy własne ciało może być przyczyną wystąpienia kryzysu? Kryzys połowy życia – mit czy fakt? Studia przypadku: k. tożsamości w wieku dojrzewania / k. związany z nowymi rolami społecznymi / k. połowy życia</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Grochmala-Bach, B. (2014) Zachowania suicydalne osób młodych jako traumatyczne powiązania ze środowiskiem. W: D.Kubacka-Jasiecka , K. Mudyń(red.). <i>Kryzysy i ich przewyciężanie. Problemy interwencji i pomocy psychologicznej</i>. Toruń: Wydawnictwa Adam Marszałek. – Kałużna-Wielobób, A. (2014). Kryzys połowy życia u kobiet – specyfika, problematyka i forma pomocy. W: D.Kubacka-Jasiecka , K. Mudyń(red.). <i>Kryzysy i ich przewyciężanie. Problemy interwencji i pomocy psychologicznej</i>. Toruń: Wydawnictwa Adam Marszałek. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Krzemionka-Brózda, D. (2014) Kilogramy na wagę kryzysu. Przekonania na temat wagi ciała jako źródło kryzysu.W: D.Kubacka-Jasiecka , K. Mudyń(red.). <i>Kryzysy i ich przewyciężanie. Problemy interwencji i pomocy psychologicznej</i>. Toruń: Wydawnictwa Adam Marszałek.

<p>Tożsamość zagrożona. Refleksja nad pytaniami w oparciu o studia przypadku. Czy samo cierpienia może czynić szlachetniejszym? Studia przypadku: k. związany z zmianami społecznymi / k. związany z chorobą / k. związany z śmiercią bliskiej osoby.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Batory, A., Brygoła, E., Oleś, P. (2016). <i>Odstony tożsamości</i>. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN. (s.123 – 160). – Kubacka-Jasiecka, D. (2010). <i>Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych</i>. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne. Str. 266-284
<p>Wtórna traumatyzacja, stany transkryzysowe. Kryzys w stresie chronicznym. Rola samoświadomości i wewnętrznego dialogu w radzeniu sobie z kryzysem. Studia przypadku: k. wypalenia zawodowego / k. wśród osób towarzyszących lub pracujących z osobami doświadczającymi trudnych sytuacji życiowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Konarska, J. (2014). Kryzys młodzieży z niepełnosprawnością versus kryzys rodziców. W: D.Kubacka-Jasiecka , K. Mudyń(red.). <i>Kryzysy i ich przezwyciężanie. Problemy interwencji i pomocy psychologicznej</i>. Toruń: Wydawnictwa Adam Marszałek. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Jankowski, T. (2011). Wewnętrzna aktywność dialogowa a świadomość – te same czy odrębne zjawiska? W: P. K. Oleś, M. Puchalska – Wasyl, E. Brygoła (red.) <i>Dialog z samym sobą</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Syndrom czy mit zmiany? Oczekiwania otoczenia a fakty wzrostu osobowego. Czy kryzys osłabia czy też wzmacnia człowieka. Pomoc profesjonalna a wsparcie społeczne w sytuacjach kryzysów rozwojowych i egzystencjalnych</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Oleś, K.P. (2011). <i>Psychologia człowieka dorosłego</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Str. 236 – 247 i Rozdział 7 i 8.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Sprawdzian końcowy przedmiotu (forma ustna)	21 - 40
Wejściówki podczas ćwiczeń	0 - 12
Realizacja zadania - przygotowanie studium wyjściowego w zespołach zadaniowych	12-24
Kolokwium zaliczeniowe ćwiczenia (studium przypadku)	12-24

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

1. Obecność na 80% zajęć w ramach ćwiczeń. Każda nieobecność na zajęciach wymaga usprawiedliwienia. W przypadku nieobecności studenta na zajęciach prowadzący te zajęcia wskazuje studentowi sposób uzupełnienia efektów uczenia się przewidzianych dla tych zajęć. Wykonanie tych zadań przez studenta jest warunkiem zaliczenia zajęć.
2. Udział w grupie zadaniowej przygotowującej i przedstawiającej studium wyjściowe
 - realizację zadania i podział obowiązków ustalają poszczególni członkowie grupy,
 - brak przydziału do grupy przygotowującej opis studium, a także nieuzasadniona ważnymi powodami nieobecność w dniu jego omawiania, może skutkować niezaliczeniem zadania.
3. Kryterium oceny studium wyjściowego

Kryterium	minimalna liczba punktów na zaliczenie	maksymalna liczba punktów
(A) Typ sytuacji i źródło materiału podstawowego Dobór interesującego (oryginalnego) materiałów wyjściowego reprezentującego studium kryzysu. Dobrze przygotowanie formalne materiału (rygory czasu prezentacji samego materiału wyjściowego – ustalany z prowadzącym na jednych z pierwszych zajęć) i adekwatny opis sceny w odniesieniu do rodzaju kryzysu. Wybór elementów wspomagających identyfikację	2	4
(B) Identyfikacja kryzysu Trafna identyfikacja kryzysu (deficyty emocjonalne i poznawcze, kontekst kulturowy a także trudności codziennym funkcjonowaniu) korespondująca z materiałem wyjściowym. Określenie subiektywnej perspektywy kryzysu przez doświadczającą go osobę (temporalnie, intensywność, źródła)	2	4
(C) Mechanizm kryzysu Interpretacja mechanizmu powstania i przebiegu kryzysu w odwołaniu do dwóch, wybranych przez siebie koncepcji teoretycznych (trafność doboru koncepcji do kryzysu, zwięzły opis teoria – kryzys, graficzne przedstawienie mechanizmu / lub w innej podsumowującej formie, cytowanie odpowiedniej do teorii bibliografii)	2	4

<p>(D) Propozycja interwencji / działań pomocowych Rekomendacje adekwatnej (odpowiedniej do kontekstu i rodzaju kryzysu) i uzasadnionej argumentami formy pomocy psychologicznej (rekomendacja m. in.; psychoedukacji, interwencji, terapii, konsultacji z pracownikami służby zdrowia, praca z bliskimi / środowiskiem społecznym w którym przebywa bohater studium). Ważnym aspektem ocenianym na tym etapie jest także aspekt etyki podjętych działań.</p>	2	4
<p>(E) Formalna strona pracy Proponowaną formą przedstawienia studium jest krótka prezentacja (punkty B-D), a także fragmenty filmu, nagrania audio lub fragmenty wywiadu / scen opisujących zachowanie (punkt A). Dopuszczalne są jednak także inne, kreatywne formy prezentacji studium, spełniające jednak powyższe wymogi (A-D). Ocenie podlega spójność, czytelność przekazu i umiejętność pracy na nim (np. odpowiedź na pytania ze strony słuchaczy), a nie odczytywania bezrefleksyjnego zapisanych treści. Ważne jest także sprawne i zgodne z wyznaczonym czasem (na jednym z pierwszych zajęć przez prowadzącego) przedstawieniem studium</p>	2	4
<p>Przedstawienie studium Efekty pracy są przedstawiane przez zespół zadaniowy. Pracę może przedstawiać 1-2 osoby z grupy ale aktywny udział w przedstawieniu powinni wziąć wszyscy jej uczestnicy. Oznacza to odpowiedź na pytania słuchających studentów i wykładowcy ze strony każdego członka grupy. Ocenie podlega umiejętność logicznego i spójnego przedstawienia stanowiska całego zespołu czy to na etapie prezentacji czy podczas sesji pytań słuchaczy.</p>	2	4

4. Praca pisemna, która została zaliczona poniżej progu zaliczenia, może być poprawiona i przesłana do ponownej oceny nie później niż w ciągu 2 tygodni od otrzymania informacji o ocenie pracy.
5. Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formuły sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia.

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

KONFRONTACJA Z SOBĄ JAKO METODA WSPIERANIA ROZWOJU

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe (specjalność Psychologia wspierania rozwoju)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Elwira Brygoła ebrygoła@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	8 ST / 6 NST	
ćwiczenia	22 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje i wyjaśnia założenia podejścia narracyjnego, w tym teorii wartościowania, we wspomaganie rozwoju osób dorosłych. Student wymienia i klasyfikuje emocjonalno-motywacyjne mechanizmy adaptacyjnego i nieadaptacyjnego funkcjonowania oraz wyjaśnia rolę nadawania osobistych znaczeń w procesie usprawniania funkcjonowania. 	PSJ_W13 PSJ_W11 PSJ_W20

	<ul style="list-style-type: none"> • Student integruje jakościowe i ilościowe zasady opracowywania materiału uzyskiwanego wskutek zastosowania Metody Konfrontacji z Sobą 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi komunikować się z osobą badaną zgodnie z założeniami podejścia narracyjnego we wspomaganie rozwoju • Student potrafi przeprowadzić badanie przy użyciu Metody Konfrontacji z Sobą. • Student potrafi przeanalizować i zinterpretować materiał uzyskany wskutek zastosowania Metody Konfrontacji z Sobą w odniesieniu do mechanizmów emocjonalno-motywacyjnych i poznawczych. 	PSJ_U5 PSJ_U4 PSJ_U6
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student identyfikuje i wyjaśnia zalety i ograniczenia wynikające z zastosowanych narzędzi diagnostycznych w podejściu narracyjnym. • Student krytycznie ocenia swoje działania. Potrafi zidentyfikować własne ograniczenia w zakresie kompetencji diagnostycznych i pomocowych oraz wskazać ścieżki ich rozwoju. • Student przestrzega zasad etycznych w podejmowaniu roli diagnosty i osoby wspierającej rozwój człowieka dorosłego. 	PSJ_K2 PSJ_K8 PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Teoria wartościowania: <ul style="list-style-type: none"> - metafora i metafora podstawowa; - <i>self</i> jako system znaczeń osobistych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Hermans, H. J. M., Hermans-Jansen, E. (2000). <i>Autonarracje. Tworzenie znaczeń w psychoterapii</i> (tłum. P. K. Oleś). Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego. [rozdziały: 1, 2, 4]
2. Struktura i proces wartościowania: <ul style="list-style-type: none"> - poziom jawny i utajony; - związki struktury wartościowania ze zdrowiem psychicznym. 	

Literatura uzupełniająca:

- Chmielnicka-Kuter, E. (2011). W dialogu z własną historią – metafora (wielogłosowej) powieści w poradnictwie psychologicznym. W: P. K. Oleś, M. Puchalska-Wasył (red.), *Dialog z samym sobą* (s. 376-393). Wydawnictwo Naukowe PWN.

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
1. Pierwsze samopoznanie: - wywiad, - formułowanie wartościowań.	– Chmielnicka-Kuter, E., Oleś, P., Puchalska-Wasył, M. (2009). <i>Metoda Konfrontacji z Sobą – 2000</i> . Aneks do podręcznika Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego. – Hermans, H. J. M., Hermans-Jansen, E. (2000). <i>Autonarracje. Tworzenie znaczeń w psychoterapii</i> (tłum. P. K. Oleś). Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego. [rozdziały: 3, 4, 9]
2. Analiza systemu znaczeń pod względem treści i afektu	
3. Proces walidacji/inwalidacji	
4. Drugie samopoznanie: - analiza zmian w systemie wartościowań - dyskusja wyników	
5. Dysocjacje i dysfunkcje w systemie znaczeń osobistych.	– Hermans, H. J. M., Hermans-Jansen, E. (2000). <i>Autonarracje. Tworzenie znaczeń w psychoterapii</i> (tłum. P. K. Oleś). Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego. [rozdział 6]
6. Możliwości modyfikacji Metody Konfrontacji z Sobą - zastosowanie w różnych kontekstach praktycznych, - zastosowania w różnych formach (stacjonarnej i zdalnej).	– Hermans, H. J. M., Hermans-Jansen, E. (2000). <i>Autonarracje. Tworzenie znaczeń w psychoterapii</i> (tłum. P. K. Oleś). Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego. [s. 325-335] – Brygoła, E., Koczberski, J., Oleś, P. (2013). <i>Metoda Konfrontacji z Sobą – w zastosowaniu do terapii uzależnień od narkotyków. Alkoholizm i Narkomania, 26(4), 403-416.</i>

Literatura uzupełniająca:

- Hermans, H. J. M., Hermans-Jansen, E. (2000). *Autonarracje. Tworzenie znaczeń w psychoterapii* (tłum. P. K. Oleś). Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego. [rozdziały: 5, 7].

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja*
Sprawdzian (pisemny: pytania otwarte)	(15-30)
Praca pisemna – studium przypadku obejmujące relację z przebiegu samodzielnie przeprowadzonego badania (pierwsze i drugie samopoznanie), analizę i interpretację wyników; załączenie nagrania z przebiegu spotkań z uczestnikiem badania.	(36-70)

*Min-Max; uzyskanie minimalnej liczby punktów podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

1. Obecność na 80% zajęć w ramach ćwiczeń. Każda nieobecność na zajęciach wymaga usprawiedliwienia. W przypadku nieobecności studenta na zajęciach prowadzący te zajęcia wskazuje studentowi sposób uzupełnienia efektów uczenia się przewidzianych dla tych zajęć. Wykonanie tych zadań przez studenta jest warunkiem zaliczenia zajęć.
2. Kryteria oceny pracy pisemnej:
Praca pisemna będzie oceniana pod względem 7 kryteriów. Za każde kryterium można uzyskać:
0 punktów - kryterium całkowicie niespełnione
2 punkty - bardzo niski poziom spełnienia kryterium
4 punkty - niski poziom spełnienia kryterium
6 punktów - średni poziom spełnienia kryterium
8 - dobry poziom spełnienia kryterium
10 - bardzo dobry poziom spełnienia kryterium

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Komunikacja studenta prowadzącego badanie z uczestnikiem badania: zgodność ze specyfiką relacji psycholog-klient w podejściu narracyjnym	6	10
Kierowanie uczestnika badania w procesie formułowania wartościowań	6	10
Analiza ilościowa i interpretacja jakościowa pierwszego systemu wartościowań	6	10
Kierowanie uczestnika badania w procesie walidacji/inwalidacji	6	10
Wnioski interpretacyjne z przebiegu całego badania	6	10
Autorefleksja i autoewaluacja: mocne i słabe strony zrealizowanego projektu	4	10
Formalne aspekty pracy: styl języka, przejrzystość struktury	2	10
SUMA:	36	70

3. Pracę pisemną (studium przypadku) należy przesłać w wyznaczonym przez wykładowcę terminie. Każdy dzień opóźnienia oznacza odjęcie 5 punktów od oceny pracy. Prace przesłane z opóźnieniem przekraczającym 7 dni nie będą sprawdzane.
4. Praca pisemna, która została zaliczona poniżej progu zaliczenia, może być poprawiona i przesłana do ponownej oceny nie później niż w ciągu 2 tygodni od otrzymania informacji o ocenie pracy.
5. Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia.

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

POZYTYWNE INTERWENCJE PSYCHOLOGICZNE

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe (Psychologia wspierania rozwoju)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Mariusz Zięba mzieba@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	20 ST / 18 NST	
projekt	10 ST / 6 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student identyfikuje przedmiot i zakres badań psychologii pozytywnej. • Student wyjaśnia możliwości zastosowania wiedzy z zakresu psychologii pozytywnej w projektowaniu efektywnych interwencji psychologicznych. • Student odróżnia wiedzę na temat skuteczności i efektywności pozytywnych interwencji psychologicznych opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. 	PSJ_W1 PSJ_W2 PSJ_W11 PSJ_W26

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi sformułować problem praktyczny i zaproponować jego rozwiązanie, posługując się wiedzą z zakresu psychologii pozytywnej. • Student potrafi zaplanować i zorganizować pracę własną oraz pracę zespołową w celu realizacji pozytywnych interwencji psychologicznych. 	PSJ_U8 PSJ_U12
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi zidentyfikować problemy indywidualne i społeczne, które mogą być obszarem pozytywnych interwencji psychologicznych. • Student potrafi krytycznie ocenić swoją pracę, wskazując mocne i słabe strony swoich działań w obszarze projektowania i wdrażania projektów pozytywnych interwencji psychologicznych. 	PSJ_K4 PSJ_K5 PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Psychologia pozytywna jako obszar badań naukowych i zastosowań praktycznych: <ul style="list-style-type: none"> - psychologiczne teorie szczęścia, - aktywność intencjonalna a szczęście,, - mocne strony charakteru i siły sygnaturowe. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kaczmarek, Ł. D. (2016). <i>Pozytywne interwencje psychologiczne. Dobrostan a zachowania intencjonalne.</i> Poznań: Zysk i S-ka – Peterson, Ch. i Park, N. (2007). <i>Klasyfikacja i pomiar sil charakteru: implikacje dla praktyki.</i> W: P. A. Linley i S. Joseph (red.). <i>Psychologia pozytywna w praktyce</i>, (263-283). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
2. Pozytywne interwencje psychologiczne: <ul style="list-style-type: none"> - składniki aktywne pozytywnych interwencji, - skuteczność i efektywność pozytywnych interwencji psychologicznych. 	
3. Wybrane obszary pozytywnych interwencji psychologicznych: <ul style="list-style-type: none"> - optymizm, nadzieja, przekonanie o skuteczności osobistej, - wdzięczność i samowspółczucie, - jak pomagać wychodzić z kryzysów psychicznych. 	
4. Wybrane metody i techniki pozytywnych interwencji psychologicznych: <ul style="list-style-type: none"> - metody i techniki pozytywnych interwencji psychologicznych w pracy z klientem (osobą) - metody i techniki pozytywnych interwencji psychologicznych w pracy z grupą, - możliwości i ograniczenia wykorzystania nowoczesnych technologii oraz pracy zdalnej. 	

PROJEKT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Zadanie wykonywane w 2-4 osobowych zespołach projektowych: <ul style="list-style-type: none"> - identyfikacja potrzeb indywidualnych i społecznych, - planowanie programu pozytywnej interwencji psychologicznej - określanie celów, metod i planu działania oraz planu ewaluacji, - przygotowanie raportu pisemnego. 	– Kaczmarek, Ł. D. (2016). <i>Pozytywne interwencje psychologiczne. Dobrostan a zachowania intencjonalne</i> . Poznań: Zysk i S-ka
2. Prezentacja projektu na forum całej grupy i dyskusja etycznych i metodologicznych aspektów przygotowywania i prowadzenia programów pozytywnych interwencji psychologicznych: <ul style="list-style-type: none"> - jak zachować podmiotowość osób dla których adresowana jest interwencja, - rola psychologa jako osoby wspierającej rozwój osobisty, - wykorzystanie w praktyce podejścia opartego na dowodach. 	

Literatura uzupełniająca:

- Carr, A. (2004). *Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu i ludzkich siłach*. Poznań: Wyd. Zysk i Ska
- Czapiński, J. (2012). Psychologiczne teorie szczęścia. W: Czapiński J.(red.). *Psychologia pozytywna*, (51-102). Warszawa: PWN
- Kossakowska, M. (2017). *Projekt dobre życie*. Sopot: Smak Słowa
- Trzebińska, E. (2008). *Psychologia pozytywna*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Aktywność w trakcie zajęć: projektowanie i wykonywanie zadań oraz ćwiczeń, udział w dyskusjach, prezentowanie zadań domowych.	10-20
Sprawdzian pisemny obejmujący treści z ćwiczeń i literatury obowiązkowej (forma pisemna w postaci pytań otwartych i zamkniętych).	15-30
Raport pisemny (projekt): Projekt pozytywnej interwencji psychologicznej (zadanie zespołowe realizowane w grupach 2-4 osobowych)	26-50

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

1. Obecność na 80% zajęć w ramach ćwiczeń. Każda nieobecność na zajęciach wymaga usprawiedliwienia. W przypadku nieobecności studenta na zajęciach prowadzący te zajęcia może wskazać studentowi sposób uzupełnienia efektów uczenia się przewidzianych dla tych zajęć. Wykonanie tych zadań przez studenta jest warunkiem zaliczenia zajęć.
2. Kryteria oceny raportu pisemnego (projekt):

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Identyfikacja i klarowne przedstawienie (uzasadnienie) potrzeb indywidualnych lub społecznych, których zaspokojenie może być przedmiotem pozytywnej interwencji psychologicznej.	5	10
Określenie celów, metod i planu działania - adekwatność wyboru metod i technik interwencji	10	20
Plan ewaluacji skuteczności i efektywności interwencji - wybór odpowiednich wskaźników oraz technik ich pomiaru	5	10
Uzasadnienie teoretyczne - uwzględnienie w planie interwencji wiedzy opartej na dowodach.	6	10
SUMA:	26	50

3. Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia.

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

PROJEKTOWANIE TRENINGÓW ZDOLNOŚCI POZNAWCZYCH

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe (Psychologia wspierania rozwoju)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	4
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Anna Ziółkowska, prof. Uniwersytetu SWPS aziolkowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	8 ST / 6 NST	
warsztat	22 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student wymienia i opisuje zasady skutecznego uczenia się wynikające z wiedzy opartej na dowodach naukowych. Student wyjaśnia biologiczne podstawy funkcjonowanie procesów poznawczych. Student identyfikuje różnice indywidualne oraz ich rolę w procesie uczenia się. 	PSJ_W12 PSJ_W26 PSJ_W9 PSJ_W14

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi zaprojektować trening wybranych zdolności poznawczych dla określonej grupy wiekowej. • Student potrafi zaprojektować sposób pomiaru skuteczności treningu zdolności poznawczych. • Student potrafi współpracować z innymi studentami i wspólnie przeprowadzić sesję treningową zdolności poznawczych. 	PSJ_U8 PSJ_U12
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi krytycznie ocenić swoją pracę, wskazując mocne i słabe strony swoich działań w roli trenera zdolności poznawczych. 	PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Zasady funkcjonowania pamięci: <ul style="list-style-type: none"> - rozwój zdolności pamięciowych, - rola różnic indywidualnych w procesie uczenia się, - zasady skutecznego uczenia się. 	<ul style="list-style-type: none"> – Bąbel, P., Wiśniak, M. (2015). <i>12 zasad skutecznej edukacji</i>. Sopot: GWP. – Kalat, J.W. (2021). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: PWN (rozd. 12-13). – Krejz, I. (2012). <i>Korepetycje poznawcze. Rola pamięci roboczej i kontroli uwagi w przewidywaniu osiągnięć szkolnych</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno (rozd. 7). – Nęcka, E. (2018). <i>Trening poznawczy</i>. Sopot: Smak Słowa (str. 45-71).
2. Biologiczne metody usprawniania procesów poznawczych: <ul style="list-style-type: none"> - biologiczne podstawy procesów pamięci i uczenia się, - farmakologiczne metody usprawniania procesów poznawczych oraz ich skuteczność. 	
3. Trening zdolności poznawczych i jego specyfika: <ul style="list-style-type: none"> - metodologia badań dotyczących skuteczności treningów procesów poznawczych. 	

WARSZTAT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Trening pamięci i jego specyfika: <ul style="list-style-type: none"> - procesualny model funkcjonowania pamięci, - sposoby usprawniania pamięci i uwagi. 	<ul style="list-style-type: none"> – Bąbel, P. i Baran, A. (2011). <i>Trening pamięci. Projektowanie, realizacja, techniki i ćwiczenia</i>. Warszawa: Difin – Czerniawska, E., Ledzińska, M. (2008). <i>Jak się uczyć?</i> Warszawa: PWN. (str. 183-246).
2. Identyfikacja i analiza potrzeb treningowych. Określanie celów treningu zdolności poznawczych: <ul style="list-style-type: none"> - etapy procesu projektowania i realizacji treningu zdolności poznawczych, - sposoby diagnozowania poziomu wyjściowego 	
3. Dobór treści i metod oraz tworzenie scenariuszy treningu zdolności poznawczych z wykorzystaniem wiedzy opartej na dowodach naukowych: <ul style="list-style-type: none"> - ćwiczenia na koncentrację uwagi, zapamiętywanie, utrwalanie, przypominanie, 	

- trenowanie stosowania strategii uczenia się.	
4. Organizacja, realizacja i ocena treningu zdolności poznawczych: - przebieg treningu zdolności poznawczych z uwzględnieniem wieku trenowanej grupy, - treningi zdalne a treningi stacjonarne, - ocena treningu (sposoby ewaluacji).	
5. Sesje treningowe, prowadzone przez uczestników zajęć: - dyskusje nad przeprowadzonymi sesjami i ich oceną.	

Literatura uzupełniająca:

- Brown, P.C., Roediger III, H.L., McDaniel, M.A. (2016). *Harvardzki podręcznik skutecznego uczenia się*. Warszawa: Instytut Wydawniczy Pax.
- Dehaene, S. (2021). *Jak się uczymy? Dlaczego mózgi uczą się lepiej niż komputery...jak dotąd*. Kraków: Copernicus Center Press.
- Holmes, J.D. (2019). *Edukacja i uczenie się. 16 największych mitów*. Warszawa: PWN.
- Jagodzińska, M. (2008). *Psychologia pamięci. Badania, Teorie, Zastosowania*. Gliwice: Wydawnictwo Helion.
- Łaguna, M. (2004). *Szkolenia*. Gdańsk: GWP.
- Nęcka, E., Gruszka, A., Orzechowski, J., Szymura, B. (2022). *Trening twórczości*. Sopot: Smak Słowa

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Sprawdzian końcowy obejmujący treści z wykładu i warsztatu (forma pisemna w postaci pytań otwartych).	16-30
Aktywność w trakcie zajęć: projektowanie i wykonywanie zadań oraz ćwiczeń, udział w dyskusjach, prezentowanie zadań domowych.	5-10
Praca pisemna: Scenariusz treningu wybranych zdolności poznawczych dla określonej grupy wiekowej (zadanie indywidualne)	20-40
Zaprojektowanie i przeprowadzenie sesji treningowej (zadanie grupowe).	10-20

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

1. Obecność na 80% zajęć w ramach warsztatu. Każda nieobecność na zajęciach wymaga usprawiedliwienia. W przypadku nieobecności studenta na zajęciach prowadzący te zajęcia może wskazać studentowi sposób uzupełnienia efektów uczenia się przewidzianych dla tych zajęć. Wykonanie tych zadań przez studenta jest warunkiem zaliczenia zajęć.
2. Kryteria oceny scenariuszy treningów zdolności poznawczych:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Określenie celu i grupy docelowej treningu	3	6
Dobór oraz selekcja treści i ćwiczeń treningowych	5	10
Dostosowanie celu, treści i ćwiczeń treningowych do wybranej grupy wiekowej	2	4
Dostosowanie czasu treningu do jego celu	2	4
Sposób oceny treningu oraz jego skuteczności	5	10
Uwzględnienie w scenariuszu wiedzy opartej na dowodach	3	6
SUMA:	20	40

3. Praca pisemna (scenariusz treningu zdolności poznawczych), która została zaliczona poniżej progu zaliczenia, może być poprawiona i przesłana do ponownej oceny nie później niż w ciągu 2 tygodni od otrzymania informacji o ocenie pracy.
4. Kryteria oceny przeprowadzanych przez studentów sesji treningowych:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Cel sesji i adekwatność doboru ćwiczeń	3	6
Struktura sesji, materiały i pomoce	3	6
Organizacja czasu i współpraca między trenerami	2	4
Samooceń w zakresie roli trenera	2	4
SUMA:	10	20

5. Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia.

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

ANDRAGOGIKA I PSYCHOLOGIA STARZENIA SIĘ

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe (specjalność Psychologia wspierania rozwoju)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	zimowy / letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordynator przedmiotu	Dr Edyta Bonk ebonk@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	10 ST / 9 NST	
ćwiczenia	20 ST / 15 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje i wyjaśnia proces starzenia się oraz wyróżnia społeczne i psychologiczne konsekwencje tego procesu. Student integruje wiedzę na temat osobowościowych i społecznych czynników związanych ze starością. Student opisuje podstawy poznawczego funkcjonowania osób starszych oraz wymienia wybrane zaburzenia psychiczne charakterystyczne dla osób w starszym wieku. 	PSJ_W2 PSJ_W10 PSJ_W12 PSJ_W13 PSJ_W15

	<ul style="list-style-type: none"> ● Student wymienia sposoby zwiększania kompetencji osób w wieku podeszłym. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> ● Student opisuje i wyjaśnia sylwetkę osoby starszej, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii. ● Student wykorzystuje wiedzę opartą na dowodach naukowych w planowaniu działań z zakresu gerontologii i andragogiki. ● Student potrafi zidentyfikować potrzeby osób starszych. ● Student potrafi dopasować tematy i stosowane metody oddziaływań do potrzeb grupy docelowej osób starszych. 	PSJ_U3 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Student wymienia i wyjaśnia ograniczenia własnych działań i działań innych w roli psychologa wspomagającego rozwój osoby starszej. ● Student identyfikuje możliwości rozwoju własnych kompetencji w zakresie pracy z osobami starszymi. 	PSJ_K2 PSJ_K6

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
1. Wprowadzenie w problematykę starzenia się i starości. - definicje, terminy, podziały, - teorie starzenia się.	<ul style="list-style-type: none"> – Steuden, S. (2012). <i>Psychologia starzenia się i starości</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN – Trempała, J. (2015). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN – Nowicka, A. (2006). <i>Wybrane problemy osób starszych</i>. Kraków: Impuls. – Czekanowski, P. (2012). <i>Społeczne aspekty starzenia się ludności w Polsce</i>. Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańsk
2. Charakterystyka osobowościowego starzenia się człowieka. - zmiany osobowości z wiekiem, - typy osobowości,, - kryzysy starości.	
3. Charakterystyka społecznego starzenia się człowieka. - relacje romantyczne, - relacje rodzinne (z wnukami), - relacje przyjacielskie.	
4. Charakterystyka poznawczego starzenia się człowieka. - zmiany poznawcze z wiekiem, - uwarunkowania kognitywnego funkcjonowania seniorów.	
5. Wyzwania okresu starzenia się np. - emerytura, - akceptacja wieku, - samotność, - zależność funkcjonalna.	

Literatura uzupełniająca:

- Stuart-Hamilton I. (2000). *Psychologia starzenia się*. Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań
- Krzyżanowski, J. (2005). *Psychogeriatrya*. Warszawa: Medyk.
- Hill, R.D. (2009). *Pozytywne starzenie się*. Warszawa: Wydawnictwo Laurum
- Fabiś, A. (2005) *Seniorzy w rodzinie, instytucji i społeczeństwie*. Sosnowiec: wyd. Wyższej Szkoły Zarządzania i Marketingu

- Zalewska, J. (2015). Między obyczajem a modą: wykluczenie cyfrowe osób starszych w perspektywie przemian praktyk społecznych. *Studia socjologiczne*, 2 (217),
- Raporty: Polsenior 2012, Zoom na UTW 2012, Memo (memo.pl) 2015, Edukacja osób starszych 2013 (Stop)
- Szukalski, P., Oliwińska, I., Bojanowska, E. Szweda-Lewandowska, Z. (2008). To idzie starość. Postawy osób w wieku przedemerytalnym. Warszawa: Raport z badań ISP

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
1. Wspomaganie rozwoju seniora - grupy seniorów - potrzeby, - możliwości pracy dla psychologów.	<ul style="list-style-type: none"> - Matysiak, O.A., Brzezicka, A. (2017). Skuteczność treningów poznawczych w grupie osób starszych – przegląd badań. <i>Studia Psychologica UKWS</i> - Zaorska, Z. (1999) <i>Dodać życia do lat</i>. Lublin: wyd. Kluza. - Niedźwieńska, A. (1999). Rodzaje testów do badania pamięci. <i>Przegląd Psychologiczny</i>, 42, s. 69-90. - Maruszewski, T. (2016). Pamięć osób w wieku senioralnym. W: <i>Raport Seniorzy, pamięć, technologia</i>. http://www.projektmemo.pl/#dane-i-publicacje, - WHO (2002). Active Ageing: A Policy Framework World Health Organization. Geneva, http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/67215/1/WHO_NMH_NPH_02.8.pdf, - www.projektmemo.pl - www.silowniapamięci.pl - www.prosteipomocne.pl - Chabior, A. (2017). <i>Wspomaganie procesu pomyślnego starzenia się u ludzi starych</i>. Kraków: Impuls,
2. Diagnoza wybranych obszarów np. funkcjonowanie poznawcze i depresja w wieku senioralnym - wybrane przesiewowe metody funkcjonowania poznawczegom - wybrane metody diagnozy depresji.	
3. Obszary wsparcia psychologicznego i terapeutycznego osób starszych - rozwój, - wsparcie, - terapia.	
4. Aktywizacja i integracja seniorów - aktywność a aktywizacja, - integracja seniorów.	
5. Sposoby i formy aktywizacji społeczno-kulturowej osób starszych - przegląd form aktywizacji seniorów, - projekty prosenioralne.	
6. Psychoedukacja seniorów - psychologia zdrowia, - psychologia społeczna - relacje, - funkcjonowanie poznawcze.	
7. Spotkania międzypokoleniowe - przykładowe tematy spotkań - forma i metodyka.	
8. Pomyślne starzenie się - koncepcje pomyślnego/dobrego starzenia się, - przygotowywanie scenariuszy.	
9. Dobre praktyki w pracy z seniorem - - przedstawienie scenariuszy i przeprowadzenie ćwiczenia metodyka, - superwizja, informacje zwrotne nt. ograniczeń, zasobów i możliwości rozwoju.	

* Literatura może być podana zbiorczo (w takim wypadku prosimy o scalenie wierszy w drugiej kolumnie) albo do poszczególnych zajęć (w takim wypadku prosimy o zachowanie wierszy w drugiej kolumnie)

Literatura uzupełniająca:

- Zych A. (red) (2012) *Poznać, zrozumieć i zaakceptować starość – wybór materiałów konferencyjnych*, wyd. Progres, Łask
- Stuart-Hamilton I. (2000). Psychologia starzenia się. Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań
- Zgliczyński, W. (2012). Aktywność społeczna osób starszych w Polsce w ramach wolontariatu i uniwersytetów trzeciego wieku. *Studia BAS*, 2(30),
- Zehnder, F., Martin, M., Altgassenb, M., Clarec, L.(2009). Memory training effects in old age as markers of plasticity: A meta-analysis. *Restorative Neurology and Neuroscience*, 27
- Zaniewska, A. (1995). Głos w dyskusji. Aktywizacja seniorów w Domach Pomocy Społecznej, *Czasopismo Tematy*, nr. 10
- Zając-Lamparska, L. (2012). Psychologiczne koncepcje pomyślnego starzenia się człowieka. *Rocznik andragogiczny*
- West, R.L., Welch, D.C., Yassuda, M.S. (2000). Innovative approaches to memory training for older adults. W: Hill, R.D., Bäckman, L., Neely, A.S. (red.), *Cognitive rehabilitation in old age*. New York: Oxford University Press
- Villar, F. (2012). Successful ageing and development: The contribution of generativity in older age. *Age & Society*, 32(7),
- Richert-Kaźmierska, A., Forkiewicz, M. (2013). Kształcenie osób starszych w koncepcji aktywnego starzenia się. *Studia Ekonomiczne*, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach, nr 131, Problemy edukacji wobec rozwoju społeczno-gospodarczego
- Perez, A., Roque, M., Domenech, S., Monteserin, R., Soriano, N., Blancafort, X., Vidal, C., Petit, M., Hortal, N., Gil, C., Espelt, A., Lopez, M.J. (2015). Efficacy of memory training in healthy community-dwelling older people: study protocol for a randomized controlled trial. *BMC Geriatrics*, 15(113),
- Perspektywa uczenia się przez całe życie (2013). Załącznik do uchwały Rady Ministrów Nr 160/2013, s. 24-25. https://men.gov.pl/wp-content/uploads/2014/01/pll1_2013_09_10zal_do_uchwaly_rm.pdf
- Omyła-Rudzka, M. (2012). Sposoby spędzania czasu na emeryturze. Komunikat z badań CBOS, http://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2012/K_106_12.PDF, s. 4-5.
- Olszewski, H. (2016). Psychologiczny przegląd („remanent”) zbioru zjawisk starości. W: Kilar-Turska, M. (red.), *Starość jak ją widzi psychologia*. Kraków: Wydawnictwo WAM
- Lampit, A., Hallock, H., Valenzuela, M. (2014). Computerized cognitive training in cognitively healthy older adults: A systematic review and meta-analysis of effect modifiers. *PLoS Medicine*, 11(11), e1001756,
- Kozerska, A. (2015). Edukacja seniorów w kontekście paradygmatu pomyślnego starzenia się – kontrowersje i wątpliwości. *Edukacja dorosłych*, 2(73),
- Konieczna-Woźniak, R. (2013). Uczenie się jako strategia pozytywnego starzenia się. *Rocznik Andragogiczny* t. 20
- Klich-Rączka, A., Siuda, J., Piotrowicz, K., Boczarska-Jedynak, M., Skalska, A., Krzystanek, E., Wizner, B., Świat, M., Skrzypek, M., Opala, G., Grodzicki, T. (2012). Zaburzenia funkcji poznawczych u osób starszych. W: *Monografia PolSenior: Aspekty medyczne, psychologiczne, socjologiczne i ekonomiczne starzenia się ludzi w Polsce*. Poznań: Termedia Wydawnictwa Medyczne
- Jarema, M., Dudek, D., Czernikiewicz, A. (2014). Dysfunkcje poznawcze w depresji – niedoszacowany objaw czy nowy wymiar? *Psychiatria Polska*, 48(6),
- Gross A.L., Parisia J.M., Spiraa A.P., Kueidera A.M, Koa J.Y., Saczynski J.S., Samusd Q.M and Rebokad G.W. (2012). Memory training interventions for older adults: A meta-analysis, *Aging & Mental Health*, 16(6), s. 722–734.
- Goldberg, E. (2014). *Jak umysł rośnie w siłę, gdy mózg się starzeje*. Warszawa: Wydawnictwo PWN, s. 92-95, 259-264, 281-287.
- Gawron, N., i Łojek, E. (2014). *Różne oblicza starości. Badania neuropsychologiczne*. Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego
- Finogenow, M. (2013). Rozwój w okresie późnej dorosłości – szanse i zagrożenia. *Acta Universitatis*

Lodziensis. *Folia oeconomica*, 297

- Bonk, E. (2015). Edukacja seniorów - zasadność i metodyka treningów pamięci. W: *Społeczeństwo i Edukacja, Instytut Studiów Międzynarodowych i Edukacji Humanum*, 17(2), s. 55-66.
- Bonk, E. (2016). Efektywność treningu pamięci dla seniorów. W: Kielar-Turska, M. (red.), *Starość jak ją widzi psychologia*. Kraków: Wydawnictwo WAM, s. 303-318.
- Błędowski, P., Szatur-Jaworska, B., Szweđa-Lewandowska, Z., Kubicki, P. (2012). *Raport na temat sytuacji osób starszych w Polsce*. Warszawa: Instytut Pracy i Spraw Socjalnych

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Prezentacja i (photovoice) i praca pisemna (raport): Portret seniora (zadanie indywidualne)	26-50
Praca pisemna: Scenariusz zajęć dla seniorów (zadanie indywidualne)	13-25
Przeprowadzenie wybranego ćwiczenia dla seniorów w trakcie zajęć (prezentacja) (zadanie grupowe, realizowane w parach)	13-25

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

1. Obecność na 80% zajęć w ramach warsztatu. Każda nieobecność na zajęciach wymaga usprawiedliwienia. W przypadku nieobecności studenta na zajęciach prowadzący te zajęcia może wskazać studentowi sposób uzupełnienia efektów uczenia się przewidzianych dla tych zajęć. Wykonanie tych zadań przez studenta jest warunkiem zaliczenia zajęć.
2. Kryteria oceny prezentacji i pracy pisemnej - portret seniora:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Opis jednostki w obszarze społecznym	4	8
Opis jednostki w obszarze poznawczym	4	8
Opis jednostki w obszarze osobowościowym	4	8
Integracja wiedzy na temat społecznego, poznawczego i osobowościowego funkcjonowania jednostki	4	8
Identyfikacja ograniczeń i potrzeb	3	6
Wykorzystanie wiedzy opartej na dowodach naukowych	4	8
Formalne aspekty pracy: styl języka, przejrzystość struktury, standardy APA.	3	6
SUMA:	26	50

3. Kryteria oceny scenariusza zajęć dla seniorów:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Określenie potrzeb danej grupy/jednostki	3	5
Określenie celu zajęć	3	5
Metodyka, struktura, forma i treść zajęć - przykładowe ćwiczenia, psychoedukacja	5	10
Sposób oceny skuteczności	2	5
SUMA:	13	25

4. Praca pisemna, która została zaliczona poniżej progu zaliczenia, może być poprawiona i przestana do ponownej oceny nie później niż w ciągu 2 tygodni od otrzymania informacji o ocenie pracy
5. Kryteria oceny przeprowadzonego ćwiczenia dla seniorów:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Określenie celu zajęć	3	5
Struktura, forma i treść zajęć - zastosowane ćwiczenia	3	5
Metodyka zajęć	3	5
Współpraca między prowadzącymi	2	5
Autorefleksja	2	5
SUMA:	13	25

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

PSYCHOEDUKACJA I PROMOCJA ZDROWIA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe (Psychologia wspierania rozwoju)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Angelika Staszewska, angelika.staszewska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	8 ST / 6 NST	
ćwiczenia	22 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student opisuje i wyjaśnia specyfikę psychoedukacji i promocji zdrowia. • Student wymienia i uzasadnia możliwości wykorzystania wiedzy z zakresu psychoedukacji i promocji zdrowia w rozwiązywaniu problemów praktycznych oraz pomocy w obszarze dotyczących psychoedukacji i promocji zdrowia 	PSJ_W3 PSJ_W2 PSJ_W9

	<ul style="list-style-type: none"> • Student wymienia zakres i możliwości wykorzystywania wiedzy z zakresu psychoedukacji i promocji zdrowia. • Student opisuje i wyjaśnia psychologiczną perspektywę kształtowania zachowań zdrowotnych oraz teorie wyjaśniające zmiany zachowań w zakresie zdrowia. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student opisuje, analizuje i interpretuje zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychoedukacji i promocji zdrowia • Student potrafi zdiagnozować oraz zaprojektować rozwiązanie problemu w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia. • Student potrafi wykorzystać wiedzę opartą na dowodach naukowych do projektowania i prowadzenia działań praktycznych w obszarze psychoedukacji i promocji zdrowia. 	PSJ_U3 PSJ_U2 PSJ_U5 PSJ_U6 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wyjaśnia konieczność współpracy w interdyscyplinarnych zespołach specjalistów przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych z zakresu psychoedukacji i promocji zdrowia. • poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności, a także postawy i zachowania innych osób • potrafi pracować w zespole i realizować powierzone zadania 	PSJ_K3 PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
Pojęcie zdrowia i choroby: <ul style="list-style-type: none"> - czynniki warunkujące zdrowie, - modele zdrowia, - zdrowie publiczne, - psychologiczne zasoby sprzyjające zdrowiu, - umiejętności radzenia sobie z chorobą przewlekłą. 	– Woynarowska, J. (2017). <i>Edukacja zdrowotna</i> . Warszawa: Wydawnictwo PWN

* Literatura może być podana zbiorczo (w takim wypadku prosimy o scalenie wierszy w drugiej kolumnie) albo do poszczególnych zajęć (w takim wypadku prosimy o zachowanie wierszy w drugiej kolumnie)

Literatura uzupełniająca:

- Rollnick, S., Miller, W., Butler, Ch. (2010), *Wywiad motywujący w opiece zdrowotnej*. Warszawa: Wydawnictwo SWPS
- Heszen-Celińska, I., Sęk, H. (2022). *Psychologia zdrowia*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

ĆWICZENIA	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Edukacja w profilaktyce i terapii chorób: <ul style="list-style-type: none"> - modele edukacji zdrowotnej - edukacja na rzecz zaangażowania pacjenta - edukacja różnych grup pacjentów, np. dziecka z chorobą przewlekłą, młodzieży, osoby starszej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Woynarowska, J. (2017). <i>Edukacja zdrowotna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN
Determinanty działania i strategie zmiany zachowania: <ul style="list-style-type: none"> - wsparcie środowiskowe ułatwiające dokonywania prozdrowotnych wyborów. 	
Promocja zdrowia: <ul style="list-style-type: none"> - pojęcia - modele - strategie. 	
Programy i interwencje z zakresu promocji zdrowia i psychoedukacji: <ul style="list-style-type: none"> - projektowanie - realizacja - ocena skuteczności. 	
Psychoedukacja: <ul style="list-style-type: none"> - pojęcia - modele - strategie 	
Edukacja do zwiększania aktywności fizycznej: <ul style="list-style-type: none"> - wpływ aktywności fizycznej na zdrowie. 	
Dobre praktyki w zakresie promocji zdrowia i psychoedukacji.	
Studia przypadków z zakresu psychoedukacji i promocja zdrowia.	

Literatura uzupełniająca:

- Rollnick, S., Miller, W., Butler, Ch. (2010), *Wywiad motywujący w opiece zdrowotnej*. Warszawa: Wydawnictwo SWPS
- Heszen-Celińska, I., Sęk, H. (2022). *Psychologia zdrowia*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Krótkie kartkówki sprawdzające znajomość lektur (5 wejściówek)	13-25
Sprawdzian końcowy (forma pisemna, pytania otwarte i zamknięte jednokrotnego wyboru)	13-25
Projekt grupowy (realizowany w zespołach 2-3 osobowych) dotyczący identyfikacji określonego problemu społecznego i/lub zdrowotnego z obszaru psychoedukacji lub promocji zdrowia oraz zaprojektowania propozycji jego.	26-50

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest spełnienie łącznie wszystkich poniższych wymagań:

1. Obecność na 80% zajęć w ramach ćwiczeń. Każda nieobecność na zajęciach wymaga usprawiedliwienia. W przypadku nieobecności studenta na zajęciach prowadzący te zajęcia może wskazać studentowi sposób uzupełnienia efektów uczenia się przewidzianych dla tych zajęć. Wykonanie tych zadań przez studenta jest warunkiem zaliczenia zajęć.
2. Kryteria oceny raportu pisemnego z realizacji projektu:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Identyfikacja określonego problemu społecznego i/lub zdrowotnego związanego z psychoedukacją lub promocją zdrowia: - trafność problemu, - sformułowanie problemu, - sformułowanie wniosków.	5	10
Zaprojektowanie propozycji rozwiązania zdiagnozowanego problemu: - metodyka, narzędzia i techniki, - poprawność merytoryczna, - wykorzystanie wiedzy opartej na dowodach.	10	20
Umiejętność współpracy w zespole	5	10
Formalny aspekt projektu: standardy językowe, edytorskie, struktura pracy.	6	10
SUMA:	26	50

3. Praca pisemna, która została zaliczona poniżej progu zaliczenia, może być poprawiona i przestana do ponownej oceny nie później niż w ciągu 2 tygodni od otrzymania informacji o ocenie pracy.
4. Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia.

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU

PSYCHODIETETYKA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe (Psychologia wspierania rozwoju)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Angelika Staszewska, angelika.staszewska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	8 ST / 6 NST	
warsztaty	22 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student opisuje i wyjaśnia specyfikę psychodietetyki. • Student wymienia i uzasadnia możliwości wykorzystania wiedzy z zakresu psychodietetyki w rozwiązywaniu problemów praktycznych oraz pomocy psychodietetycznej. • Student wymienia zakres i możliwości wykorzystywania wiedzy o emocjach i motywacji w procesie zmiany nawyków żywieniowych. 	PSJ_W3 PSJ_W2 PSJ_W9 PSJ_W11

	<ul style="list-style-type: none"> • Student opisuje i wyjaśnia psychologiczną perspektywę kształtowania nawyków żywieniowych oraz teorie wyjaśniające zmiany zachowań w zakresie żywienia. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student opisuje, analizuje i interpretuje zachowania żywieniowe człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychodietetyki. • Student potrafi zdiagnozować i opracować rozwiązania konkretnych sytuacji i problemów w zakresie psychodietetyki. • Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną opartą na dowodach naukowych do projektowania i prowadzenia działań praktycznych z zakresu psychodietetyki. 	PSJ_U3 PSJ_U5 PSJ_U6 PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wyjaśnia konieczność współpracy w interdyscyplinarnych zespołach specjalistów przy rozwiązywaniu problemów badawczych i praktycznych z zakresu psychodietetyki. • Student poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności, a także postawy i zachowania innych osób • Student potrafi pracować w zespole i realizować powierzone zadania. 	PSJ_K3 PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
Psychologia jedzenia: <ul style="list-style-type: none"> - zachowania żywieniowe - modele zmiany zachowań żywieniowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – Ogden, J. (2011). <i>Psychologia odżywiania się: od zdrowych do zaburzonych zachowań żywieniowych</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego – Brytek-Matera, A. (2020). <i>Psychodietetyka</i>. Warszawa: PZWL
Zaburzenia karmienia i odżywiania się: <ul style="list-style-type: none"> - ICD-11 - DSM 5 - inne nieprawidłowe zachowania żywieniowe. 	<ul style="list-style-type: none"> – Brytek-Matera, A. (2021). <i>Zaburzenia odżywiania</i>. Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie – Maine, M., McGilley, B.H., Bunnell, D.W. (2013). <i>Leczenie zaburzeń odżywiania: pomost między nauką a praktyką</i>. Wrocław: Wydawnictwo Elsevier Urban & Partner

* Literatura może być podana zbiorczo (w takim wypadku prosimy o scalenie wierszy w drugiej kolumnie) albo do poszczególnych zajęć (w takim wypadku prosimy o zachowanie wierszy w drugiej kolumnie)

Literatura uzupełniająca:

- Brytek-Matera, A. i Czepczor, K. (2017). *Jedzenie pod wpływem emocji*. Warszawa: Difin.
- Józefik, B. (2013). *Anoreksja i bulimia psychiczna: rozumienie i leczenie zaburzeń odżywiania się*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
- Józefik, B. (2014). *Kultura, ciało, (nie)jedzenie, terapia: perspektywa narracyjno-konstrukcyjna w zaburzeniach odżywiania*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego

- Brytek-Matera, A. (2008). *Obraz ciała - obraz siebie: wizerunek własnego ciała w ujęciu psychospołecznym*. Warszawa: Wydawnictwo Difin
- Józefik, B. (2006). *Relacje rodzinne w anoreksji i bulimii psychicznej*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
- Fairburn, Ch. (2013). *Terapia poznawczo-behawioralna i zaburzenia odżywiania*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego

WARSZTAT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
Psychologia jedzenia: <ul style="list-style-type: none"> - psychologiczne konsekwencje nadmiernej masy ciała; - style jedzenia; - praca nad zmianą nawyków żywieniowych; - wpływ emocji na proces odżywiania się; - odchudzanie się w ujęciu psychologicznym; - dialog motywujący w procesie zmiany nawyków żywieniowych; - przegląd najskuteczniejszych metod, technik i narzędzi w zakresie odchudzania i zmiany nawyków żywieniowych; - uzależnienie od pożywienia. 	<ul style="list-style-type: none"> – Ogden, J. (2011). <i>Psychologia odżywiania się: od zdrowych do zaburzonych zachowań żywieniowych</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego – Brytek-Matera, A. (2020). <i>Psychodietetyka</i>. Warszawa: PZWL. – Łuszczynska, A. (2007). <i>Nadwaga i otyłość. Interwencje psychologiczne</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
Zaburzenia karmienia i odżywiania się: <ul style="list-style-type: none"> - jadłowstręt psychiczny; - bulimia psychiczna; - zaburzenie z napadami objadania się (BED); - pica; - zespół przeżuwania; - zaburzenie z ograniczaniem/unikaniem przyjmowania pokarmów. Inne nieprawidłowe zachowania żywieniowe: <ul style="list-style-type: none"> - ortoreksja; - pregoreksja; - alkoreksja; - diabulimia; - bigoreksja. 	<ul style="list-style-type: none"> – Brytek-Matera, A. (2021). <i>Zaburzenia odżywiania</i>. Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie – Maine, M., McGilley, B.H., Bunnell, D.W. (2013). <i>Leczenie zaburzeń odżywiania: pomost między nauką a praktyką</i>. Wrocław: Wydawnictwo Elsevier Urban & Partner
Podstawy zdrowego odżywiania: <ul style="list-style-type: none"> - zasady zdrowego żywienia - nadwaga i otyłość - żywienie w wybranych jednostkach chorobowych 	<ul style="list-style-type: none"> – Grzymiślawski, M., Gawęcki, J. (2012). <i>Żywnie człowieka zdrowego i chorego</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
Edukacja żywieniowa	<ul style="list-style-type: none"> – Contento, I. (2018). <i>Edukacja żywieniowa</i>. Warszawa: PWN

* Literatura może być podana zbiorczo (w takim wypadku prosimy o scalenie wierszy w drugiej kolumnie) albo do poszczególnych zajęć (w takim wypadku prosimy o zachowanie wierszy w drugiej kolumnie)

Literatura uzupełniająca:

- Brytek-Matera, A., Czepczor, K. (2017). *Jedzenie pod wpływem emocji*. Warszawa: Difin
- Ogińska-Bulik, N. (2014). *Wiem co jem. Psychologia nadmiernego jedzenia i odchudzania*. Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego
- Ciarrochi, J., Bailey, A., Harris, R. (2021). *Pożegnaj wagę. Jak wykorzystać techniki ACT w odchudzaniu i utrzymaniu wymarzonej sylwetki*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne GWP
- Ziółkowska, B. (2020). *Psychologia zaburzeń odżywiania*. W: L. Cierpiatkowska, H. Sęk (red.), *Psychologia kliniczna*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
- Józefik, B. (2013). *Anoreksja i bulimia psychiczna: rozumienie i leczenie zaburzeń odżywiania się*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
- Józefik, B. (2014). *Kultura, ciało, (nie)jedzenie, terapia: perspektywa narracyjno-konstrukcyjna w zaburzeniach odżywiania*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
- Brytek-Matera, A. (2008). *Obraz ciała - obraz siebie: wizerunek własnego ciała w ujęciu psychospołecznym*. Warszawa: Wydawnictwo Difin
- Józefik, B. (2006). *Relacje rodzinne w anoreksji i bulimii psychicznej*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
- Fairburn, Ch. (2013). *Terapia poznawczo-behawioralna i zaburzenia odżywiania*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Krótkie kartkówki sprawdzające znajomość lektur (5 wejściówek)	13-25
Sprawdzian końcowy (forma pisemna, pytania otwarte i zamknięte jednokrotnego wyboru)	13-25
Projekt grupowy (realizowany w zespołach 2-3 osobowych) dotyczący identyfikacji określonego problemu społecznego i/lub zdrowotnego z obszaru psychodietetyki oraz zaprojektowania propozycji jego.	26-50

*Zadania zaliczeniowe do wyboru m.in.: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Min-Max; uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest spełnienie łącznie wszystkich poniższych wymagań:

1. Obecność na 80% zajęć w ramach ćwiczeń. Każda nieobecność na zajęciach wymaga usprawiedliwienia. W przypadku nieobecności studenta na zajęciach prowadzący te zajęcia może wskazać studentowi sposób uzupełnienia efektów uczenia się przewidzianych dla tych zajęć. Wykonanie tych zadań przez studenta jest warunkiem zaliczenia zajęć.
2. Kryteria oceny raportu pisemnego z realizacji projektu:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
Identyfikacja określonego problemu społecznego i/lub zdrowotnego związanego z obszarem psychodietetyki <ul style="list-style-type: none">- trafność problemu,- sformułowanie problemu,- sformułowanie wniosków.	5	10
Zaprojektowanie propozycji rozwiązania zdiagnozowanego problemu: <ul style="list-style-type: none">- metodyka, narzędzia i techniki,- poprawność merytoryczna,- wykorzystanie wiedzy opartej na dowodach.	10	20
Umiejętność współpracy w zespole	5	10
Formalny aspekt projektu: standardy językowe, edytorskie, struktura pracy.	6	10
SUMA:	26	50

3. Praca pisemna, która została zaliczona poniżej progu zaliczenia, może być poprawiona i przesłana do ponownej oceny nie później niż w ciągu 2 tygodni od otrzymania informacji o ocenie pracy.
4. Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia.

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII I PRAWA W POZNANIU
PSYCHOSEKSUOLOGIA

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	specjalnościowe (specjalność: Psychologia wspierania rozwoju)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	5
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Katarzyna Grunt-Mejer, kgrunt-mejer@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	8 ST / 6 NST	
warsztat	22 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student opisuje i wyjaśnia specyfikę psychoseksuologii. • Student wymienia i uzasadnia możliwości wykorzystania wiedzy o biologicznych podstawach zachowania człowieka w rozwiązywaniu problemów badawczych oraz w pomocy psychoseksuologicznej. • Student integruje wiedzę z zakresu psychologii 	PSJ_W2 PSJ_W3 PSJ_W9 PSJ_W13 PSJ_W16 PSJ_W25 PSJ_W26

	<p>osobowości oraz psychopatologii i wyjaśnia możliwości jej wykorzystania w rozwiązywaniu problemów seksuologicznych.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Student uwzględnia aspekty etyczne w projektowaniu działań praktycznych i badawczych z zakresu psychoseksuologii. • Student identyfikuje wiedzę opartą na dowodach empirycznych i wykorzystuje ją do identyfikowania i rozwiązywania problemów z zakresu seksuologii. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student projektuje i realizuje proces diagnozy seksuologicznej. • Student interpretuje wyniki diagnozy oraz ocenia je z punktu widzenia normy i patologii w seksuologii. • Student formułuje problem badawczy z zakresu seksuologii z wykorzystaniem wiedzy dotyczącej metodologii badań seksuologicznych. 	<p>PSJ_U5 PSJ_U6 PSJ_U9</p>
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wyjaśnia konieczność współpracy z ekspertami, również z innych dziedzin, przy diagnozie problemu i leczeniu zaburzeń z zakresu seksuologii. • Student krytycznie ocenia postawy i zachowania swoje oraz innych osób w ramach roli zawodowej psychologa i seksuologa 	<p>PSJ_K3 PSJ_K8</p>

Treści programowe w podziale na formy zajęć

WYKŁAD	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
<p>Anatomia i fizjologia seksualna:</p> <ul style="list-style-type: none"> - budowa i funkcjonowanie narządów płciowych, - fizjologia reakcji seksualnej, - modele i cykle reakcji seksualnej (liniowy, cyrkularny, podwójnej kontroli, nagrody). 	<ul style="list-style-type: none"> - Bancroft, J (2010). <i>Seksualność człowieka</i>, Wrocław: Urban&Partners (rozdział 4) - Lehmiller, J. J. (2017). <i>The psychology of human sexuality</i>. John Wiley & Sons. (rozdział 3 i 4) - dostarczone tłumaczenie
<p>Źródła podziału na zdrowie i zaburzenie seksualne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Współczesna typologia kliniczna w zakresie seksualności (zgodnie z DSM 5 oraz ICD-11). 	<ul style="list-style-type: none"> - American Psychiatric Association. (2013). <i>Diagnostic and statistical manual of mental disorders (5th ed.)</i>. Washington, DC - WHO (2021). ICD-11.
<p>Interwencje z zakresu współczesnej seksuologii</p> <ul style="list-style-type: none"> - psychologiczne i biologiczne źródła dysfunkcji, - krytyka nadmiernej medykacji, - nowe kierunki pracy seksuologicznej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Grunt-Mejer, K. (2022). Chapter 56. "Disordering" sex through medicine. In: Earp BD, Chambers C, Watson L, editors. <i>The Routledge Handbook on the Philosophy of Sex and Sexuality</i>. Abingdon and New York: Routledge. –

	polska wersja zostanie udostępniona słuchaczom.
Różnorodności seksualne i płciowe: <ul style="list-style-type: none"> - orientacje seksualne, - tożsamości płciowe, - interplciowość. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bancroft, J (2010). <i>Seksualność człowieka</i>, Wrocław: Urban&Partners (rozdział 3, 8,9, 10, 11, 12) - Grunt-Mejer, K. Iniewicz, G. (2020) rozdział pt. „Psychospołeczne korelaty orientacji seksualnej”, W: „Orientacja seksualna - źródła i konteksty” pod red. W. Dragana i G. Iniewicza Wydawnictwo Naukowe Scholar.
Metodologiczne i etyczne problemy badań nad ludzką seksualnością: <ul style="list-style-type: none"> - przykłady badań naukowych nad seksualnością. - metody badania seksualności i ich ograniczenia 	<ul style="list-style-type: none"> - Milhausen, R. i in (2019). Handbook of sexuality-related measures. Routledge

WARSZTAT	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa*
Źródła podziału na zdrowie i zaburzenie seksualne: <ul style="list-style-type: none"> - analiza własnych norm i ich wpływu na ocenę zachowań i preferencji pod kątem normy. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bancroft, J. (2011). <i>Seksualność człowieka</i>. Wrocław: Elsevier Urban & Partner
Podstawy diagnozy dysfunkcji seksualnych: <ul style="list-style-type: none"> - obniżone pożądanie, - zaburzenia podniecenia i orgazmu, - problemy bólowe, - niekontrolowane zachowania seksualne, - metody interwencji tradycyjnej seksuologii - medyczne i psychologiczne. 	<ul style="list-style-type: none"> - Jakima, S.(2019). <i>Dysfunkcje seksualne. Poradnik dla lekarzy</i>, Warszawa: PZWL - Leiblum, S.R., Rosen, R.C. (red.) (2005). <i>Terapia zaburzeń seksualnych</i>. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
Interwencje z zakresu współczesnej seksuologii <ul style="list-style-type: none"> - planowanie diagnozy i interwencji dla przypadków zaburzeń seksualnych 	<ul style="list-style-type: none"> - Kodeks karny (wybrane ustępy) - Ustawa o zawodzie lekarza (wybrane ustępy)
Wyzwania natury etycznej zawodu psychoseksuologa oraz badacza seksualności: <ul style="list-style-type: none"> - wytyczne profesjonalne (kodeksy towarzystw seksuologicznych oraz zapisy prawne). - podstawowe zasady etyczne w pracy seksuologa 	<ul style="list-style-type: none"> - Kodeksy etyczne PTP, PTS i EFS - Milhausen, R. i in (2019). Handbook of sexuality-related measures. Routledge
Metodologiczne i etyczne problemy badań nad ludzką seksualnością: <ul style="list-style-type: none"> - projektowanie badania z zakresu seksualności. 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja**
Sprawdzian końcowy* (forma pisemna, 30 pytań zamkniętych i 5 pytań otwartych)	26-50
Krótkie testy sprawdzające znajomość lektur związanych z tematem zajęć:	10-20
Aktywność w trakcie zajęć (wykonywanie zadań zaliczeniowych oraz udział w dyskusjach)	15-30

*W przypadku nieprzystąpienia do sprawdzianu w wyznaczonym grupowym terminie zmianie może ulec jego forma

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

- Obecność na 80% zajęć w ramach warsztatu. Każda nieobecność na zajęciach wymaga usprawiedliwienia. W przypadku nieobecności studenta na zajęciach prowadzący te zajęcia wskazuje studentowi sposób uzupełnienia efektów uczenia się przewidzianych dla tych zajęć. Wykonanie tych zadań przez studenta jest warunkiem zaliczenia zajęć.
- Wykonanie wszystkich zadań zaliczeniowych prezentowanych w trakcie zajęć.

Rodzaj zadania	Minimalna liczba punktów na zaliczenie	Maksymalna liczba punktów
1. Ocena normy i patologii w seksualności - aktywność grupowa	2	5
2. Diagnoza i propozycja interwencji dla przypadków zaburzeń seksualnych	5	10
3. Ocena dylematów etycznych w pracy psychoseksuologa na bazie kodeksów PTP i PTS	3	5
4. Przygotowanie projektu badania z zakresu seksualności: - określenie celu badania i postawienie hipotez badawczych (na podstawie wiedzy z zakresu seksuologii), - dobór narzędzi badawczych, - prezentacja projektu na forum grupy oraz dyskusja nad jego ograniczeniami.	5	10
suma:	15	30

- Koordynator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu przeprowadzanego w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia.

Fakultety realizowane w roku akademickim 2022/2023

FAKULTET: MENTALIZACJA Z PERSPEKTYWY ROZWOJOWEJ I KLINICZNEJ

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Anna Kamza akamza@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student rozpoznaje strukturę i funkcje mentalizacji, koncepcje wyjaśniające jej źródła, a także znajduje i opisuje możliwe oddziaływania wspierające jej rozwój. 	PSJ_W12
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Blok 1. Pojęcie i wymiary mentalizacji. Mentalizacja a terminy pokrewne. Pojęcie mentalizacji. Perspektywa strukturalno-procesualna: mentalizacja jako stan i jako cecha. Wymiary mentalizowania wg Fonagy’ego i Luytena: automatyczna vs kontrolowana; zorientowana na wewnętrzne vs zewnętrzne cechy własne i innych; emocjonalna vs poznawcza; zorientowana na <i>self</i> vs na innych. Terminy pokrewne: teoria umysłu, empatia, inteligencja emocjonalna, inteligencja społeczna, poznanie społeczne, „czytanie w myślach” (ang. <i>mindreading</i>), niedostrzeganie umysłu (ang. <i>mindblindness</i>), funkcjonowanie refleksyjne, uważność (ang. <i>mindfulness</i>).</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Bateman, A.W., Allen, J.G., Fonagy, P. (2014). <i>Mentalizowanie w praktyce klinicznej</i> (rozdz. 2). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Górka, D., Cierpiątkowska, L. (2016). <i>Mentalizacja jako stan i jako cecha – perspektywa strukturalno-procesualna</i>. W: L. Cierpiątkowska, D. Górka (red.), <i>Mentalizacja z perspektywy rozwojowej i klinicznej</i> (rozdz. 1). Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.
<p>Blok 2. Etapy rozwoju mentalizacji. Społeczne i biologiczne uwarunkowania rozwoju mentalizacji. Etapy rozwoju zdolności do mentalizacji wg Fonagy’ego. Rozwój zdolności do mentalizacji w kontekście relacji przywiązania; rola rodzicielskiej funkcji refleksyjnej i rodzicielskiej zdolności do podmiotowego postrzegania dziecka (ang. <i>mind-mindedness</i>); odzwierciedlenia rodzicielskie. Rola zdolności werbalnych w rozwoju mentalizacji. Neurobiologiczne podłoże mentalizacji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Bateman, A.W., Allen, J.G., Fonagy, P. (2014). <i>Mentalizowanie w praktyce klinicznej</i> (rozdz. 3). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
<p>Blok 3. Metody pomiaru zdolności do mentalizacji. Pomiar mentalizacji – zagadnienia podstawowe: pomiar z w kontekście różnych wymiarów oraz dwojakiego ujmowania (stan vs. cecha) mentalizacji. Wybrane rodzaje narzędzi do pomiaru mentalizacji: systemy kodowania wywiadów, metody behawioralne (wykonaniowe), metody kwestionariuszowe.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Marszał, M. (2016). <i>Metody pomiaru zdolności do mentalizacji</i>. W: L. Cierpiątkowska, D. Górka (red.), <i>Mentalizacja z perspektywy rozwojowej i klinicznej</i> (rozdz. 7). Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.
<p>Blok 4. Rozwijanie zdolności do mentalizacji – projekt grupowy pt. „WSPIERANIE ROZWOJU MENTALIZACJI U DZIECI”. Projektowanie ćwiczeń rozwijających umiejętności społeczne (w tym zdolności rozumienia siebie i innych, kształtowania empatii czy przyjmowania czyjejś perspektywy) w oparciu o wiedzę z psychologii rozwoju człowieka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Marszał, M., Kamza, A. (2016). <i>Poznawcze źródła mentalizacji – koncepcja teorii umysłu</i>. W: L. Cierpiątkowska, D. Górka (red.), <i>Mentalizacja z perspektywy rozwojowej i klinicznej</i> (rozdz. 3). Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM. – Stępień-Nycz, M. (2015). <i>Reprezentacja emocji z perspektywy rozwojowej</i> (rozdz. 3, s. 49-71). Wyd. Liberi Libri. https://ruj.uj.edu.pl/xmlui/bitstream/handle/item/21877/Rozwoj%20reprezentacji%20emocji%20w%20dziecinstwie_net.pdf?sequence=1&isAllowed=y

<p>Blok 5. Deficyty i zakłócenia mentalizacji w wybranych jednostkach psychopatologicznych. Zakłócenia mentalizacji w wybranych zaburzeniach osobowości (psychopatyczna, narcystyczna, <i>borderline</i>) i w spektrum zaburzeń autystycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Górska, D., Marszał, M. (2014). Mentalizacja i teoria umysłu w organizacji osobowości <i>borderline</i> - różnice pomiędzy afektywnymi i poznawczymi aspektami poznania społecznego w patologii emocjonalnej. <i>Psychiatria Polska</i>, 48(3), 503–513. http://www.strona.ppol.nazwa.pl/uploads/images/PP_3_2014/503Gorska_PsychiatrPol2014v48i3.pdf – Kiczuła, A. (2007). Deficyt teorii umysłu w autyzmie. <i>Sztuka Leczenia</i>, 14(1-2), 47-58. http://www.sztukaleczenia.pl/pub/2007/1-2/1_2_2007_deficyt_teorii.pdf – Papińska, A. (2021). Mentalizacja jako czynnik ochronny pomiędzy pozabezpiecznym przywiązaniem a rozwojem zaburzeń psychopatologicznych. <i>Psychologia Rozwojowa</i>, 26(1), s. 9–20. https://www.ejournals.eu/Psychologia-Rozwojowa/2021/Numer-1-2021/art/19604/
<p>Blok 6. Zastosowanie koncepcji mentalizacji w praktyce psychoterapeutycznej. Terapia oparta na mentalizacji (MBT): podstawowe założenia, procesy i rola terapeuty. Podstawowe interwencje terapeutyczne oparte na mentalizacji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Bateman, A.W., Allen, J.G., Fonagy, P. (2014). <i>Mentalizowanie w praktyce klinicznej</i> (rozd. 6). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Fonagy, P., Adshear, G. (2012). W jaki sposób mentalizacja zmienia umysł? <i>Advances in Psychiatric Treatment</i>, 18, 353-362. https://podyplomie.pl/publish/system/articles/pdfarticles/000/014/883/original/31-39.pdf?1472556332

UWAGA: Nie wszystkie kwestie z literatury obowiązkowej będą szczegółowo omawiane na zajęciach, ale obowiązują w ramach przygotowań do sprawdzianu.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Sprawdzian końcowy w formie testu jednokrotnego wyboru	32-60
Przygotowanie projektu grupowego: ćwiczenia wspomagające rozwój zdolności do mentalizacji u dzieci i młodzieży + ulotka dla rodziców nt. mentalizacji (wymagania i zasady oceny – zob. ostatnia strona sylabusu)	20-40

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Kryteria oceny projektu pt. „Wspieranie rozwoju mentalizacji u dzieci” (grupy 3-4 osobowe)

CZĘŚĆ A. Ćwiczenia dla dzieci w wieku.....

Wiek grupy docelowej wybierają Państwo samodzielnie spośród następujących: wiek przedszkolny, wiek wczesnoszkolny, adolescencja. Należy zaproponować **3 ćwiczenia/zadania** rozwijające **różne wymiary mentalizacji** u dzieci w wybranej grupie wiekowej. Każde z ćwiczeń będzie oceniane wg następujących kryteriów:

- ❖ czy są dostosowane do wybranego wieku dziecka? (0-2)
- ❖ czy są dostosowane do obszaru mentalizacji, którego dotyczyły? (0-2) [*obszar mentalizacji wybiera grupa samodzielnie*]
- ❖ jakość uzasadnienia (dlaczego to wspiera/stymuluje)? (0-2)
- ❖ kreatywność/nowatorstwo pomysłu (0-2)
- ❖ jasność opisu zadania (0-2)

Łącznie max: 10 pkt. x 3 ćwiczenia = 30 pkt.

CZĘŚĆ B. Ulotka psychoedukacyjna nt. mentalizacji dla rodziców dzieci w wieku

Należy stworzyć ulotkę psychoedukacyjną dla rodziców dzieci z wybranej wcześniejszej grupy wiekowej (tej samej, dla której było projektowane ćwiczenie) z informacjami na temat rozwoju mentalizacji i tego, jak rodzice mogą wspierać ów rozwój u swoich dzieci. Ulotka będzie oceniana wg następujących kryteriów:

- ❖ poziom merytoryczny (0-4)
- ❖ czy dostosowana do wieku dziecka, którego odbiorcy są rodzicami? (0-2)
- ❖ czy treść jest zrozumiała dla nie-psychologów (0-2)
- ❖ strona estetyczna i poprawność językowa (0-2)

Łącznie max.: 10 pkt.

Łącznie za cały projekt do zdobycia max 40 pkt. (**min. 20 pkt. na zaliczenie**)

FACULTY: NEW SOCIAL MOVEMENTS

Academic year	2022/2023
Faculty	Psychology
Profile of the program	Academic profile
Level of Studies	Master degree
Course type	Elective
Mode of Study	Full-time
Year of Study	3
Semester	winter semester
ECTS points	3
Total number of student work hours	90 h
Course coordinator	Susran Erkan EROĞLU, Prof. Dr. Ph. D. seroglu@swps.edu.pl

Didactic form	Number of hours	Lecturer
workshop	30 ST	

Scope of the effect	Course learning outcomes	References to field of study learning outcomes
Knowledge	<ul style="list-style-type: none"> Student identifies concepts related to contemporary social movements and explains their importance for the functioning of societies. 	PSJ_W27
Skills	<ul style="list-style-type: none"> Student independently plans to develop their academic and practical skills 	PSJ_U13
Social competencies	<ul style="list-style-type: none"> Student is prepared to make responsible social and professional commitments 	PSJ_K5

Program content divided into forms of classes

The main goal of this course is to provide knowledge about concepts related to social movements, approaches and Fundamentals of civil society activities and to give new perspective for evaluation of new social movements.

Course topics – content	Obligatory literature [Attached in Classroom]
Social change	– Coser, L. A. (1957). Social conflict and the theory of social change. <i>The British Journal of Sociology</i> , 8(3), 197-207.
Globalization	– Bartelson, J. (2000). Three concepts of globalization. <i>International sociology</i> , 15(2), 180-196.
Social identity	– Abrams, D., & Hogg, M. A. (1990). An introduction to the social identity approach. <i>Social identity theory: Constructive and critical advances</i> , 1(9), 1-10.
Civil society	– Chandhoke, N. (2007) Civil society, <i>Development in Practice</i> , 17, 607-614, DOI: 10.1080/09614520701469658
New age movements	– De Senillosa, I. (1998). A new age of social movements: a fifth generation of non-governmental development organizations in the making?. <i>Development in Practice</i> , 8(1), 40-53.
Social clusters	– Touraine, A. (1998). Sociology without society. <i>Current Sociology</i> , 46(2), 119-143.
Migration	– Stalker, P. (2002). Migration trends and migration policy in Europe. <i>International migration</i> , 40(5), 151-179.
Peace movements	– De Senillosa, I. (1998). A new age of social movements: a fifth generation of non-governmental development organizations in the making?. <i>Development in Practice</i> , 8(1), 40-53.
Feminist approach	– De Senillosa, I. (1998). A new age of social movements: a fifth generation of non-governmental development organizations in the making?. <i>Development in Practice</i> , 8(1), 40-53.
Civil society organizations	– Chandhoke, N. (2007) Civil society, <i>Development in Practice</i> , 17, 607-614, DOI: 10.1080/09614520701469658

Requirements to pass the course/assessment criteria

In order to pass this module students need to acquire 51-100 points. The points will be transformed into grades according to the following standards:

Very good (5,0)	- 91 to 100 points
Good plus (4,5)	- 81 to 90 points
Good (4)	- 71 to 80 points
Satisfactory plus (3,5)	- 61 to 70 points
Satisfactory (3,0)	- 51 to 60 points
Unsatisfactory (2,0)	- below 51 points

Methods of verifying the learning outcomes (assignments to be completed to pass the course)	Points*
Mid-term: It will be 4 question written exam Writing assignment: The students will create their utopia in which they wish to live. No page limit. Details will be discussed face to face Final Knowledge Test: Written exam where student needs to choose one (or more) correct answers from a number (usually 4) of provided options.	(15) – 30 (5) – 10 (31) – 60

*obtaining the minimum score given in parentheses is a condition for passing this module

Additional conditions for passing

Attendance: 80% (8 lessons) regardless of the cause. Additional absence (only one) requires justification and the teacher assigns an additional task to be performed within a specified period.

FAKULTET: PRZEMOC W RODZINIE W PERSPEKTYWIE PSYCHOLOGICZNEJ

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Klara Królewski-Detsi kkrolewiak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student nazywa i klasyfikuje przemoc w rodzinie, wymienia cechy oraz rodzaje przemocy, a także jej aspekty psychologiczne; Student wskazuje jaką pomoc powinny otrzymać osoby dotknięte przemocą oraz gdzie w lokalnym otoczeniu ta pomoc jest dostępna. 	PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PSJ_U13

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K5
------------------------------	--	--------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
Definicja i rodzaje przemocy. Cykle przemocy.	– Badura – Mader, W., Mesterhazy, A. (2000). <i>Przemoc w rodzinie. Interwencja kryzysowa i psychoterapia</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Str. 11-19
Przemoc a agresja - założenia i ramy teoretyczne	– Ćwikła, M. (2018) Czynniki determinujące agresję i przemoc – podobieństwa i różnice. W: <i>KPP Monografie. Problemy współczesnego świata. Wybrane zagadnienia</i> , str. 27-37.
Uwarunkowania przemocy w rodzinie.	– Gliszczyński, A. (2018). <i>Zjawisko przemocy w rodzinie</i> . Oficyna Wydawnicza IMPULS. Rozdz. 1.3.2
Przemoc w rodzinie w uregulowaniach prawnych. Procedura Niebieskiej Karty.	– Stolińska-Pobralaska, N. (2012). Pomoc społeczna– Niebieska Karta instytucją przeciwdziałania przemocy w rodzinie. <i>Pedagogika Rodziny</i> , 2(4), 147-158.
Przeciwdziałanie przemocy. Współpraca interdyscyplinarna. Instytucje pomocowe.	– Stolińska-Pobralaska, N. (2012). Pomoc społeczna– Niebieska Karta instytucją przeciwdziałania przemocy w rodzinie. <i>Pedagogika Rodziny</i> , 2(4), 147-158.
Pomoc psychologiczna dla osób dotkniętych przemocą.	– Badura – Mader, W., Mesterhazy, A. (2000). <i>Przemoc w rodzinie. Interwencja kryzysowa i psychoterapia</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Str. 35-42
Charakterystyka sprawcy przemocy. Pomoc psychologiczna.	– Badura – Mader, W., Mesterhazy, A. (2000). <i>Przemoc w rodzinie. Interwencja kryzysowa i psychoterapia</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Str. 75-86
Świadek przemocy.	– Gruszecka, E. (2006). Człowiek w obliczu krzywdy: zachowania ofiar, sprawców i obserwatorów, W: E. Martynowicz (red.), <i>Od poczucia podmiotowości do bycia ofiarą</i> , 55-84.
Rozpoznawanie przemocy wobec dziecka	– Bryńska, A. (2020). Przemoc w rodzinie, przemoc seksualna wobec dzieci, postępowanie wobec ofiar przemocy. W: Remberk, B. (red.) <i>Zaburzenia psychiczne u dzieci i młodzieży</i> . Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie. Str. 617-619
Dziecko jako świadek przemocy	– Badura – Mader, W., Mesterhazy, A. (2000). <i>Przemoc w rodzinie. Interwencja kryzysowa i psychoterapia</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Str. 87-95

Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dzieci	– Bryńska, A. (2020). Przemoc w rodzinie, przemoc seksualna wobec dzieci, postępowanie wobec ofiar przemocy. W: Remberk, B. (red.) Zaburzenia psychiczne u dzieci i młodzieży. Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie. Str. 623-630
Skutki przemocy wobec dzieci	– Bryńska, A. (2020). Przemoc w rodzinie, przemoc seksualna wobec dzieci, postępowanie wobec ofiar przemocy. W: Remberk, B. (red.) Zaburzenia psychiczne u dzieci i młodzieży. Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie. Str. 620-623
Profilaktyka krzywdzenia dzieci	– Jarosz, E. (2011). Profilaktyka krzywdzenia dzieci. <i>Dziecko krzywdzone</i> , 1 (34), 7-26.
Przemoc wobec osób starszych	– Badura – Mader, W., Mesterhazy, A. (2000). <i>Przemoc w rodzinie. Interwencja kryzysowa i psychoterapia</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Str. 97-102

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale:

- Szymkiewicz-Kowalska, B. (2016). Dlaczego tak trudno jest odejść: narracje kobiet doświadczających przemocy. Eneteia.
- Rode, D. (2010). Psychologiczne uwarunkowania przemocy w rodzinie: charakterystyka sprawców. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Wykonanie zadań i quizów podczas zajęć sprawdzających wiedzę z zajęć lub zadanej literatury	15-30
Przygotowanie w grupach lokalnej mapy instytucji pomocowych dla osób doświadczających przemocy, będących świadkami przemocy lub jej sprawcami	15-30
Przygotowanie w grupach i zaprezentowanie na zajęciach krótkiej analizy fragmentu filmu pod kątem mechanizmów psychologicznych związanych z przemocą	21-40

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest obecność na zajęciach z włączoną kamerą. Dopuszczalne są dwie nieobecności – każda kolejna wymaga kontaktu z prowadzącą i omówienia sytuacji indywidualnie.

W trakcie zajęć obowiązują zasady rzetelnej współpracy i odnoszenia się do siebie nawzajem z szacunkiem. Wobec studentów, którzy nie stosują się do tych zasad będą wyciągane regulaminowe konsekwencje (począwszy od tego, że student może być usunięty z zajęć z wpisaniem nieobecności, kończąc na wszczęciu postępowania przed komisją dyscyplinarną).

FAKULTET: PSYCHOLOGIA A ZEGAR BIOLOGICZNY

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	Dr hab. Prof. Uniwersytetu SWPS Irena Iskra-Golec, iiskra@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
Ćwiczenia	24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student mając podstawy wiedzy z chronopsychologii rozpoznaje oraz opisuje i wyjaśnia jej powiązania z innymi obszarami wiedzy z różnych dyscyplin naukowych. 	PSJ_W3
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
Chronopsychologia – przedmiot i metodologia badań. Geneza, przedmiot oraz metody badań chronopsychologicznych;	– Iskra-Golec I. (2005). Zegar biologiczny a procesy poznawcze, <i>Studia Psychologiczne</i> , 43 (3), 15-24.
Budowa, lokalizacja i zasady działania zegara biologicznego; Rytm biologiczny i jego parametry.	– Iskra-Golec I. (2005). Zegar biologiczny a procesy poznawcze, <i>Studia Psychologiczne</i> , 43 (3), 15-24.
Okołodobowa rytmiczność funkcjonowania poznawczego człowieka i nastroju – badania w paradygmacie wpływu pory dnia.	– Iskra-Golec I. (2005). Zegar biologiczny a procesy poznawcze, <i>Studia Psychologiczne</i> , 43 (3), 15-24. Jankowski, K.S. (2011). W rytmie nastroju. W: E. Goryńska, M. Ledzińska, M. Zajenkowski, (red.). <i>Nastrój. Modele, geneza, funkcje</i> (s.55-72). Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego.
Okołodobowa rytmiczność funkcjonowania poznawczego człowieka – badania w paradygmacie okołodobowym i ultradobowym.	– Iskra-Golec I. (2005). Zegar biologiczny a procesy poznawcze, <i>Studia Psychologiczne</i> , 43 (3), 15-24. – Iskra-Golec I. (2007). <i>Ultradobowe i asymetryczne rytmy przetwarzania bodźców prezentowanych lateralnie</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.
Okołodobowa rytmiczność funkcjonowania poznawczego człowieka – badania w paradygmacie ultradobowym.	– Iskra-Golec I. (2007). <i>Ultradobowe i asymetryczne rytmy przetwarzania bodźców prezentowanych lateralnie</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.
Różnice indywidualne w pracy zegara biologicznego i ich pomiar. Charakterystyka wymiaru poranność/wieczorność; Zapoznanie z narzędziem pomiaru Morningness Eveningness Questionnaire (MEQ), Typ okołodobowy (elastyczność nawyków snu i zdolność do opanowania senności); Zapoznanie z narzędziem pomiaru (Inwentarz Typu Okołodobowego)	– Ciarkowska W. (2001). Chronotyp jako przejaw różnic indywidualnych w przebiegu rytmów dobowych u ludzi. W: W. Ciarkowska, A. Matczak (red.). <i>Różnice indywidualne: wybrane badania inspirowane Regulacyjną Teorią Temperamentu Profesora Jana Strelaua</i> .
Wpływ światła na człowieka. Światło a zegar biologiczny; najnowsze odkrycie: układ fotorecepcji cyrkadialnej; efekt cyrkadialny światła-(wpływ na prace zegara biologicznego); efekt pozacyrkadialny światła (wpływ pobudzający i podnoszący nastrój);	– Iskra-Golec I. (2010). Zegar biologiczny i światło – manipulowanie czasem biologicznym. W: G. Sędek, Bedyńska S. (red.) <i>Życie na czas. Postrzeganie czasu w różnych perspektywach badawczych</i> . Warszawa: PWN, 131-152.
Praktyczne wykorzystanie wiedzy chronopsychologicznej. Przedstawienie praktycznych zastosowań wiedzy chronopsychologicznej (Regulacja cyklu snu i czuwania astronautów; leczenie cyrkadialnych zaburzeń snu; leczenie zaburzeń nastroju; wspomaganie przystosowania do nietypowych pór pracy; przeciwdziałanie jet-lag)	– Iskra-Golec I., Costa G., Folkard S., Marek T., Pokorski J., Smith L. (red.) <i>Strespracyzmianowej – przyczyny, skutki, strategięprzeciwdziałania</i> ”, 1998, Universitas, Kraków.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Sprawdzian pisemny	26-50
Przygotowanie pracy projektowej: Raport z badania dziennego przebiegu nastroju.	15-30
Aktywność na zajęciach i zadania wykonywane podczas zajęć.	10-20

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Kryteria oceny pracy projektowej:

Kryterium	Minimalna liczba punktów na zaliczenie i maksymalna możliwa do uzyskania
Wykazanie się znajomością wiedzy psychologicznej z zakresu teorii i pomiaru nastroju oraz wiedzy chronopsychologicznej w projektowaniu badania dziennego przebiegu nastroju.	3-6
Wykazanie się wiedzą z zakresu metodologii przeprowadzenia badania nastroju i jego dziennego przebiegu	3-6
Wykazanie się wiedzą z zakresu statystycznej analizy wyników badania nastroju	3-6
Trafność odniesienia wyników badania własnego do innych wyników badań nastroju z zakresu chronopsychologii	3-6
Trafność odniesienia wniosków z dziennego przebiegu nastroju do teorii i wniosków z innych badań w obszarze innych nauk o funkcjonowaniu mózgu.	3-6

FAKULTET: PSYCHOLOGIA BLISKICH ZWIĄZKÓW

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Katarzyna Grunt-Mejer , kgrunt-mejer@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student wskazuje możliwości wykorzystania wiedzy o biologicznych podstawach funkcjonowania człowieka, komunikacji interpersonalnej, emocjach i motywacjach oraz psychopatologii w analizie etapu rozwoju relacji, analizie typowych problemów w bliskich relacjach i w ich rozwiązywaniu. 	PSJ_W9
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K5

Treści programowe

ĆWICZENIA	
Tematy	Literatura obowiązkowa
1. Tworzenie się więzi wśród dorosłych osób. Intymność - składowa miłości i przyjaźni. Rozwój intymności i problemy na drodze do niej.	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke, B. (2000). <i>Psychologia miłości</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, s. 7-18, 62-92
2. Namiętność i jej dynamika. Warunki sprzyjające romantycznemu zakochaniu i utrzymaniu namiętności w dłuższym czasie	<ul style="list-style-type: none"> – Perel, E. (2008). <i>Inteligencja erotyczna: seks, kłamstwa i domowe pielesze</i>. Znak, rozdziały: 1-4, 11 – Wojciszke, B. (2000). <i>Psychologia miłości</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, s. 32-50 – Schnarch, D. (2018). <i>Namiętne małżeństwo</i>. Wydawnictwo Kropla, rozdziały: 2, 4, 5 – materiały dostarczone przez prowadzącą
3. Biologia więzi, troski, pożądania seksualnego i romantycznej miłości. Teoria neuronalna Helen Fisher. Międzygatunkowa teoria przywiązania. Koncepcja ewolucyjna i behawioralna więzi i zazdrości. Debata nad farmakologizacją miłości	<ul style="list-style-type: none"> – Earp, B. D., Savulescu, J. (2020). <i>Love is the Drug: The Chemical Future of Our Relationships</i>. Manchester University Press – Sternberg, R. J., Weis, K. (red). (2007). <i>Nowa psychologia miłości</i>. Moderator, część I: Teorie biologiczne
4. Typy miłości i opowieści o miłości. Trójczynnikiowy model miłości Sternberga. Koncepcja 6 stylów kochania Lee. Miłość jako opowieść (Sternberg) i klany w miłości (Plzak)	<ul style="list-style-type: none"> – Sternberg, R. J., Weis, K. (red). (2007). <i>Nowa psychologia miłości</i>. Moderator, rozdziały: 7, 9 – Sternberg, R. J., (2000). <i>Miłość jest opowieścią</i>. Rebis
5. Różne rozwiązania romantyczno-seksualne. Monogamia, poliamoria, otwarte związku, przyjaźnie z bonusem, anarchia relacyjna	<ul style="list-style-type: none"> – Anapol, D. (2013). <i>Poliamoria</i>. Czarna Owca, rozdziały: 1, 2, 6 – Hoft, S., Goldberger, M. (2006). <i>Oficjalne kochanki, oficjalni kochankowie</i>. Adiafora – materiały przesłane przez prowadzącą
6. Przyjaźnie i sieci społeczne. Znaczenie kontaktów i wsparcia. Oblicza współczesnej samotności.	<ul style="list-style-type: none"> – Christakis N. A., Fowler J. (2011). <i>W sieci. Jak sieci społeczne wpływają na nasze życie</i>. Smak Słowa, wybrane rozdziały – Pinker, S. (2015) <i>Efekt wioski. Jak kontakty twarzą w twarz mogą uczynić nas zdrowszymi, szczęśliwymi i mądrzejszymi</i>. Wydawnictwo Charaktery, rozdziały: 1, 2, 8
7. Utrzymywanie dobrego związku: komunikacja, intencje i postawy	<ul style="list-style-type: none"> – Gottman, J., Schwartz-Gottman, J. (2020). <i>Osiem randek, czyli jak ze sobą rozmawiać, żeby stworzyć udany związek</i>. Wydawnictwo Znak
8. Problemy w relacjach - czynniki osobowościowe i sytuacyjne (6h) Test końcowy.	<ul style="list-style-type: none"> – Young, J. E., Klosko, J. S., Weishaar, M. E. (2014). <i>Terapia schematów: przewodnik praktyka</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Materiały przesłane przez prowadzącą
9. Identyfikacja pól problemów w bliskich relacjach i dopasowanie metod poznanych na zajęciach.	<ul style="list-style-type: none"> –

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja*
sprawdzian testowy, obejmujący treści z bloków 1-7 (biologiczne mechanizmy więzi, pożądania i miłości; regulacja emocji w bliskich relacjach, zasady konstruktywnej komunikacji, problemy osobowościowe mogące mieć przełożenie na jakość i trwałość relacji, wyzwania związane z fazami rozwoju związku, typologie miłości i relacji)	26-50
indywidualna prezentacja interaktywna (20-40 pkt): - pigułka wiedzy (ok. 5-20 min. wprowadzenie teoretyczne). Ocenie podlega: zgodność merytoryczna z podstawą teoretyczną (źródłami z bloków), atrakcyjność i estetyka przekazu, głębokość i jasność przekazu, uzgodnienie zakresu treści z resztą osób przygotowujących dany temat (uzupełnianie i niepowtarzanie się treści w danym bloku zajęć), przygotowane materiały, umożliwiające grupie rzetelne przygotowanie się do testu końcowego - ćwiczenie aktywizujące (ok. 5-20 min. ćwiczenie o dowolnym zakresie, np. introspektywne/grupowe/quiz/moderowana dyskusja/kazus/test psychologiczny). Ocenie podlega: merytoryczna wartość ćwiczenia (np. czy aplikuje podaną wiedzę w praktykę, utrwała podaną wiedzę, pozwala zidentyfikować kluczowe założenia teorii), zdolność do wzbudzenia i utrzymania uwagi grupy, życzliwość i komunikatywność, umiejętność podsumowania ćwiczenia i formułowania konkluzji na bazie reakcji grupy po ćwiczeniu	10-20 10-20
praca diagnostyczna w małych grupach: identyfikacja pól problemów w kazusach (odgrywanych przez prowadzącą) i dopasowanie metod poznanych na zajęciach do rozwiązania problemu/polepszenia jakości bliskich relacji. Ocenie podlega: przemyślana i uwzględniająca wcześniejsze dane aktywność w procesie diagnostycznym (zadawanie adekwatnych pytań); rzeczowe odniesienie wiedzy z zajęć dot. poprawy funkcjonowania jednostek i par w kontekście relacyjnym do danego przypadku, konstrukcja mini-raportów z procesu diagnostycznego (jasność i pogłębienie opisu)	5-10

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

FAKULTET: ZMIANA ZACHOWAŃ ZDROWOTNYCH - SKUTECZNE STRATEGIE I NARZĘDZIA W PROMOCJI ZDROWIA

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Karolina Horodyska, khorodyska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student wykorzystuje teorie zmiany zachowań zdrowotnych do planowania programów zdrowotnych. 	PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do tematyki fakultetu:</p> <p>a) omówienie celu i zasad zaliczenia przedmiotu</p> <p>b) integracja uczestników zajęć</p> <p>c) prezentacja podstawowych pojęć i teorii (m.in. psychologia zdrowia, promocja zdrowia, profilaktyka zdrowotna)</p> <p>Analiza wybranych programów i kampanii zdrowotnych:</p> <p>a) zasady realizowania i finansowania programów zdrowotnych w Polsce</p> <p>b) wybrane światowe kampanie promocji zdrowia</p> <p>c) programy promocji zdrowia na szczeblu krajowym i lokalnym</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Woynarowska, B. (2007) <i>Edukacja Zdrowotna</i>. PWN. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 5. Edukacja zdrowotna a terapia i profilaktyka chorób oraz promocja zdrowia. – Karski, J. B. (2007). <i>Praktyka i teoria promocji zdrowia</i>. CeDeWu. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 11. Aktualne możliwości finansowania działań promocji zdrowia. – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 marca 2021 r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2021-2025. – Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. poz. 1916). – www.aotm.gov.pl (schemat PPZ)
<p>Skąd wiemy, że program zdrowotny jest potrzebny?</p> <p>a) określenie problemu zdrowotnego</p> <p>b) zebranie danych potwierdzających potrzeby oraz istnienie problemu</p> <p>c) zdefiniowanie grupy docelowej</p> <p>Jak określić cel programu promocji zdrowia?</p> <p>a) zdefiniowanie zachowań i czynników psychologicznych, które podlegać będą zmianie</p> <p>a) określenie mierników efektywności</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Karski, J. B. (2007). <i>Praktyka i teoria promocji zdrowia</i>. CeDeWu. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 6. Udział promocji zdrowia w osiąganiu celów zdrowotnych. ○ Rozdział 12. Planowanie i wdrażanie krajowych programów zdrowia publicznego. – Woynarowska, B. (2007) <i>Edukacja Zdrowotna</i>. PWN. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 6. Metodyka edukacji zdrowotnej. – https://basiw.mz.gov.pl/mapy-informacje/mapa-2022-2026/analizy/
<p>Teorie Zmiany Zachowań Zdrowotnych:</p> <p>a) modele motywacyjne i postintencjonalne</p> <p>b) model społeczno-poznawczy</p> <p>c) modele fazowe</p> <p>d) modele ekologiczne</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Łuszczzyńska, A. (2004). <i>Zmiana zachowań zdrowotnych. Dlaczego dobre chęci nie wystarczają?</i> GWP. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 2. Podejścia teoretyczne do zmiany zachowań zdrowotnych: modele motywacyjne i postintencjonalne. ○ Rozdział 3. Podejścia teoretyczne do zmiany zachowań zdrowotnych: model społeczno – poznawczy. ○ Rozdział 4. Podejścia teoretyczne do zmiany zachowań zdrowotnych: modele fazowe. ○ Rozdział 28. Implikacje dla praktyki. – Sallis, J. F., Cervero, R. B., Ascher, W., Henderson, K. A., Kraft, M. K., & Kerr, J. (2006). An ecological approach to creating active living communities. <i>Annual Review of Public Health, 27</i>, 297–322.

	https://doi.org/10.1146/annurev.publhealth.27.021405.102100
<p>Wybór metod i strategii działań w ramach planowania programu promocji zdrowia:</p> <p>a) prezentacja wybranych metod, strategii i narzędzi w promocji zdrowia</p> <p>b) planowanie działań skierowanych do adresatów programu</p> <p>Opracowanie harmonogramu projektu:</p> <p>a) zasady tworzenia harmonogramu</p> <p>b) prezentacja wybranych narzędzi do projektowania harmonogramu</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Woynarowska, B. (2007) <i>Edukacja Zdrowotna</i>. PWN. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 6. Metodyka edukacji zdrowotnej. ○ Łuszczynska A. (2007). <i>Nadwaga i otyłość. Interwencje psychologiczne</i>. PWN. ○ Rozdział 4. Ewaluacja efektów interwencji: typowe problemy i ich rozwiązania. – https://webgate.ec.europa.eu/dyna/bp-portal/index.cfm
<p>Komunikacja z odbiorcami kampanii/ programów zdrowotnych:</p> <p>a) edukacja zdrowotna i marketing społeczny w kształtowaniu postaw zdrowotnych</p> <p>b) przegląd “dobrych praktyk”</p> <p>c) eventy zdrowotne</p> <p>d) programy lojalnościowe</p> <p>e) edukacja pozaformalna w programach zdrowotnych</p> <p>Strategia komunikacji dla programów/ kampanii społecznych:</p> <p>a) case study na przykładzie kampanii dot. profilaktyki onkologicznej</p> <p>b) case study na przykładzie programu zdrowotnego dla szkół</p> <p>c) wybór metod i narzędzi marketingu i PR-u oraz kanałów komunikacji dla własnego projektu zdrowotnego</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Wasilewski P. (2007). <i>Szlachetna propaganda dobroci, czyli drugi tom o reklamie społecznej</i>. Fundacja Komunikacji Społecznej. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 1. Reklama społeczna - czym jest i jak się zmienia. – Karski, J. B. (2007). <i>Praktyka i teoria promocji zdrowia</i>. CeDeWu. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 16. Marketing społeczny w promocji zdrowia. – www.nowymarketing.pl – www.kampaniespoleczne.pl
<p>Opracowanie wybranych narzędzi marketingu i PR-u:</p> <p>a) informacji prasowych, spotów radiowych/ telewizyjnych oraz materiałów informacyjno-edukacyjnych</p> <p>Rola mediów społecznościowych i technologii IT w komunikowaniu o zdrowiu</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Nowak, P.F., Chalimoniuk-Nowak, M. (2015). Potencjał mediów społecznościowych w edukacji zdrowotnej. W: A. Wolska-Adamczyk (red.), <i>Współczesne kierunki działań prozdrowotnych</i> (s. 35–45). WSiLiZ. – Turbiarz A., Kadłubowska M., Kolonko J., Bąk E. (2010). Rola mediów w promocji zdrowia, <i>Problemy Pielęgniarstwa</i>. 18 (2): 239–242. – www.nowymarketing.pl
<p>CSR (społeczna odpowiedzialność biznesu) w kampaniach/projektach zdrowotnych. Zarządzanie ryzykiem w projektach zdrowotnych:</p> <p>a) analiza ryzyka dla wybranego projektu</p> <p>Budżet projektu:</p> <p>a) case study na przykładzie programu zdrowotnego</p> <p>b) tworzenie budżetu do własnego projektu</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kisieliński J. (2011). <i>Zarządzanie projektami. Ludzie – procesy – wyniki</i> (s 132-139). Wolters Kluwer Polska. – Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. poz. 1916). – Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 29 kwietnia w sprawie trybu postępowania związanego z neodpłatnym informowaniem w programach jednostek publicznej radiofonii i telewizji o

<p>Współpraca barterowa przy kampaniach i programach zdrowotnych Bezkosztowe formy promocji dla OPP</p>	<p>prowadzonej przez organizacje pożytku publicznego nieodpłatnej działalności pożytku publicznego (Dz.U. 2011 nr 109 poz. 638).</p> <ul style="list-style-type: none"> – www.aotm.gov.pl (schemat PPZ) – www.odpowiedzialnybiznes.pl
<p>Implementacja programu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) definicja i znaczenie implementacji b) przykładowe programy promocji zdrowia i ich implementacja c) wybrane modele teoretyczne dotyczące implementacji d) czynniki zwiększające skuteczność implementacji <p>Projekt DEDIPAC KH – wyniki badań:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) czynniki ułatwiające i utrudniające implementację programów profilaktyki zdrowia 	<ul style="list-style-type: none"> – Woynarowska B. (2009). Planowanie programów edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia. <i>Problemy Higieny i Epidemiologii</i>. 90(3): 293-298. – Horodyska, K., Luszczynska, A., Hayes, C. B., O'Shea, M. P., Langoien, L. J., Roos, G., ... Brug, J. (2015). Implementation conditions for diet and physical activity interventions and policies: An umbrella review. <i>BMC Public Health</i>. 15, 1250.
<p>Ewaluacja programu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) kluczowe etapy ewaluacji b) ewaluacja wyników vs ewaluacja procesu c) oczekiwane efekty programu d) narzędzia i sposoby pomiaru oczekiwanych efektów e) plan ewaluacji programu 	<ul style="list-style-type: none"> – Woynarowska B. (2009). Planowanie programów edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia. <i>Problemy Higieny i Epidemiologii</i>. 90(3): 293-298. – Łuszczynska A. (2007). <i>Nadwaga i otyłość. Interwencje psychologiczne</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. <ul style="list-style-type: none"> ○ Rozdział 4. Ewaluacja efektów interwencji: typowe problemy i ich rozwiązania. – https://www.aotm.gov.pl/media/2020/06/Instrukcja_PPZ.pdf
<p>Prezentacja projektów przez studentów</p>	

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punkcja**
<p><u>Projekt programu promocji zdrowia</u> – przygotowany w zespołach 2-3 osobowych na wzorze dokumentu, który zostanie przekazany studentom podczas pierwszych zajęć. Poszczególne części projektu będą przygotowywane przez zespoły na bieżąco podczas zajęć i zdawane częściowo. Na ostatnich zajęciach zespoły zaprezentują swoje projekty (za pomocą prezentacji w programie PowerPoint).</p> <p>Szczegółowe kryteria oceny projektu podane zostaną na pierwszych zajęciach.</p>	36 - 70
<p><u>Zadania dodatkowe</u> – realizowane indywidualnie, po zajęciach. Zadania dodatkowe będą stanowiły rozszerzenie oraz ugruntowanie omawianych podczas zajęć treści.</p> <p>Szczegółowe kryteria oceny zadań dodatkowych podane zostaną na pierwszych zajęciach.</p>	15 - 30

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

FAKULTET: AUTODESTRUKTYWNOŚĆ – RÓŻNE OBLICZA TEGO SAMEGO ZJAWISKA?

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Anna Kubiak (akubiak1@swps.edu.pl)

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student identyfikuje i uzasadnia złożoność pojęcia normy i patologii zachowań autodestruktywnych 	PSJ_W16
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do zagadnienia: kryteria wyróżniania poszczególnych form autodestruktywności. Wybrane formy pośredniej autodestruktywności: zaburzenia odżywiania, uzależnienia, autodestruktywność pośrednia jako transsytuacyjna tendencja.</p>	<p>Zajęcia 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Baumeister, R., Heatherton, T., Tice, D. (2000). <i>Utrata kontroli. Jak i dlaczego tracimy zdolność samoregulacji.</i> (s. 17-50, 80-105, 167-176). Warszawa: Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. <p>Zajęcia 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Józefik, B. (2014) <i>Kultura, ciało, (nie)jedzenie. Terapia. Perspektywa narracyjno-konstruktywistyczna w zaburzeniach odżywiania.</i> (s. 73-91, 93-119). Kraków: Wydawnictwo UJ. – Baumeister, R., Heatherton, T., Tice, D. (2000). <i>Utrata kontroli. Jak i dlaczego tracimy zdolność samoregulacji.</i> (s.179-211). Warszawa: Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. <p>Zajęcia 3:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Suchańska, A. (1998). <i>Przejawy i uwarunkowania psychologiczne pośredniej autodestruktywności.</i> (s. 15-24, 32-51, 96-107). Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.
<p>Ciało jako nośnik autodestruktywnych zachowań. Poczucie Ja cielesnego i obraz ciała jako ważne korelaty zachowań autodestruktywnych.</p> <p>Modyfikacje ciała. Autodestruktywność w sztuce.</p>	<p>Zajęcia 4</p> <ul style="list-style-type: none"> – Józefik, B. (2014) <i>Kultura, ciało, (nie)jedzenie. Terapia. Perspektywa narracyjno-konstruktywistyczna w zaburzeniach odżywiania.</i> (s. 25-58). Kraków: Wydawnictwo UJ. – Robak, A. (2009). <i>Rozwojowe aspekty doświadczenia ciała w okresie dzieciństwa</i> W: Ziółkowska, B., Cwojdzńska, A., Chołody, M. (red.). <i>Ciało w kulturze i nauce.</i> (s. 9-21). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Sakson-Obada, O. (2009). <i>Ja cielesne – próba nowego spojrzenia.</i> W: Ziółkowska, B., Cwojdzńska, A., Chołody, M. (red.). <i>Ciało w kulturze i nauce.</i> (s. 30-42). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Babiker G., Arnold L. (2002). <i>Autoagresja. Mowa zranionego ciała.</i> (s. 44-65). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
<p>Autodestruktywność bezpośrednia: samouszkodzenia bez intencji samobójczej (NSSI) – etiologia, funkcje, wybrane korelaty (przywiązanie, kompetencje samoopiekuńcze, poczucie Ja cielesnego).</p>	<p>Zajęcia 5</p> <ul style="list-style-type: none"> – Babiker G., Arnold L. (2002). <i>Autoagresja. Mowa zranionego ciała.</i> (s. 113-128). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Wycisk, J. (2006). <i>Psychologiczne funkcje samouszkodzeń umiarkowanych.</i> W: Suchańska, A., Wycisk, J. (red.) <i>Samouszkodzenia: istota, uwarunkowania, terapia.</i> (s. 45-58). Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe. – Ziółkowska, B., Wycisk, J. (2014). <i>Autodestruktywność dzieci i młodzieży.</i> (część III). Warszawa: Wydawnictwo Difin.

	<p>Zajęcia 6</p> <ul style="list-style-type: none"> – Sakson-Obada, O. (2006). Autodestrukcja jako obrona przed rzeczywistością niemożliwą do wypowiedzenia. Doznania somatosensoryczne u osób z tendencją do samookaleceń. W: Suchańska, A., Wycisk, J. (red.) <i>Samouszkodzenia: istota, uwarunkowania, terapia</i>. (s. 119-127). Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe. – Stawicka, M. (2008). Autodestruktywność dziecięca w świetle teorii przywiązania. (s. 129-141). Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM
<p>Samouszkodzenia w zaburzeniach o podłożu biologicznym i niepełnosprawności intelektualnej.</p> <p>Samouszkodzenia kompulsyjne: dermatillomania i trichotillomania.</p>	<p>Zajęcia 7</p> <ul style="list-style-type: none"> – Kubiak, A. (2006). Zaburzenia o podłożu biologicznym a zachowania autoagresywne. W: Suchańska, A., Wycisk, J. (red.), <i>Samouszkodzenia: istota, uwarunkowania, terapia</i> (s. 77-97). Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe – Gawłowska-Sawosz, M., Wolski, M., Andrzej Kamiński, A., Albrecht, P., Wolańczyk, T. (2016). Trichotillomania i trichofagia – rozpoznawanie, leczenie, zapobieganie. Próba ustanowienia standardów leczenia w Polsce. <i>Psychiatria Polska</i>, 50(1): 127–143. – http://psychiatriapolska.pl/uploads/images/PP_1_2016/127GawłowskaSawosz_PsychiatrPol2016v50i1.pdf (data wejścia na stronę: 12.09.2022) – Prochwicz, K., Starowicz-Filip, A. (2012). Dermatillomania. Objawy, przebieg i następstwa patologicznego skubania skóry. <i>Neuropsychiatria i Neuropsychologia</i> 7, 4: 197-205 – https://www.researchgate.net/publication/267392227_Dermatillomania_Objawy_przebieg_i_nastepstwa_patologicznego_skubania_skory_Neuropsychiatria_i_Neuropsychologia_2012_197 (data wejścia na stronę: 12.09.2022)
<p>Autodestruktywność bezpośrednia: samobójstwa i próby samobójcze.</p>	<p>Zajęcia 8</p> <ul style="list-style-type: none"> – Gmitrowicz, A., Makara-Studzińska, Młodożeniec, A. (2017). <i>Ryzyko samobójstwa u młodzieży</i>. (s. 5-17, 103-116, 123-126). Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL – Minge, N., Minge, K. (2006). Samobójstwo a samookaleczenia. W: Suchańska, A., Wycisk, J. (red.) <i>Samouszkodzenia: istota, uwarunkowania, terapia</i>. (s. 31-44). Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe. – O'Connor, R., Sheehy, N. (2002). <i>Zrozumieć samobójcę</i>. (s. 66-98). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
<p>Podsumowanie treści</p>	<p>– Zajęcia 9</p>
<p>Prezentacja prac zaliczeniowych</p>	<p>– Zajęcia 10</p>

Literatura uzupełniająca:

- Babiker G., Arnold L. (2002). *Autoagresja. Mowa zranionego ciała*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Edelson, M., Botsford Edelson, J. (2018). *Zachowania autoagresywne w autyzmie. Przyczyny i postępowanie*. Gdańsk: Harmonia Universalis.
- Kubiak, A. (2011). Okaleczenia ciała. Akty z pogranicza psychologii i sztuki. W: Paluchowski, W. J., Stańko-Kaczmarek, M. (red.), *Między psychologią a sztuką* (s. 81-91). Poznań: Wydawnictwo Naukowe Wydziału Nauk Społecznych UAM.
- Kubiak, A. (2012). Dylematy związane z badaniem bezpośrednich zachowań autodestruktywnych. W: Paluchowski, W. J., Bujacz, A., Haładziński, P., Kaczmarek, L. (red.), *Nowoczesne metody badawcze w psychologii* (s. 40-58). Poznań: Wydawnictwo Naukowe Wydziału Nauk Społecznych UAM.
- Suchańska, A., Wycisk, J. (red.) (2006). *Samouszkodzenia: istota, uwarunkowania, terapia*. Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe.
- Wycisk, J. (2004). *Okaleczanie ciała. Wybrane uwarunkowania psychologiczne*. Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe.
- Ziółkowska, B., Cwojdzńska, A., Chołody, M. (red.). *Ciało w kulturze i nauce*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

- Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0) - od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja*
Przedstawienie prezentacji zespołowej dotyczącej wybranej formy/ form autodestruktywności z uwzględnieniem kwestii normy i patologii tego zjawiska Kryteria oceny pracy: 1. Przedstawienie zagadnienia z odniesieniem do literatury przedmiotu 2. Uwzględnienie kwestii normy i patologii wybranej formy autodestruktywności 3. Autorskie ujęcie zagadnienia, oryginalne przedstawienie problematyki 4. Adekwatność tytułu/ tematu do treści wystąpienia 5. Zgodność cytowania ze standardami APA	51-100

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia przedmiotu

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

1. Wiodącym elementem zajęć jest dyskusja na temat przeczytanych tekstów. Czytanie literatury PRZED poszczególnymi zajęciami jest więc niezbędne.

2. W ramach projektu zespołowego studenci dokonują pogłębionej analizy wybranej przez siebie problematyki związanej z autodestruktywnością. Będzie miał on formę prezentacji przedstawionej na ostatnich zajęciach. Na pierwszych zajęciach zaprezentowane zostaną przykładowe obszary tematyczne. Studenci będą mogli wybrać obszar z puli lub zaproponować własny. W sytuacji wyboru własnego tematu, konieczna jest wcześniejsza konsultacja z prowadzącą konwersatorium, czy temat jest możliwy i dopuszczony do zrealizowania. Szczegółowe informacje dotyczące przygotowania projektu zostaną przekazane podczas zajęć. Projekt będzie realizowany w 3-4 osobowych zespołach, a ocena będzie dotyczyć wykorzystania wiedzy zdobytej na zajęciach oraz podczas czytania literatury.

2. Obecność na zajęciach. Dopuszczalna nieobecność to 20% wszystkich zajęć w ramach przedmiotu. W przypadku nieobecności studenta usprawiedliwionej zwolnieniem lekarskim, na więcej niż 20% zajęć (maksymalnie 1 nieobecność więcej), prowadzący decyduje, czy istnieje możliwość uzupełnienia wiedzy i umiejętności nabywanych w trakcie zajęć tak, by zapewnić uzyskanie efektów uczenia się przewidzianych dla tych zajęć.

FAKULTET: POMOC PSYCHOLOGICZNA DZIECI I MŁODZIEŻY

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Anna Kubiak (akubiak1@swps.edu.pl)

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student identyfikuje kryteria przemocy rówieśniczej i zachowań autodestruktywnych oraz integruje wiedzę dotyczącą diagnozy i interwencji w ww. trudnościach dziecka/ nastolatka 	PSJ_W15
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany/a do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do zagadnienia: dziecko jako element systemów</p> <ul style="list-style-type: none"> -Rola psychoterapii i współpracy z rodzicami -Współpraca ze szkołą oraz innymi placówkami sprawującymi opiekę nad dzieckiem 	<ul style="list-style-type: none"> - Chrzastowski, S. (2004). <i>Nie tylko schemat</i> (s.15-40). Warszawa: Wydawnictwo Paradygmat
<p>Specyfika diagnozy dzieci i nastolatków</p> <ul style="list-style-type: none"> - Obserwacja dziecka - wywiad z dzieckiem oraz jego rodzicami. 	<ul style="list-style-type: none"> - Morrison, J. Flegel, K. (2018) <i>Wywiad diagnostyczny z dziećmi i młodzieżą. Rozpoznanie zgodnie z DSM-5</i> (s. 48-59, 91-113, 124-132, 133-150). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
<p>Aspekty etyczne w pracy psychologicznej z dziećmi i młodzieżą</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Kodeks etyczny psychologa Polskiego Towarzystwa Psychologicznego http://www.ptp.org.pl/modules.php?name=News&file=article&sid=29 - Bednarek, D. (2016). <i>Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa</i> (s. 281-306). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. - Toeplitz, Z. (2017). Niepełnoletni jako klient psychologa. W: Brzeziński, J., Chyrowicz, B., Toeplitz, Z., Toeplitz-Winiewska, M. (red.) <i>Etyka zawodu psychologa</i> (s. 427-441). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Różne formy zachowań autodestruktywnych.</p> <ul style="list-style-type: none"> -Definicje zachowań autodestruktywnych u dzieci i młodzieży. - Podobieństwa i różnice między różnymi zachowaniami autodestruktywnymi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Minge, N., Minge, K. (2006). Samobójstwo a samookaleczenia. W: Suchańska, A., Wycisk, J. (red.) <i>Samouszkodzenia: istota, uwarunkowania, terapia</i>. (s. 31-44). Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe. - Ziółkowska, B., Wycisk, J. (2014). <i>Autodestruktywność dzieci i młodzieży</i>. (część III). Warszawa: Wydawnictwo Difin.
<p>Samookaleczenia dzieci i nastolatków</p> <ul style="list-style-type: none"> - Przyczyny podejmowania samouszkodzeń - Funkcje zachowań autodestruktywnych - Związki samouszkodzeń z wybranymi czynnikami psychologicznymi 	<ul style="list-style-type: none"> - Ziółkowska, B., Wycisk, J. (2014). <i>Autodestruktywność dzieci i młodzieży</i>. (część III). Warszawa: Wydawnictwo Difin.
<p>Wspieranie dzieci i nastolatków z zachowaniami autodestruktywnymi</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Babiker G., Arnold L. (2002). <i>Autoagresja. Mowa zranionego ciała</i>. (s. 129-152). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
<p>Agresja rówieśnicza, bullying, cyberprzemoc</p> <ul style="list-style-type: none"> - Charakterystyka agresji i przemocy rówieśniczej oraz cyberprzemocy - Podobieństwa i różnice pomiędzy zjawiskami agresji rówieśniczej, przemocy rówieśniczej i cyberprzemocy 	<ul style="list-style-type: none"> - Gebauer, K. (2007) <i>Mobbing w szkole</i> (s. 26-56). Warszawa: Instytut Wydawniczy Pax. - Pyżalski, J. (2009). Agresja elektroniczna dzieci i młodzieży. Różne wymiary zjawiska. <i>Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka</i> 1 (26), 12-27

- Jak rozpoznać osobę doświadczającą przemocy rówieśniczej? - Modele i mechanizmy przemocy rówieśniczej	
Wielopoziomowe działania interwencyjne w obszarze przemocy rówieśniczej – część 1.	– Gebauer, K. (2007) <i>Mobbing w szkole</i> (s. 26-56). Warszawa: Instytut Wydawniczy Pax. – Pyżalski, J. (2009). Agresja elektroniczna dzieci i młodzieży. Różne wymiary zjawiska. <i>Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka</i> 1 (26), 12-27
Wielopoziomowe działania interwencyjne w obszarze przemocy rówieśniczej – część 2.	– Gebauer, K. (2007) <i>Mobbing w szkole</i> (s. 26-56). Warszawa: Instytut Wydawniczy Pax. – Pyżalski, J. (2009). Agresja elektroniczna dzieci i młodzieży. Różne wymiary zjawiska. <i>Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka</i> 1 (26), 12-27
Prezentacja prac zespołowych	

Literatura uzupełniająca:

- Świącicka, M. (2011). *Metody diagnozy w psychologii klinicznej dziecka i rodziny*. Warszawa: Wydawnictwo Paradygmat
- Brzezińska, A.I., Toeplitz, Z. (2007). (red.). *Problemy etyczne w badaniach i interwencji psychologicznej wobec dzieci i młodzieży*. Warszawa: Wydawnictwo Academica SWPS.
- Chrzastowski, S. (2004). *Nie tylko schemat*. Warszawa: Wydawnictwo Paradygmat
- Dambach K.E. (2008), *Mobbing w szkole. Jak zapobiegać przemocy grupowej*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Wycisk, J., Ziółkowska, B. (2010). *Młodzież przeciwko sobie. Zaburzenia odżywiania i samouszkodzenia - jak pomóc nastolatkom w szkole*. Warszawa: Difin.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja*
Przedstawienie diagnozy trudności dziecka/ systemu na podstawie <i>case study</i> (praca indywidualna)	25-50
Przedstawienie propozycji interwencji adekwatnej do zdiagnozowanego problemu dziecka/ systemu (prezentacja zespołowa)	26-50
SUMA	51-100

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia zadania

FAKULTET: PROJEKTOWANIE I PROWADZENIE SZKOLEŃ BIZNESOWYCH

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Mirosława Leopold, e-mail: mleopold@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład/ćwiczenia/warsztat	30 ST /24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student wykorzystuje wiedzę z psychologii do projektowania szkoleń biznesowych, w taki sposób, aby szkolenie oparte było na rzetelnych, sprawdzonych empirycznie podstawach. 	PSJ_W8 PSJ_W26
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Zajęcia 1: specyfika grupy szkoleniowej</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Co to jest grupa? b) Charakterystyka grupy szkoleniowej c) Korzyści wynikające z pracy w grupie d) Czynniki hamujące pracę grupy 	<p>– Kossowska, M., Jarmuż, S., Witkowski, T. (2008). <i>Psychologia dla trenerów</i>. Kraków: Wolters Kluwer Polska [rozdział 4].</p>
<p>Zajęcia 2: proces uczenia się osób dorosłych i szkolenie jako forma uczenia się</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Czym jest szkolenie- definicja b) Różne rodzaje szkoleń c) Style kształcenia d) Specyfika uczenia się osób dorosłych e) Czynniki mające wpływ na efektywność uczenia się 	<p>– Andrzejczak, A. (2010). <i>Projektowanie i realizacja szkoleń</i>. Warszawa: PWE [rozdziały 3 i 5].</p>
<p>Zajęcia 3: trener</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Rola trenera b) Indywidualny styl trenera c) Umiejętności trenera wspierające uczenie się d) Umiejętności trenera niezbędne w trudnych sytuacjach szkoleniowych e) Etyka w pracy trenera f) Rozwój osobisty trenera 	<p>– Andrzejczak, A. (2010). <i>Projektowanie i realizacja szkoleń</i>. Warszawa: PWE [rozdział 9].</p>
<p>Zajęcia 4: przygotowanie do zaprojektowania szkolenia</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Nawiązanie współpracy z klientem b) Przygotowanie oferty c) Rozpoznanie potrzeb szkoleniowych d) Zebranie informacji o grupie szkoleniowej 	<p>– Rae, L. (2003). <i>Planowanie i projektowanie szkoleń</i>. Kraków: Oficyna Ekonomiczna [rozdział 1].</p>
<p>Zajęcia 5: projektowanie szkolenia</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Odpowiedź na podstawowe pytania dotyczące szkolenia b) Przygotowanie programu szkolenia c) Przygotowanie prezentacji d) Przygotowanie materiałów dla uczestników e) Przygotowanie pomocy i sali szkoleniowej 	<p>– Andrzejczak, A. (2010). <i>Projektowanie i realizacja szkoleń</i>. Warszawa: PWE [rozdziały 6.1, 6.3, 6.4].</p>
<p>Zajęcia 6: realizacja szkolenia</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Co na dobry początek? b) Ustalenie kontraktu c) Zebranie realnych oczekiwań d) Ustalenie harmonogramu pracy e) Kierowanie grupą i szkoleniem f) Niespodzianki- jak się na nie przygotować 	<p>– Andrzejczak, A. (2010). <i>Projektowanie i realizacja szkoleń</i>. Warszawa: PWE [rozdziały 7.2.3, 7.3].</p>
<p>Zajęcia 7: warsztat trenera</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Ćwiczenia na początek- lodołamacze b) Odgrywanie ról c) Dyskusje d) Prace grupowe e) Ćwiczenia f) Studium przypadków g) Ćwiczenia aktywizujące 	<p>– Andrzejczak, A. (2010). <i>Projektowanie i realizacja szkoleń</i>. Warszawa: PWE [rozdział 7.1].</p>

Zajęcia 8: analiza i ocena szkolenia a) Dlaczego i co oceniamy? b) Kto przeprowadza ocenę? c) Sposoby oceny szkolenia d) Kryteria oceny szkolenia i poszczególnych ćwiczeń- omówienie i wypracowanie ich w grupie studentów	– Rae, L. (2006). <i>Efektywne szkolenie. Techniki doskonalenia umiejętności trenerskich</i> . Kraków: Oficyna Ekonomiczna [rozdział 13].
Zajęcia 9: praca grupowa- wstępne przygotowanie swojego projektu szkolenia	
Zajęcia 10: przeprowadzenie ćwiczeń (jednego lub dwóch) w grupie studentów z uzyskaniem feedbacku od prowadzącego i studentów	

Literatura uzupełniająca:

- Clark, R. C. (2014). *Szkolenia oparte na dowodach. Poradnik dla trenerów*. Wrocław: Moderator.
- Jarmuż, S., Witkowski, T. (2004). *Podręcznik trenera*. Wrocław: Moderator.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Wyjściówki w formie pisemnej z treści zajęć 1-8 odbywające się na końcu każdego z tych zajęć, obejmujące tematykę wskazaną w literaturze oraz treści poruszane podczas zajęć	18 - 35
Projekt jednodniowego szkolenia z wybranej przez studentów tematyki	20 - 40
Przeprowadzenie ćwiczenia na zajęciach dla grupy studentów	15 - 25

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na 80% zajęć. W przypadku nieobecności studenta na 20% zajęć prowadzący wskazuje studentowi, w jaki sposób powinien uzupełnić wiedzę i umiejętności nabyte w trakcie tych zajęć tak, aby zapewnić uzyskanie efektów kształcenia przewidzianych dla tych zajęć. Wykonanie tych zadań jest warunkiem zaliczenia modułu.

Osoby nieobecne na zajęciach mogą napisać wyjściówkę w terminie późniejszym, nieprzekraczającym dwóch tygodni

Koordinator przedmiotu zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianu (tutaj wyjściówki) odbywającego się w indywidualnym lub przywróconym terminie zaliczenia.

Projekt przygotowany jest w małych grupach. Studenci sami wybierają temat szkolenia z zakresu psychologii, który akceptuje prowadząca zajęcia. Główne punkty projektu przygotowane są na przedostatnich zajęciach aby mieć możliwość konsultacji z prowadzącą. Projekt należy oddać w wersji elektronicznej do dnia 31 stycznia 2023r. Ocenie podlegać będzie:

1. Wartość merytoryczna projektu czyli w jakim stopniu projekt i proponowane formy pracy zgodne są z tematyką oraz ze sztuką projektowania szkoleń i w jakim stopniu odwołano się do teorii psychologicznych
2. Forma proponowanego szkolenia czyli rodzaj, różnorodność proponowanych form pracy

Szczegółowe kryteria oceny projektu w ramach w/w obszarów oraz kryteria sposobu prowadzenia ćwiczenia zostaną ustalone wspólnie przez prowadzącą i studentów podczas zajęć 8.

FAKULTET: PSYCHOLOGIA REKLAMY I MARKETINGU

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr hab. Alicja Grochowska, prof. Uniwersytetu SWPS alicia.grochowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student rozpoznaje mechanizmy psychologiczne wykorzystane w przekazach reklamowych. 	PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Elementy reklamy i zależności między nimi Sposób powiązania poszczególnych elementów reklamy między sobą ma znaczenie w późniejszym ich przypominaniu. Zostaną omówione elementy reklamy najczęściej opisywane w badaniach, aby następnie można było pokazać znaczenie poszczególnych elementów dla spostrzegania i zapamiętywania reklam.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Procesy kategoryzacji w klasycznych teoriach psychologicznych • Reklama prasowa jako kategoria <i>ad hoc</i> i kategoria naturalna • Znaczenie kontekstu w spostrzeganiu elementów reklamy 	<ul style="list-style-type: none"> – Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 2. – Grochowska, A. (2012). Prototypowa teoria pojęć w badaniach nad strukturą reklamy. W: A. Falkowski i T. Zaleśkiewicz (red.), <i>Psychologia poznawcza w praktyce. Ekonomia, biznes, polityka</i> (str. 353-400). Warszawa: PWN.
<p>2. Kontekst w skutecznej kampanii marketingowej W psychologii poznawczej wyróżnia się dwa rodzaje kontekstu spostrzegania: zewnętrzny, czyli to, co otacza spostrzegany obiekt, i wewnętrzny, czyli wiedzę, doświadczenie, oczekiwania. W odniesieniu do spostrzegania i zapamiętywania reklamy ważne jest otoczenie, w jakim reklama się pojawia (kontekst zewnętrzny) jak i nastawienie konsumenta (kontekst wewnętrzny). W jaki sposób kontekst może wpłynąć na spostrzeganie i pamięć reklam?</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Kontekst zewnętrzny i wewnętrzny w spostrzeganiu i zapamiętywaniu reklam prasowych, billboardów i informacji na stronach internetowych ▪ Specyfika zależności między kontekstem wewnętrznym a zewnętrznym w percepcji reklamy 	<ul style="list-style-type: none"> – Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 1.
<p>3. Spójność reklamy Sposób organizacji spostrzeganych elementów reklamy zależy między innymi od tego, jak dużo wspólnych skojarzeń powstaje między nimi. Z codziennej obserwacji wiadomo, że niejednokrotnie pamiętamy treść filmu reklamowego lub fotografii, ale nie potrafimy przypomnieć sobie nazwy marki ani reklamowanego produktu. Co to znaczy, że reklama jest spójna? W jaki sposób spójność wpływa na nastawienie emocjonalne i pamięć reklam?</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Spójność reklamy – czym jest i kiedy może być pozytywna <ul style="list-style-type: none"> ○ Spójność reklam a emocje i pamięć ○ Niespójność z kontekstem zewnętrznym – czy pomaga reklamie? ▪ Kontekst zewnętrzny a pamięć, afekt i struktura reklamy 	<ul style="list-style-type: none"> – Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 3. – Murphy, G.L., Medin, D.L. (1985). Rola teorii w spójności pojęć. W: Z. Chlewiński (red.) <i>Psychologia poznawcza w trzech ostatnich dekadach XX wieku</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
<p>4. Zapamiętywanie reklam W praktyce marketingowej zwiększeniu sprzedaży może sprzyjać nie tylko cała reklama, lecz także niektóre jej</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk:

<p>elementy przedstawione na opakowaniu produktu. Są to tak zwane wskazówki przywoływania reklamy. Opisywane w psychologii poznawczej sieciowe modele pamięci pozwalają wyjaśnić mechanizmy tego zjawiska. Dlaczego zamieszczona na opakowaniu fotografia widziana wcześniej w reklamie ułatwia sprzedaż produktu?</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Sieciowe modele pamięci ▪ Wskazówki przywoływania reklamy ▪ Pamięć autobiograficzna w strategiach marketingowych 	<p>Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 7.</p>
<p>5. Zniekształcenia pamięciowe w budowaniu wizerunku marki</p> <p>Pamięć funkcjonuje jak plastyczna i podatna na zmiany sieć, dlatego też jest podatna na zniekształcenia. Jedną z form zniekształceń jest określana jako wsteczne kształtowanie pamięci: nasza pamięć doświadczenia może zostać zmieniona przez później napływającą informację.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Czy reklama może poprawić nadszarpniętą reputację marki? Zastosowanie mechanizmów pamięciowych w kształtowaniu wizerunku marki ▪ Skuteczność strategii marketingowych: Obraz czy tekst? Komunikat o pozytywnym czy negatywnym zabarwieniu afektywnym? Przekaz spójny czy niespójny? Komunikat autobiograficzny czy nieautobiograficzny? 	<p>– Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 7.</p>
<p>6. Motywacje w komunikatach perswazyjnych</p> <p>Odwoływanie się do motywacji odbiorcy jest często stosowanym mechanizmem przez twórców reklam. Opierając się na psychologicznych koncepcjach motywacji można dokonać analizy, jakie mechanizmy są skuteczne w zastosowaniu do reklamy.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Skuteczność odwoływania się do potrzeb w strategiach marketingowych ▪ Ukryta motywacja w reklamie. Metody badań nieuświadomianych motywów 	<p>– Zaltman, G. (2003). <i>Jak myśleć klienci? Podróż w głąb umysłu rynku</i>. Poznań: Wydawnictwo Forum (badanie metafor).</p> <p>– Falkowski, A., Tyszka, T. (2009). <i>Psychologia zachowań konsumenckich</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; str. 103-114.</p> <p>– Stasiuk, K., Maison, D. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; str. 272-277.</p>
<p>7. Emocje w komunikatach perswazyjnych</p>	<p>– Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 6.</p>

<p>Jednym z ważniejszych czynników wpływających na sposób przetwarzania informacji o reklamie są reakcje emocjonalne, jakie wzbudza ona u odbiorcy. Reakcje emocjonalne decydują o tym, jak jest oceniana reklama i marka oraz jak są zapamiętywane informacje o produkcie oraz nazwa marki. Uczucia, jakie wzbudza reklama, są przenoszone (<i>transfer</i>) na jej poszczególne elementy i wpływają na oceny i pamięć. Jakie jest znaczenie emocji pozytywnych i emocji negatywnych, jakie budzi reklama, w ocenie i pamięci jej elementów?</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Emocje specyficzne w reklamie ▪ Humor w reklamie: dlaczego rzadko jest skuteczny? ▪ Emocje w kampaniach społecznych 	
---	--

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale będzie wskazywana w trakcie zajęć.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punkcja**
(1) Praca pisemna indywidualna: Analiza omówionych na zajęciach mechanizmów psychologicznych występujących w wybranej reklamie lub stworzenie własnej reklamy z zastosowaniem tych mechanizmów. Student opisuje co najmniej trzy mechanizmy psychologiczne poznane podczas zajęć, występujące w wybranej reklamie lub w prototypie własnej reklamy. Objętość pracy – 4 strony standardowe plus załącznik: reklama.	26-50
(2) Aktywność na zajęciach - wykonywanie zadań w trakcie zajęć, zabieranie głosu, udział w dyskusjach, prezentowanie przykładowych reklam w związku z danym tematem.	8-16
Obliczanie skojarzeniowego indeksu podobieństwa podczas zajęć – praca w małych grupach podczas zajęć	7-14
Analiza jawnych i utajonych motywów w reklamie – praca w małych grupach podczas zajęć	5-10
Analiza zniekształceń pamięciowych na przykładzie obserwacji z rynku - praca w małych grupach podczas zajęć	5-10

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na zajęciach jest obowiązkowa. Możliwa jest nieobecność na jednych zajęciach. Kolejna nieobecność (ale tylko jedna dodatkowa) wymaga usprawiedliwienia i wykonania dodatkowego zadania wyznaczonego przez osobę prowadzącą zajęcia.

Student ma prawo do jednorazowej poprawy niezaliczonej pracy pisemnej indywidualnej – za zaliczenie poprawkowe można otrzymać minimalną liczbę punktów.

FAKULTET: PSYCHOLOGIA SPORTU

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Mgr Karolina Jencylik kjencylik@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje elementy treningu mentalnego stosowanego w sporcie na podstawie wiedzy na temat narzędzi pracy psychologa sportu. 	PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Organizacyjne/wprowadzenie do psychologii sportu i treningu mentalnego. Interdyscyplinarność pracy psychologa w środowisku sportowym. Obszary interwencji psychologii sportu. Profilowanie według modelu Y - ABC.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Blecharz, J. (2006) <i>Psychologia we współczesnym sporcie – punkt wyjścia i możliwości rozwoju</i>. <i>Przegląd psychologiczny</i>, 49(4), 445-462 Dostęp: http://www.kul.pl/files/714/nowy_folder/4.49.2006_art.5.pdf – Wódka, K. (2013). <i>Współpraca zawodnika z psychologiem – jak rozpocząć?</i> W: Parzelski, D. (red.), <i>Psychologia w sporcie</i>. (s.84-93). Warszawa: WUW – Hartley, P. (1997). <i>Komunikacja w grupie</i>. (s. 68-85). Poznań: Zysk i S-ka
<p>2. Psychologia sportu dzieci, młodzieży i osób dorosłych. Praca grupowa i indywidualna. współpraca z rodzicem i trenerem. Czynniki decydujące o wyborze ścieżki kariery sportowej. Wypalenie zawodowe w sporcie - dwie perspektywy (psycholog- zawodnik)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Aleksandra Wieteska, A. (2017). <i>Psychologiczne i zdrowotne konteksty aktywności fizycznej adolescentów</i>. <i>Humanum. Międzynarodowe Studia Społeczno-Humanistyczne</i>, 2 (25), 79-86. – Borek, M., Sokołowska, D. (2019). <i>Piłkarski system szkolenia dzieci i młodzieży w Austrii</i>. <i>Roczniki naukowe Akademii Wychowania Fizycznego i Turystyki w Białymstoku</i>, 27,72-85 – Bronikowski, M. (2016). <i>Rola sportu w rozwoju dzieci</i>. <i>Kultura Sportu XXI wieku</i>, 212. Dostęp: http://pedkat.pl/images/ksiazki/Kultura_sportu_XXI_wieku.pdf#page=212
<p>3. Emocje w sporcie– ujęcie teoretyczne. Radzenie sobie czy kontrola emocjonalna Porażka/błąd w aktywności sportowej. Inteligencja emocjonalna w sporcie. Techniki treningu mentalnego w pracy nad emocjami. Emocje w sporcie dzieci i młodzieży.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Grochala, B. (2019). <i>Język sportu a wyrażanie emocji–nowa perspektywa oglądu</i>. <i>Papers in Linguistics</i>, 21(4), 19-29. – Sapolsky, R.,M. (2010). <i>Dlaczego zebry nie mają wrzodów?</i> (s.197-235). Warszawa: PWN – Borek-Chudek, D. (2012). <i>Intensywność i ocena lęku sportowego w kontekście poziomu osiągnięć sportowych</i>. <i>Przegląd Psychologiczny</i>, 55(1), 59-77. – Fortuna, P. (2015). <i>Pozytywna psychologia porażki. Jak z cytryn zrobić lemoniadę</i>. (s.204-248) Sopot: GWP
<p>4. Motywacja i pewność siebie w aktywności fizycznej. Zjawisko flow w sporcie Podstawowe koncepcje motywacji. Informacja zwrotna a pewność siebie w sporcie. Techniki treningu mentalnego w pracy nad motywacją i pewnością siebie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Łuszczynska, A. (2011). <i>Psychologia sportu i aktywności fizycznej</i>. (s. 106 -113). Warszawa: PWN – Csikszentmihalyi, M. (2005). <i>Przeptyw. Psychologia optymalnego doświadczenia</i>. (s.20-25, 61-72). Poznań: Moderator – Jarvis, M. (2003). <i>Psychologia sportu</i>.(s.89-94. Gdańsk:GWP

<p>5. Znaczenie procesów poznawczych w sporcie. Techniki treningu mentalnego w pracy nad koncentracją. Dekoncentracja, zaburzenia koncentracji, substancje dopingujące.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kahneman, D. (2011). <i>Pułapki myślenia. O myśleniu szybkim i wolnym.</i>(s. 29-68, 454- 468) Poznań: Media Rodzina – Budnik-Przybylska, D., Staniszewski, C. (2018). <i>Doskonalenie koncentracji uwagi w przygotowaniu zawodnika strzelectwa sportowego. Strzelectwo sportowe (Nowoczesne rozwiązania szkoleniowe)</i>, (15), 81-86. Dostęp: https://www.pzss.org.pl/assets/files/biblioteka-trenera/2018/11_2018_budnik_przybylska-staniszewski-doskonalenie-koncentracji-uwagi-w-przygotowaniu-zawodnik-strzelectwa-sportowego.pdf – Strelau, J., Doliński D. (2011). <i>Psychologia akademicka.</i> (s. 445- 460). Gdańsk: GWP
<p>6. Umysł a mózg. Techniki wizualizacji. Trening ideomotoryczny. Sen w aktywności fizycznej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Wódka, K. (2007). <i>Zastosowanie treningu wyobraźniowego w sporcie. Wizualizacje wspomagające nauczanie elementów technicznych. Polish Journal of Sports Medicine/Medycyna Sportowa</i>, 23(5). https://search.ebscohost.com/ – Frydrych-Szymonik A., Augustyn G., Szyguła Z. (2016). <i>Znaczenie snu i sposoby poprawy jego jakości u sportowców. Journal of Education, Health and Sport.</i> 6(5), 157-176. http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.51416
<p>7. Stres. Biologiczne i psychiczne uwarunkowania stresu w sporcie. Sposoby obniżania napięcia w ciele i umyśle. Relaksacja w sporcie i jej wpływ na efektywność. Postawa ciała a postawa sportowa. Podstawowe techniki relaksacyjne : ćwiczenia oddechowe, Schultz, Jacobson, Mindfulness, Joga, Pilates i inne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Rudzka, U., Radomska, A. (2013). <i>Humorem pokonam stres! Zastosowanie humoru jako metody walki ze stresem w sporcie.</i> W: Parzelski, D. (red.). <i>Psychologia w sporcie.</i> (s.94-107). Warszawa: WUW – Heszyn, I. (2013). <i>Psychologia stresu.</i> (s.67-94). Warszawa: PWN – Mikicin, M., Mikicin, E. (2011). <i>Trening autogenny i audiowizualna relaksacja (tzw. trening alpha) jako narzędzia odnowy psychosomatycznej w sporcie i rehabilitacji. Postepy Rehabilitacji</i>, 25(3), 35. – Sapolsky, R., M. (2010). <i>Dlaczego zebry nie mają wrzodów? Psychofizjologia stresu.</i> (s.44-62). Warszawa: PWN
<p>8. Prezentacja projektów grupowych, forum dyskusyjne i analiza przypadków-superwizja. Praktyczne zastosowanie zdobytej wiedzy i umiejętności.</p>	

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Trzy quizy obejmujące zagadnienia zawarte w literaturze obowiązkowej oraz omawiane podczas zajęć. Quiz będzie składał się z 10 pytań i zawierał pytania otwarte i zamknięte.	11-30
Przygotowanie, w zespole 4 osobowym, projektu interwencji psychologicznej w sporcie. Punktacja obejmuje raport z projektu oraz prezentację wykonania. <u>Szczegółowe kryteria oceny (maksymalnie po 10 punktów za każde kryterium):</u> 1) zastosowanie adekwatnych metod i narzędzi pracy psychologa sportu do wybranego studium przypadku. 2) logiczne uporządkowanie i klarowność/jasność przedstawianych treści podczas prezentacji projektu 3) poprawność argumentowania, wnioskowanie i uzasadnianie twierdzeń podczas prezentacji projektu 4) spójna i adekwatna baza teoretyczna z odwołaniem do właściwej literatury, badań naukowych oraz modeli teoretycznych 5) staranny i przejrzysty opis proponowanych działań interwencyjnych 6) uwzględnienie aspektów etycznych pracy psychologa, wyrażonych w postępowaniu studenta oraz w treści prezentacji i raportu (niedyskryminujący język) 7) zgodność ze standardami APA Wskazówki do wykonania zadania będą przekazywane podczas pierwszych zajęć.	36-70

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

FAKULTET: ZACHOWANIA KONSUMENCKIE

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr hab. Alicja Grochowska, prof. Uniwersytetu SWPS alicja.grochowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład/ ćwiczenia/warsztat	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student wyjaśnia różne aspekty zachowań konsumenckich w oparciu o mechanizmy psychologiczne 	PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Organizacja percepcyjna a spostrzeganie reklam i wartości produktów. Gestalt w reklamie. Prawo Webera, czyli kiedy można dostrzec różnice między produktami	<ul style="list-style-type: none"> – Stasiuk, K., Maison, D. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; str. 118-126. – Falkowski, A., Tyszka, T. (2009). <i>Psychologia zachowań konsumenckich</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; str. 15-45.
2. Marketing sensoryczny. Wzrok, słuch, węch w doświadczaniu produktów. Marka jako doświadczenie wielozmysłowe	<ul style="list-style-type: none"> – Stasiuk, K., Maison, D. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; str. 99-105.
3. Motywacje konsumentów, czyli dlaczego ludzie kupują. Konflikty motywacyjne w decyzjach konsumenckich	<ul style="list-style-type: none"> – Stasiuk, K., Maison, D. (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN; str. 272-277. – Falkowski, A., Tyszka, T. (2009). <i>Psychologia zachowań konsumenckich</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; str. 103-114.
4. Motywacja utajona i jej znaczenie w wyborach konsumenckich. Badanie potrzeb ukrytych. Badanie metafor	<ul style="list-style-type: none"> – Zaltman, G. (2003). <i>Jak myślą klienci? Podróż w głąb umysłu rynku</i>. Poznań: Wydawnictwo Forum (badanie metafor).
5. Emocje i nastrój. Wpływ nastroju na zachowania zakupowe. Emocje w reklamie	<ul style="list-style-type: none"> – Grochowska, A. (2009). <i>Procesy kategoryzacji i zniekształcenia pamięciowe w reklamie</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 6. – Doliński, D. (2010). <i>Psychologiczne mechanizmy reklamy</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; str. 140-169.
6. Warunkowanie instrumentalne i klasyczne w kształtowaniu zachowań konsumenckich	<ul style="list-style-type: none"> – Falkowski, A., Tyszka, T. (2009). <i>Psychologia zachowań konsumenckich</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; str. 46-57.
7. Dezorientacja konsumencka i wyuczona bezradność – konsekwencje w zachowaniach zakupowych. Paradoks nadmiaru	<ul style="list-style-type: none"> – Gąsiorowska, M., Grochowska, A. (2012). – Spójność pojęciowa komunikatu perswazyjnego: rola prywatnych teorii rzeczywistości, wyuczonej bezradności i afektu. <i>Przeegląd Psychologiczny</i> 55, 233-252.
8. Wpływ społeczny w zachowaniach konsumenckich. Reguły wpływu społecznego. Świadomy konsument: zachowania proekologiczne i prospołeczne	<ul style="list-style-type: none"> – Literatura zostanie uwzględniona w materiałach do zajęć
9. Ciemna strona zachowań konsumenckich. Uzależnienie od zakupów. Kupowanie kompulsywne. Pułapki podróbek	<ul style="list-style-type: none"> – Falkowski, A., Tyszka, T. (2009). <i>Psychologia zachowań konsumenckich</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; str. 258-278.
10. Osobowość konsumenta a osobowość marki	<ul style="list-style-type: none"> – Literatura zostanie uwzględniona w materiałach do zajęć

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja**
Test wiedzy. Test zostanie przeprowadzony 2-4 tygodnie po zakończeniu zajęć.	26-50
Aktywność na zajęciach - wykonywanie zadań w trakcie zajęć, zabieranie głosu, udział w dyskusjach.	15-30
Praca indywidualna – napisanie artykułu popularyzującego wybrane zagadnienie z obszaru zachowań konsumenckich, 2 strony.	10-20

*Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

**Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Obecność na zajęciach jest obowiązkowa. Możliwa jest nieobecność na jednych zajęciach. Kolejna nieobecność (ale tylko jedna dodatkowa) wymaga usprawiedliwienia i wykonania dodatkowego zadania wyznaczonego przez osobę prowadzącą zajęcia.

Student ma prawo do jednorazowej poprawy niezaliczonej pracy pisemnej oraz testu wiedzy – za zaliczenie poprawkowe można otrzymać minimalną liczbę punktów.

FAKULTET HUMANISTYCZNY/PSYCHOLOGICZNY: CO WIEMY O DEPRESJI I O TYM JAK JĄ LECZYĆ?

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Mirosława Leopold, e-mail: mleopold@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
e-learning	30 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna kryteria diagnozy zaburzeń depresyjnych oraz metody leczenia farmakologicznego i psychoterapeutycznego, w tym eksperymentalne metody leczenia depresji. Student identyfikuje uwarunkowania zaburzeń depresyjnych. Student zna metody badania mózgu w depresji. 	PS1_W1 PSJ_W2 PS1_W9 PSJ_W9
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student posługuje się terminologią stosowaną w określonej subdyscyplinie z obszaru nauk społecznych. 	PS1_U4 PSJ_U1
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student terminowo i rzetelnie wykonuje powierzone mu zadania. 	PS1_K7 PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>BLOK 1 - Wprowadzenie</p> <ul style="list-style-type: none"> - objawy kliniczne zaburzeń depresyjnych - czy każdy pacjent ma takie same objawy? - kryteria diagnostyczne przy diagnozie zaburzeń depresyjnych - aktualnie stosowane metody diagnozy - obecnie stosowane i rekomendowane w doniesieniach naukowych metody psychoterapeutyczne - czy w każdym przypadku konieczne jest stosowanie farmakoterapii? - najczęściej stosowane metody farmakologiczne - aktualne wyzwania i ograniczenia dot. diagnozy i leczenia depresji 	<ul style="list-style-type: none"> - A journey into the causes and effects of depression: https://www.nature.com/articles/d41586-022-02204-x - National Institute for Health and Care Excellence (NICE): https://www.nice.org.uk/guidance/ng222 - Sudak, D. M. (2012). Cognitive behavioral therapy for depression. <i>Psychiatric Clinics</i>, 35(1), 99-110. - Hofmann, S. G., Asnaani, A., Vonk, I. J., Sawyer, A. T., Fang, A. (2012). The efficacy of cognitive behavioral therapy: A review of meta-analyses. <i>Cognitive therapy and research</i>, 36(5), 427- 440.
<p>BLOK 2 - Chemia mózgu</p> <ul style="list-style-type: none"> - jakie neuroprzekaźniki odgrywają kluczową rolę w zaburzeniach depresyjnych? - serotonina, noradrenalina, dopamina - hipoteza serotoninowa: ostatnie głośne doniesienia - czy leki z grupy selektywnych inhibitorów zwrotnego wychwytu serotoniny (SSRI, ang. selective serotonin reuptake inhibitor) działają? - na czym polega działanie i czym się od siebie różnią najpowszechniejsze leki stosowane w leczeniu depresji - SSRI, SNRI (ang. serotonin norepinephrine reuptake inhibitor), iMAO (inhibitory monoaminooksydazy) - wyzwania współczesnej farmakoterapii: na ile obecnie stosowana farmakoterapia jest skuteczna? - przegląd najnowszych badań dot. nowych możliwości farmakologicznego leczenia depresji (min. badania dot. BDNF, ang. brain-derived neurotrophic factor) 	<ul style="list-style-type: none"> - Moncrieff, J., Cooper, R. E., Stockmann, T., Amendola, S., Hengartner, M. P., Horowitz, M. A. (2022). The serotonin theory of depression: a systematic umbrella review of the evidence. <i>Molecular Psychiatry</i>, 1-14. - Brain-cell growth keeps mood disorders at bay: https://www.nature.com/articles/d41586-022-02210-z - Duman, R. S., Deyama, S., Fogaça, M. V. (2021). Role of BDNF in the pathophysiology and treatment of depression: Activity-dependent effects distinguish rapid-acting antidepressants. <i>European Journal of Neuroscience</i>, 53(1), 126-139.
<p>BLOK 3 - Neuroobrazowanie</p> <ul style="list-style-type: none"> - jak można badać depresyjny mózg oprócz jego "chemii"? – krótkie omówienie najczęściej stosowanych metod badania mózgu w depresji - EEG (elektroencefalografia), MRI (Rezonans Magnetyczny), fMRI (funkcjonalny Rezonans Magnetyczny) - czym się różni mózg osoby zdrowej i cierpiącej na zaburzenia depresyjne? – omówienie doniesień naukowych dot. 	<ul style="list-style-type: none"> - Hastings, R. S., Parsey, R. V., Oquendo, M. A., Arango, V., Mann, J. J. (2004). Volumetric analysis of the prefrontal cortex, amygdala, and hippocampus in major depression. <i>Neuropsychopharmacology</i>, 29(5), 952-959. - Kołodziej, A., Magnuski, M., Ruban, A., Brzezicka, A. (2021). No relationship

<p>zmian strukturalnych funkcjonalnych w mózgu osób z depresją: asymetria czołowa w paśmie alfa, zmiany w zakresie układu limbicznego (ciało migdałowe, hipokamp), obszary przedczołowe (również kontekście postrzegania bodźców emocjonalnych)</p> <ul style="list-style-type: none"> – czym są sieci w mózgu i jaką odgrywają rolę w depresji? - sieć stanu domyślnego (DMN, ang. default mode network), sieć czołowo - ciemieniowa – czy terapia elektrowstrząsami powinna kojarzyć się już tylko z filmami? - czy terapia elektrowstrząsowa, TMS i głęboka stymulacja mózgu działa i czy jest bezpieczna? 	<p>between frontal alpha asymmetry and depressive disorders in a multiverse analysis of five studies. <i>Elife</i>, 10, e60595.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Mulders, P. C., van Eijndhoven, P. F., Schene, A. H., Beckmann, C. F., Tendolkar, I. (2015). Resting-state functional connectivity in major depressive disorder: a review. <i>Neuroscience & Biobehavioral Reviews</i>, 56, 330-344. – Wiring up the brain to beat depression: https://www.nature.com/articles/d41586-022-02209-6
<p>BLOK 4 - Nowoczesne metody psychoterapii i metody wspomagające leczenie</p> <ul style="list-style-type: none"> – czy medytacja może zastąpić psychoterapię? - badania dot. skuteczności metody mindfulness w leczeniu depresji – czy inne rodzaje medytacji są bezpieczne dla osób z zaburzeniami depresyjnymi? - vipassana, medytacja transcendentna, medytacja miłującej dobroci (ang. loving kindness meditation) – wpływ aktywności fizycznej na objawy depresji – wpływ tańca/muzyki na objawy depresji – inne możliwości wspierania terapii – potencjalne zagrożenia - alternatywne metody ws. rekomendowane ścieżki terapeutyczne/farmakologiczne 	<ul style="list-style-type: none"> – Goldberg, S. B., Tucker, R. P., Greene, P. A., Davidson, R. J., Kearney, D. J., Simpson, T. L. (2019). Mindfulness based cognitive therapy for the treatment of current depressive symptoms: a meta analysis. <i>Cognitive behaviour therapy</i>, 48(6), 445-462. – McCartney, M., Nevitt, S., Lloyd, A., Hill, R., White, R., Duarte, R. (2021). Mindfulness-based cognitive therapy for prevention and time to depressive relapse: Systematic review and network meta-analysis. <i>Acta Psychiatrica Scandinavica</i>, 143(1), 6-21.
<p>BLOK 5 - leki przyszłości (?)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Część I: <ul style="list-style-type: none"> ○ czy substancje psychodeliczne będą nowym lekiem na depresję? – aktualne badania dot. leczenia depresji (omówienie najnowszych badań behawioralnych i neuronaukowych) ○ ketamina – nowe podejście do leczenia depresji - możliwości i wyzwania ○ czy już niedługo nowe metody staną się powszechne? – dyskusja zalet, ale także potencjalnych zagrożeń związanych z wprowadzaniem nowych metod – Część II - oś jelita-mózg: <ul style="list-style-type: none"> ○ czy jelita odpowiadają za depresję? - badania dot. mikrobioty i osi jelita mózg 	<ul style="list-style-type: none"> – Część I: <ul style="list-style-type: none"> ○ Psychedelic drugs take on depression: https://www.nature.com/articles/d41586-022-02205-w ○ van Elk, M., Yaden, D. B. (2022). Pharmacological, neural, and psychological mechanisms underlying psychedelics: a critical review. <i>Neuroscience & Biobehavioral Reviews</i>, 104793. – Część II: <ul style="list-style-type: none"> ○ Dinan, T. G., Stanton, C., Cryan, J. F. (2013). Psychobiotics: a novel class of

<ul style="list-style-type: none"> ○ możliwe perspektywy na przyszłość w leczeniu depresji 	<p>psychotropic. <i>Biological psychiatry</i>, 74(10), 720-726.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Berding, K., Vlckova, K., Marx, W., Schellekens, H., Stanton, C., Clarke, G., F., Jacka, T. G., Dinan, Cryan, J. F. (2021). Diet and the microbiota–gut–brain Axis: Sowing the seeds of good mental health. <i>Advances in Nutrition</i>, 12(4), 1239-1285. ○ The Serotonin Hypothesis and the Gut Brain Axis: https://www.psychologytoday.com/us/blog/mood-microbe/202208/the-serotonin-hypothesis-and-the-gut-brain-axis
---	---

Literatura uzupełniająca:

- Podcast mgr Joanny Gutral i dr Aleksandry Kołodziej o krytycznym myśleniu. - <https://www.youtube.com/watch?v=YZjsp7VcfMw>
- Van Der Vinne, N., Vollebregt, M. A., Van Putten, M. J., Arns, M. (2017). Frontal alpha asymmetry as a diagnostic marker in depression: Fact or fiction? A meta-analysis. *Neuroimage: clinical*, 16, 79-87.
- Drysdale, A. T., Grosenick, L., Downar, J., Dunlop, K., Mansouri, F., Meng, Y., ... & Liston, C. (2017). Resting-state connectivity biomarkers define neurophysiological subtypes of depression. *Nature medicine*, 23(1), 28-38.
- Maciej Lorenc (2019). Czy psychodeliki uratują świat?. Wydawnictwo Krytyki Politycznej. dr Katrin Preller “*Neurobiological Mechanisms of Psychedelics for Psychedelic-assisted Therapy*” o neurobiologicznym podłożu terapeutycznego potencjału substancji psychodelicznych: <https://www.youtube.com/watch?v=ISU2qB8xc3U>
- Kelly, J. R., Clarke, G., Cryan, J. F., Dinan, T. G. (2016). Brain-gut-microbiota axis: challenges for translation in psychiatry. *Annals of Epidemiology*, 26(5), 366-372.
- Pochwat, B. Ketamina–długa droga od anestetyku do prototypowego leku przeciwdepresyjnego. Przegląd potencjalnych mechanizmów działania.
- Sarkar, A., Harty, S., Lehto, S. M., Moeller, A. H., Dinan, T. G., Dunbar, R. I., J., Cryan, Burnet, P. W. (2018). The microbiome in psychology and cognitive neuroscience. *Trends in cognitive sciences*, 22(7), 611-636.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Zadania wykonywane na platformie Moodle np. quizy sprawdzające wiedzę	51-100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Cel zajęć

Celem zajęć jest pogłębione spojrzenie na problematykę depresji, przez połączenie wiedzy typowo psychologicznej oraz klinicznej z perspektywą neuronaukową oraz najnowszymi trendami w badaniu i leczeniu zaburzeń depresyjnych. W ostatnich latach doniesienia z wielu dziedzin nauki wskazują na to, iż zaburzenia depresyjne mają bardzo złożoną naturę i dopiero połączenie wiedzy z wielu dziedzin może w przyszłości pomóc bardziej kompleksowo zrozumieć podłoża tego zaburzenia, a co za tym idzie stworzyć nowoczesne metody leczenia. Dlatego tak ważna jest znajomość i rozumienie najnowszych doniesień oraz przedstawianie aktualnej wiedzy w sposób interdyscyplinarny.

Forma zajęć

Zajęcia mają formę asynchronicznego kursu e-learningowego na platformie Moodle.

Zajęcia obejmują materiały w zróżnicowanej formie – pracę z tekstem, rozmowy z ekspertami (naukowcami i praktykami) prowadzone przez dr Aleksandrę Kołodziej (badaczkę zajmującą się zagadnieniami związanymi z depresją oraz jej podłożami neurobiologicznymi), interaktywne prezentacje z elementami wykładowymi, jak również fragmenty podcastów.

Zaliczenie

W trakcie kursu studentki i studenci wykonują punktowane zadania na platformie Moodle, np. quizy sprawdzające wiedzę, ćwiczenia polegające na dopasowaniu elementów. Do zaliczenia zajęć trzeba uzyskać min. 51 punktów.

FAKULTET HUMANISTYCZNY/PSYCHOLOGICZNY: PRAKTYCZNA PSYCHOLOGIA TWÓRCZOŚCI

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Mirosława Leopold, e-mail: mleopold@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
e-learning	30 ST / 18 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ● Student umie przedstawić definicję twórczości oraz umie odróżnić ten konstrukt od terminów bliskoznacznych takich jak kreatywność, kreacja, innowacja. ● Student zna różne psychologiczne koncepcje twórczości, jej uwarunkowania oraz sposoby pomiaru twórczości. ● Student zna metody w treningu twórczości. ● Student zna metodę twórczego rozwiązywania problemów (CPS) i potrafi określić jej fazy. ● Student zna podstawowe założenia coachingu twórczości i artterapii. 	PS1_W1 PSJ_W1 PS1_W7 PSJ_W2

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student posługuje się terminologią stosowaną w określonej subdyscyplinie z obszaru nauk społecznych. 	PS1_U4 PSJ_U1
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student terminowo i rzetelnie wykonuje powierzone mu zadania. 	PS1_K7 PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Czym jest twórczość?	<ul style="list-style-type: none"> Kwaśniewska, J. (2022). Droga do kreacji, czyli trening twórczości XXI wieku. Warszawa: PWN. Nęcka, E. (2003). Psychologia Twórczości. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
2. Dziesięć koncepcji twórczości	
3. Poznanie, emocje i motywacje w twórczości	
4. Indywidualne cechy twórców	
5. Kultura i klimat sprzyjające twórczości w rodzinie, szkole i biznesie	
6. Praktyczne zastosowania psychologii twórczości	

Cel zajęć

- Zdobycie przez studentki i studentów implikatywnej i rzetelnej wiedzy na temat najważniejszych zagadnień z zakresu psychologii twórczości.
- Nabycie umiejętności przełożenia tej wiedzy na praktykę życia prywatnego i zawodowego.
- Podniesienie umiejętności kreatywnych, które mogą pomóc studentkom i studentom na rynku pracy.

Forma zajęć

Zajęcia mają formę asynchronicznego kursu e-learningowego na platformie Moodle.

Zajęcia obejmują materiały w zróżnicowanej formie – interaktywne prezentacje, rozmowy ekspertów, nagrania audio i video oraz ćwiczenia pozwalające uczestnikom zajęć lepiej zrozumieć przedstawiane zagadnienia.

W jaki sposób prześlemy Ci wiedzę?

Staraliśmy się nie tylko zadbać o jakość merytoryczną tego kursu, ale bardzo ważne było dla nas nadanie wiedzy takiej formy, aby nauka była przyjemnością i fascynującą przygodą.

- **Wiedza implikatywna.** Przedstawimy wiele koncepcji teoretycznych i opiszemy liczne badania. Z każdej teorii wynika coś dla praktyki. Jeśli trudno będzie ci to dostrzec pomożemy ci przełożyć wiedzę teoretyczną na konkretne umiejętności wykorzystywane w praktyce życia codziennego, w ramach twojego hobby lub w pracy zawodowej.
- **Interaktywne źródła i dodatkowe materiały.** Bardzo często odwołujemy się do źródeł i dodatkowych materiałów. Przygotowaliśmy dla ciebie nawet utwory muzyczne, które nawiązują do treści wykładu. Jeśli coś cię zainteresuje wystarczy, że klikniesz w link a będziesz mógł rozszerzyć swoją wiedzę. To wspaniała opcja, która daje nam kursy asynchroniczne. Dzięki niej będziesz mogła/mógł dostosować „w pewnym stopniu” zakres materiału do twoich zainteresowań.

- **Sylwetki badaczy.** Podczas kursu będziemy przedstawiać ci sylwetki naukowców i badaczy, którzy są autorami omawianej koncepcji lub badań. Dzięki temu wiedza nie będzie oddzielona od osoby, która ją wypracowała. Zobaczysz, że twórczość naukowa jest efektem realnego wysiłku realnych osób, co mamy nadzieję będzie dla Ciebie inspirujące.
- **Wiedza otwarta na rozwój.** Wskazujemy na takie obszary psychologii twórczości, które są jeszcze nie w pełni odkryte i wymagają dalszych badań. Psychologia twórczości jest nauką wciąż rozwijającą się i na wiele pytań nie znaleźliśmy jeszcze odpowiedzi. Może Ty się pokusisz by te odpowiedzi znaleźć?
- **Liczne ćwiczenia interaktywne.** Postaraliśmy się, abyś podczas kursu była/był aktywny, a nie tylko biernie przyswajał informacje. Możesz spodziewać się kilku zadań wymagających generowania pomysłów (w końcu to kurs na temat twórczości), a także kilku zadań o charakterze refleksyjnym. Proponujemy Ci również do rozwiązania kilka kwestionariuszy sprawdzających określone cechy Twojej osobowości związane z twórczością. Wykonanie tych zadań sprawi, że poczujesz się bardziej zaangażowana/y i będziesz miał/a więcej radości z uczestnictwa.
- **Możliwość odwołania się do odpowiedzi innych studentów.** Podczas kursu tylko pozornie będziesz sam/a przed swoim komputerem/telefonem. Chcemy pokazać Ci jak inni studenci i studentki wykonywali podobne zadania, abyś mógł mieć orientację jak wyglądają Twoje odpowiedzi na tle innych. Przemyślenia innych kursantów są istotnym wzbogaceniem treści kursu i nadają mu nowy wymiar. Mamy nadzieję, że docenisz ten aspekt.
- **Nagrane filmiki ze studentami.** Poprosiliśmy grupę studentek i studentów USWPS, by aktorsko odegrali różne scenki i sytuacje opisane w kursie. Nasi aktorzy wykonują kreatywne zadania, pokazują jak poprawnie komunikować się w pracy i w rodzinie. Obserwowanie ich pomoże Ci przenieść nabytą wiedzę na praktyczne umiejętności.
- **Wykład ekspercki i rozmowa dziennikarza z ekspertem na filmach.** Kurs składa się nie tylko z treści zapisanych na slajdach. Część wiedzy przekazujemy w formie psychologicznego wykładu na temat twórczości oraz rozmowy dziennikarza z ekspertem z zakresu twórczości.
- **Praktyczne podsumowanie każdego modułu.** Każdy rozdział będzie kończył się podsumowaniem ze strony kilku studentów, którzy przeszli przez wersję Alpha tego kursu. Na krótkich filmikach powiedzą oni, co było dla nich w danym temacie interesujące, inspirujące i co zamierzają wykorzystać w swoim życiu prywatnym i zawodowym.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Quiz na zakończenie każdego bloku tematycznego	30-60
Test kumulatywny na koniec kursu	21-40

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

W trakcie kursu studentki i studenci na platformie Moodle wykonują quizy na zakończenie każdego z pięciu bloków zajęć, a na koniec kursu wypełniają test kumulatywny z całości przerobionego materiału. Do zaliczenia zajęć trzeba uzyskać min. 51 punktów.

FAKULTET: EMPLOYER BRANDING – CZYLI JAK BUDOWAĆ MARKĘ PRACODAWCY Z WYBORU?

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	mgr Katarzyna Barcińska, kbarcinska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student definiuje koncepcję <i>Employer Brandingu</i>. Student wskazuje rozwiązania i narzędzia dotyczące Employer Brandingu oraz opisuje ich wykorzystanie w wybranej firmie. 	PS1_W4 PSJ_W3
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. 	PS1_U10 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7 PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Czym jest marka? Czym różni się od marketingu? Zarządzanie marką	– Kotler P, (2005), Marketing, Dom Wydawniczy Rebis, fragment rozdziału XIV, <i>Decyzje dotyczące marki: Czym jest marka. Budowanie tożsamości marki str.421-423.</i>
2. Employer branding w strategii organizacji.	– Kozłowski M (2016), <i>Employer branding. Budowanie wizerunku pracodawcy krok po kroku.</i> Wolters Kluwer, rozdział 2.1. <i>Proces budowania strategii.</i> i rozdział 2.3. <i>Zwrot z inwestycji w employer branding.</i>
3. Strategia Employer Branding - budowanie i mierzenie jej skuteczności.	
4. Narzędzia EB: proces rekrutacji i proces wdrożenia. Candidate experience.	– Kozłowski M (2016), <i>Employer branding. Budowanie wizerunku pracodawcy krok po kroku.</i> Wolters Kluwer, rozdział 4.1. <i>Rekrutacja - pierwszy front w bezpośrednim dialogu z rynkiem pracy.</i>
5. Narzędzia EB: benefity pracownicze, rozwój pracowników, integracja. Employee experience.	– Kozłowski M (2016), <i>Employer branding. Budowanie wizerunku pracodawcy krok po kroku.</i> Wolters Kluwer, rozdział 3.3. <i>Programy rozwojowe, szkolenia, programy lojalnościowe.</i>
6. Narzędzia EB: komunikacja wewnętrzna. Employee experience.	– Kozłowski M (2016), <i>Employer branding. Budowanie wizerunku pracodawcy krok po kroku.</i> Wolters Kluwer, rozdział 3.1. <i>Komunikacja wewnętrzna. Czy wiemy co z nią robić?</i>
7. Narzędzie EB: offboarding. Employee experience.	– Kozłowski M (2016), <i>Employer branding. Budowanie wizerunku pracodawcy krok po kroku.</i> Wolters Kluwer, rozdział 3.8. <i>Pożegnanie z pracownikiem.</i>
8. Zaangażowanie pracowników - jak wpływa na budowanie marki pracodawcy?	<ul style="list-style-type: none"> – Stachowska S. (2020), <i>Nowoczesne koncepcje w zarządzaniu kapitałem ludzkim organizacji. Od zaangażowania pracowników do marki pracodawcy: część 1.</i> Instytut Badań Gospodarczych, rozdział.1.2 <i>Istota koncepcji zarządzania przez zaangażowanie</i> – https://www.researchgate.net/publication/347794163_Nowoczesne_koncepcje_w_zarzadzaniu_kapitałem_ludzkim_organizacji_Od_zaangażowania_pracowników_do_marki_pracodawcy_Czesc_1_Zaangażowanie_Wynagradzanie_Roznorodność_pokoleniowa
9. Zewnętrzna komunikacja pracodawcy. Budowanie wizerunku pożądanego pracodawcy	<ul style="list-style-type: none"> – Stachowska S. (2020), <i>Nowoczesne koncepcje w zarządzaniu kapitałem ludzkim organizacji. Od zaangażowania pracowników do marki pracodawcy: część 2.</i> Instytut Badań Gospodarczych, rozdział 3.2. <i>Obszary i działania w zakresie employer branding - str.81-88.</i> – https://www.researchgate.net/publication/347793898_Nowoczesne_koncepcje_w_zarzadzaniu_kapitałem_ludzkim_organizacji_Od_zaangażowania_pracowników_do_marki_pracodawcy_Czesc_2_Spoleczna_odpowiedzialność_Zarządzanie_wiedza_Employer_branding
10. Analiza case studies. Podsumowanie zajęć.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Praca domowa w formie pisemnej, w której student opisuje czym jest koncepcja <i>Employer Brandingu</i> i przedstawia jej wykorzystanie w wybranej firmie, oceniając i wskazując, które narzędzia są wykorzystane, a które warto wdrożyć.	26-50
Aktywność na zajęciach, polegająca na uczestnictwie w ćwiczeniach i dyskusji, realizacji zadań indywidualnych i grupowych.	10-20
Sprawdzian - test jednokrotnego wyboru.	15-30

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Kryteria oceny zadania domowego:

Kryterium oceny:	Minimalna liczba punktów na zaliczenie zadania i maksymalna możliwa do zdobycia
Charakterystyka firmy uwzględniająca krótką historię firmy, jej zakres działalności, liczbę zatrudnionych pracowników i informacje o dziale HR.	5-10
Opis koncepcji employer branding	5-10
Identyfikacja narzędzi employer branding wykorzystywanych w firmie	6-12
Ocena wykorzystywanych narzędzi employer branding w firmie	7-12
Formalne aspekty pracy	3-6

FAKULTET: ARTE- I BIBLIOTERAPIA W PRAKTYCE

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Anna Nieznańska

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna formy oddziaływań arteterapeutycznych i biblioterapeutycznych. 	PS1_W8 PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. Student potrafi opracować scenariusz zajęć arte- i biblioterapeutycznych. 	PS1_U10 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7 PSJ_K5

Treści programowe ćwiczeń

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do problematyki: ogólny podział arteterapii na grupy sztuk oraz charakterystyka biblioterapii w podziale na teksty odtwarzane/czytane oraz teksty tworzone przez pacjentów</p> <p>Arteterapia dzieci i młodzieży: Sztuki plastyczne i muzyczne jako pomoc w radzeniu sobie z trudnymi sytuacjami i emocjami - interpretacja dzieł z uwzględnieniem potrzeb oraz stanu psychosomatycznego pacjenta/klienta</p> <p>Dobór form plastycznych do wieku pacjenta/klienta</p> <p>Tworzenie scenariuszy zajęć arteterapeutycznych w podziale na wiek odbiorcy i typ/obszar zaburzeń/problemów</p> <p>Prowadzenie zajęć arteterapeutycznych zgodnie z utworzonym scenariuszem.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Glińska-Lachowicz, A. (red.) (2016). <i>Arteterapia w działaniu. Propozycje warsztatów i działań arteterapeutycznych</i>. Wydawnictwo Difin. – Konieczna, E. (red.). (2012). <i>Biblioterapia w praktyce. Poradnik dla nauczycieli, wychowawców i terapeutów</i>. Oficyna Wydawnicza Impuls. – Łoza, B., Chmielnicka-Plaskota, A. (red.) (2014). <i>Arteterapia. Część 1 i Część 2</i>. Wydawnictwo Difin. – Łoza, B., Chmielnicka-Plaskota, A. (red.) (2016). <i>Arteterapia. Część 3</i>. Wydawnictwo Difin. – Łoza, B., Chmielnicka-Plaskota, A. (red.) (2020). <i>Arteterapia. Część 4</i>. Wydawnictwo Difin. – Molicka, M. (2011). <i>Biblioterapia i bajkoterapia</i>. Poznań, Wydawnictwo Media Rodzina.
<p>Arteterapia dorosłych i osób w wieku podeszłym Sztuki plastyczne i muzyczne jako pomoc w radzeniu sobie z trudnymi sytuacjami i emocjami - interpretacja dzieł z uwzględnieniem potrzeb oraz stanu psychosomatycznego pacjenta/klienta</p> <p>Dobór form plastycznych do wieku i stanu psychosomatycznego pacjenta/klienta</p> <p>Tworzenie scenariuszy zajęć arteterapeutycznych w podziale na wiek odbiorcy i typ/obszar zaburzeń/problemów</p> <p>Prowadzenie zajęć arteterapeutycznych zgodnie z utworzonym scenariuszem</p>	
<p>Biblioterapia dzieci i młodzieży Literatura jako pomoc w radzeniu sobie z trudnymi sytuacjami i emocjami - interpretacja dzieł literackich (prozy i poezji) z uwzględnieniem potrzeb i etapu rozwoju poznawczego pacjenta/klienta</p> <p>Dobór rodzaju literackiego (epiki, poezji i dramatu) do wieku i problemu pacjenta/klienta.</p> <p>Tworzenie scenariuszy zajęć biblioterapeutycznych dla dzieci i młodzieży w podziale na wiek i typ/obszar problemów.</p> <p>Prowadzenie zajęć biblioterapeutycznych zgodnie z utworzonym scenariuszem: zajęcia odtwórcze i twórcze</p>	

<p>Biblioterapia dorosłych i osób w wieku podeszłym - Literatura jako pomoc w radzeniu sobie z trudnymi sytuacjami i emocjami - interpretacja dzieł z uwzględnieniem potrzeb oraz stanu psychosomatycznego pacjenta/klienta</p> <p>Dobór rodzaju literackiego (epiki, poezji i dramatu) do wieku i problemu pacjenta/klienta.</p> <p>Tworzenie scenariuszy zajęć biblioterapeutycznych dla dorosłych i osób starszych w podziale na wiek i typ/obszar problemów.</p> <p>Prowadzenie zajęć biblioterapeutycznych zgodnie z utworzonym scenariuszem: zajęcia odtwórcze i twórcze.</p>	
--	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
sprawdzian pisemny w formie testu obejmujący treści z ćwiczeń	31 - 60
Projekt zespołowy - scenariusz zajęć arte- i biblioterapeutycznych	15 - 30
Projekt zespołowy - prowadzenie zajęć	5 - 10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: FARMAKOLOGIA W ZABURZENIACH PSYCHICZNYCH - KOMPENDIUM DLA PSYCHOLOGÓW

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Anna Nieznańska anieznanska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student rozpoznaje leki pierwszego rzutu zalecane w terapii poszczególnych zaburzeń psychicznych oraz zna ich skutki uboczne. 	PSJ_W9 PSJ_W3
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych Student wskazuje możliwe utrudnienia w udzielaniu pomocy psychologicznej pacjentowi będącemu w terapii farmakologicznej psychotropami. 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PJS_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do problematyki: podział na grupy leków i ogólna ich charakterystyka</p>	<p>– Rybakowski, J. (red.). (2022). <i>Psychofarmakologia kliniczna</i>. Warszawa, PZWL. (tu rozdziały: 14 - 24, 26-27, 29).</p>
<p>Zaburzenia lękowe i ich farmakoterapia: 1) <u>zaburzenia lękowe u dorosłych</u> (lęk uogólniony, lęk społeczny, agorafobia, zaburzenie obsesyjno-kompulsywne, lęk napadowy, reakcja na ciężki stres i zaburzenia adaptacyjne) - najczęściej stosowane leki i ich charakterystyka (mechanizm działania, skutki uboczne, interakcje z innymi substancjami, ograniczenia stosowania ze względu na obecność innych zaburzeń i chorób) 2) <u>zaburzenia lękowe u dzieci i młodzieży</u> (lęk uogólniony, lęk społeczny, agorafobia, fobie specyficzne z uwzględnieniem fobii szkolnej i lęku separacyjnego, zaburzenie obsesyjno-kompulsywne, lęk napadowy, mutyzm wybiórczy, reakcja na ciężki stres i zaburzenia adaptacyjne) - najczęściej stosowane leki i ich charakterystyka (j.w.) * dodatkowo przedstawione będą zalecenia oraz praktyka psychiatryczna leczenia zaburzeń lękowych u kobiet w ciąży</p>	
<p>Zaburzenia nastroju i ich farmakoterapia: 1) <u>depresja u dorosłych oraz jej postać tzw. lekooporna</u> - najczęściej stosowane leki i ich charakterystyka (j.w.) 2) <u>depresja u dzieci i młodzieży</u> - najczęściej stosowane leki i ich skutki uboczne oraz ograniczenia stosowania ze względu na wiek pacjenta oraz obecność innych zaburzeń i chorób * dodatkowo przedstawione będą zalecenia oraz praktyka psychiatryczna leczenia depresji u kobiet w ciąży</p>	
<p>3) <u>zaburzenie dwubiegunowe u dorosłych, młodzieży i dzieci</u> - zalecenia oraz najczęściej stosowane leki (j.w.) 4) <u>zaburzenie dwubiegunowe u kobiet w ciąży i w okresie połogu</u></p>	
<p>Schizofrenia i epizody psychozy, zaburzenie schizoafektywne Zalecenia oraz najczęściej stosowane leki z uwzględnieniem wieku pacjenta, nasilenia objawów (ich uporczywości) oraz chorób współistniejących; leki typu dêpot</p>	
<p>ADHD - charakterystyka podstawowej farmakoterapii, skutki uboczne i interakcje z innymi substancjami</p>	
<p>Autyzm i jego spektrum - charakterystyka podstawowej farmakoterapii, skutki uboczne i interakcje z innymi substancjami</p>	
<p>Tiki, Zespół Tourette'a - charakterystyka farmakoterapii, możliwe skutki uboczne oraz ograniczenia w stosowaniu leków</p>	
<p>Zaburzenia odżywiania - charakterystyka farmakoterapii, możliwe skutki uboczne oraz ograniczenia w stosowaniu leków Zaburzenia funkcji seksualnych i preferencji seksualnych - charakterystyka farmakoterapii, możliwe skutki uboczne oraz ograniczenia w stosowaniu leków</p>	

Zespoły otępienne, stany po zapaleniu mózgu, po wstrząśnieniu mózgu oraz po organicznych uszkodzeniach mózgu (w tym po udarach)	
Zaburzenia osobowości Uzależnienia od substancji psychoaktywnych (tu głównie uzależnienie od: alkoholu, opioidów, kanabinoli, psychostymulantów)	
Ziołolecznictwo, suplementy diety i dieta śródziemnomorska/ketogeniczna w zaburzeniach psychicznych - ich mechanizm działania (czyli dla kogo to?), interakcje z lekami oraz możliwe skutki uboczne	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
sprawdzian pisemny w formie testu obejmujący treści z wykładu	51 - 100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: HORMONY I ZACHOWANIE

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordinator przedmiotu	mgr Oliwia Zaborowska ozaborowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi rozpoznać, omówić i uzasadnić zależności pomiędzy hormonami a zachowaniem człowieka. 	PS1_W9 PSJ_W9
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. Student potrafi prezentować wyniki badań naukowych, formułować własne opinie i argumentować swoje stanowisko na tle istniejącej w danym obszarze wiedzy. 	PSJ_U10 PSJ_U13 PS1_U10 PS1_U5
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7 PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
Układ endokryny – wprowadzenie do przedmiotu	– Sapolsky, R. M. (2021). <i>Zachowuj się. Jak biologia wydobywa z nas to, co najgorsze, i to, co najlepsze</i> . Media Rodzina. (s. 851–855).
Psychoneuroendokrynologia i metodologia badań psychoneuroendokrynologicznych	
Hormony w cyklu życia: dojrzewanie płciowe, cykl menstruacyjny, menopauza, starzenie się	– Kalat, J. W. (2020). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN. (s. 386–405).
Zachowania społeczne: rodzicielskie, tworzenie więzi społecznych i agresja	
Chronobiologia: wpływ hormonów na rytmy biologiczne	– Kalat, J. W. (2021). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN. (s. 306–319).
Hormony a jedzenie: trawienie, głód, sytość	– Kalat, J. W. (2021). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN. (s. 363–381).
Hormony a stres	– Sapolsky, R. M. (2012). <i>Dlaczego zebry nie mają wrzodów? Psychofizjologia stresu</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN. (s. 28–42).
Hormony a funkcjonowanie poznawcze i emocjonalne	– Sapolsky, R. M. (2012). <i>Dlaczego zebry nie mają wrzodów? Psychofizjologia stresu</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN. (s. 212–230).
Zaburzenia związane ze stresem, zaburzenia nastroju, hormony a psychologia zaburzeń	– Ogińska-Bulik, N. (2016). <i>Psychologiczne następstwa zdarzeń traumatycznych</i> . W: L.Cierpiałkowska i H. Sęk (red.), <i>Psychologia kliniczna</i> (s. 367–374). Wydawnictwo Naukowe PWN.

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale: artykuły naukowe wyznaczone i udostępnione przez prowadzącą zajęcia

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Kolokwium 1 – w formie pisemnej obejmujące tematy: Układ endokryny – wprowadzenie do przedmiotu, Psychoneuroendokrynologia i metodologia badań psychoneuroendokrynologicznych, Hormony w cyklu życia: dojrzewanie płciowe, cykl menstruacyjny, menopauza, starzenie się oraz Zachowania społeczne: rodzicielskie, tworzenie więzi społecznych i agresja	20-40
Prezentacja artykułu naukowego - przeczytanie jednego artykułu naukowego w języku angielskim powiązanego z tematyką zajęć zaproponowanego przez prowadzącą a następnie zaprezentowanie go ustnie pozostałym studentom	5-10
Kolokwium 2 – w formie pisemnej odbędzie się na ostatnich zajęciach, obejmuje treści z zajęć nieobjętych w pierwszym kolokwium	26-50

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: PSYCHOLOGIA ŚRODOWISKOWA

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	dr Agnieszka Młyniec (mgr inż. arch.) amlyniec@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student wyjaśnia wpływ środowiska na funkcjonowanie człowieka. • Student rozróżnia podstawowe metody badań w psychologii środowiskowej. • Student opisuje multidyscyplinarność psychologii środowiskowej oraz wkład różnych dziedzin nauki: psychologia, socjologia, antropologia, architektura, urbanistyka i geografia w rozwój psychologii środowiskowej. 	PS1_W1 PS1_W4 PSJ_W2 PSJ_W3
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich praktycznych. • Posługuje się terminologią stosowaną w psychologii środowiskowej. 	PS1_U10 PSJ_U13 PS1_U4 PS1_U9 PSJ_U1

	<ul style="list-style-type: none"> Planuje i organizuje pracę zespołową, współdziała z innymi osobami w ramach prac zespołowych i raportuje wynik tych prac ustnie i na piśmie. 	PSJ_U12
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. Poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności, a także postawy i zachowania. 	PS1_K7 PS1_K5 PSJ_K5 PSJ_K8

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
Zajęcia 1: Wprowadzenie- czym jest psychologia środowiskowa	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 1:</u> Źródła i rozwój społecznej psychologii środowiskowej
Zajęcia 2: Percepcja środowiska i zdobywanie wiedzy na temat środowiska	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 2:</u> Psychologia środowiskowa w tradycji psychologii percepcji <u>Rozdział 6:</u> Percepcyjna i poznawcza schematyzacja środowiska
Zajęcia 3: Teorie wyjaśniające związek środowiska z zachowaniem	<ul style="list-style-type: none"> Bell, P. A., Greene, T. C., Fisher, J. D., & Baum, A. (2004). <i>Psychologia środowiskowa</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 4:</u> Teorie dotyczące relacji środowisko - zachowanie
Zajęcia 4: Stres środowiskowy: wpływ hałasu, pogody i klimatu, zagrożeń toksycznych i zanieczyszczeń na zachowanie	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 9:</u> Stres środowiskowy
Zajęcia 5: Przestrzeń osobista, terytorialność, zagęszczenie i zatłoczenie a dobrostan i zachowanie człowieka	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 7:</u> Przestrzeń personalna <u>Rozdział 8:</u> Terytorialność i zatłoczenie
Zajęcia 6: Jak architektura i urbanistyka wpływa na dobrostan i zachowanie człowieka	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 11:</u> Środowisko architektoniczne i urbanistyczne <u>Rozdział 16:</u> Programowanie, projektowanie i ewaluacja środowiska
Zajęcia 7: Projektowanie mieszkań i środowisk instytucjonalnych (szpitale, domy spokojnej starości, więzienia)	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 14:</u> Środowisko w ochronie zdrowia i korygowaniu zaburzeń zachowania
Zajęcia 8: Jak kształtować środowisko do pracy, nauki i wypoczynku	<ul style="list-style-type: none"> Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> <u>Rozdział 12:</u> Środowisko pracy <u>Rozdział 13:</u> Środowisko rekreacji i czasu wolnego

	<ul style="list-style-type: none"> ○ <u>Rozdział 15</u>: Środowisko w edukacji i wychowaniu
Zajęcia 9: Natura i ochrona środowiska naturalnego	<ul style="list-style-type: none"> – Bańka, A. (2002). <i>Spółeczna psychologia środowiskowa</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ○ <u>Rozdział 10</u>: Wartości i postawy wobec środowiska
Zajęcia 10: Wpływ środowiska na dobrostan i zachowanie człowieka w sytuacjach kryzysowych na przykładzie pandemii Covid- 19	<ul style="list-style-type: none"> – Need Book. Wnętrza 2020. Raport Concordia Design i Lab 150 – Jakość życia w domu w czasie pandemii. Raport końcowy. Łódź Design Festival

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Praca pisemna Zadanie zaliczeniowe w formie pracy pisemnej (eseju) wykonywane w małych zespołach i złożone na koniec semestru. Praca pisemna będzie polegała na zastosowaniu wiedzy zdobytej na zajęciach z wybranego przez studentów obszaru psychologii środowiskowej.	26 - 50
Zadania zespołowe na zajęciach Zadania realizowane w kilkusobowych zespołach w trakcie zajęć. Będą polegać na analizowaniu różnych zagadnień psychologii środowiskowej w oparciu o własne obserwacje i doświadczenia uczestników fakultetu oraz wiedzę teoretyczną przedstawioną na zajęciach.	5 - 30
Aktywny udział w zajęciach Aktywny udział w dyskusjach na zajęciach, dzielenie się swoimi opiniami w oparciu o wiedzę naukową zdobytą na zajęciach, a także aktywne słuchanie opinii innych. Raportowanie na zajęciach wyników prac zespołowych	10 - 20

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: TERAPIA POZNAWCZA OPARTA NA UWAŻNOŚCI W ŻYCIU

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie/studia I stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordynator przedmiotu	mgr Aleksandra Gutkowska-Maciejuk e-mail: agutkowska-maciejuk@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student identyfikuje i opisuje koncepcję terapii poznawczej opartej na uważności. 	PS1_W8 PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U10 PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7 PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	Literatura obowiązkowa
Sesja 1: Budzenie się z trybu automatycznego pilota	– Bernard. P, Cullen C., Kuyken W. (2020). <i>MBCT w życiu. Skrypt kursowy.</i> – University of Oxford Mindfulness Centre, Fundacja Rozwoju Mindfulness.
Sesja 2: Inny sposób bycia: branie pod uwagę ciała	
Sesja 3: Skupianie rozproszonego umysłu	
Sesja 4: Rozpoznawanie reaktywności	
Sesja 5: Przyzwalanie i pozostawianie własnemu biegowi	
Sesja 6: Umiejętne reagowanie: myśli nie są faktami	
Sesja 7: Jak mogę najlepiej o siebie zadbać?	
Sesja 8: Uważność w życiu	
Sesja 9 i 10 (jednego dnia): Dzień uważności	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Praca domowa w formie pisemnej, w której student prezentuje model programu „Terapii poznawczej opartej na uważności w życiu”, jego cele i narzędzia oraz dzieli się refleksjami z udziału w zajęciach oraz obserwacjami z własnej praktyki uważności formalnej i nieformalnej, prowadzonej w ramach praktyki domowej. Oceniane będą: - dokładność i trafność opisu modelu, - dobór narzędzi, - jakość refleksji.	26-50
Aktywność na zajęciach, polegająca na uczestnictwie w ćwiczeniach i udzielaniu informacji zwrotnej.	10-23
Karty praktyki domowej, 9 sztuk (0-3 punkty przyznawane za każdą kartę).	15-27

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Dodatkowo osoby, które będą obecne na 6 zajęciach (w ramach sesji 1-8) oraz na Dniu Uważności (sesja 9 i 10) otrzymają zaświadczenie o udziale w kursie MBCT.

FAKULTET: MARKETING I REKLAMA: PERSPEKTYWA PSYCHOLOGICZNA

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Maciej Kościelniak mkoscielniak@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student rozpoznaje terminologię używaną w psychologii marketingu i jej subdyscyplinach Student ma wiedzę na temat teorii oraz metod badawczych wykorzystywanych w psychologii marketingu. 	PSJ_W1 PSJ_W2
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę do celu rozwiązywania praktycznych problemów marketingowych; dokonać oceny istniejących rozwiązań; zaproponować kreatywne rozwiązania w celu optymalizacji procesów. 	PSJ_U8 PSJ_U13

	<ul style="list-style-type: none"> • Student posiada umiejętność planowania badań marketingowych, w tym tych wykorzystujących nowoczesne technologie (np. eyetracking) • Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student planuje pracę zespołową identyfikując swoje zdolności i korzystając z nich dla dobra zespołu • Student krytycznie ocenia swój oraz innych osób wkład w pracę zespołową • Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K8 PSJ_K5 PSJ_K3

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	Literatura obowiązkowa
Wstęp do marketingu <ul style="list-style-type: none"> • Czym marketing jest a czym nie jest? • Ewolucja klasycznego marketingu, • Podstawowe modele strategii i taktyki marketingowej (PESC, STP, SWAT). • Branding, czyli czym jest marka • Projektowanie person • <u>Omówienie projektu grupowego, podział na zespoły, pierwsze konsultacje</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Tyszka, T. (red.). (2014). <i>Psychologia ekonomiczna</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (rozdział 12). – Kotler, P., Keller, K. L. (2017). <i>Marketing</i>. Dom Wydawniczy REBIS. (s.3-17)
Badania marketingowe <ul style="list-style-type: none"> • Znaczenie badań w marketingu - warsztat • Porównanie badań jakościowych i ilościowych • Jak stawiać hipotezy ilościowe? • Jak zadawać odpowiednie pytania w badaniu jakościowym? • <u>Konsultacje projektów</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Kotler, P., Keller, K.L. (2017). <i>Marketing</i>. Dom Wydawniczy REBIS. (s. 107-119). – Maison, D. (2010). <i>Jakościowe metody badań marketingowych: jak zrozumieć konsumenta</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdział 1)
Psychologia marketingu <ul style="list-style-type: none"> • Psychologiczne aspekty "czterech P" marketingu. • Mechanizmy wpływu społecznego oraz perswazji w marketingu • Neuromarketing jako forma oddziaływania na umysły konsumentów - prawda czy mit? • <u>Prezentacja grupy 1 (badanie ilościowe)</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Wierzchoń, M., Orzechowski, J. (2010). <i>Nowe trendy w reklamie: między nauką a praktyką</i>. Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej "Academica". (rozdziały 1, 6)
Nowoczesne metody analityczne w marketingu i reklamie <ul style="list-style-type: none"> • Omówienie metod takich jak: eyetracker, EEG, GSR • Sposoby analizy danych psychologicznych i behawioralnych w marketingu i reklamie • <u>Konsultacje projektów</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Wąsikowska, B. (2015). Eye tracking w badaniach marketingowych. <i>Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego</i>, 863(36), 177-192. – Wierzchoń, M., Orzechowski, J. (2010). <i>Nowe trendy w reklamie: między nauką a praktyką</i>. Wydawnictwo Szkoły Wyższej

	Psychologii Społecznej "Academica". (rozdział 6)
<p>Proces projektowania graficznego</p> <ul style="list-style-type: none"> • Techniki burzy mózgów • Psychologia percepcji bodźców graficznych • Zasady kompozycji graficznej • <u>Prezentacja grupy 2 (badanie jakościowe)</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – 10 wielkich zasad projektowania grafiki i 10 paradoksów każdego projektanta. https://www.projektowaniegraficzne.pl/zasady-projektowania-grafiki-i-reklamy/ – Dabner, D., Calvert, S., Casey, A. (2012). <i>Szkoła projektowania graficznego. Podręcznik dla projektantów</i>. Wydawnictwo Arkady. (Podstawy kompozycji s.34-37; Reklama s.178-179)
<p>Psychologia reklamy</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie do psychologii reklamy: historia, model AIDA, reklama jako komunikat perswazyjny, shockvertising. • Mechanizmy psychologiczne w reklamie. • Nowe trendy w reklamie: zmierzch ery konsumenta, początek ery prosumenta; reklama spersonalizowana. • <u>Konsultacje projektów</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Tyszka, T. (red.) (2014). <i>Psychologia ekonomiczna</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (rozdział 13).
<p>Analiza reklam medialnych</p> <ul style="list-style-type: none"> • Identyfikacja mechanizmów wykorzystywanych w reklamach telewizyjnych, prasowych i internetowych. • Ocena skuteczności reklam • <u>Prezentacja grupy 3 (praca kreatywna)</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Doliński, D. (2003). <i>Psychologiczne mechanizmy reklamy</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (rozdział III)
<p>Przeszłość oraz przyszłość marketingu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Szczególne rodzaje marketingu (Ambient marketing, marketing szeptany, marketing polityczny, marketing czasu rzeczywistego, marketing mediów społecznościowych, kindermarketing). • Usability i User Experience • Wybrane techniki marketingowe (grywalizacja). • Przyszłość marketingu. • <u>Prezentacja grupy 4 (eyetracking)</u> 	<ul style="list-style-type: none"> – Lindström, M. (2009). <i>Zakupologia: prawda i kłamstwa o tym, dlaczego kupujemy</i>. Wydawnictwo Znak. (rozdział 1) – Tkaczyk, P. G. (2012). <i>GRYWALIZACJA. Jak zastosować mechanizmy gier w działaniach marketingowych</i>. Helion. (poziom 6: Marka jako gra)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

Student uzyskuje tylko jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Całościowa ocena z przedmiotu jest sumą punktów uzyskanych za wykonanie obowiązkowych i dodatkowych zadań realizowanych w ramach wszystkich form zajęć wchodzących w skład przedmiotu.

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny, obejmujący całość treści przedstawionych na zajęciach opisanych w literaturze obowiązkowej. Forma mieszana: test jednokrotnego wyboru oraz pytania otwarte.	21-40
Realizacja projektu zespołowego wraz z zaprezentowaniem efektów pracy na forum grupy oraz przygotowaniem raportu pisemnego.	25-50
Zaangażowanie w pracę zespołową	5-10
RAZEM:	51-100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: MYŚLENIE O PRZYSZŁOŚCI: TEORIA, BADANIE I ZASTOSOWANIE W PRAKTYCE

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Kamil Janowicz kjanowicz@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	dr Kamil Janowicz; kjanowicz@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student wymienia i omawia kluczowe koncepcje dotyczące różnych form myślenia o przyszłości; Student wymienia i opisuje wybrane narzędzia oraz metody do badania poszczególnych form myślenia o przyszłości. 	PSJ_W2 PSJ_W1
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych; Student potrafi zastosować wybrane narzędzia oraz metody do badania poszczególnych form myślenia o przyszłości i zinterpretować ich wyniki. Student potrafi zaprojektować interwencję psychologiczną wykorzystującą różne formy wewnętrznej aktywności prospektywnej. 	PSJ_U13 PSJ_U8

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PSJ_K5
------------------------------	---	--------

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa – udostępniona przez prowadzącego zajęcia
Taksonomia różnych form myślenia o przyszłości	<ul style="list-style-type: none"> – Katra, G. (2008). <i>Aktywność prospektywna młodzieży</i>. Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN. (r. 1.) – Szpunar, K. K., Spreng, R. N., & Schacter, D. L. (2014). A taxonomy of prospection: Introducing an organizational framework for future-oriented cognition. <i>Proceedings of the National Academy of Sciences</i>, 111(52), 18414-18421.
Perspektywa czasu i orientacja czasowa – teoria i pomiar	<ul style="list-style-type: none"> – Janowicz, K. (2022). <i>Wybrane czynniki związane z kształtowaniem się wizji własnego dorosłego życia w okresie wyłaniającej się dorosłości</i>. Niepublikowana rozprawa doktorska. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. (r. 4.1.3., 6.2.4., 6.2.5., 6.6.3.). – Katra, G. (2008). <i>Aktywność prospektywna młodzieży</i>. Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN. (r. 2.) – Zimbardo, P. G. & Boyd, J. N. (2015). Putting time in perspective: A valid, reliable individual-differences metric. W: M., Stolarski, N., Fieulaine, i W. van Beek (Red.), <i>Time perspective theory; review, research and application. Essays in Honor of Phillip G. Zimabrdo</i> (s. 1-27,51-52). Springer.
Cele, intencje, Marzenie	<ul style="list-style-type: none"> – Janowicz, K. (2022). <i>Wybrane czynniki związane z kształtowaniem się wizji własnego dorosłego życia w okresie wyłaniającej się dorosłości</i>. Niepublikowana rozprawa doktorska. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. (r. 2.5, 2.6.). – Katra, G. (2008). <i>Aktywność prospektywna młodzieży</i>. Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN. (r. 3.1., 3.3.-3.6.) – Levinson, D. J. (1988). <i>The seasons of a man's life</i>. Alfred A. Knopf. (r. 6.1.)
Tworzenie koncepcji własnego życia	<ul style="list-style-type: none"> – Czerwińska-Jasiewicz, M. (2005). <i>Rozwój psychiczny młodzieży a jej koncepcje dotyczące własnego życia</i>. Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN. (s. 42 – 50, 71-74). – Janowicz, K. (2022). <i>Wybrane czynniki związane z kształtowaniem się wizji własnego dorosłego życia w okresie wyłaniającej się dorosłości</i>. Niepublikowana rozprawa doktorska. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. (r. 2.9.)
Plany i strategie realizacji celów	<ul style="list-style-type: none"> – Janowicz, K. (2022). <i>Wybrane czynniki związane z kształtowaniem się wizji własnego dorosłego życia w okresie wyłaniającej się dorosłości</i>. Niepublikowana rozprawa doktorska. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. (r. 2.7.)

	<ul style="list-style-type: none"> – Katra, G. (2008). <i>Aktywność propektywna młodzieży</i>. Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN. (r. 3.6.-3.8.) – Szpunar, K. K., Spreng, R. N., & Schacter, D. L. (2014). A taxonomy of propection: Introducing an organizational framework for future-oriented cognition. <i>Proceedings of the National Academy of Sciences</i>, 111(52), 18414-18421.
Dokonywanie predykcji nt. przyszłości	<ul style="list-style-type: none"> – Jefferson, A., Bortolotti, L., & Kuzmanovic, B. (2017). What is unrealistic optimism? <i>Consciousness and cognition</i>, 50, 3-11. – Szpunar, K. K., Spreng, R. N., & Schacter, D. L. (2014). A taxonomy of propection: Introducing an organizational framework for future-oriented cognition. <i>Proceedings of the National Academy of Sciences</i>, 111(52), 18414-18421.
Symulacje własnej przyszłości	<ul style="list-style-type: none"> – Janowicz, K. (2020). Zagadnienia metodologiczne związane z badaniem wizji własnego rodzicielstwa. W: L. Bakiera (Red.), <i>Rodzicielstwo. Ujęcie interdyscyplinarne</i> (s. 261-278.) Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM. – Janowicz, K. (2022). <i>Wybrane czynniki związane z kształtowaniem się wizji własnego dorosłego życia w okresie wyłaniającej się dorosłości</i>. Niepublikowana rozprawa doktorska. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. (r. 2., 3., 5., 6.6.1., 6.10.1., 6.10.2.). – Szpunar, K. K., Spreng, R. N., & Schacter, D. L. (2014). A taxonomy of propection: Introducing an organizational framework for future-oriented cognition. <i>Proceedings of the National Academy of Sciences</i>, 111(52), 18414-18421.
Epizodyczne myślenie przyszłościowe	<ul style="list-style-type: none"> – D'Argembeau, A., Lardi, C., & Van der Linden, M. (2012). Self-defining future projections: Exploring the identity function of thinking about the future. <i>Memory</i>, 20 (2), 110-120. – Schacter, D.L., Benoit, R.G., & Szpunar, K.K. (2017). Episodic future thinking: mechanisms and functions. <i>Current Opinion in Behavioral Sciences</i>, 17, 41 – 50.
Możliwe Ja	<ul style="list-style-type: none"> – Markus, H., & Nurius, P. (1986). Possible selves. <i>American Psychologist</i>, 41, 954-969.
Projektowanie interwencji psychologicznych z wykorzystaniem wewnętrznej aktywności propektywnej	<ul style="list-style-type: none"> – Altintas, E., Karaca, Y., Moustafa, A., & El Haj, M. (2020). Effect of best possible self intervention on situational motivation and commitment in academic context. <i>Learning and Motivation</i>, 69, 101599. – Schacter, D.L., Benoit, R.G., & Szpunar, K.K. (2017). Episodic future thinking: mechanisms and functions. <i>Current Opinion in Behavioral Sciences</i>, 17, 41 – 50.

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale:

- Atance, C. M., & O'Neill, D. K. (2001). Episodic future thinking. *Trends in cognitive sciences*, 5 (12), 533–539.
- Gagne, F.M., & Lydon, E. (2001). Mind-Set and Close Relationships: When Bias Leads to (In)accurate Predictions. *Journal of Personality and Social Psychology*, 81(1), 85–96. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.81.1.85>
- Janowicz, K., & Ciesielski, P. (2021). Perspektywa czasu i wartości życiowe a zachowania studentów w okresie zawieszenia stacjonarnych zajęć dydaktycznych na początku pandemii SARS-COV-2 (COVID-19). *Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, sectio J–Paedagogia-Psychologia*, 34(2), 105-132.
- Janowicz, K. (in press). Development and Validation of the Questionnaire of the Vision of Own Parenting (QVOP). *Psychologia Rozwojowa*.
- Katra, G. (2017). Modyfikowanie gotowości do zachowań ryzykownych u młodzieży o różnicowanym poziomie lęku poprzez wzbudzenie aktywności prospektywnej. *Psychologia Wychowawcza*, 54 (12), 97-107. <https://doi.org/10.5604/01.3001.0011.7858>
- Liberska, H. (2004). *Perspektywy temporalne młodzieży. Wybrane uwarunkowania*. Wydawnictwo Naukowe UAM. (r. 1., 2.)
- Schacter, D. L., Addis, D. R., & Buckner, R. L. (2007). Remembering the past to imagine the future: the prospective brain. *Nature Reviews Neuroscience*, 8(9), 657-661. <https://doi.org/10.1038/nrn2213>
- Seligman, M. E., Railton, P., Baumeister, R. F., & Sripada, C. (2013). Navigating into the future or driven by the past. *Perspectives on Psychological Science*, 8(2), 119-141.
- Timoszyk-Tomczak, C. (2010). Charakterystyka celów wyznaczanych przez ludzi młodych. *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Studia Sociologica*, 20, 153-171.
- Weinstein, N.D. (1980). Unrealistic Optimism About Future Life Events. *Journal of Personality and Social Psychology*, 39 (5), 806 – 820. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.39.5.806>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Kolokwium pisemne (zróżnicowana forma pytań) – na zajęciach nr 7	26-50
<p>Przygotowanie projektu grupowego</p> <p>Projekt grupowy będzie dotyczył przygotowania planu interwencji psychologicznej opartej o wybrany rodzaj myślenia o przyszłości. Na ocenę tej aktywności składać się będzie:</p> <p>1) opis podstaw teoretycznych oraz uzasadnienie założeń zaplanowanej interwencji;</p> <p>2) opis grupy docelowej wraz z uzasadnieniem skierowania do niej planowanej interwencji;</p> <p>3) czytelność i precyzyjność opisu planowanej interwencji;</p> <p>4) precyzyjność opisu spodziewanych efektów interwencji wraz z opisanymi sposobami ich weryfikacji (ewaluacji skuteczności interwencji);</p> <p>5) spełnianie wymogów formalnych (zachowanie wskazanej struktury opisu projektu, zmieszczenie się w limitach długości opisu, prawidłowe cytowanie literatury zgodne z APA7); prawidłowa edycja i korekta tekstu (poprawność językowa, formatowanie zgodne ze wskazaniami</p>	<p>15-30</p> <p>3-6</p> <p>3-6</p> <p>3-6</p> <p>3-6</p> <p>3-6</p>
Zadania domowe	5-10
Przygotowanie i przedstawienie na zajęcia prezentacji	5-10

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: WYZWANIA WSPÓŁCZESNEJ ORGANIZACJI

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Małgorzata Klimka-Kołyśko mklimka-kolysko@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student identyfikuje zagrożenia funkcjonowania człowieka we współczesnych organizacjach; Student wymienia czynniki wspierające zdrowie psychosomatyczne pracownika. 	PSJ_W2
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Psychospołeczne zagrożenia w miejscu pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stres w miejscu pracy; - konsekwencje stresu w miejscu pracy; - występowanie i stresogenność cech pracy; - Profilaktyka stresu w organizacjach. 	<ul style="list-style-type: none"> – Cichosz, A. (2018). Zarządzanie stresem w organizacji. Difin – Czerw, A. (2017). <i>Psychologiczny model dobrostanu w pracy</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN – Hamilton, Ch. (2011). <i>Skuteczna Komunikacja w Biznesie</i>, Wyd. PWN – Kowalewski, K, Moczydłowska, J. (2020). <i>Patologie i dysfunkcje w organizacji</i>. Wydawnictwo Difin – Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo naukowe PWN
<p>Wypalenie zawodowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - modele wypalenia zawodowego; - przyczyny i źródła wypalenia; - skutki wypalenia zawodowego oraz profilaktyka zjawiska. 	
<p>Pracoholizm:</p> <ul style="list-style-type: none"> - definicje pracoholizmu i nadmiernego zaangażowania w pracę; - Typologia pracoholizmu; - Przyczyny i konsekwencje pracoholizmu. 	
<p>Konflikt w miejscu pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojęcie konfliktu w miejscu pracy; - zarządzanie przez konflikt; - modele i strategie zarządzania konfliktami w organizacji. 	
<p>Mobbing i dyskryminacja w miejsc pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - definicja, rodzaje i zakres mobbingu; - uwarunkowania mobbingu; - konsekwencje i przeciwdziałanie przemocy w pracy. 	
<p>Pozytywne komunikacja w miejscu pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - modele komunikowania w organizacjach; - skuteczna komunikacja wewnętrzna w firmie; - komunikacja strategiczna w organizacji. 	
<p>Motywacja, zaangażowanie, satysfakcja:</p> <ul style="list-style-type: none"> - koncepcje motywacji w pracy, - strategie i działania zwiększające zaangażowanie pracowników, - satysfakcja i dobrostan pracowniczy. 	
<p>Zarządzanie organizacjami wielokulturowymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - komunikacja inkluzywna w organizacjach; - Wielokulturowe kultury organizacyjne. 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian pisemny zawierający: - 25 pytań testowych (min. 26 pkt. - max. 50 pkt.) - 5 pytań otwartych (min. 25 max. 50 pkt.)	51-100

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: TECHNIKI RELAKSACYJNE

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Agnieszka Mościcka-Teske amoscicka-teske@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna techniki relaksacyjne. Posiada wiedzę na temat ich form i ograniczeń w stosowaniu. Student rozumie zasady stosowania oraz zna podstawy etyczne stosowania technik relaksacyjnych 	PSJ_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi odpowiednio przeprowadzić trening relaksacyjny na podstawie wybranej techniki. 	PSJ_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest świadomy poziomu swoich umiejętności, rozumie, że kompetencje profesjonalne trzeba szkolić i rozwijać przez całe życie. Student jest wrażliwy na kwestie etyczne w procesie pracy psychologicznej z klientem/pacjentem. 	PSJ_K6 PSJ_K7

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wprowadzenie do technik relaksacyjnych: rodzaje, zasady stosowania, ograniczenia	– Grochmal, S. (1979). <i>Teoria i metodyka ćwiczeń relaksowo-koncentrujących</i> . Warszawa: PZWL – Radoń, S. (2017). <i>Czy medytacja naprawdę działa?</i> Warszawa: WAM – Radoń, S. (2020). <i>Co naprawdę działa w medytacji?</i> Warszawa: WAM
Techniki oddechowe	
Trening autogenny Schultza	
Wizualizacja	
Trening Jacobsona	
Techniki medytacyjne	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Kolokwium końcowe (pisemne)	21-40
Praca zaliczeniowa – przeprowadzenie treningu opartego na wybranej technice relaksacyjnej. Złożenie opisu przeprowadzonego treningu (uwzględniającego: temat, rodzaj, czas trwania, uczestników, warunki brzegowe, pomoce, tekst treningu).	30-60

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Kryteria oceniania pracy zaliczeniowej	Punktacja
Poprawność merytoryczna - autorskie opracowanie treści, przygotowanie kontekstu do pracy (np. muzyka, dźwięki, pomoce, oświetlenie), właściwe przeprowadzenie treningu (wprowadzenie, trening, zakończenie)	20-40
Poprawność językowa opisu, APA - stosowanie adekwatnego słownictwa profesjonalnego oraz standardów APA	5-10
Poprawność etyczna - przeprowadzenie sesji z zachowaniem zasad etyki zawodu psychologa	5-10
Razem	30-60

FAKULTET: PSYCHOLOGIA POZYTYWNA

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Agnieszka Czerw, aczerw1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
wykład	24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student rozpoznaje, definiuje i opisuje najważniejsze teorie dobrostanu w nurcie psychologii pozytywnej. 	PSJ_W2
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa Obowiązuje na kolokwium organizowanym na ostatnim wykładzie
<p>Wykład 1 Filozoficzne, historyczne źródła psychologii pozytywnej</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Czapiński, J. (2004). Spotkanie dwóch tradycji: hedonizmu i eudajmonizmu. W: J. Czapiński (red.), <i>Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu, zdrowiu, sile i cnotach człowieka</i> (13-17). Wydawnictwo PWN – Seligman, M.(2004). Psychologia pozytywna. W: J. Czapiński (red.), <i>Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu, zdrowiu, sile i cnotach człowieka</i> (18-32). Wydawnictwo PWN
<p>Wykład 2 i 3 Subiektywne pozytywne doświadczanie swojego życia</p> <ul style="list-style-type: none"> • Poczucie szczęścia w życiu • Pozytywny bilans emocjonalny w życiu • Satysfakcja z życia • Poczucie sensu życia 	<ul style="list-style-type: none"> – Czerw, A. (2017). <i>Psychologiczny model dobrostanu w pracy. Wartość i sens pracy</i>. Wydawnictwo PWN. [rozdział 2 „Dobrostan jako pojęcie ogólne dotyczące różnych obszarów życia”, s. 20-40] – Jasielska, D. (2014). Co sprawia, że jesteśmy szczęśliwi. Udane życie z perspektywy psychologicznej. Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego. [rozdział 1.3 „Psychologiczne koncepcje szczęścia”, s 27-32]
<p>Wykład 4-6 Pozytywne cechy podmiotu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zasoby osobiste • Siły charakteru 	<ul style="list-style-type: none"> – Trzebińska, E. (2008). <i>Psychologia pozytywna</i>. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne. [rozdział 5.3 „Właściwości psychiczne”, s. 66-115]
<p>Wykład 7 Pozytywne społeczeństwo i instytucje</p> <p>Obszary aplikowania perspektywy psychologii pozytywnej do psychologii stosowanej</p> <ul style="list-style-type: none"> • Praca i organizacja – perspektywa psychologii pozytywnej • Edukacja i rozwój – perspektywa psychologii pozytywnej • Zdrowie – perspektywa psychologii pozytywnej 	<ul style="list-style-type: none"> – Trzebińska, E. (2008). <i>Psychologia pozytywna</i>. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne. [część III „Oddziaływania psychologiczne na rzecz dobrego życia” s. 121-182]
<p>Wykład 8 Obszary aplikowania perspektywy psychologii pozytywnej do psychologii stosowanej – uzupełnienie Kolokwium zaliczeniowe</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Kolokwium (w formie mieszanej, pytania otwarte i zamknięte) na ostatnim wykładzie.	26-50
Zadania indywidualne lub zespołowe realizowane w trakcie wykładu i dotyczące treści omawianych na tych wykładach.	5-10
2 zadania zespołowe (3-4 osoby) realizowane pomiędzy wykładami jako zadania domowe. Zadania opierają się odpowiednio na treściach wykładów nr 2-3 oraz 4-6 Zadanie 1 - doświadczenia swojego życia <ul style="list-style-type: none">• Kryterium oceny:• Wartość artykułu naukowego• Omówienie celów, metodologii i wniosków z badania• Autorskie zastosowanie wniosków z tego badania do działań praktycznych związanych z doświadczeniem swojego życia Zadanie 2 - pozytywne cechy podmiotu Kryterium oceny: <ul style="list-style-type: none">• Wartość artykułu naukowego• Omówienie celów, metodologii i wniosków z badania• Autorskie zastosowanie wniosków z tego badania do działań praktycznych związanych ze wzmacnianiem zasobów osobistych	20-40

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: PSYCHOLOGIA NAŚLADOWNICTWA W KONTEKŚCIE SPOŁECZNYM I ZAWODOWYM

Rok akademicki	2023/2024
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	dr Weronika Trzmielewska, wtrzmielewska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
Wykład	24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołania do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna najważniejsze teorie naukowe, wyniki badań i mechanizmy wyjaśniające wykorzystywane w psychologii naśladownictwa. 	PSJ_W1
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Teorie i definicje naśladownictwa (4h). Rozważymy czy mimikra a modelowanie to takie samo zjawisko; czy pomiędzy terminami takimi jak zgodność posturalna, zarażanie afektywne, odzwierciedlanie postawy itd. można postawić znak równości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kulesza, W. (2016). <i>Efekt kameleona. Psychologia naśladownictwa</i>. Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, s. 51–58. – Wróbel, M. (2016). <i>Zarażanie afektywne: O procesie transferu emocji i nastroju między ludźmi</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 13–38.
<p>Funkcje naśladowania (4h). Zastanowimy się czy rodzimy się z umiejętnością kopiowania cudzych zachowań, czy naśladujemy siebie wzajemnie ponieważ chcemy: przetrwać w środowisku; uczyć się; nawiązywać relacje społeczne itd.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kulesza, W. (2016). <i>Efekt kameleona. Psychologia naśladownictwa</i>. Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, 15–16, 21–24. – Wróbel, M. (2016). <i>Zarażanie afektywne: O procesie transferu emocji i nastroju między ludźmi</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 38–52.
<p>Zmienne odpowiadające za naśladowanie (4h). Porozmawiamy o tym czy częściej naśladują innych ludzie dobrze czujący się w bliskich relacjach, czy odwrotnie przejawiający oznaki wycofania społecznego.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kulesza, W. (2016). <i>Efekt kameleona. Psychologia naśladownictwa</i>. Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, s. 51–131. – Wróbel, M. (2016). <i>Zarażanie afektywne: O procesie transferu emocji i nastroju między ludźmi</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 52–91.
<p>Skutki (zyski i straty) wynikające z naśladownictwa (4h). Powszechnie jest stanowisko mimikry jako „społecznego spoiwa” na kształt kleju, który ludzi zbliża do siebie. Rozpatrzymy czy psycholodzy są do takich wniosków upoważnieni.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kulesza, W. (2016). <i>Efekt kameleona. Psychologia naśladownictwa</i>. Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, 18–19, 141–196.
<p>Metodologia i bieżący stan badań (4h). Omówimy różne metodologie, przedstawimy występujące sprzeczności.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Kulesza, W. (2016). <i>Efekt kameleona. Psychologia naśladownictwa</i>. Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, 199–226.
<p>Praktyczne implikacje (4h). Zastanowimy się w jakich obszarach praktycznych można wykorzystać wiedzę z zakresu naśladownictwa. Pomyślimy o zagrożeniach (np. w kwestii mimikry jako techniki ułatwiającej odnalezienie miłości życia i modnych porad internetowych typu: „naśluduj a zacnie iskrzyć”) oraz konsekwencji do jakich mogą te niepoparte badawczo obietnice prowadzić.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Alder, H., Heather, B. (2013). <i>NLP w 21 dni</i>. Dom Wydawniczy REBIS. – Wyrwicka, W. (2001). <i>Naśladownictwo w zachowaniu się ludzi i zwierząt</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 21–26; 27–43; 53–64. – Bootham, N. N. (2010). <i>Sposób na miłość. Jak rozkochać kogoś w sobie w 90 minut</i>. Wydawnictwo Helion S.A. 124–126. – Wróbel, M. <i>Zarażanie afektywne w pracy. Podłoże i skutki kolektywnych emocji i nastrojów</i>. <i>Medycyna Pracy</i>, (61), 2, s. 223–232. – Sikorski, W. (2013). <i>Komunikacja terapeutyczna: Relacja pozastawna</i>. Oficyna Wydawnicza „Impuls”, s. 166–167.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Sprawdzian 1 (pisemny). Obowiązuje zakres wiedzy z wykładu 1 i 2 (opracowanie literatury obowiązkowej i materiału wykładowego). Sprawdzian odbędzie się na wykładzie 4 (będzie obejmował pytania testowe a, b, c, d oraz pytania otwarte).	20-40
Sprawdzian 2 (pisemny). Obowiązuje zakres wiedzy z wykładu 3,4,5 (opracowanie literatury obowiązkowej i materiału wykładowego). Sprawdzian odbędzie się na wykładzie 8– tzn. ostatnim (będzie obejmował pytania testowe oraz otwarte).	31-60

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: WPROWADZENIE DO PODEJŚĆ OPARTYCH NA WSPÓŁCZUCIU

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	Fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Julia E. Wahl, jwahl@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST / 24 NST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna podstawy podejść opartych na współczuciu. 	PSJ_W2
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

ĆWICZENIA	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1: WPROWADZENIE DO WSPÓŁCZUCIA ORAZ ĆWICZENIA OPARTE NA WSPÓŁCZUCIU. 1. Teoria: Czym jest i czym nie jest współczucie? Jego zastosowania (gdzie, z kim, jak praktykować, różne programy szkoleniowe - implikacje kliniczne/terapeutyczne i badawcze); trzy przepływy współczucia; blokady i lęki przed współczuciem; znaczenie intencji. 2. Praktyka: Wprowadzenie do praktyk opartych na współczuciu (+ In- i Enquiry): Jak praktykować i odblokować współczucie: wstępne praktyki (intencja, kojąco-rytmiczny oddech i wyobrażenia).</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Chapin, H. L., Darnall, B. D., Seppala, E. M., Doty, J. R., Hah, J. M., & Mackey, S. C. (2014). Pilot study of a compassion meditation intervention in chronic pain. <i>Journal of Compassionate Health Care</i>, 1(1), 4. http://doi.org/10.1186/s40639-014-0004-x – Gilbert, P. (2012). Compassion focused therapy. In W. Dryden (Ed.), <i>Cognitive behaviour therapy</i> (pp. 140–165). London, UK: Sage. – Gilbert, P. (2014). The origins and nature of compassion focused therapy. <i>British Journal of Clinical Psychology</i>, 53, 6–41. – Peper, E. & Tibbetts, V. (1994). Effortless diaphragmatic breathing. <i>Physical Therapy Products</i>, 6(2), 67-71. – Peper, E., & Tibbetts V. (1997). Changes in breathing patterns by meadow and concrete implications for health. <i>Biological psychology</i>, 46(1). 8-8. <p>Literatura dodatkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Bonanno, G. A., Romero, S. A., & Klein, S. I. (2015). The temporal elements of psychological resilience: An integrative framework for the study of individuals, families, and communities. <i>Psychological Inquiry</i>, 26(2), 139-169. – Chismar, D. (1988). Empathy and sympathy: The important difference. <i>Journal of Value Inquiry</i>, 22(4), 257-266. – Peters, D., & Calvo, R. (2014). Compassion vs. Empathy: Designing for Resilience. <i>Interactions</i>, 21(5), 48–53.
<p>Temat 2: WSPÓŁCZUCIE WOBEC SIEBIE I ODWAGA. 1. Teoria: Różnice między współczuciem, empatią, poczuciem własnej wartości, altruizmem i miłością; różnice między współczuciem a uważnością; współczucie dla ciemnej strony (różnych aspektów siebie); fizjologiczne implikacje praktyk opartych na współczuciu. 2. Praktyka (+ In- i Enquiry): oparta na różnych modalnościach, które mogą obejmować oddychanie, wyobrażenia, pracę z ciałem,</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Costa, J., & Pinto-Gouveia, J. (2011). Acceptance of pain, self-compassion and psychopathology: using the chronic pain acceptance questionnaire to identify patients' subgroups. <i>Clinical Psychology & Psychotherapy</i>, 18(4), 292–302. http://doi.org/10.1002/cpp.718 – Caldwell, C., & Victoria, H. K. (2011). Breathwork in body psychotherapy: Towards a more unified theory and practice. <i>Body, Movement and Dance in Psychotherapy</i>, 6, 89–101.

<p>metodę działania, pracę z głosem, pracę refleksyjną.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Hannah S.T., Sweeney P.J., & Lester P.B. (2007). Toward a courageous mindset: The subjective act and experience of courage. <i>Journal of Positive Psychology</i>, 2, 129–135. – Kirby, J. N. (2016). Compassion interventions: The programs, the evidence, and implications for research and practice. <i>Psychology and Psychotherapy: Theory, Research and Practice</i>, 90(3), 432–455.
<p>Temat 3: WSPÓŁCZUCIE ZE STRONY INNYCH, A GODNOŚĆ</p> <p>1. Teoria: Pojęcie godności własnej i innych - co oznacza, jak jest związana ze współczuciem i wspólnym człowieczeństwem; co ją przywraca; Odwaga i współczucie.</p> <p>2. Praktyka (+ In- i Enquiry): w oparciu o różne modalności, które mogą obejmować oddychanie, imaginację, bodywork, method acting, voicework, pracę refleksyjną - dodatkowe ćwiczenia dotyczące godności.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Gallace, A., & Spence, C. (2010). The science of interpersonal touch: An overview. <i>Neuroscience and Biobehavioural Reviews</i>, 34, 246–259. – Germer, C. K., & Neff, K. D. (2013). Self-compassion in clinical practice. <i>Journal of Clinical Psychology</i>, 69(8), 856–67. http://doi.org/10.1002/jclp.22021 – Wahl, J., Sheffield, D. et al. (2018). Development of a compassion-based training for cancer (CforC) curriculum for female breast cancer patients in stages I-III and cancer survivors. Origins, rationale and initial observations. <i>Mindfulness and Compassion</i> 3(1) 47-76
<p>Temat 4: WSPÓŁCZUCIE WOBEC INNYCH I WSPÓLNE CZŁOWIECZEŃSTWO</p> <p>1. Teoria: Wspólne człowieczeństwo w filozofii, polityce i naukach społecznych (m.in. Kristen Monroe, Raimond Gaita, Martha Nussbaum).</p> <p>2. Praktyka (+ In- i Enquiry): oparta na różnych modalnościach, które mogą obejmować oddychanie, wyobrażenia, pracę z ciałem, metodę aktorską, pracę z głosem, pracę refleksyjną - dodatkowe ćwiczenia dotyczące wspólnego człowieczeństwa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Vanden Eynde, M. (2004). Reflection on Martha Nussbaum's Work on Compassion from a Buddhist Perspective. <i>Journal of Buddhist Ethics</i>, 11, 46-67. – Sprecher, S. & Fehr, B. (2005). Compassionate love for close others and humanity. <i>Journal of Social and Personal Relationships</i>, 22, 629-651. – Mantovani, A.M., Fregonesi, C.E.P.T., Lorençon, R.M.R, Savian, N.U., Palma, M.R., Salgado A.S.I., de Oliveira, L.V., & Parreira, R.B. (2016). Immediate Effect of Basic Body Awareness Therapy on Heart Rate Variability. <i>Complementary Therapies in Clinical Practice</i>, 22, 8-11. – Trowbridge, R., & Ferrari, M. (2011). Special Issue: Sophia and phronesis in psychology, philosophy, and traditional wisdom. <i>Research in Human Development</i>, 8(2).
<p>Temat 5: DALSZE ZASTOSOWANIA I ASPEKTY WSPÓŁCZUCIA</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Birren, J. E., & Fisher, L. M. (1990). The elements of wisdom: Overview and integration. In R. Sternberg (Ed.), <i>Wisdom: Its nature, origins, and development</i> (pp. 317–332). New York: Cambridge University Press.

<p>1. Więcej zastosowań w realnym życiu i praktyce psychologicznej; pogłębienie rozumienia mądrości.</p> <p>2. Praktyka (+ In- i Enquiry): oparta na różnych modalnościach, które mogą obejmować oddychanie, wyobrażenia, bodywork, method acting, voicework, pracę refleksyjną + dodatkowe ćwiczenia dotyczące mądrości.</p>	<p>– Csikszentmihalyi, M., & Rathunde, K. (1990). The psychology of wisdom: an evolutionary interpretation. In R. J. Sternberg (Ed.), Wisdom: its nature, origins, and development. Cambridge: Cambridge University Press.</p>
<p>Temat 6: PODSUMOWANIE I REFLEKSJE KOŃCOWE</p> <p>1. Praktyka + wspólnota doświadczeń. 2. Prezentacje studentów i osobiste refleksje. 3. Słowa końcowe i wnioski.</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Napisanie osobistych refleksji na podstawie prezentowanego materiału.	26-50
Prezentacja wykonana w grupach 2-3 osobowych (projekt).	25-50

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.

FAKULTET: ZAKAZAĆ CZY ZMNIJSZYĆ ZAGROŻENIE? REDUKCJA SZKÓD JAKO PODEJŚCIE DO ZDROWIA PUBLICZNEGO I PRAW CZŁOWIEKA

Rok akademicki	2022/2023
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	jednolite studia magisterskie
Rodzaj zajęć	fakultatywne (wybierane z oferty przygotowanej przez Wydział)
Forma studiów	stacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75 godzin
Koordinator przedmiotu	Dr Katarzyna Kowalczyk kkowalczyk2@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący
ćwiczenia	30 ST	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student definiuje pojęcie redukcji szkód. Student potrafi podać przykłady działań związanych z redukcją szkód w życiu codziennym i zdrowiu publicznym. 	PSJ_W3
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych. Student umie znaleźć informacje dotyczące redukcji szkód w Polsce i na świecie. 	PSJ_U13
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PSJ_K5

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
Temat 1. Wprowadzenie do redukcji szkód - (filozofia i historia redukcji szkód) – część 1	– Harm Reduction (2015), Open Society Foundations, dostępne online tutaj
Temat 2. Wprowadzenie do redukcji szkód - (główne założenia redukcji szkód, kluczowe terminy) – część 2	– Harm Reduction (2015), Open Society Foundations, dostępne online tutaj
Temat 3. Podejście oparte na dowodach (evidence based) (redukcja szkód w praktyce, przykłady interwencji w ramach zdrowia publicznego – część 1	– EMCDDA (2010) Harm reduction: evidence, impacts and challenges, Rozdział 8,9 Dostępne tutaj
Temat 4. Podejście oparte na dowodach (evidence based) (redukcja szkód w praktyce, przykłady interwencji w ramach zdrowia publicznego) – część 2	– EMCDDA (2010) Harm reduction: evidence, impacts and challenges, Rozdział ,10 Dostępne tutaj
Temat 5. Redukcja szkód a prawa człowieka (organizacje konsumentów/użytkowników typu "grass root", kryminalizacja i dekryminalizacja, NGOs w obronie praw człowieka)	– Polityka narkotykowa w Portugalii (2011) Open Society Foundations (prowadzący zamieści materiał).
Temat 6. Advocacy - walka o poszanowanie praw człowieka (praca seksualna, używanie narkotyków i innych substancji psychoaktywnych (np. nikotyny)	– Shapiro, H. (2029). Redukcja szkód wywołanych paleniem tytoniu i prawo do zdrowia, London. Do pobrania tutaj
Temat 7. Redukcja szkód w Polsce	– Charmast, J. (2022). Raport Biura Rzecznika Praw Osób Uzależnionych 2022. Warszawa. Dostępny tutaj .
Temat 8. Redukcja szkód a przeciwdziałanie stygmatyzacji (rodzaje stygmatyzacji, stygmatyzacja tzw. grup kluczowych, dostępność interwencji)	– Piotr Świtaj (2014). Wartości i świadomość społeczna, rozdział 4.3.1 [w:] Ochrona Zdrowia Psychicznego w Polsce. Wyzwania, plany, bariery, dobre praktyki. Raport RPO. Warszawa: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich. Dostępny tutaj
Temat 9. Polityka i redukcja szkód (Światowa organizacja Zdrowia, Fundusz Globalny , podejście oparte na kontroli vs podejście oparte na redukcji szkód).	– Ruger, J. P., & Yach, D. (2009). The Global Role of the World Health Organization. Global health governance: the scholarly journal for the new health security paradigm, 2(2), 1–11. Artykuł dostępny tutaj

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania:

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51-100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punkcja* (minimalna liczba punktów wymagana do zaliczenia zadania i maksymalna, możliwa do zdobycia)
Kolokwium w formie testu jednokrotnego wyboru	35-70
Quizy na zajęciach	8-15
Uczestnictwo w pracach grupowych	8-15

*Każde zadanie zaliczeniowe ma określoną minimalną liczbę punktów wymaganą do jego zaliczenia. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie wszystkich zadań zaliczeniowych.